

کتاب التوحید

الذي هو حق الله على العبيد
للإمام محمد بن عبد الوهاب
ومعه

یه کتابچه رستی

ما فی خودایه له سهر بهنده کانی

تهرجه مه و پروونکردنه وه له سهر

کتاب التوحید

ناماده کردنی إدريس كورى عبدالعزیز

- ناوی کتیب : ته وحید
- نوسهر : نیمام محمد کوری عبد الوهاب
- ناماده کردنی و روونکردنه وهی : ادریس کوری عبدالعزیز
- تیراژ: دانه.
- چاپخانه :
- نوبه تی چاپ : چاپی دووهم پوخته و زیاده کراوه
- ژماره ی سپاردنی ( ) پیدراوه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مافی هه مو موسلساتیکه به لام به بی ده ستکاری کردنی به پیچمه وانه خیانه ته
بوره خنه و پیشنیاره کانتان په یوه ندی بکن به:

F.K.B.2012.HMK@Gmail.COM

www.HMK2kurd blogger.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتاب التوحید

وقول الله تعالى ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ ﴿٥٦﴾ الذاریات

وقوله: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ النحل ٣٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين نبينا محمد وعلى آله

وصحبه أجمعين

(کتاب التوحید) ئەمە کتای تەوحدە .

شیخ عبد الرحمن السعدی دەلیت: ﴿ ئەم ناو نیشانە مەبەستی دانەر دەر دەخات لە نوسینی ئەم کتیبەدا ... واتە ئەم کتیبە باسی یەکتاپەرستی دەکات ، باسی حوکمەکانی دەکات لە گەڵ سنورەکانی ، مەرجهکانی ، چاکەکانی ، بەلگەکانی ، پێویستیهکانی . تەوحد (واتە یەکتاپەرستی) بە چی زیاد دەکات و بە هیز دەبیّت یان بە چی لاواز دەبیّت ، بە چی تەواو دەبیّت و کامل دەبیّت ﴿ دانەر بو ئەوەی بیسەلمینی که تەوحد واجبه پینچ نایه تی هیناوه

یەکهەم : ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ ﴿٥٦﴾

واتە : خودا دەفەرمویت : (جنۆکهو ئینسانم تەنھا بو ئەوه دروست کردووه که تەنھا من بپەرستن)

دووهم : ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾

واته : (وه لاهی به ته نکید له هه موو ئومه تیگدا پیغه مبه ریگمان نار دوه که پینان بلین خودا بپه رستن، وه دوور بکه ونه وه له گشت تاغوتی)

وقوله : ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ﴾ الآية

وقوله : ﴿ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾ النساء: ۳۶

وقوله : ﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾ الأنعام

سییه م : ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا نَهْرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿۲۳﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿۲۴﴾ ﴾ الإسراء

واته : (وه پهروه ردگارت فه رمانی داوه که ته نهاخوی بپه رستن، وه فه رمانی داوه که له گهل دایک و باوکدا چاکه بنوینی (هه رچی جوړه چاکه یه که له توانادا بیټ)، ئەمما کاتی که یه کیان یا هه ردوکیان لای تو ده که ونه ته مه نه وه، قسه ی نابه جی مه دن به گویندا، هه تا نه که ن بشلین ئوف، کاروکرده وه ی نا به جیش به رانبه ریان مه نوین، قصه یه کی وایان له گهلدا بکه ن که نه رم و جوان بیټ و به نه دهب و وه قاره وه بیټ، بالی زه لیلی له پروی په حمه ت و میهره بانیه وه بو هه ردوکیان رابخه و بلی: پهروه ردگارم، په حمیان پی بکه له کاتی پیری و وه فات کردنیاندا هه روه که نه وان منیان له بچوکیما پهروه ده کرد).

چواره م : ﴿ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾ النساء: ۳۶

واته : {ته نها خودا بپه رستن له گهل نه وه شدا هیچ شتی که مه که ن به شه ریکی نه و، له په رسته نه کاندا}

پینجه م : نایه تی ده وه صیه ته کان : ﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقُولُوا أَوْلَادِكُمْ مِنِّمَلَنِي نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ

وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَلَا تَقْنُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ
 ذَلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۗ وَأَوْفُوا
 بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ ۗ لَّا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ
 وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ
 وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ۖ نُهْنَعَام
 واته : ﴿نهی پیغهمبر، بهو موشریکانه بلی﴾ : ورن با بوتان باس بکهم که خودا چی
 حهرام کردوه له سهرتان،

1. حهرامی کردوه و نابیت شهریکی بو دابنین نه زور و نه کهم .
2. وه بهرامبر دایک و باوک گوته و گوفتار و کردوهوی چاکه بنوینن هرچه ند دهتوانن،
3. وه مندالله کانتان له ترسی ههژاری و نه بونی مه کوژن نیمه رزقی ئیوه وئه وانیش ددهین.
4. وه نزیکه گوناھ و کردوهوی خراپه مه که ونه وه چ ناشکرا بیت چ نهینى .
5. نهو نه فسانهش مه کوژن که خودا حهرامی کردوه، مه گهر به حهقی خوئی.

- ئه مهی که باس کرا خودا ئاموژگاری ئیوهی پی دهکات بو ئه وهیه عه قلتان بخنه
 کار وکاری پیبکهن
6. نزیکه مالى منالى بی باوک مه که ونه وه، مه گهر بهو جوړه ی که زیاتر له
 بهرژوه ندى هه تیوه که بیت ، هه تا ئه و کاته ی بالغ ده بیت وله مه صله حه تی خوئی
 تیده گات
  7. وه پیوانه و کیشانهش به دادپهروه رانه به ریوه بهرن . هیچ شتی داوا ناکری له
 هیچ کهس ، ته نها ئه وه نه بیت که له توانیدا ههیه .
  8. وه نه گهر له بهینی خه لکیدا قصه تان کرد . ئه وا دادپهروه رانه قصه بکهن
  9. وه به عه هد و په یمانیک که به ناوی خودا وه دیده ن وه فاتان هه بیت .
- ئه وانه ی که باس کران خودا ئه مری کردوه پی تان بو ئه وهیه که په ند و
 ئاموژگاری لی وه ریگرن .

10. با بوشتان باس بکه که به ته ئکید ئەمه شارپگی منه و راست و په وانه و شوینی بکه ون . شوین ئەو ریچکانه مه که ون که پیچه وانه ی ئەم ریبازه یه چونکه گومراتان ده کهن . ئەمه ئامۆزگاری خودایه بو ئیوه . ئەگەر واتان کرد، ئەوا ده چنه ریزی له خودا ترسان و عه بده سهر فرازه کانه وه ❖

1- قال ابن مسعود رضی اللہ عنہ : من أراد أن ينظر إلى وصية محمد صلی اللہ علیہ وسلم التي عليها خاتمة فليقرأ قوله تعالى: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ - إلى قوله - (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا..).
 2- وعن مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كُنْتُ رِذْفَ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم عَلَى حِمَارٍ فَقَالَ يَا مُعَاذُ هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ قَالَ لَا تُبَشِّرُهُمْ فَيَتَكَلَّبُوا" أخرجه في الصحيحين

1. ئەبەد اللہ ی کوری مه سعود رضی اللہ عنہ دەلیت : (هەر کهس دهیه ویت سهیری ئەو وه صیه ته ی محمد صلی اللہ علیہ وسلم بکات، که موری ئەوی پیوه بیته بائو و ئایه ته بخوینیته وه که خودا ده فرمویت : ﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ مِنْهَا وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا ﴾ الأنعام: ۱۵۳
 2. موعازی کوری جه بهل رضی اللہ عنہ دەلیت : له گهل پیغه مبهری خودا دا سواری پشتی کهری بوو بووین منیش له دوا ی ئەوه وه بووم، فه رموی ئەی موعاز ئایا ده زانیت که حقی خودا له سهر گشت به نده کانی چیه ؟
 وه حقی به نده کان چیه له سهر خودا ؟ گوتم : خودا و پیغه مبه ره که ی ده زانن .

¹ حسن . أخرجه الترمذي (3072) وابن المنذر و ابن ابی حاتم في الدر المنثور والطبراني في الكبير 10060 والأوسط (1208)

2 البخاري (2856) ومسلم (30)

فرموی : حقی خودا له سهر بهنده کان ئه وه یه که عیباده تی بۆ بکن وهیچ شه ریکی بۆ دانه نین . حقی بهنده کانیش له سهر خودا، ئه وه یه سزای که سیک نادات که هیچ شه ریکی بۆ دانه نابیت .

گوتم : ئه ی پیغه مبه ری خودا ، نایا مژده بدهم به و خه لکه یان بیدهنگ بم ؟

فرموی : نه که ی مژده یان پی نه ده ی ، ئه گه رنا پالی لیده ده نه وه و له کرده وه ی چاکه سارد ده بنه وه .

فيه مسائل: الأولى: الحكمة في خلق الجن والإنس.
الثانية: أن العبادة هي التوحيد؛ لأن الخصومة فيه.
الثالثة: أن من لم يأت به لم يعبد الله، ففيه معنى قوله؟ ولا أنتم عابدون ما أعبد)
الرابعة: الحكمة في إرسال الرسل. الخامسة: أن الرسالة عمّت كل أمة.
السادسة: أن دين الأنبياء واحد. السابعة: المسألة الكبيرة أن عبادة الله لا تحصل إلا بالكفر بالطاغوت؛ ففيه معنى قوله: (فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله...)
الثامنة: أن الطاغوت عام في كل ما عُبد من دون الله.

مهسه له کانی ئه م باسه

- 1- حیکمه ت له دروستکردنی جن وئینساندا. تهنا عیباده ته
- 2- ئه و عیباده ته ش که داوا کراوه ته و حیده . چونکه ناکوکی پیغه مبه ره کان له گه ل گه له کانیان تهنا له سه ر ئه وه بووه .
- 3- هه ر که س ته و حید له خویدا به دی نه هی نی ت ئه وه خودای نه په رستوه ، ئه مه ش واتای ئه و نایه ته ده گه یه نی ت که ده فرموی

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٢﴾ واته ئه ی کافره کان ، ئیوه ش ئه و جو ره خودا په رستییه ناکه ن که من ده یکه م . (چونکه خودا په رستییه که ی ئیوه تی که لاوی شیرکه ، ئه وه ی من ته و حیده)

- 4- حیكمت له ناردنی پیغهمبه راندا، ته وحیده .
 واته : (په رستی خوداو دوورکه وتنه وه له هه موو تاغوتی)
- 5- په یامی خودا بۆ هه موو ئوممه ته کان هاتوو که ته وحیده .
- 6- دینی پیغهمبه ران یه ک دینه . که ته وحیده .
- 7- ئەو مه سئله گه وره یه که په رستی خودا نایه ته دی، ئیلا به وه نه بیټ که کوفر به تاغوته . لهو باره یه وه ئەو وته ی خودا هه یه که ده فهرمو ی : ﴿ هه ر که س کوفر بکات التاسعة: عظم شأن ثلاث الآيات المحكمات في سورة الأنعام عند السلف. وفيها عشر مسائل، أولها النهي عن الشرك.
- العاشرة: الآيات المحكمات في سورة الإسراء، وفيها ثماني عشرة مسألة، بدأها الله بقوله: (لا تجعل مع الله إلهاً آخر فتقع مذموماً مخذولاً) ؛ وختمها بقوله: (ولا تجعل مع الله إلهاً آخر فتلقى في جهنم ملوماً مدحوراً)، ونبها الله سبحانه على عظم شأن هذه المسائل بقوله: (ذلك مما أوحى إليك ربك من الحكمة)
- الحادية عشرة: آية سورة النساء التي تسمى آية الحقوق العشرة، بدأها الله تعالى بقوله: (واعبدوا الله ولا تشركوا به شيئاً).
- الثانية عشرة: التنبية على وصية رسول الله ﷺ عند موته. الثالثة عشرة: معرفة حق الله تعالى علينا.
-
- به رامبه ر به هه رچی تاغوته وئیمان بهینی به خودا ئەوه دهستی گرتوو به گریه که وه که درزی تی ناکه ویت که ئەویش (لا إله إلا الله) یه ﴿
- 8- تاغوت لهو نایه ته دا واتایه کی گشتی هه یه، هه موو په رستراویک ده گریته وه جگه له الله
- 9- گه وره یی ئەو سی نایه تانه ی سوپه تی ئەنعام که مه عناکانیان پوون و ناشکرایه لای سه له ف، که ده مه سه له یان تییدا باسکراوه، یه که میان قه ده غه کردنی شیرکه .
- 10- ئەو نایه تانه ی سوپه تی ئیسرا که مه حکه من واته : واتایان پوون و ناشکرایه ، هه ژده مه سه له یان تییدا یه که خودا به وه دهستی پی کردوو

﴿له گهل خودادا په رستراویکی دیکه دامه نی﴾ به وهش کوتای هیئاوه
: ﴿له گهل خودادا په رستراویکی دیکه دامه نی﴾ خوداش له گه ورهیه تی ئەم مهسه لانه

ئاگادارمان ده کاته وه، به وهی که فه رموی : ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾

11- نایه ته که ی سورته تی نساء که ناوده بریت به نایه تی ده مافه کان، خودای
بلند به وه دهستی پی کردوه که ده فه رموی : (خودا بپه رستن و له گهل ئەوه شدا
شهریکی بو دامه نیین)

الرابعة عشرة: معرفة حق العباد عليه إذا أدوا حقه.

الخامسة عشرة: أن هذه المسألة لا يعرفها أكثر الصحابة.

السادسة عشرة: جواز كتمان العلم للمصلحة.

السابعة عشرة: استحباب بشارة المسلم بما يسره.

الثامنة عشرة: الخوف من الاتكال على سعة رحمة الله.

التاسعة عشرة: قول المسؤول عما لا يعلم: الله ورسوله أعلم.

العشرون: جواز تخصيص بعض الناس بالعلم دون بعض.

الحادية والعشرون: تواضعه ﷺ لركوب الحمار مع الإرداف عليه.

الثانية والعشرون: جواز الإرداف على الدابة.

الثالثة والعشرون: فضيلة معاذ بن جبل. الرابعة والعشرون: عظم شأن هذه المسألة.

12- ئاگادار بوون له وه صیه تی پیغه مبه ر (ﷺ) له کاتی سه ره مه رگیدا . که
یه که م وه صیه تی ته وحید بووه .

13- ناسیی مافی خودا له سه ره بنده کانی .

14- ناسینی مافی عه بنده کان له سه ره خودا ، ئەگه ر مافی خودایان هیئا یه دی

15- ئەم مهسه له یه زوری له ئەصحابه کان نه یان زانیوه .

16- شارندنه وهی (هه ندیك عیلم له هه ندیك كهس) له بهر بهر ژه وه ندی .

(واته عیلمی زیاد له پیویست)

17- سونه ته مژده بدریّت به مسوّلمان له باره ی شتیّکه وه که دلی پیی خوش ده بیّت .

18- ترسان له وهی پال بدریّت به رحمة تی خداوه که له فراواندا سنوری نییه .

19- هرکه سیّک سوئالی لیّکرایبّت له باره ی هر شتیّکه وه که نه یزانی بیّت له جوابدا گوتویه تی : خدا و پیغه مبه ره که ی ده زانن .

20- دروسته ، عیلمیّک فیّری هه ندیّک که س بکریّت، به تایبته ، و له هه ندیّکیان بشاردریّته وه ، واته : (عیلمی زیاد له پیویست)

21- ته وازع و بیّ ته که بوری پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَامُ به وهی که سواری کهر بووه ، که سیّکی دیکه شی له گه لدا سوار بوو بوو .

22- دروسته دوو که س سوار پشتی و لاّخیک بن .
(ئه گهر و لاّخه که توانای هه بوو)

23- پله و پایه ی به رزی موعازی کوری جه به ل صَلَّى عَلَيْهِ

24- گه وره یی ئه م مه سئه له یه که ته وحیده . (چونکه مافی خودایه)
روونکرده وه :

پیناسه ی عیبادت :

[الْعِبَادَةُ " اسْمٌ جَامِعٌ لِكُلِّ مَا يُحِبُّهُ اللَّهُ وَيَرْضَاهُ : مِنَ الْأَقْوَالِ وَالْأَعْمَالِ الْبَاطِنَةِ وَالظَّاهِرَةِ]

واته : هر کاریک خودا پیی خوش بیّت و لیی رازی بیّت ئه وه عیبادته چ گوته بیّت یا کرده وه بیّت ، چ له له دلدا بیّت یا به ئاشکرا بیّت .

پیناسه ی تاغوت [قال الجوهری: الطاغوت الشيطان وكل رأس في الضلالة]

تاج اللغة وصحاح العربية"

واته: تاغوت شهیتانه جا ئینسان بیّت یا جنوکه وه هه موو سه رکرده یه ک

ده گریّته وه له گومراییدا

1 باب فضل التوحید وما یکفر من الذنوب

وقول الله تعالى: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾﴾
الأنعام

3- عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ:

[مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَكَلِمَتُهُ أَلْفَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَىٰ مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ]. أخرجاه.

بابی 1 باسی تهوچید که چ فہزلیکی ہہیہ و

رہونکردنہوی تہوش کہ گوناہہ کان ہہلدہوہرینیت

خودای بلند فہرمویہتی :

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾﴾

واتہ : (تہوانہی ئیمانیان ہیناوہ) بہ دل و بہ کردوہ) و ئیمانہکہیان تیکہلی
زولم نہکردوہ (واتہ تیکہلی شیرکیان نہکردوہ) ، تہنا تہوانہ بہردہوام، لہ
ہیمانیاہتیدان لہ دنیا وئاخیرہتدا، تہنا تہوانہش ہیدایہت دراون . کہواتہ
غہیری تہوان گومران)

3- عوباده کوپی صامت رضی اللہ عنہ گوتی: پیغہمبہری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموی: (ہر کہ سیئک شاہیدی بدات کہ ہیچ پەرستراویکی بہحق نیہ جگہ اللہ، بہ تہنہایہ و ہیچ شہریکی نیہ ، شاہیدیش بدات کہ محمد بہندہ و پرهوانہ کراوی خودا یہ، عیسیای کوپی مہریہمیش بہندہ و پرهوانہ کراوی خودایہ و کہلیمہی خودایہ (واتہ بہ کہلیمہی خودا دروست بوہ) و پوچیکہ لہ لایہن ئہمری خودا وہ (واتہ حاشا بکات لہ عہقیدہ و فکری نہصرانی و یہودہکان) شاہیدیش بدات کہ بہہشت

4- ولهما في حديث عتيان: (فإن الله حرم على النار من قال: لا إله إلا الله يبتغي بذلك وجه الله).

5- وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن رسول الله قال: [قَالَ مُوسَى: يَا رَبِّ عَلَّمَنِي شَيْئًا أَذْكُرُكَ بِهِ ، أَوْ أَدْعُوكَ بِهِ ، قَالَ : يَا مُوسَى ، قُلْ : لا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ ، قَالَ : يَا رَبِّ ، كُلُّ عِبَادِكَ يَقُولُونَ هَذَا ، قَالَ : يَا مُوسَى لَوْ أَنَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ وَعَامِرُهُنَّ غَيْرِي ، وَالْأَرْضِينَ السَّبْعَ وَضَعْنَ فِي كِفَّةٍ ، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ فِي كِفَّةٍ ، لَمَأَلَتْ بِهِنَّ لا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ "]
[رواه ابن حبان، والحاكم وصححه].

حہقہ و جہہنہمیش حہقہ، ئہوا خودا ئہوکہسہ دہخاتہ بہہشتہوہ با کردہوہی ہہرچی بیئت)

4- شہر ئہوان لہ عیبتانہوہ پیوایہتیان کردوہ کہ پیغہمبہری خودا فہرمویہتی ﴿ بہراستی خودا قہدہغہی کردوہ لہسہر ئاگر، کہسیئک بسوتیننی کہ لہبہر گہیشتن بہروخساری خودا وتویہتی (لا إله إلا الله) تہواو. واتہ : (بہدلّ و زمان و کردہوہ وتویہتی).

5- ئہبوسہعیدی خودری رضی اللہ عنہ دہلیت: پیغہمبہری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموی:

³ البخاري (3435) ومسلم (28)

4 البخاري (425) ومسلم (33)

5 يشبه حسن، أخرجه ابن حبان . والحاكم والنسائي في عمل اليوم والليلة والبيهقي في الأسماء والصفات

(موسا وتی: ئەهی پەروردگارم فێری شتیکم بکه که بیکهه به وه سیلهیه که زیکری تۆی پیبکهه و دو عای تۆی پیوه بکهه، واته ده مه ویت زیکریکم فیر بکهیت که تایهت بییت به خوّم خوداش فه رمووی: ئەهی موسا بلیّ: (لا إله إلا الله).

موسا گوئی: ئەهی پەروردگارم ، هه موو عه بده موسلمانه کانت ئەمه ده لێن.

- 6- ولتزمذي وحسنه عن أنس قال سمعت رسول الله يقول: (قال الله تعالى: يا ابن آدم؛ لو أتيتني بقراب الأرض خطايا، ثم لقيتني لا تشرك بي شيئاً لأتيتك بقرابها مغفرة).
 فيه مسائل: الأولى: سعة فضل الله.
 الثانية: كثرة ثواب التوحيد عند الله. الثالثة: تكفيره مع ذلك للذنوب.
 الرابعة: تفسير الآية (82) التي في سورة الأنعام.
 الخامسة: تأمل الخمس اللواتي في حديث عبادة.

خوداش فه رمووی : (ئەهی موسا ئەگەر هه ر چهوت ناسمانه کان و هه موو ئەوانه ی که ناسمانه کانیا ن ئاوه دان کردۆته وه (به عیبادهت) جگه له خوّم، له گه لّ چهفت زه مینه که دا له تایه کی ته رازودا دا بنریت . وه ته نها (لا إله إلا الله) له تایه کی دیکه دا دا بنریت، ئەوا (لا إله إلا الله) له هه موو ئەوانه قورستر ده رده چیت.
 6- ئەنه س ﷺ گوئیستی پیغه مبه ری خودا بوم ﷺ که ده یفه رموو (خودای به رزو بڵند فه رمویه تی: ئەهی نه وه ی ئاده م ئەگەر پڕ به زه مین گونا هت بییت و پاشان

بگه پښته وه بولام (به مردن) له حالیکدا هیچ شه ریکت دانه نابیت بوم چ زور و چ کهم ، منیش پر به زه مین لیخوشبونت پی دهبه خشم)

مهسه له کانی ئەم باسه

1- فراوانی فه زلی خودا .

2- گه وره یی پاداشتی ته وحید لای خودا . که له پینچ خالدا پروون ده بیته وه :
یه که میان : هیمنایه تیه به پیی ئایه ته که . دووه میان : چونه به هه شته به پیی
حه دیسی یه کهم سییه میان : پاریزاوی له ناگری جهه ننه م به پیی حه دیسی
دووه م . چواره میان : ته وحید له ئاسمانه کان و زهوی قورستره به پیی
حه دیسه که ی موسا . پینجه م : ئینسانی یه کخوداپه رست خودا له هه موو
گوناهه کانی خوش ده بیت مادام شیرکی گه وره و بچوکی تیدا نه بیت به پیی
حه دیسه که ی ئەخیر .

السادسة: أنك إذا جمعت بينه وبين حديث عتيان وما بعده تبين لك معنى قول:
(لا إله إلا الله) وتبين لك خطأ المغرورين .

السابعة: التنبيه للشرط الذي في حديث عتيان .

الثامنة: كون الأنبياء يحتاجون للتنبيه على فضل لا إله إلا الله .

التاسعة: التنبيه لرجحانها بجميع المخلوقات، مع أن كثيراً ممن يقولها يخف ميزانه .

العاشره: النص على أن الأرضين سبع كالسموات . الحادية عشرة: أن لهن عماراً .

3- له گهل ئەوه شدا ده بیت به که فارهت و گشت گونا هه کان هه لده وره ییت .

4- ته فسیری ئایه تی 82 ی سوپه تی ئەنعام .

5- سه رنجی ئەو پینچ شته بده له حه دیسه که ی عوباده دا . .

(واته به بی ئەوانه شایه تومان قبول نیه)

6- ئەگه ر ئەو حه دیسه ی عوباده ، و حه دیسه که ی عیتبان و حه دیسه کانی دواتریش

بدهینه وه له یه ک، ئەوکاته مه عنای گوتنی (لا إله إلا الله) ت بۆدەر ده که ویّت، هه له ی

ئەو که سانه شت بۆ دهرده که ویّت که گومرا بوون

- (واته: ئه‌وانه‌ی که ده‌لین ته‌نھا گوته‌نی (لا إله إلا الله) سه‌ر زاره‌کی به‌سه)
- 7- ئاگاداریون له‌وشه‌رته‌ی که له‌ حه‌دیه‌سه‌که‌ی (عیته‌بان) دا هاتوه .
(که شه‌رتی یه‌کتابه‌رستی و راستگوویییه)
- 8- پیغه‌مبه‌ران پیوئستیان به‌وه هه‌یه که له‌ فه‌زلی (لا إله إلا الله) ئاگادار بکریته‌وه .
- 9- ئاگاداریون له‌وه‌ی که ئه‌و که‌لیمه‌یه، له‌ هه‌موو مه‌خلوقات و دروست کراوه‌کان قورسته‌ر، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، زۆریک له‌وانه‌ی که ئه‌و که‌لیمه‌یه ده‌لینه‌وه تایی ته‌رازه‌که‌یان (لا إله إلا الله) شی تی‌دایه هه‌رسوکه .
(چونکه شه‌رته‌کانی له‌ خویدا به‌دی نه‌هیناوه) .
- 10- ده‌قی حه‌دیه‌سه‌که باس له‌وه ده‌کات که زه‌مینه‌کان حه‌فتن وه‌ک ئاسمانه‌کان .
- 11- ئاسمانه‌کان و زه‌مینه‌کان، ئاوه‌دانن

الثانية عشرة: إثبات الصفات، خلافاً للأشعرية. الثالثة عشرة: أنك إذا عرفت حديث أنس، عرفت أن قوله في حديث عتبان: (فإن الله حرم على النار من قال لا إله إلا الله، يبتغي بذلك وجه الله) أنه ترك الشرك، ليس قولها باللسان.

الرابعة عشرة: تأمل الجمع بين كون عيسى ومحمد عبدي الله ورسوله.

الخامسة عشرة: معرفة اختصاص عيسى بكونه كلمة الله.

السادسة عشرة: معرفة كونه روحاً منه.

السابعة عشرة: معرفة فضل الإيمان بالجنة والنار. الثامنة عشرة: معرفة قوله: (على ما كان من العمل).

التاسعة عشرة: معرفة أن الميزان له كفتان. العشرون: معرفة ذكر الوجه.

12- ئیسه‌پات کردنی صیفاته‌کانی خودا (واجبه)، ئه‌مه‌ش به‌ پیچه‌وانه‌ی (عه‌قیده‌ی) ئه‌شه‌ریه‌که‌نه .

13- ئه‌گه‌ر حه‌دیه‌سه‌که‌ی ئه‌نه‌ست زانی، ئه‌و کاته تی‌ده‌گه‌یت که مانای فه‌رموده‌که له‌ حه‌دیه‌سه‌که‌ی عوتباندا (خودا ئه‌و که‌سه‌ی له‌ ئاگر قه‌ده‌غه کردوه که ده‌لینت (لا إله إلا الله) له‌به‌ر گه‌یشتن به‌ پوخساری خودا) مه‌به‌ستی دوور که‌وته‌وه‌یه له‌ شیرک، نه‌ک ته‌نھا گوته‌نی سه‌ر زاره‌کی .

- 14- سه‌رنج له‌وه بده که محمد و عیسا به یه‌ک‌ه‌وه، ناویان به‌وه هاتوه که به‌نده و پیغه‌مبه‌ری خودان .
- 15 - زانینی ئه‌وه‌ی که عیسا تایبه‌تمه‌ندی ئه‌وه‌ی هه‌یه که، وته‌ی خودایه .
- 16- زانینی ئه‌وه‌ی که عیسا پ‌و‌حیکه له‌لایه‌ن خوداوه . (دروست کراوه)
- 17- زانینی فه‌زل و چاکه‌ی ئیمان هی‌نان ، به به‌هه‌شت وجهه‌ه‌نهم .
- 18- تیگه‌یشتن و زانینی واتای ئه‌وحه‌دیسه که فه‌رمووی (باهه‌ر چیه‌کی کردبیت) واته: جگه له شیرک.
- 19- زانینی ئه‌وه‌ی که میزان و ته‌رازوی حسابی قیامه‌ت، دووتای هه‌یه .
- 20- تیگه‌یشتن له باسکردنی پ‌وخساری خودا .
(واته : سه‌لماندنی صیفه‌تی پ‌وخساری خودای گه‌وره)

2- باب من حقق التوحيد دخل الجنة بغير حساب

وقول الله تعالى: ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ النحل
وقال: (وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ). [المؤمنون : 59]

7- عن حُصَيْنِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ كُنْتُ عِنْدَ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ فَقَالَ أَيُّكُمْ رَأَى الْكُوكَبَ الَّذِي انْقَضَ الْبَارِحَةَ ؟ قُلْتُ أَنَا ثُمَّ قُلْتُ أَمَا إِنِّي لَمْ أَكُنْ فِي صَلَاةٍ وَلَكِنِّي لُدَعْتُ قَالَ فَمَاذَا صَنَعْتَ قُلْتُ اسْتَرْفَيْتُ قَالَ فَمَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ قُلْتُ حَدِيثُ حَدَّثَنَا الشَّعْبِيُّ فَقَالَ وَمَا حَدَّثَكُمْ قُلْتُ حَدَّثَنَا عَنْ بُرَيْدَةَ بْنِ حُصَيْبٍ أَنَّهُ قَالَ لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ فَقَالَ قَدْ أَحْسَنَ مَنْ انْتَهَى إِلَى مَا سَمِعَ وَلَكِنْ حَدَّثَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ:

بابی 2 هه‌رکه‌سی ته‌و‌حید به پ‌وخته‌یی به‌دی به‌ینی‌ت له خویدا

ئه‌وا به‌بی حساب و عه‌زاب ده‌رواته به‌هه‌شته‌وه

خودا ده‌فه‌رمووی: ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ النحل

واته : (به راستی ئیپراهیم چوار صیفه تی هه بووه

یه کهم : پییشه و او پییشهنگی خهیر بووه،

دووم : بهرده و ام له تاعه تدا بووه تهنها بو خودا .

سییه م : روو له خودا، و پشتی له هه مووشتیک بووه جگه له خودا

چوارهم : به ته و او ی بهری بووه و دوور بووه له ته و او ی موشریکان، له بهینی خوی

و موشریکاندا به دل و به زان و به کرده و هیهچ دوستانه کی نه هیلابوو)

﴿ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴾ ﴿٥٩﴾ { الْمُؤْمِنُونَ }

واته : (وه ئه وانهش که له گهل خودا په رسته که یاندا هه رگیز شه ریک بو خودا دانانین) .

7- حسین کوپی عبدالرحمن ﷺ گوتی : لای سعیدی کوپی جو بهیر بووم گوتی :

کامتان شهوی رابردوو ئه و ئه ستیره یه ی بینی که کشا ؟

8- عُرِضَتْ عَلَيَّ الْأُمَمُ فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ وَمَعَهُ الرَّهِيْطُ وَالنَّبِيَّ وَمَعَهُ الرَّجُلُ وَالرَّجُلَانِ وَالنَّبِيَّ لَيْسَ مَعَهُ

أَحَدٌ إِذْ رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ فَظَنَنْتُ أَنَّهُمْ أُمَّتِي فَقِيلَ لِي هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ فَنَظَرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ

عَظِيمٌ فَقِيلَ لِي هَذِهِ أُمَّتُكَ وَمَعَهُمْ سَعُوْنَ أَلْفًا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلَا عَذَابٍ ثُمَّ نَهَضَ

فَدَخَلَ مَنْزِلَهُ فَخَاضَ النَّاسُ فِي أَوْلَانِكَ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ فَلَعَلَّهُمُ الَّذِينَ صَحَبُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ

بَعْضُهُمْ فَلَعَلَّهُمُ الَّذِينَ وُلِدُوا فِي الْإِسْلَامِ فَلَمْ يُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا ، وَذَكَرُوا أَشْيَاءَ

منیش گوتم : من ، پاشان گوتم : ئه له به ته من له نویردا نه بووم، (واته ئه و گومانه باشه م

پی نه بهن) . به لکو دوو پیشک پیوه می دابوو . سه عید گوتی : جاپیت کرد ؟

گوتم : به دوای یه کی کدا ده گه رام که دوام به سه ردا بخوینیت .

گوتی : جاپی به لگه یه که هانی دایت ئه و کاره بکهیت ؟

گوتم : فه رموده یه که که شه عبی بوامنی گپراوه ته وه .

گوتی : چی بو تان گپرایه وه ؟

گوتم : شه عیبی بؤمانی گئیراپیه وه که بوره دیده کورپی حوصه یب وتی : دوعا به سهردا خویندن نیه ، مه گهر بؤ که سیک که چاولیی دابیئت. یا بؤ که سیک که پیوه دراو بیئت. (واته دوعا به سهردا خویندن کاریگه ری وشیفایه کی به قوه ته بؤ نه و دوو نه خوشیه به بهراورد له گهل نه خوشیه کانی دیکه دا)

سه عید گوتمی : ههر که سی کار به و زانسته بکات که پیی ده گات، کاریکی زور جوانی کردوه. (واته : کاره که ت جائیزه به لام پله یه که هیه له وه باشتره)

8 ته به لام له گهل نه وه شدا (ابن عباس) بؤمانی گئیراپیه وه که پیغه مبه ری خودا ﷺ فهرموویه تی : ﴿نومه ته کانم نیشان دران، پیغه مبه رم ده بیینی له ده که س که متری له که لدا بوو، پیغه مبه ر هه بوو پیاویک یا دوو پیاوی له که لدا بوو پیغه مبه ریش هه بوو هیچ که سی له که لدا نه بوو، هه روا مامه وه هه تا ره شاییه کی گهره م نیشان درا .

منیش وام زانی نه وه نومه ته که ی منن، له وییدا پیم گوتم نه وه موسا و قه ومه که یه تی، (واته : نه وانیه که شوین موسا که وتون) پاشان سه یرم کرد ره شاییه کی گهره م بیینی

فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرَهُمْ فَقَالَ لَهُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَكْتُمُونَ وَلَا يَطِّيرُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ فَقَامَ عَكَاشَةُ بْنُ مِحْصَنٍ فَقَالَ ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ فَقَالَ أَنْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ قَامَ رَجُلٌ آخَرَ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ فَقَالَ سَبَقَكَ بِهَا عَكَاشَةُ (

، نه و سا پیم گوتم نه مانه نومه تی تون . جگه له مانه ش له که لیاندا هه فتاهه زاری دیکه به بی حساب ولیپرسینه وه وه زاب ده چنه به هه شته وه

پاشان پیغه مبه ری خودا ﷺ له مه جلیسه که هه ستاو چوه ماله که ی خوی .

ئنجاهه لکانی ناماده بوو، له باره ی نه و هه فتاهه زاره وه که وتنه گفتوگو :

ده بی کی بن وه به چ کرده وه یه که بگه نه نه و پله یه، هه ندیکیان گوتیان : له وانیه نه و که سانه بن که هاوړپیه تی پیغه مبه ریان کردوه، هه ندیکیشان گوتیان له وانیه نه وانه

بن که به ئیسلامه تی له دایک بون، هیچ شه ریکیان بۆ خودا دانه ناوه، هه ندیک شتی دیکه شیان باس کرد.

پاشان پیغه مبه ر ﷺ هاته وه ناویان و خه به ری ئه و گفتو گوو باسه یان پیدا .

ئه ویش فه رموی : ئه و حه فتا هه زاره ئه وانن که داوا له کهس ناکهن دوعایان به سه ردا بخوینی، داوا له خه لکیش ناکهن داخکردنیان بۆ بکه ن بۆ شیفای نه خویشی، خویشیان نایکه ن. و شومی ره شبینی ناکهن نه به بالنده و نه به شتی دیکه شه وه، ته نها پشت به خودا ده به ستن و ته وه کولیان له سه ر ئه وه ﴿ نجا عوکاشه هه ستایه وه و گو تی : ئه ی پیغه مبه ر دوّعام بۆ بکه که من یه کی یم له وانه . فه رموی : تو یه کیکی له وان .

پاشان پیاویکی دیکه هه ستایه وه و گو تی

دوّعام بۆ بکه که خودا بمکات به یه کی له وانه .

ئه ویش فه رموی : عوکاشه پیشت که وت ﴿

فيه مسائل: الأولى: معرفة مراتب الناس في التوحيد.

الثانية: ما معنى تحقيقه. الثالثة: ثاؤه سبحانه على إبراهيم بكونه لم يكن من المشركين.

الرابعة: ثاؤه على سادات الأولياء بسلامتهم من الشرك.

الخامسة: كون ترك الرقية والكي من تحقيق التوحيد.

السادسة: كون الجامع لتلك الخصال هو التوكل.

السابعة: عمق علم الصحابة لمعرفتهم أنهم لم ينالوا ذلك إلا بعمل.

الثامنة: حرصهم على الخير. التاسعة: فضيلة هذه الأمة بالكمية والكيفية.

مهسه له كانی ئەم باسه

1- زانینی مه رته به کانی خه لکی له ته و حیدا.

- (که سی مه‌رت‌به‌ن یه‌که‌میان : ئه‌صله ئه‌وانه‌ی شه‌ریکین بو خودا دانه‌ناوه .
 دووه‌میان : واجبه که به‌رائه‌ته‌که‌ی ئیپراهیمه . سییه‌میان : به‌دی هیئانی ته‌وحیده به
 پوخته‌یی که کاروکرده‌وی حه‌فتا هه‌زاره‌که‌یه)
 2- مه‌عنای به‌دی هیئانی ته‌وحید به ته‌واوی چیه ؟ . (دوور که‌وته‌نه‌وه‌یه له شیرک
 و بی‌دعه و به‌ردوام نه‌بون له‌سه‌ر مه‌عصیه‌ت)
 3- ستایش کردنی ئیپراهیم له لایه‌ن خوداوه به‌وه‌ی که به‌ری بووه و دوور بووه له
 گشت موشریکان .
 4- ستایش کردنی ئه‌ولیاکان که گه‌وره‌ی هه‌موو خه‌لقین ، له‌لایه‌ن خوداوه به‌وه‌ی که
 سه‌لامه‌تن و دوورن له شیرک .
 5- وازه‌ینان له داوا کردنی روقیه واته‌ دوعا به سه‌ردا خویندن له خه‌لکی ، و
 داخکردن به‌شیکه له به‌دی هیئانی ته‌وحید به پوختی .
 6- هه‌موو صیفه‌ته‌کانی به‌دی هیئانی ته‌وحید ، له یه‌که‌که‌لیمه‌دا جیی ده‌بیته‌وه که
 ئه‌ویش : ته‌وه‌کول و پشت به‌ستنه به خودا .
 7- قولی زانست و عیلمی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌دا درده‌که‌ویت که زانیویانه که
 ئه‌و پله‌وپایه به‌رزه ، به بی کرده‌وه نایه‌ته دی .

العاشرة: فضيلة أصحاب موسى. الحادية عشرة: عرض الأمم عليه، عليه الصلاة والسلام.
 الثانية عشرة: أن كل أمة تحشر وحدها مع نبيها. الثالثة عشرة: قلة من استجاب للأنبياء.
 الرابعة عشرة: أن من لم يجبه أحد يأتي وحده.
 الخامسة عشرة: ثمرة هذا العلم، وهو عدم الاغترار بالكثرة، وعدم الزهد في القلة.
 السادسة عشرة: الرخصة في الرقية من العين والحمة.
 السابعة عشرة: عمق علم السلف لقوله: قد أحسن من انتهى إلى ما سمع، ولكن كذا وكذا. فعلم أن
 الحديث الأول لا يخالف الثاني. الثامنة عشرة: بعد السلف عن مدح الإنسان بما ليس فيه.

- 8- سوربونی ئه‌صحاب ، له سه‌ر ئه‌وه‌ی که خیرو چاکه به ده‌ست بهین .

9- پایه بهرزی و فهزلی ئەم ئومەتە لە چەندایەتی و چۆنیەتیدا. واتە زۆرتەری و باشتەری ئومەتەن .

10- پایه بهرزی و فهزلی هاوہلانی موسا .

11- نیشانەدان و خستنه پێش چاوی ئومەتەکان بە پیغەمبەر ﷺ

12- ھەر ئومەتێک بە جیا لەگەڵ پیغەمبەرە کەیدا حەشر دەکرێت .

13- کەمی ئەوانە ی کە شوین پیغەمبەرەن دەکەون .

14- ئەو ی کەس شوینی نەکەوێت و جوابی نەداتەو، خۆی بە تەنھا پێدەبەریت .

15- بەرھەمی ئەم عیلمە واتە ئەم حەدیسە ئەو یە کە بە زۆرینە مەغرور نەبیت، و پشت نەکەین لە کەمینی ئەھلی ئەھلی حەق .

16- پوخصەت دراوہ بەو ی کە پوقیە بەکار بەینن بو چارە ی چاوپیس ی و پیوہ دراوی دوپشک و مار و ھەر گیاندار یکی ژەھراوی دیکە .

17- قوولی عیلمی سەلەف لەو ہدا کە گوئی: (ھەرکەس چی بیستی کاری پی بکات، ئەوہ کاریکی جوانی کردووہ بەلام ئاوا ئاوا) زانی کە حەدیس ی یە کەم دژایەتی حەدیس ی دووہ ناکات .

18- دووری سەلەف، لەمەدح کردنی ئنسان، بەشتی کە تیایدا مەوجود نەبی.

التاسعة عشرة: قوله: (أنت منهم) علم من أعلام النبوة.

العشرون: فضيلة عكاشة. الحادية والعشرون: استعمال المعاريض.

الثانية والعشرون: حسن خلقه ﷺ

19- وتە ی پیغەمبەر ﷺ کە فەر موی: (تۆ یە کیکی ت لەوانە) یە کیکە لە

نیشانەکانی پیغەمبەر یە تی. (چونکە عوکاشە بە شەھیدی وەفاتی کرد)

20- پلەو پایە و فهزلی عوکاشە.

21- بەکارھێنانی مەعاریز یابلین قصە ی ناراستە و خو

(بەو ی کە فەر موی: عوکاشە کەوتە پێشت وە نەیفەر موی نەخیر تو یە کیک

نیت لەوانە)

22- ئە خلاقى جوانى پيغه مبهەر ﷺ

3- باب الخوف من الشرك

وقول الله عز وجل: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾

وقال الخليل عليه السلام: { وَاجْتَنِبِي وَتَبِيِّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ }

9- وفي حديث: (أخوف ما أخاف عليكم الشرك الأصغر)، فسل عنه فقال: (الرياء)

بابى 3 باسى ترسان له شيرك

مه به سستی دانهر له م ناو نیشانه ئه وه یه که واجبه ئه هلی ته وحید له شیرک بترسیت و خووی لی پپاریزیت . هۆکاره کانی و وه سائیله کانی و نه وه کانی بزانیت نه وه ک تیی بکه ویت و به خووی نه زانیت .

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ (النساء 48)

واته : (خودا له عه به ده که ی خووش نابیت که پپی بگات و موشریک بییت یا کافر بییت ، جگه له و گونا هه له هه موو گونا هیکی دیکه خووش ده بییت .)
(ئه مه ئه گهر بمرییت و توبه ی نه کرد بییت .)

﴿ وَاجْتَنِبِي وَتِيَّ أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴾ (٣٥) ﴿ (إبراهيم)

واته (ئیراهیم وتی: خودایه من و نه وه کانم له وه دوور بگره که بت بپه رستین یا غه یری تو پپه رستین)

9- نی پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (ئه وه ی که زوری لیی ده ترسم توشتان بییت و زیانتان پی بگه یه نییت شیرکی بچوکه، سوئالی لی کرا شیرکی بچوکه چیه ؟
فه رموی: ریایه).

10- وعن ابن مسعود رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال:

(من مات وهو يدعو من دون الله نداً دخل النار) [رواه البخاري].

11- ولمسلم عن جابر رضي الله عنه، أن رسول الله ﷺ قال:

(من لقي الله لا يشرك به شيئاً دخل الجنة، ومن لقيه يشرك به شيئاً دخل النار).

فيه مسائل: الأولى: الخوف من الشرك. الثانية: أن الرياء من الشرك.

الثالثة: أنه من الشرك الأصغر. الرابعة: أنه أخوف ما يخاف منه على الصالحين.

الخامسة: قرب الجنة والنار. السادسة: الجمع بين قريهما في حديث واحد.

10- ^{مت}(ابن مسعود) ^{رضي الله عنه} ده گيړيټه وه كه پيغه مبهري خودا ^{صلى الله عليه وسلم} فرموي (ههركه سيك بمريټ و حالي وايټ جگه له الله هه رشتيكي ديكه ي په رستيټ، و كرديټي به هاوتاي خودا، نه وا ده چيټه ناگروهه) .

11- ^{مت}موسليم له جابره وه ده گيړيټه وه كه پيغه مبهري خودا ^{صلى الله عليه وسلم} فرمويه تي: ﴿ ههركه سيك بگات به خودا و هيچ شهريكي بو دانه نايټ ده پواته به هه شته وه، وه ههركه سيك پي بگات و هه رشتيكي كرديټ به شهريكي خودا نه وا ده چيټه ناگروهه ﴾

مه سه له كاني نه م باسه

- 1- ترسان له شريك . واجبه شاره زابوون له شريك واجبه .
- 2- رپا به شيكه له شريك .
- 3- رپا نه وعيكي شيركي بچوكه . (نه گهر كه م بوو)
- 4- رپا ، يان شيركي بچوك ترسناكترين شته كه زيان له صالحان ده دات .
- 5- نزيكي به هه شت و جه هه نه م (له هه موو كه سيكه وه) .

السابعة: أنه من لقيه لا يشرك به شيئاً دخل الجنة. ومن لقيه يشرك به شيئاً دخل النار ولو كان من أعبد الناس. الثامنة: المسألة العظيمة: سؤال الخليل له ولبنيه وقاية عبادة الأصنام. التاسعة: اعتباره بحال الأكرش، لقوله: (رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَّلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ) العاشرة: فيه تفسير (لا إله إلا الله) كما ذكره البخاري. الحادية عشرة: فضيلة من سلم من الشرك.

- 6- له یه که حه دیسدا باسی نزیکی ههردو وکیان کراوه .
- 7- هه رکه سیک بگاته وه به خودا و (کهم و زۆر) شه ریکی بو خودا دانه نابییت ئه واه ده پواته به هه شته وه ، هه رکه سی پیی بگات و هه رشتیکی کرد بییت به شه ریکی ئه و، ئه واه ده پواته جه هه نه مه وه با له هه مووخه لکی زیاتریش خودا په رستی کرد بییت .
- 8- ئه م مه سئه له یه زۆر مه زنه (که سه ری باسه که یه، ئه وه بوو ئیپراهیم داوا ی له خودا کرد، که خو ی و نه وه کانی له بت په رستی بیاریزیت . که واته ئه گه ر ئیپراهیم له شیرک بترسیت که ئیمامی ئه هلی ته و حیده له هه موو که س زیاتر دووره له شیرکه وه، ئه واه ده بییت ئیمه چه نده ها جار له و زیاتر له شیرک بترسین).
- 9- زۆرینه ی خه لکی بت په رستی ده کهن، به لگه ش ئه وه یه که ئیپراهیم فه رموی (خودایه ئه وانه زۆر به ی خه لکیان گومرا کردوه)
- 10- ته فسیری (لا اله الا الله) ههروهک بوخاری باسی کردوه .
(له کتابی ته فسیردا له سه حیحه کهیدا)
- 11- فه زل و پایه ی به رزی هه رکه سی که سه لامهت و پاریزراو بییت له شیرک .
پهرونگردنه وه : عبد الرحمن بن قاسم ده لییت : (والشرك الأصغر حکمه انه لا یغفر لصاحبه إلا بالتوبة لعموم (إن الله لا یغفر أن یشرک به) ویدخل تحت الموازنة اه) حاشیه کتاب التوحید واته: خودا له شیرکی بچوک خو ش نابییت، مه گه ر به ته وبه، به پیی ئه و ئایه ته، به لام ده که ویتته ترازی کرده وه کانیه وه.

4 باب الدعاء إلى شهادة أن لا إله إلا الله

وقوله الله تعالى: ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا

أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ يوسف

- 12- عن ابن عباس رضي الله عنهما، أن رسول الله ﷺ، لما بعث معاذاً إلى اليمن قال له: (إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فليكن أول ما تدعوهم إليه شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . وفي رواية: إلى أن يوحدوا الله .. فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ

يَوْمَ وَلِيَّةٍ فَإِنَّهُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلَمَهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُوْحَدُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتَرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنَّهُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ « أخرجاه

بابی 4

باسی بانگه وازکردن بو شاهیدی (لااله الاالله) که واجب

ته فسیری ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ ... يوسف : 108 ﴾

واته : (بلی) ته م بانگه وازی ته وحید و یه کتاپه رستییه ریگای منه ، بانگه واز ده که م ته نها بولای خودا له م کاره شمد ا هیچ شتی ناکه م به شه ریکی خودا . له سه ر چاو پو شنی و عیلم و یه قینم له و کاره مد ا ، خو شم و هر که سیکیش که شوینم که وتوو ه ، له سه ر چاو پو شنی و عیلم و یه قینه و بلی : خودا پاک و بیگه رده له وه ی که شه ریکی هه بیّت ، و منیش به ریم و دوورم له ته وای موشریکان

12- ^{رضی الله عنه} ابن عباس ده لیت : (کاتیک پیغه مبه ری خودا مه عازی نارد بو یه مه ن پیی فه رموو : تو ده رویت بولای قه و میک که خاوه نی کتابن (واته : ته ورات و ئنجیل) . یه که م شت که بانگیان ده که ییت بو ی باشاهیدی لااله الاالله بیّت .

13- ولهما عن سهل بن سعد رضي الله عنه، أن رسول الله ﷺ قال يوم خيبر: (لأعطين الراية غداً رجلاً يحب الله ورسوله، ويحبه الله ورسوله، يفتح الله على يديه. فبات الناس يدركون ليلتهم أيهم يعطاها. فلما أصبحوا غدوا على رسول الله ﷺ كلهم يرجو أن يعطاها. فقال: (أين علي بن أبي طالب؟) فقيل: هو يشتكي عينيه، فأرسلوا إليه، فأتى به فبصق في عينيه، ودعا له، فبرأ كأن لم يكن به وجع، فأعطاه الراية فقال: (انفذ على رسلك حتى تنزل بساحتهم، ثم ادعهم إلى الإسلام

وأخبرهم بما يجب عليهم من حق الله تعالى فيه، فوالله لأن يهدي الله بك رجلاً واحداً، خير لك من حمر النعم). يدوكون: يخوضون. —

له رپوایه تیکی دیکه ده لیت : بانگیان بکه بوئه وهی که تنهها خودا بپه رستن ، جا نه گهر له وهدا گوپرایه لیان کردی، نهوا پییان رابگه یه نه که خودا پینج نوپژی له سهریان فه رز کردووه، له شهو و پوژیکدا . جا نه گهر له وه شدا گوپرایه لیان کردیت نهوا پییان رابگه یه نه که خودا زه کاتی فه رز کردووه له سهریان . له دهوله مهنده کانیان وهرده گریت و دهریته وه به هه ژاره کانیان.

نه گهر له مه شدا گوپرایه لیان کردیت . نهوا خوټ بپاریزه له سهروهت و سامانه فره جوانه کانیان (واته کام رزقه له چاکی وخراییدا ناوهندییه نه وه یان لیوه ریگره) وه خوشت بپاریزه له دوعای مه زلوم چونکه له نیوان دوعای مه زلوم و له نیوان خودادا هیچ ریگریک نییه ❁

13- ستم سههل کوری سهعد رضی الله عنه ده گپریته وه: که له پوژی خه یبه ردا پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموی : (وه لاهی سبهینی نه م نالای جهنگه دهم به که سیک که خوداو پیغه مبه ره که ی خوش دهویت . خوداو پیغه مبه ریش نهویان خوشدهویت، له سهر دهستی نهودا فه تی خه یبه ر ده کریت. نهو شه وه خه لکی که وتنه گفتوگو وه که نایا ده بیټ نهو که سه کی بیټ، که نالاکه ی پیده دریت . کاتی به یان یان به سه ردا هات هه ر زو وپویشتن بو لای پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله هه موویان ته ماعی نهوه یان هه بوو که نالاکه ی پی بدریت.

فيه مسائل: الأولى: أن الدعوة إلى الله طريق من اتبعه صلی الله علیه و آله الثانية: التنبیه على الإخلاص، لأن كثيراً لو دعا إلى الحق فهو يدعو إلى نفسه. الثالثة: أن البصيرة من الفرائض.

پیغمبریش (ﷺ) فرموی: عهلی کوپی ئه بو تالب له کوئییه؟ گوتیان: ئازاری چاوی ههیه. فرموی: بنیرن به شوینیدا.

چوون دهستیان گرت و هیئایان و تفی کرده ههردوو چاویه وه و دووعای شیفای بو کرد ویه کسه چاک بویه وه، ههروهک هه رگیز ئازاری نه بوو بیئت. پاشان ئالاکهی دایه دهستی فرموی له سه رخوت برۆ ههتا له ساحه که یاندا داده به زیت. ئه و جا بانگیان بکه بو ئیسلام بوون، پییان رابگهیه نه که چییان له سه ر واجبه هه رچییه که حهقی خودابیئت له و ئیسلامه تیه دا، جا سویند به خودا ئه گه ر به هوئی تووه، خودا هیدایه تی ته نها یه که س بدات بو تو باشتره له گه له و شتری سور)

مه سه له کانی ئه م باسه

- 1- بانگه واز کردن بۆلای خودا، پێگای هه رکه سیکه که شوین پیغمبر بکه ویت. (واته واجبه)
- 2- ئاگادار بوون له وهی که ئیخلاص واته ته وحید (ئه ساسه)، چونکه زۆربهی خه لکی که بانگه وازی کرد بۆلای حه ق (له راستیدا) بانگه واز بۆلای خوئی دهکات (واته بانگه زاز کردن بۆلای خودا عیباده ته نابیئت شیرکی تیکه لاو بکریت).
- 3- چاوپوشنی و به صیرهت یه کیکه له واجبات له سه رشان ی بانگخواز.
- 4- یه کیکه له نیشانه کانی جوانی ته وحید ئه مه یه که ته وحید: به پاک زانین و به دوور زانینی خودایه له هه ر شتی که (مه عناکه ی) جوین دان بیئت به خودا. به به لگهی

وَسَبِّحْ لِلَّهِ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

الرابعة: من دلائل حسن التوحيد: كونه تنزيهاً لله تعالى عن المسبة.

الخامسة: أن من قبح الشرك كونه مسبة لله.

السادسة: وهي من أهمها - إبعاد المسلم عن المشركين لئلا يصير منهم ولو لم يشرك.

السابعة: كون التوحيد أول واجب.

الثامنة: أن يبدأ به قبل كل شيء، حتى الصلاة.

- التاسعة: أن معنى: (أن يوحدوا الله)، معنى شهادة: أن لا إله إلا الله.
 العاشرة: أن الإنسان قد يكون من أهل الكتاب، وهو لا يعرفها، أو يعرفها ولا يعمل بها.
 الحادية عشرة: التنبيه على التعليم بالتدرج.
 الثانية عشرة: البداءة بالأهم فالأهم. الثالثة عشرة: مصرف الزكاة.

- (که واته نابیّ وهسیلهی شیرکی له بانگه وازدا به کار بهیئری)
 5- به شیئک له قه باحه تی شیرک ئه وهیه که و اتاکهی جوین دانه به خودا .
 6- یه کیّ له: گرنگ ترینی ئه م مهسه لانه : دوور که وتنه وهی موسلمانه له
 موشریکان ، نابیت خوئی بخاته ریزی ئه وانه وه، باخوشی شهریکی بو خودا
 دانه نابیت . ئه م شهش خاله له ئایه ته که وهرگیروه .
 7- ته و حید یه که مینی واجباته کانه .
 8- ده بیت ته و حید له پیش هه موو شتی که وه دهستی پی بکریت هه تا ده بیت بخریته
 پیش نویژی شه وه . (چونکه موشریک نویژه که ی به تاله)
 9- ئه وهیه که مه عنای (خودا به تهنه بیهرستن) هه مان مه عنای لا إله إلا الله یه ..
 10- ریّ تی ده چیت که ئینسان خاوه نی کتیبی ئاسمانی بیت (واته : زانای ئاینی
 بیت) و نه زانیت مه عنای (لا إله إلا الله) چیه، یان له وانیه بزانیت و کاری پی نه کات .
 (وهك جوله که و نه صرانیه کان که ده یانگوت لا إله إلا الله به لام مه عناکه یان نه ده زانی).
 11- ئاگادار بوون له وهی که فی کردن پله له دوای پله یه .
 12 - ده ست پی کردن به گرنگترین، پاشان ده چیتته سهر گرنگ .
 13- چونیته تی سهر ف کردنی زه کات .

- الرابعة عشرة: كشف العالم الشبهة عن المتعلم. الخامسة عشرة: النهي عن كرائم الأموال.
 السادسة عشرة: اتقاء دعوة المظلوم. السابعة عشرة: الإخبار بأنها لا تحجب.
 الثامنة عشرة: من أدلة التوحيد ما جرى على سيد المرسلين وسادات الأولياء من المشقة والجوع والوباء.

- التاسعة عشرة: قوله: (لأعطين الراية) إلخ. علم من أعلام النبوة.
 العشرون: تفله في عينيه علم من أعلامها أيضاً.
 الحادية والعشرون: فضيلة علي رضي الله عنه.
 الثانية والعشرون: فضل الصحابة في دوكلهم تلك الليلة وشغلهم عن بشارة الفتح.
 الثالثة والعشرون: الإيمان بالقدر، لحصولها لمن لم يسع لها ومنعها عن سعي.
 الرابعة والعشرون: الأدب في قوله: (على رسلك).
 الخامسة والعشرون: الدعوة إلى الإسلام قبل القتال.

- 14- ده بیټ زاناو عالم هه موو گومان و شوبه یه که له لای فی رخواز بره وینیته وه
 (وهک ئه وهی باسی چو نیه تی صه رفکردنی زه کاتی کرد)
 15- نه هی کراوه له وهی که جوانترین سه روهت و سامان له زه کاتا وه ربگیریت .
 16- خو پاراستن له دوعای سته ملیکراو .
 17- ناگادارکردنه وه له وهی که دوعای مه زلوم لای خودا ، بی پهردهیه .
 18- له نیشانه کانی راستی ته وحید ئه وهیه که چ نارچه تی وبرسیه تی و
 وه بایهک ، به سهر گه وره ی پیغه مبه ران و ئه ولیاکاندا دا هاتوه که گه وره ی
 هه موو خه لقین .
 19- ئه وهی که فهرموی (ئالایهک ده دم به که سیک ...) نیشانه یه کی پروونی
 پیغه مبه ریه .
 20- تف کردنه چاوی عه لیه وه بوچاک بونه وه ، نیشانه یه کی دیکه ی
 پیغه مبه رایه تیه .
 21- فه زل و پایه به رزی عه لی کوپی ئه بو تالب

- السادسة والعشرون: أنه مشروع لمن دعوا قبل ذلك وقتلوا.
 السابعة والعشرون: الدعوة بالحكمة، لقوله: (أخبرهم بما يجب عليهم).
 الثامنة والعشرون: المعرفة بحق الله تعالى في الإسلام.

التاسعة والعشرون: ثواب من اهتدى على يده رجل واحد.

الثلاثون: الحلف على الفتيا.

- 22- فهزلّ و پایه به رزی ئەصحاب له وهدا كه ئەو شه و هیان برده سهر به وهی
 ناخو كی بیټ خوداو پیغه مبهه ر خویشیان دهویت وئه وانیش ئەمیان خویش
 دهویت . له به رامبهه ر ئەمه شدا ئەو گرنگیه یان نه دا به مژده ی فهتھی خه یبهه ر .
- 23- ئیمان هینان به قه دهه ر . به وهی كه كه سیك هه ولی نه دا بو شتی خودا
 كردی به قسمه تی وه ئەوهی هه ولی بو دا نه بووبه قسمه تی .
- 24- فیربوونی ئەدهب له وهدا كه فه رمووی (له سه رخو برۆ)
 25- بانگه واز كردن بو ئیسلام ده كه ویته پیش جه نگه وه .
- 26- بانگه واز كردنی ئەوانه ی كه له وهو بهه ر بانگه واز كراون وجه نگیان له گه لدا
 كراوه ، سوننه ته .
- 27- بانگه واز كردن به حیکمه ته وه .
 (واته حیکمه ت ئەوه یه ته وحید بخریته پیش واجباته كان)
- 28- تیگیشتن له حقه ی خودا له ئیسلام بوندا (وهك نوێژكردن و زهكات دان)
- 29- پاشتی هه ر كه سی كه له دهستی ئەودا هیدا یه تی ته نها كه سی بدریټ .
- 30- سویند خواردن له فتواداندا دروسته ئەگه ر كه سیش سویندی نه دات .

5- باب تفسیر التوحید وشهاده أن لا إله إلا الله

وقول الله تعالى ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ﴾ ﴿٥٧﴾ الإسراء

وقوله: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٦٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي ﴾ الآية

وقوله ﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُءُوسَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ الآية التوبة : 31

وقوله: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ الآية

بابی 5

پروونکردنه‌وهی یه‌کتابه‌رستی و شه‌ها‌ده‌تی لایله‌ال‌الله

دانەر بۆ پروونکردنه‌وهی یه‌کتابه‌رستی چوار ئایه‌تی هه‌ناوه :

یه‌که‌میان : باسی ته‌وحیده له داوا کردندا .

دووه‌میان : باسی ته‌وحیده له دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تییدا .

سییه‌میان : باسی ته‌وحیده له گوێرایه‌تییدا

چواره‌میان : باسی ته‌وحیده له خوێشه‌ویستییدا .

یه‌که‌م : ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ

وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ الإسراء

واته‌ی ئه‌م ئایه‌ته و ئایه‌تی 56: (بلی : به‌و موشریکانه ده‌ی داوا بکه‌ن له هه‌موو

ئه‌وانه‌ی که ئیوه ده‌یانپه‌رستن تا بۆتان ده‌ریکه‌وێت ، ئایه ده‌توانن به‌لایه‌ک به‌ته‌واوی

لابده‌ن له سه‌رتان یا ده‌توانن به‌لاکه‌ بگوێرن یا بیگوێزنه‌وه بۆ شوینیکی دی . دیاره

که ناتوانن . ده‌ی بزائن ئه‌و پیغه‌مبه‌ران و صالحان و مه‌لائیکه‌تانه‌ی که ئیوه

ده‌یانپه‌رستن و داویان بۆ ده‌که‌ن ، ئه‌وانه‌ خوێان به‌ داوی سه‌به‌ب وه‌وکارێکدا

ده‌گه‌ڕێن که له‌ خودا نزیکیان بکاته‌وه ، هه‌ر چی کرده‌وه‌یه‌ک له‌ خودا نزیکیان

ده‌کاته‌وه ، ئه‌وه ئه‌نجام ده‌ده‌ن . (ده‌ی سه‌رنج بده‌ن کامتان له‌ خوداوه‌ نزیک تره‌).

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌وان به‌ ته‌مای په‌حمه‌تی خودان و له‌ عه‌زایی خودا ده‌ترسن)

14- وفي (الصحيح) عن النبي ﷺ أنه قال: "مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ

اللَّهِ، حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمَهُ. وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ" وشرح هذه الترجمة: ما بعده من الأبواب.

دووم: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ

سَيِّدِي ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ الزخرف

واته: (وه‌کاتی ئیبراهیم به بابی و قه‌ومه‌که‌ی گوت : به‌ته‌تکید من به‌ریم له‌هه‌ر چیه‌ک که ئیوه‌ ده‌یپه‌رستن جگه‌ له‌و خودایه‌ی که ئیوه‌ش ده‌یپه‌رستن ته‌نها دۆستایه‌تی ئه‌و

ده‌که‌م هه‌ر ئه‌ویش منی خه‌لق کردوه . وه‌ هه‌ر ئه‌ویش هیدایه‌تم ده‌دات (بۆ مه‌صله‌حه‌تی دونیا و ئاخیره‌تم). وه‌ ئه‌م شاهیدی و خو‌به‌ری کردنه‌ی کرد به‌ که‌لیمه‌یه‌کی مه‌زن که به‌ وه‌صیه‌تی خو‌ی و به‌ فه‌رمانی خودا ، له‌ دوا‌ی خو‌ی وله‌ ناو نه‌وه‌کانیدا مایه‌وه‌، بۆئه‌وه‌ی بگه‌رینه‌وه‌ له‌ شیرکه‌وه‌ بۆلای ئه‌وکه‌لیمه‌یه‌ ...)

سییه‌م: ﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا إِلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ التوبة: 31

واته: (ئه‌و جوله‌که‌ و گا‌وران‌ه‌ زانا‌و خودایه‌رسته‌کانی خو‌یان کرد به‌ خودا و په‌رسترا‌وی خو‌یان، مه‌سیحی کو‌ری مه‌ریه‌میشیان کردبو‌و به‌ په‌رسترا‌وی خو‌یان) چواره‌م: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴿١٦٥﴾ البقرة: ١٦٥

واته: ﴿ وه‌ هه‌ندی‌ک له‌ خه‌لکی هه‌ن ها‌وتایان بۆ خودا دانا‌وه (له‌ خو‌شه‌ویستیدا) ئه‌وانه‌یان خو‌ش ده‌ویت، وه‌ک خو‌شه‌ویستیان بۆخودا، ئه‌وانه‌ش که ئیمانیان هینا‌وه‌ خو‌شه‌ویستیان بۆ خودا زۆر به‌ هی‌زتره‌ له‌ خو‌شه‌ویستی کافره‌کان بۆ خودا (یا بۆ بته‌کان)﴾

فيه أكبر المسائل وأهمها: وهي تفسير التوحيد، وتفسير الشهادة، وبيئها بأمور واضحة.

منها: آية الإسراء، بين فيها الرد على المشركين الذين يدعون الصالحين، ففيها بيان أن هذا هو الشرك الأكبر.

ومنها: آية براءة، بَيْنَ فِيهَا أَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَبَيْنَ أَنْهُمْ لَمْ يُؤْمَرُوا إِلَّا بِأَنْ يَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا، مَعَ أَنْ تَفْسِيرُهَا الَّذِي لَا إِشْكَالَ فِيهِ: طَاعَةُ الْعُلَمَاءِ وَالْعِبَادَةِ فِي الْمَعْصِيَةِ، لِادْعَائِهِمْ إِيَّاهُمْ.

14- شمت پیغهمبهر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمویہ تی: ﴿ہرکسی بلیت (لا إله إلا الله) له گہل ئەوہ شدا کافر بیٹ به ہرشتیک کہ دەپەرستریت جگہ له الله، ئەوا مال و خوینی حەرام و پاریزراوہ، و حسابی له لای خودای گەورہیہ﴾

دریژە وشەرحی ئەم ناوینشانە له باسەکانی دواتر دادیٹ (واتە : ئەو باسانە ی کہ له مەودوا دین تا کۆتایی کیتابە کہ تەفسیری ئەم کەلیمە یە دەکات).

لەم باسەدا گەورەترین مەسەلە و گرنگترین مەسەلە پروونکراوہ تەوہ : ئەویش تەفسیری تەوحید و تەفسیری شاھیدی (لا إله إلا الله) یە، بە چەندین شیوازی پروون و پەوان، پروونکراوہ تەوہ.

لەوانە : ئایە تەکە ی سورەتی ئیسراء بە پروونی پەدی ئەو موشریکانە ی تیدا دراوہ تەوہ کہ داوا له پیاوچاکان دەکەن، یان دەیانپەرستن هەر لەویدا پروونکراوہ تەوہ کہ ئەو کارە شیرکی گەورە یە.

لەوانەش: ئایە تەکە ی سورەتی بەرپائەت لەویدا خودا پروونی دەکاتەوہ کہ ئەهلی کتاپ زانایان و خودا پەرستەکانی خویمان کرد بە خودا و پەرستراوی خویمان جگە له الله . پروونیشی کردەوہ کہ هیچ فەرمانیکیان بە سەردا نەدراوہ تەنھا ئەوہ نەبیٹ کہ یە کہ خودا بپەرستن . لەگەل ئەوہ شدا تەفسیری ئەو ئایە تە کہ هیچ گومانێ تیدا نیە ئەوہ یە کہ گویرایە لێ کردنی زانایان و خودا پەرستەکانە له هەر کاریکدا کہ بیفەرمانی خودای تیدا بیٹ (ئەوہ عیبادەتە)

ومنها قول الخليل (عليه السلام) للكفار: [الزخرف : 26- 27] { إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ } { إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي } فاستثنى من المعبودين ربه، وذكر سبحانه أن هذه البراءة وهذه الموالاة: هي تفسير شهادة أن لا إله إلا الله. فقال:

{ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ } [الزخرف : 28]

ومنها: آية البقرة: في الكفار الذين قال الله فيهم: { وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ } [البقرة : 167]
 . ذكر أنهم يحبون أندادهم كحب الله، فدل على أنهم يحبون الله حباً عظيماً، ولم يدخلهم في الإسلام، فكيف بمن أحب الند أكبر من حب الله؟! فكيف لمن لم يحب إلا الند وحده، ولم يحب الله!؟.

، نهك (مه بهست نه وه بیټ) كه په رستنیاں بو بكریت و داوایان لی بكریت .

له وانهش: و ته كه ی ئیپراهیم خه لیله علیه السلام كه به كافرانی گوت:

(من به ریم و دوورم له هر چییهك كه ئیوه بیپه رستن جگه له و خودایه ی كه دروستمی كردووه و ئیوهش دهیپه رست) له ناو گشت په رستراوه كاندا ته نها الله ی جیا كرده وه. خوداش باسی نه وه ی كرد كه نه م خو به ری كردن و خو دورخستن وه یه له گه ل نه م دوستایه تی كردنه . نه وه ته فسیری لا اله الا الله دهكات بو یه فهرمووی: كری به كه لیمه یه کی مه زن كه له نه وه كانیدا بمینیته وه . بو نه وه ی بگه ری نه وه بو لای .

له وانهش: ئایه ته كه ی سوږه تی به قهږه له باره ی كافرانه وه كه ده فهرمو ی

﴿ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴾ [البقرة 17]

واته: (نه وانه هه رگیز له ناگری جه هه ننه م ده رناچن) . باسی نه وه ی كرد كه هاوتا په رستراوه كانی خو یان خو ش ده ویت به قه د خو شه ویستیان بو خودا، نه وهش به لگه یه له سه ر نه وه ی كه كافر ه كان خودایان زور خو ش ده ویت . به مهش نه هاتنه ناو ئیسلامه وه . نه ی جا ده بیټ حالی نه وه كه سه چو ن بیټ، كه خو شه ویستی هاوتا په رستراوه كه له لایدا گه وره تر بیټ له خو شه ویستی خودا

ومنها قوله ﷺ (من قال: لا إله إلا الله وكفر بما يعبد من دون الله حرم ماله ودمه، وحسابه على الله) وهذا من أعظم ما بيّن معنى (لا إله إلا الله) فإنه لم يجعل التلطف بها عاصماً للدم والمال، بل ولا معرفة معناها مع لفظها، بل ولا الإقرار بذلك، بل ولا كونه لا يدعو إلا الله وحده لا شريك له، بل لا يحرم ماله ودمه حتى يضيف إلى ذلك الكفر بما يعبد من دون الله، فإن شك أو توقف لم يحرم ماله ودمه. فيالها من مسألة ما أعظمها وأجلها، وياله من بيان ما أوضحه، وحجة ما أقطعها للمنازع.

!!؟ ئه ی ئاخۆ ئه و کهسه حالی چۆن بیّت که تهنه هاوتاکه ی خوۆش بویت و خودای خوۆش نه ویت.

له وانهش: فەرموده که ی پیغه مبه ر ﷺ

(هه ر کهس بلی لا إله إلا الله و له گه ل ئه وه شدا کوفر بکات به هه رچی په رستراوه جگه له الله، ئه و مال و خوینی پاریزراوه و حسابی له لای خودایه)
ئه مهش یه کیکه له و به لگه هه ره مه زانایه که مه عنای (لا إله إلا الله) پروون ده کاته وه، چونکه لیږده تهنه گوتنی سه رزاره کی نه کردوه به پاریزه ری خوین و مال،

ته نانه ت ئه وه شی نه کردوه به پاریزه ری که مه عناکه ی بزانیّت و به دهم بلیّت،

ته نانه ت ئه وهش نا که دان بنیّت به مه عنای به وه دا که باس کرا.

ته نانه ت ئه وهش نا که خودا به تهنه بیه رستیّت و شه ریکی بو دانه نیّت.

به لکو مال و خوینی پاریزراو نابیّت هه تا له گه ل ته وای ئه وانه شدا ده بی کوفر بکات به هه رچیبه که ده په رستیّت جگه له الله، جا ئه گه ر شک یا گومانی هه بو یان لییان راوه ستا، ئه و مال و خوینی پاریزراو نابیّت .

جا سه نیچ ده که ئه م مه سه له یه چه ند گه وه و گرنه گه .

جاسه یری ئه وه چ پروونکردنه وه یه که و چه ند رۆشنه (ئه و هه دیسه ش) چ به لگه یه کی به قوه ته بو هه ر که سیك که له گه ل گومراکاندا له و باره یه وه بکه ویتته نیزاعه وه .

پوونکردنه وه : دانه رگرنگیه کی زوری بهم باببه داوه هه ر خوۆشی به درییژی
 شه رحی کردوهه. ئەمهش تهنها بابیکه که خوۆی شه رحی کردییّت. ئەمهش له بهر
 گرنگیه که ی ..

بهشی دووه می کتاب التوحید

روونکردنه وه ی تهو حید به درییژی

6- باب من الشرك لبس الحلقة والخيط ونحوهما لرفع البلاء أو دفعه

وقول الله تعالى: ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ﴾^(٣٨)
 الآية

15- عن عمران بن حصين رضي الله عنه، أن النبي ﷺ رأى رجلاً في يده حلقة من صفر، فقال: (ما هذه)؟ قال: من الواهنة. فقال: (انزعها فإنها لا تزيدك إلا وهناً، فإنك لو مت وهي عليك، ما أفلحت أبداً) رواه أحمد بسند لا بأس به.

بابی 6

یه کی له نهوعه کانی شیرک : به کارهینانی بازنه، حهلقه، دهزوه،

وه هاوشیوه کانیانه به نیازی لابردنی به لا یا گپرانه وهی به لا

﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾^(٣٨) الزمر

واته : (ئه) پیغه مبهه بلئ بهو موشریکانه مادام ئیعتراف دهکهن که تهنه خودا خالیقه ، دهی پیم بلین نهوانه ی که ئیوه داوایان لی دهکهن و په رستنیان بو دهکهن جگه له الله، نه گهر خودا ویستی هه زهره ریکم پی بگه یه نیئت، ئایا نهوانه دهتوانن نهو زهره ره لابدهن، یان نه گهر ویستی هه زهره ریکم رهحمه تی خوئی ببه خشیت به من ئایا نهوان دهتوانن رهحمه ته که ی بگه پیننه وه ؟ (دیاره ده لین نه خهیر) دهی توش بلئ به سمه خودا. تهنه به خودا پشت ده بهستن نهوانه ی که ده یانه ویئت پشتیوانیکی به هیزیان هه بیئت .

15- له ترمیمان کورپی حوصهین رضی اللہ عنہ ده لیت پیغه مبهری خودا صلی اللہ علیہ وسلم پیاویکی بینی
 حهلقه یه کی زهردی له ده ستدابوو، فهرمووی : نه وه چیه ؟
 پیاوه که وتی : نه وه بو چاره سهری لاوازی ونازاری قوله

16- وله عن عقبه بن عامر رضي الله عنه مرفوعاً: (من تعلق تميمة فلا أتم الله له، ومن تعلق ودعة فلا ودع الله له) وفي رواية: (من تعلق تميمة فقد أشرك).

17- ولابن أبي حاتم عن حذيفة أنه رأى رجلاً في يده خيط من الحمى فقطعه، وتلا قوله: (وما يؤمن أكثرهم بالله إلا وهم مشركون) [يوسف : 106]

. فهرموی : (لا یبده، چونکه نه وه جگه لاوازی دهرونی هیچی دیکهت بو زیاد ناکات،
 خو نه گهر بمیریت و نه وه شت پیوه بیئت ههرگیز پرنگارت نابیئت .

16- تر عوقبه ی کورپی عامر رضی اللہ عنہ ده لیت : پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم فهرموی : ههر که سیئ
 چاوه زاریک هه لبواسیئت یا دلئی بهوشته وه په یوه ست بیئت دهک خودا کاری راست
 نه هیئیئت و مه بهستی نه هیئیئته دی، ههر که سیئ صه دهف (ودعة) هه لبواسیئت،
 یا دلئی په یوه ست بکات بهوشته وه، (به پیچه وانهی مه بهسته که ی) دهک خودا
 ئارامی و ئیسراحتی پی نه دات. (له ریوایه تی کدا ئاوا هاتوو ههر که سیئ
 ته میمه) واته : چاوه زاریک هه لبواسیئت نه وا به ته ئکید شه ریکی بو خودا
 (داناوه)

روونکر د نه وه : دانهر ده لیت (پیغه مبهری خودا صلی اللہ علیہ وسلم دوعای گیرایه ... پاشان ده لیت
 ههر له بهر نه وه یه ده بینین نه وه که سانه ی نه م شتانه هه لده واسن له هه موو که س زیاتر
 خه م و خه فه تیان هه یه (دهرون) لاوازو پوخاون، به پیچه وانهی نه هلی ته وحیده وه،
 که نه مان عه زیمه تیان له خه لکی دیکه به قوه تر و کرده وه یان به هیئتره .

¹⁵ حسن . أخرجه أحمد وابن ماجه وابن حبان والطبراني في الكبير 391 . حسنه عبدالرزاق وضعفه الألباني في الضعيفة.

16 جيد . أخرجه أحمد (17451) والطبراني في الكبير

17- حوزہ یفہ پیایوکی بینی کہ دہزوی لہ دست کردبوو بولادانی تاداری،
یہ کسہر بہ دستہی خوی پساندی و ئہو ئایہ تہی خویندہوہ :
﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ واتہ: (زور بہ یان کہ ئیمان بہ خودا
دہینن لہ ہمان کاتدا، ئیلا شہریک بو خودا دادہ نین.

فیہ مسائل: الأولى: التغليظ في لبس الحلقة والخيط ونحوهما لمثل ذلك.
الثانية: أن الصحابي لو مات وهي عليه ما أفلح. فيه شاهد لكلام الصحابة: أن الشرك الأصغر
أكبر من الكبائر الثالثة: أنه لم يعذر بالجهالة.
الرابعة: أنها لا تنفع في العاجلة بل تضر، لقوله: (لا تزيدك إلا وهناً).
الخامسة: الإنكار بالتغليظ على من فعل مثل ذلك.
السادسة: التصريح بأن من تعلق شيئاً وكل إليه.
السابعة: التصريح بأن من تعلق تميمه فقد أشرك.

مہسہ لہ کانی ئہم باسہ

- 1- توندی نواندن (لہ حہرام کردندا) لہ بہرانبہر بہ کارہینانی حہلقہ و دہزوو و
ہاوشیوہ کانیان کہ بو لابردنی زیان ، یان قازانچ پی گہ یاندن بیٹ.
- 2- ئہ گہر ئہ صحابہ کہ ہمردایہ، ئہ وشتہی لہ دستدا ہمایہ ہہرگیز پزگاری
نہ دہبوو، ئہ وہش بہ لگہیہ لہ سہر ئہوہی کہ (ئہ صحاب فہرمویانہ) شیرکی بچوک
لہ تاوانہ گہورہکان گہورہ ترہ.
- 3- نہ زانی ئہو پییاوہ نہ کرایہ عوزر بوئی.
- 4- ئہو حہلقہ و دہزووہ لہ دونیادا سودی پی ناگہیہ نیٹ، بہ لکو زیانی پی
دہگہیہ نیٹ، ئہمہش بہ بہ لگہی ئہوہی کہ فہرموی
(جگہ لہ لاوازی ہیچی دیکہت بو زیاد ناکات)

5- ئینکاری کردن و گۆرانکاری به توندی ، به رانبهر ههر که سیک کاریکی وا بکات (سونه ته)

6- پروونکردنه وهی ئەوه که ههر که سیک شتیک هه لبواسییت یا دلی پیوهی په یوه ست بیټ ، ئەوا دهریته دهست ئەوشته (که هیچ سودی پی ناگه یه نیټ خواش هیچی بو ناکات)

الثامنة: أن تعليق الخيط من الحمى من ذلك.

التاسعة: تلاوة حذيفة الآية دليل على أن الصحابة يستدلون بالآيات التي في الشرك الأكبر على الأصغر، كما ذكر بن عباس في آية البقرة. العاشرة: أن تعليق الودع عن العين من ذلك. الحادية عشرة: الدعاء على من تعلق تميمة، أن الله لا يتم له، ومن تعلق ودعة، فلا ودع الله له، أي لا ترك الله له.

7- پروونکردنه وهی ئەوه : که ههر که سیک چاوه زار هه لبواسییت ، ئەوا شه ریکی بو خودا داناوه.

8- هه لبواسینی ده زوو بو تاداری ، هه مان شته.

9- خویندنه وهی ئایه ته که له لایهن حوزه یفه وه به لگه یه له سه ره ئەوهی که ئەو ئایه تانهی باسی شیرکی گه وره ده که ن ئه صاحب ده یان کرد به به لگه له سه ره شیرکی بچوک. هه روه ک ابن عباس له باره ی ئایه ته که ی سو په تی به قه ره وه باسی کرد.

10- هه لبواسینی سه ده ف (ودعة) هه مان حوکمی هه یه.

11- دو عا کردن له و که سه ی که مورو و ئەشیای چاوه زار هه لده واسییت به وهی که خودا کاری راست نه هی نیټ و مه به ستی نه یه ته دی ، ههر که سیکی ش (سه ده ف) هه لبواسییت ، خودا هی منی و ئارامی پی نه به خشیټ.

پروونکردنەوہ : دانەر دەیەویت پروونی بکاتەوہ کە بەکارھینانی حەلقە و دەزوو بۆ لابردنی بەلا دواى دابەزینی یا لادانی بەلاپیش دابەزینی ، جوړیکە لە شیرک ئەمەش دوو جوړی ھەیە .

یەكەم : (الشرك في الربوبية) ئەگەر باوەرپی وابوو کە ئەو شتانە خۆیان بەلاکە لادەدەن یا لادەبەن، ئەمەیان شیرکی گەورەییە لە پەرەردگاریدا ، چونکە مەعناى وایە : باوەرپی بەو ھەییە کە جگە لە **الله** شتیکی دیکە ھەیە خالق بیّت .

دووەم: (الشرك الأصغر) ئەگەر باوەرپی وابوو کە ئەو شتانە سەبەبن و خودا خۆی کردونی بە سەبەب، خودا ھەر خۆی بەلاکە لادەدات یا لا دەبات، ئەمەیان شیرکی بچوکە .

نیشانەى ئەم بەشەیان ئەوہیە کە چەسپا بیّت ئەوشتە نە لە پرووی شەرەوہ نە لە پرووی قەدەرەوہ، سەبەبی لادان و لابردنی بەلا نین .

لە پرووی شەرەوہ وەك ھەنگوین و ئاوی زمزم .

لە پرووی قەدەرەوہ : وەك ئەوہی کە بە تەجرۆبە سەلما بیّت ئەو شتە چارەى فلان نەخۆشى دەکات .

نمونەى دیکە کە بەر ئەم باسە دەکەوێ: دانانی کتیبی شەرعی لە سەیارەو دوکاندا بۆ چاوەزار یا لادانی بەلا، لە دەستکردنی بازنەى موگناتیسى بۆ رۆماتیزم ھەلۆاسینی مووروی شین : یا مووروی زەرد بۆ زەردوویی پەت لە دەست کردن، بازنەى زەرد لە دەست کردن، صەدەف ، ھەلۆاسینی ئالى کەر، یا

کهله و پاشماوهی ئازهلان... دانانی چهقوله ژیر سهری منالی تازه له دایک بوو.

7- باب ما جاء في الرقى والتائم

- 18- في (الصحيح) عن أبي بشير الأنصاري رضي الله عنه أنه كان مع رسول الله ﷺ في بعض أسفاره، فأرسل رسولا أن لا يبقين في رقبة بعير قلادة من وتر أو قلادة إلا قطعت.
- 19- وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: (إن الرقى والتائم والتولة شرك) [رواه أحمد وأبو داود].

بابی 7

چی له بارهی حوکمی دوعای شیفاو چاوهزارهوه هاتووه.

- 18- تهره بو به شیری ئه نصاری ﷺ ده گپرتته وه که : (خوی له گهل پیغه مبهردا بووه له هندیك له سه فهره کانیدا. نیراویکی نارد که بانگه واز بکات: هیچ ملوانکه یه که (که له په ته کوئه ی که وان دروست کراوه) یان گوئی هیچ ملوانکه یه که له ملی هیچ وشتری کدا نه مینیت نیلا ده بیئت بقرترینی ولی بکریته وه.
- 19- تهره دریژه ی هه دیسه که ی ابن مسعود ﷺ بهم جوړه یه : زهینه بی خیزانی ده لیئت : عبدالله هاته ژووره وه و له پالمدا دانیشت . پاشان ده زویه کی بینی له گهر دنمدا گوئی ئه مه چیه ؟ گوتم ده زویه که ، دوعایان خویندووه بووم به سه رییدا . ئه ویش

18 البخاري (305) و مسلم (2165)

19 جيد أخرجه أبو داود 3833 . وأحمد 3615 والطبراني في الكبير 10503 وصححه أحمد شاكر في تحقيق المسند .

گرتی و قرتاندی و پاشان گوتی : ئەلبەتە بنەمالەى عبدالله پيويستيان به شيرك نيبه ، خوَم گويبیستی پیغه مبهری خودا بووم ﷺ (دهیفه رموو) ﴿به تهئکید ئەم روقیه و چاوهزارانه ، ونوشتهی شیرینی جوړیکی شیرکن﴾

زەینەب دەلێت : گوتم به عبدالله چۆن وا دەلێیت ، (زۆر جار) چاوم دەفەری . منیش دەچووم بۆ لای ئەو جوله که یه دوعای بۆم دەخویند ، دواى ئەوه چاوم ئارام دەبوو ؟

عبدالله گوتی : ئەوه تهنه کارى شهیتانه به دەستی تیی دەژەنى کاتى ئەو جوړه دوعایه به کاردهینى لیبى دهگهړیّت : به لکو هەر ئەوه ندهت بهس بوو که وهک

20- وعن عبد الله بن عكيم مرفوعاً: (من تعلق شيئاً وكل إليه). [رواه أحمد والترمذي].

(التمائم): شيء يعلق على الأولاد من العين، لكن إذا كان المعلق من القرآن، فرخص فيه بعض السلف، وبعضهم لم يرخص فيه، ويجعله من المنهي عنه، منهم ابن مسعود رضي الله عنه. و(الرقى): هي التي تسمى العزائم، وخص منه الدليل ما خلا من الشرك، فقد رخص فيه رسول الله ﷺ من العين والحمة. و(التولة): شيء يصنعونه يزعمون أنه يحب المرأة إلى زوجها، والرجل إلى امرأته.

پيغه مبهرى خودا ﷺ بلييت : « أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبِّ النَّاسِ اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا »

(التميمه) شتيكه به مندالهوه هه لده واسریت بۆ لادانى چاوى پيس، به لام ئەگەر هه لواسراوه که ئایه تی قورئان بوو، ئەوا هه نديک له سه له ف پوخصه تيان پيداوه، هه نديکی دیکه شيان پيگه يان پي نه داوه و نه هيان لى کردووه، له وان هه ش ابن مسعود.

(الرقى) ئەو دوعاو زيكرانه يه که به زاره کی دهگوتريت، ئەگەر شیرکی تيدا نه بييت، ئەوه دروسته، و به لگه ی تايبه تی له سه ره که پیغه مبهر خو ی پوخصه تی پيداوه بۆ لادانى چاوى پيس يا بۆ چاره کردنى پيوه دراوى دوپشک ومار يا بۆ خو پاراستن لييان.

(التوله) شتیکه لای خویمان پیی دهگوتریت نوشتهی شیرینی دیعیاهی ئه وه دهکن که ژن لای پیواو خوشه ویست دهکات، پیواویش لای ژنه که هی خوشه ویست دهکات .

20- بر عبدالله کوری عوکه یم دهلیت: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رمویه تی:

﴿ هه رکه سیك شتی هه لبواسیت (بو لادانی زیانیك یا بو هیئانی سودیک . یا دلی په یوه ست بکات بهو شته وه) ئه وا خودا لیی دهگه ریټ و پشتی بهر ده دات ﴾ .
21- وروی أحمد عن روفع قال: « قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله : يَا رُوْفِعُ ، لَعَلَّ الْحَيَاةَ سَطْوَلُ بَكَ بَعْدِي ، فَأَخْبِرِ النَّاسَ أَنْ مِنْ عَقْدِ لِحَيْتِهِ أَوْ تَقْلِدِ وَتَرَا أَوْ اسْتَنْجِي بِرَجِيعِ دَابَّةٍ أَوْ عَظْمٍ ؛ فَإِنْ مُحَمَّدًا بَرِيءٌ مِنْهُ » .

22- وعن سعيد بن جبیر رضی الله عنه ، قال: (من قطع تمیمة من إنسان كان كعدل رقبة) [رواه وكیع]

23- وله عن إبراهيم قال: كانوا يكرهون التمايم كلها، من القرآن وغير القرآن.

21- تم روه یف صلی الله علیه و آله دهلیت: پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله فه رموی: ﴿ئهی روه یف ئومید

هیه ته مه نت دریژ بیټ ئه و کاته خه لکی ئاگادار بکه ره وه که هه ر که س پیشی گری بدات (بو فخر و شانازی یا له ترسی چاو) یا په تی تیروکه وانه که هی بکاته ملی و شتر . یا به پاشه روی ئازهل خوی پاک بکاته وه له پیسای . ئه وا رایبگه نه که محمد له و که سه به رییه ﴾

22 سه عیدی کوری جوبه یر گوتی: (هه ر که سی چاوه زاریک بیچرینیت به هه ر شتیکه وه بیټ (پاداشته که هی) وه ک ئه وه وایه کوپله یه کی ئازاد کرد بیټ) .

20 صحیح لشواهد . أخرجه أحمد والترمذي (2073) .

21 حسن . أخرجه أحمد . وأبو داود 36 والطبرانی في الكبير (4491)

22 اثر . أخرجه ابن أبي شيبة في المصنف (3524)

23- سمب ابراهيم النخعي ده لیت : (هاورپییانی عبدالله ی کوری مسعود (واته :
ته له به کانی) چاوه زاری هه لواسراویان به مه کروه داناوه جا به قورپان بیټ یا
به غهیری قورپان).
مه کروهیش لای سه له ف واته حه رام

فیه مسائل:

- الأولى : تفسير الرقي والتائم. الثانية: تفسير التولة.
الثالثة : أن هذه الثلاثة كلها من الشرك من غير استثناء.
الرابعة: أن الرقية بالكلام الحق من العين والحمة ليس من ذلك.
الخامسة: أن التميمة إذا كانت من القرآن فقد اختلف العلماء هل هي من ذلك أم لا؟.
السادسة: أن تعليق الأوتار على الدواب عن العين، من ذلك.
السابعة: الوعيد الشديد على من تعلق وتراً. الثامنة: فضل ثواب من قطع تميمة من إنسان.
التاسعة: أن كلام إبراهيم لا يخالف ما تقدم من الاختلاف، لأن مراده أصحاب عبد الله بن مسعود.

مه سه له کانی ئەم باسه

- 1- ته فسیری پوقیهی هه لواسراو وچاوه زار .
- 2- ته فسیر و پروونکردنه وهی نوشتنه ی شیرینی .
- 3- ئەو سیانه هه رسیکیان شیرکن به بی جیاوازی .

- 4- خویندنی دوعا به وتی حهق بو چاره کردنی چاولیدراو پیوه دراوی مار و دویشک (یا هر نه خوشییه کی دیکه) نهو حوکمه ی نیه.
- 5- چاوه زاری هه لواسراو نه گهر به نایه تی قورنان بیّت زانایان لهو باره یه وه یه کده نگ نین که جائیز بیّت یان نا؟
- 6- هه لواسینی پهت وقایش و ملوانکه ی موروو به نازّه لانه وه (یا به خانوو یا به سه یاره وه) له ترسی چاو شیرکه .
- 7- نهو هه ره شه تونده له هه ر که سی که پهت و قایش ده کاته ملی ولآغه وه بو چاوه زار
- 8- گه وره یی پاداشتی هه رکه سی که چاوه زاری که به ئینسانیکه وه لی بکاته وه .
- 9- وته که ی ئیبراهیمی نه خعی، پیچه وانهی نهو ناکوکیه نیه که له وه بهر باس کرا، چونکه مه به سستی ئیبراهیم هاوړییانی عبدالله ی کوری مه سعوده .

8- باب من تبرک بشجره او حجر ونحوهما

وقول الله تعالى: ﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُزَّىٰ ﴿١١﴾ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ النجم

24- عن أبي واقد الليثي، قال: خرجنا مع رسول الله ﷺ إلى حنين ونحن حدثاء عهد بكفر، وللمشركين سدرة يعكفون عندها وينوطون بها أسلحتهم، يقال لها: ذات أنواط، فمرنا بسدرة فقلنا: يا رسول الله اجعل لنا ذات أنواط كما لهم ذات أنواط فقال رسول الله ﷺ: (الله أكبر! إنها السنن، قلتم. والذي نفسي بيده. كما قالت بنو إسرائيل لموسى: (اجعل لنا إلهاً كما لهم آلهة قال إنكم قوم تجهلون) [الأعراف: 138] (لتركن سنن من كان قبلكم). [رواه الترمذي وصححه].

بابی 8 هه رکه سی که به ردیک یاداریک یا هه رشتیکی لهو بابه تانه بکات به ته به پروک، موشریکه.

ته فیسری ﴿ أَفَرَيْبُكُمْ اللَّاتُ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ الثَّلَاثَةِ الْآخِرَىٰ ﴿٢٠﴾ ﴾ النجم

واته : (پیم بلین لات و عوزا وه مهنات سبیهم و نه خیریان چ گه وره بیه کیان هیه و چ سویدیکیان هیه) ئەم ئایه ته شاهیده له سهر ئه وهی که ته به پروک کردن به دار و به رد شیرکه .

24- شمیه (أبو واقد الليثي) ده لیت : (له گهل پیغه مبهری خودا دا (ﷺ) چوینه دهر بۆ حونهین . له و کاته شدا تازه موسلمان بووین موشریکه کانیش داریکی سیدریان هه بوو واته داری نه بق له پالیدا ده مانه وه بۆ موباره کی . سیلاحه کانیان پیوه هه لده واسی بۆ موباره کی پنیان ده گوت (ذات انواط) واته دره ختی هه لواسین بۆ به ره کهت .

ئیمه ش که به لای دره خته که دا تیپه ر بووین گوتمان ئه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ)

فيه مسائل: الأولى: تفسير آية النجم.

الثانية: معرفة صورة الأمر الذي طلبوا. الثالثة: كونهم لم يفعلوا.

الرابعة: كونهم قصدوا التقرب إلى الله بذلك، لظنهم أنه يحبه.

الخامسة: أنهم إذا جهلوا هذا فغيرهم أولى بالجهل.

تۆش دره ختیکیان بۆ دابنی، وهك ئه وان چه که کانمانی پیوه هه لواسین (واته

بۆ موباره کی بۆ ئه وهی تیژ بییت و کاریگه ری زۆر بی له سهر دوژمن)

پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموی : (الله أكبر) ئه وه ری بازه کانه . سویند به و زاته ی

رۆحی محمدی به دهسته ئه وهی وتتان، هه ر وهك ئه وه وایه که نه وه کانی

ئیسرائیل به موسایان گوت : ئه ی موسا په رستراویکیان بۆ دابنی هه ر وهك چۆن

کافره کان په رستراویکیان هیه ، موساش فه رموی (به راستی ئیوه قه ومیکن

نه فامن) سویند به خودا ئه ی ئومه ته که م ئیوهش ده که ونه شوین ریبازی
قه و مه کانی پیش خوٚتان). ته و او

مه سه له کانی ئه م باسه

- 1- ته فسیری ئایه ته که ی سوپه تی نه جم
- 2- ناسینی شیوازی ئه و کاره ی که داوایان کرد (واته : داوایان کرد
دره ختیکیان بو دابنی بو موباره کی) له م خالانه ی خواره و هدا در ده که ویت .
- 3- ئه وان کاره که یان نه نجام نه دا (به لکو ته نها داوایان کرد، تازه موسلمانیش
بوون)
- 4- ئه وان مه به ستیان ئه وه بوو که خویمان له خودا نزیک بکه نه وه چونکه
گومانیان وا بوو که خودا ئه و کاره ی پیخوٚشه
- 5- ئه وان که ئه صحابی پیغه مبه رن ، له ترسناکی ئه و مه سه له ناگادار نه بون ،
جاغیری ئه وان له پیشتن ، که ناگاداری ئه و مه سه له یه نه بن .

السادسة: أن لهم من الحسنات والوعد بالمغفرة ما ليس لغيرهم.

السابعة: أن النبي ﷺ لم يعذرهم، بل رد عليهم بقوله: (الله أكبر إنها السنن، لتتبعن سنن من كان قبلكم) فغلظ الأمر بهذه الثلاث.

الثامنة: الأمر الكبير، وهو المقصود: أنه أخبر أن طلبتهم كطلبة بني إسرائيل لما قالوا لموسى:

(اجعل لنا إلهًا) التاسعة: أن نفي هذا معنى (لا إله إلا الله)، مع دقته وخفائه على أولئك.

العاشرة: أنه حلف على الفتيا، وهو لا يحلف إلا لمصلحة.

الحادية عشرة: أن الشرك فيه أكبر وأصغر، لأنهم لم يرتدوا بهذا.

-
- 6- ئه وان چا که ی زوریان هیه، وه عدی ئه وه شیان پی دراوه که خودا لییان
خوٚشبووه، که غهیری ئه وان، ئه و چا که و وه عده یان پی نه دراوه .

- 7- پیغهمبهر : ﷺ ، عوزری ئه وهی بۆ نه هیئانه وه که نه زانن، به لکو به وه په ددی دانه وه که فهرموی (الله اکبر) ئه وی که گوتتان هه مان ریباری کافرانی پیشووه سویند به خودا ده که ونه شوین ریباری کافر کانی پیش خوتان)
به دهر پیرینی ئه م سئ و ته یه کاره که ی ئه وانی به گونا هیکی گه وره دانا .
- 8- ئه و کاره گه وره یه که لی ره دا مه به سته ئه وه بوو خه به ری ئه وه ی پی دان که داواکاریه که یان، هه مان داواکاری نه وه کانی ئیسرا ئیله کاتی به موسایان گوت : بتی کمان بۆ دابنی بایک هین به خودای خو مان و بیپه رستین . (واته هه مان مه عنایان هه یه با ناوه کانیشیان جیا بیّت .
- 9- په دکردنه وه ی ئه م داوا کاره یه ی ئه وان به شی که له واتای لاله الا لله له گه ل ئه وه شدا ئه و مه عنایه له لای ئه و ئه صحابانه ورد و شاراوه بوو .
- 10- پیغهمبهر ﷺ له و فه توایه دا سویندی خوارد دیاره که ئه ویش سویند ناخوات مه گه ر له شتی کدا که مه صلّه حه ت بیّت .
- 11- شيرك دوو جوړی هه یه گه وره و بچوک . به به لگه ی ئه وه ی که ئه وان به و کاره یان مور ته د نه بوونه وه .

الثانية عشرة: قولهم: (ونحن حدثاء عهد بكفر) فيه أن غيرهم لا يجهل ذلك.

الثالثة عشرة: التكبير عند التعجب، خلافاً لمن كرهه.

الرابعة عشرة: سد الذرائع. السادسة عشرة: الغضب عند التعليم.

الخامسة عشرة: النهي عن التشبه بأهل الجاهلية

السابعة عشرة: القاعدة الكلية، لقوله (إنها السنن).

الثامنة عشرة: أن هذا علم من أعلام النبوة، لكونه وقع كما أخبر.

التاسعة عشرة: أن كل ما ذم الله به اليهود والنصارى في القرآن أنه لنا.

العشرون: أنه متقرر عندهم أن العبادات مبناهما على الأمر، فصار فيه التنبيه على مسائل القبر. أما

(من ربك)؟ فواضح، وأما (من نبئك)؟ فمن إخباره بأنباء الغيب، وأما (ما دينك)؟ فمن قولهم:

(اجعل لنا إلهاً) إلخ.

الحادية والعشرون: أن سنة أهل الكتاب مذمومة كسنة المشركين.

الثانية والعشرون: أن المنتقل من الباطل الذي اعتاده قلبه لا يؤمن أن يكون في قلبه بقية من تلك العادة لقولهم: ونحن حدثاء عهد بكفر.

12- گوتیان : (ئیمه لهو کاته‌دا تازه‌ وازمان له کوفر هیئا بوو) مه‌عنا‌ی ئه‌وه‌ی تی‌دایه‌ که‌ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ لای ئه‌صحابه‌کانی تر که‌ زوتر ئیمانیان هیئا بوو شاراره‌ نه‌بووه‌ و عوزری ئه‌وه‌یان نه‌بووه‌ که‌ بلین نه‌مانزانیوه‌ .

13- وتنی الله أكبر له‌کاتی سه‌ر سوپ‌مان و ته‌عه‌ جویدا سونه‌ته‌ به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ باشی نازانن .

14- داخستن و نه‌هیلا‌نی ده‌روازه‌کانی خراپه‌ (سدالذرائع)

15- نه‌هی کردن و قه‌ده‌غه‌ کردن‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی خه‌لکانی جاهیلی و نه‌فامی .

16- توپه‌ بوون له‌ کاتی فی‌رکردندا دروسته‌ .

17- ئه‌و قاعیده‌ و بنه‌ما گشتگی‌ره‌ (واته‌ ئه‌م ئوممه‌ته‌ شوین ئومه‌ته‌کانی پیشووتر

ده‌که‌ون) به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ فه‌رموی (ئه‌وه‌ ری‌بازی کافرانی پیشووه‌)

18- ئه‌مه‌ نیشانه‌یه‌که‌ له‌ نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی، چونکه‌ چۆن خه‌به‌ری دا هه‌روا ده‌رچوو .

19- له‌ هه‌ر شتی‌کدا که‌ خودای گه‌وره‌ زه‌م و لۆمه‌ی جوله‌که‌ و گا‌ورانی کردی‌ت له‌ قورئاندا. ئه‌وه‌ مه‌به‌سته‌که‌ی بو‌ ئیمه‌یه‌ و له‌گه‌ل ئیمه‌یه‌تی که‌ نابیت ئیمه‌ش وه‌ک ئه‌وان بکه‌ین.

20- ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ لای ئه‌صحاب چه‌سپاوه‌ که‌ نابیت هیچ عیبا‌ده‌تی‌ک بکری‌ت مه‌گه‌ر به‌ ئه‌مری خودا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ (ئه‌گه‌ر وا نه‌بوو ده‌بیته‌ بیده‌) ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ ئاگادار بوونه‌وه‌ له‌ سوئالی قه‌بر ده‌پرسن کی‌ خودا و په‌رستراوته‌ ؟ جوابه‌که‌ی ئاشکرایه‌ پاشان کی‌ (النبي) ته‌ واته‌ کی‌ت هه‌بوو خه‌به‌ری غه‌یبی هیئا بی‌ت بو‌ت، دیاره‌ هه‌ر محمه‌ (ﷺ) پاشان دین و به‌رنامه‌ت چیه‌ ؟ جوابه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ که‌ وه‌ک ئه‌صحاب بی‌ پرس و ئیزنی پیغه‌مبه‌ر هیچ جو‌ره‌ دینداریه‌ک نه‌که‌ین . هه‌روه‌ک ئه‌صحابی موسا و ئه‌صحابی پیغه‌مبه‌ر پرسیان به‌ پیغه‌مبه‌ری خو‌یان کرد . ئه‌وان گوتیان : ئه‌ی موسا په‌رستراوی‌کمان بو‌ دابنی، ئه‌مانیش گوتیان : دره‌ختی‌کمان بو‌ دابنی بو‌ ته‌به‌روک .

21- ریبازی ئه‌هلی کتاب، هر وهك ریبازی موشریکان زه‌می کراوه .
 22- ئه‌و که‌سه‌ی که له دین وریبازیکی ناحه‌قه‌وه که دلی پیی پاهاتوو دیته سه‌ر دینی ئیسلام له‌وه ئه‌مین نابی که پاشماوه‌ی دینه کونه‌که‌ی تیدا ما بی‌ت . ئه‌مه‌ش به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که گوتی: ئیمه‌ش تازه موسلمان بووین . و تازه‌کی وازمان له کوفر هی‌نابوو .

پرونگردنه‌وه: له باره‌ی به‌ره‌که‌ت و ته‌به‌رووکه‌وه : به‌ره‌که‌ت واته : زۆر بوونی شتی‌ک که خیری زۆری تیدا بی‌ت چه‌سپاوو و به‌رده‌وام بی‌ت (التبرک) واته گه‌پان به‌دوای به‌ره‌که‌تدا . ئه‌و ئایه‌تانه‌ش وهك ﴿تبارک الذی...﴾ ﴿وجعلنی مبارکاً﴾ ئه‌وه ته‌نها خودا خۆیه‌تی به‌ره‌که‌ت ده‌کاته هه‌ر شتی‌که‌وه که خۆی بیه‌وی .

- به‌لگه‌کاتی قورئان و سونه‌ت له‌سه‌ره‌نه‌وه‌ن که ئه‌و شتانه‌ی خودا به‌ره‌که‌تی تی‌کردوون یا شوینن یا کاته‌کانن یا ئاده‌مین ئه‌مانیش ده‌کرین به دوو به‌شه‌وه .

به‌شی یه‌که‌م: خودای گه‌وره خۆی به‌ره‌که‌تی کردووته هه‌ندی شوینه‌وه وهك

مزگه‌وتی چه‌پام و ده‌وری بیت المقدس وهك فه‌رمویه‌تی ﴿الذی بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾

مه‌عنا‌ی ئه‌وه‌ش که ئه‌رزه‌که موباره‌که واته : خیر و پاداشتی‌کی زۆر له‌و شوینه‌دا

چه‌سپاو. ئه‌مه‌ش هه‌رگیز ئه‌وه ناگه‌یه‌نی‌ت که خه‌لکی برۆن ده‌ست به‌ینن به

ئه‌پزه‌که‌ی دا یان به دیواره‌که‌یدا چونکه به‌ره‌که‌ته‌که‌ی وا به خۆیه‌وه و نه‌قل نابیت بۆ

شتی‌کی دیکه . به‌لکو به‌ره‌که‌ته‌که‌ی ته‌نها له لایه‌نی مه‌عناویه .

هه‌روه‌ها مزگه‌وتی چه‌رامیش خودا که به‌ره‌که‌تی تی‌کردوو واته : هه‌ر که‌سی‌ک

بروات سه‌ردانی بکات و به ده‌وریدا بسوپی‌ته‌وه له لایدا عیباده‌ت بکات، ئه‌وا پاداشت

وخیری‌کی زۆری ده‌ست ده‌که‌وی‌ت . هه‌روه‌ها به‌رده‌په‌شه‌که‌ش موباره‌که به‌لام

به‌ره‌که‌ته‌که‌ی له‌وه‌دایه که هه‌ر که‌سی ده‌ستی لی‌بدا‌ت یا ماچی بکات پاداشت

وخیری‌کی زۆری ده‌ست ده‌که‌وی‌ت ...

ئه‌وه بوو ئیمامی عومه‌ر کاتی به‌رده‌په‌شه‌که‌ی ماچ کرد گوتی: (ده‌زانم تۆ

به‌ردی‌کیت، نه‌سود به‌که‌س ده‌گه‌یه‌نیت نه‌زیان) بوخاری 1605

موسلیم 1270 پیاویه‌تیان کردوو. مه‌عنا‌ی وته‌که‌ی وایه هه‌ر که‌س ماچی بکات، ئه‌و

به رده نه سودی پیده گه یه نیت نه زهره ر. نه مەشی بو ئه وه کردوه که خودا له خوئی رازی بکات و شوین سوننه تی پیغه مبه ر بکه وی ﷺ نه مه له پرووی به رکه ته تی شوینه کانه وه .

به لام ئه وه ی که کاتی یا زه مانه یه که به رکه ت بیّت یا موباره ک بیّت وه ک مانگی ره مه زان و کاته پیروزه کانی دیکه واته: هر که س له و کاتانه دا عیباده ت بکات پاداشتیکی زوری ده ست ده که ویّت که به به راورد له گه ل کاته کانی دیکه دا ئه و پاداشته ی ده ست ناکه ویّت .

به شی دووم: به رکه ته تی که په یوه ست بیّت به نه وه ی ئاده مه وه که خودا خوئی له هه ندی له عه بده صالحه کانی دا دروستی کردوه . نه مه یان تاییه ته به پیغه مبه رانه وه . به رکه ته تی ئه وان له خودی خو یاندا یه . واته: جهسته ی ئه وان موباره که . واته: هر که س له قه ومه کانیان بو ته به رکه ده ستی دا بیّت له جهسته یان وه یا عه ره ق و مووی ئه وانی به کار هی نا بیّت بو ته به رکه نه مه یان دروسته . چونکه خودا وا دروستی کردون که به رکه ته که یان نه قل بیی بو غه یری خو یان . به لام له دوای ئه وان به رکه ته که یان له کار و کرده وه یاندا یه نه ک له خو یاندا .

(التمهید شرح کتاب التوحید)

9- باب ما جاء في الذبح لغير الله

وقول الله تعالى: ﴿ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۗ ﴾

الآية الأنعام وقوله: ﴿ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْرَسَ ﴿٤﴾ ﴾ الكوثر

25- عن علي رضي الله عنه قال: ((حَدَّثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَيْهِ. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ آوَى مُحَدَّثًا. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ)) . [رواه مسلم].

بابی 9

باسی سه ر برینی ئاژهل و قوربانی کردن بو غه یری خودا

خودا ده فہرموی: ﴿ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ،
وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ ﴾

واته: ئہی پیغہ مہبر ﷺ بلیٰ بہ تہ ئکید نویژو سہریرین و قوربانی کردن و
کردہ و ہکانم لہ ژیانمدا و ئہوہش کہ لہ سہری دہمرم، تہنہا بؤ
پہرستراوی بہ حہقہ کہ پەرورہ دگاری جیہانہکانہ . ہیچ شہریکی نیہ لہ ہیچ
عیبادہ تیگدا و ہ بہمہ ئہمر دراوہ بہ سہرمدا کہ تہو حید و ئیخلاصہ ، منیش
یہ کہ مینی موسلمانہکانم لہم ئوممہ تہدا ﴿

وہ فہرمویہ تی ﴿ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْرَسْ ﴿٢﴾ ﴾ الکوثر

واته: (جا کہ واتہ نویژو بؤ پەرورہ دگارت بکہ و قوربانی بؤ سہر بیرہ)

25- لہ عہلی کوری ئہ بوتالب ﷺ وتی: پیغہ مہبری خودا ﷺ چوار کہ لیمہی
پیم گوت: (لہ عنہ تی خودا لہو کہ سہی کہ گیانداریک سہر دہبریٹ یا بیکوژیٹ
بؤ غیری خودا (واتہ: بؤ ئہوہی خوئی لیٰ نزیک بکاتہوہ یا بہ گہورہ و مہزنی
دابنیٹ) .

26- وعن طارق بن شهاب، أن رسول الله ﷺ قال
﴿ دَخَلَ رَجُلٌ الْجَنَّةَ فِي ذُبَابٍ وَدَخَلَ النَّارَ رَجُلٌ فِي ذُبَابٍ ، قَالُوا : وَكَيْفَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ
مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنْمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرَّبَ لَهُ شَيْئًا ، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا : قَرِّبْ قَالَ :
لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقْرَبَ ، قَالُوا لَهُ قَرِّبْ وَلَوْ ذُبَابًا ، فَقَرَّبَ ذُبَابًا فَخَلَّوْا سَبِيلَهُ قَالَ : فَدَخَلَ النَّارَ ،
وَقَالُوا لِلْآخَرَ قَرِّبْ وَلَوْ ذُبَابًا فَقَالَ مَا كُنْتُ لِأَقْرَبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ : فَضَرَبُوا عُنُقَهُ
قَالَ فَدَخَلَ الْجَنَّةَ * [رواه أحمد].

لہ عنہ تی خودا لہو کہ سہی کہ لہ عنہت لہ دایک و بابی خوئی دہکات .

لہ عنہ تی خودا لہو کہ سہی کہ تاوانباریک پہنا دہدات .

لہ عنہ تی خودا لہو کہ سہی کہ سنور و نیشانہکانی زہوی دہگوریت (

26- تارق کوری شہاب رضی اللہ عنہ گوتی: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی :

﴿بہ ہوی میٹیکہوہ پیاوئیک چووہ بہہشت ، پیاوئیکیش بہ ہوی میٹیکہوہ چووہ

ئاگری جہہننہمہوہ . گوتیان چوں ئہی پیغمبرہی خودا ؟

فہرموی: دوو پیاو بہلای قہومیگدا گوزہریان کرد کہ بتیکیان ہہبوو. لیندہگہران

ہیچ کہس بہ نزیکیدا تیپہری. ہہتا شتیکی نہکردایہ بہ قوربانی ئہو بتہ.

گوتیان بہ یہکیکان قوربانی بکہ بو بتہ کہمان .گوتی ہیچم نییہ بیکہم بہ قوربانی .

گوتیان : (قرب) واتہ خوٹ نزیک بکہرہوہ لہ بتہکہ یانی قوربانیک بکہ با میٹیکیش

بیٹ ہر تہواوہ . ئہویش میٹہکہی کردہ قوربانی . ئہوانیش ریگہیان بہردا و چووہ

ئاگری جہہننہمہوہ . بہوی دیکہشیان گوت : قوربانیک بکہ ، ئہویش وتی : ہیچ

قوربانیک بو

ہیچ کہس ناکہم جگہ لہ اللہ . لہبہر ئہوہ دایان لہ گہردنی و کوشتیان وچووہ

بہہشتہوہ) حہدیسہکہ تہواو

رہونکردنہوہ : ئہم سہرپرینہ مہبہست سہرپرینی عیبادہتہ: واتہ پرشتنی خوینی

حہیوانیک بو خو نزیک خستنہوہ لہ کہسی یا بہ گہورہ زانینی ئہو کہسہ .

یہکہم : (التقرّب) مہبہست لہ خو نزیک خستنہوہ ، ئہوہیہ کہ بہ تہما بیت کہ

زیانیک لی لابدات ، یا سودیک پی بگہیہنیٹ ، واتہ : سہرپرینہکہ بو ئہوہ دہکات کہ

سودیک پی بگہیہنی یان زیانیک لی لابدات ، جا دونیایی بیت یا قیامہتی .

دووم : (التعظیم) بو بہ گہورہ زانین ، واتہ لہ دلہوہ بہ گہورہی بزانیٹ ، ئہمش ہانی

بدات لہبہر خاتری ئہو ، ئہو سہرپرینہ ئہنجام بدات .

سہرپرین بو غیری خودا چہند شیوازی دہگریتہوہ لہوانہ :

1. سه‌برپین و قوربانی کردن بۆ جن بۆ ئه‌وه‌ی خراپه‌ت له‌ گه‌ل نه‌که‌ن، یا له‌ کاریکدا کۆمه‌کیت بکه‌ن، وه‌ک به‌تاکردنه‌وه‌ی سیحر، به‌مه‌ش ده‌بیته‌ موشریکی شیرکی گه‌وره‌.

2. قوربانی کردن دوا‌ی ته‌واو کردنی خانوو یا بینایه‌ک یا هه‌ر پرۆژیه‌ک. بۆ سه‌لامه‌ت بوون له‌ ده‌ست جن یا چاوی پیس.

3. قوربانی کردن بۆ مردوو یا ئه‌ولیاکان، له‌به‌ر گه‌وره‌یی ئه‌وان یا بۆ ئه‌وه‌ی سویدیکی پی بگه‌یه‌نن چ له‌ دونیادا بی‌ت یا له‌ ئاخیره‌تدا . به‌لام قوربانی کردن بۆ مردوو بۆ ئه‌وه‌ی خیره‌که‌ی بگات به‌ مردووکه‌ ئه‌مه‌یان ته‌واوه‌ و شه‌ریه‌ .

4. سه‌برپین و قوربانی کردن بۆ گه‌وره‌و کاربه‌ده‌ستان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ گه‌وره‌ن . یان بۆ ئه‌وه‌ بی‌ت خو‌ی لی‌یان نزیک بکاته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی شتیکت پی بده‌ن وه‌ک مال و مه‌نصب، ئه‌مه‌ شیرکی گه‌وره‌یه‌.

شیوازه‌که‌شی ئه‌وه‌یه‌ ئازئه‌له‌که‌ ده‌هینن و رایده‌گرن، هه‌تا زه‌لامه‌که‌ په‌یدا ده‌بی‌ت، هه‌ر که‌ گه‌یشه‌ ئه‌و شوینه‌ یا ده‌رگا‌که‌ یا هۆله‌که‌ ، یا له‌گه‌ل هاتن یا په‌یدا بو‌نیدا، سه‌ری ده‌برن .

نیشانه‌ی ئه‌م کاره‌ش ئه‌وه‌یه‌، له‌به‌ر چاویدا سه‌ری ده‌برن، له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ گرنگ نیه‌ گو‌شته‌که‌ی چی به‌ سه‌ر دی ، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ که‌ بزانی‌ت بۆ ئه‌وانه‌ . به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ شوینیکی دیکه‌دا سه‌ری برن و، گو‌شته‌که‌ی به‌ینن بۆ میوانداری، ئه‌مه‌ له‌ ئه‌صلدا جائزه‌.

5. قوربانی کردن له‌یادی مه‌لودا، وه‌ک یادی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، و ئه‌ولیاکان، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر خاتری گه‌وره‌یی ئه‌وان قوربانیه‌که‌ بکری‌ت . ئه‌مه‌ شیرکی گه‌وره‌یه‌ .

6. سه‌برپین، به‌ ناوی غه‌یری خوداوه‌، شیرکی گه‌وره‌یه‌ .

فیه مسائل: الأولی: تفسیر (إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي).

الثانية: تفسیر (فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ). الثالثة: البداءة بلعنة من ذبح لغير الله.

الرابعة: لعن من لعن والديه، ومنه أن تلعن والدي الرجل فيلعن والديك.

الخامسة: لعن من آوى محدثاً وهو الرجل يحدث شيئاً يجب فيه حق لله فيلتجىء إلى من يجيره من ذلك.

السادسة: لعن من غير منار الأرض، وهي المراسيم التي تفرق بين حقك في الأرض وحق جارك، فتغيرها بتقديم أو تأخير.

السابعة: الفرق بين لعن المعين، ولعن أهل المعاصي على سبيل العموم.

الثامنة: هذه القصة العظيمة، وهي قصة الذباب.

مهسه له كانی ئەم باسه

1- ته فسیری (إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي). 2- ته فسیری ﴿فصل لربك﴾

3- له چوار له عننه ته كه دا. يه كه مجار له عننه له وه كه سه كراوه كه گيانله بهرئ بو غهیری خودا سهر ده برئ یا ده يكات به قوربانی .

4- له عننه كردن له وه كه سهی كه له عننه له دايك وبابی خوئی ده كات ئه وهش ده گريته وه كه له عننه له دايك وبابی يه كئ بكهيت ئه ويش له عننه له دايك و بابی خوئ بكاته وه .

5- له عننه له وه كه سهی كه تاوه نبارئ په ناده دات ، مه به ست ئه و تاوانبار ده كه كاريكئ خراپ ئه نجام ده دات و حه قئ خودای ده كه ويته سهر و په نا ده باته بهر كه سيك كه نه هي ليئت ئه و حه قه ی لئ بكريته وه .

6- له عننه كردن له ههر كه سيك كه سنوري زهوی ده گوريئت ئه مهش ئه و نيشانانه يه كه حه قئ نيوان خوئ و دراوسي كه ت جودا ده كاته وه. توئش برؤيت به پيش خستنی یا به دوا خستنی بيگوريت .

7- فه رق هه يه له نيوان له عننه كردنی تاي بهت يابلين تاك به تاك، له گه ل له عننه كردن له خه لكانی تاوانبار به شيوه يه كي گشتی .

التاسعة: كونه دخل النار بسبب ذلك الذباب الذي لم يقصده، بل فعله تخلصاً من شرهم.

العاشره: معرفة قدر الشرك في قلوب المؤمنين، كيف صبر ذلك على القتل، ولم يوافقهم على طلبتهم، مع كونهم لم يطلبوا منه إلا العمل الظاهر.

الحادية عشرة: أن الذي دخل النار مسلم، لأنه لو كان كافراً لم يقل: (دخل النار في ذباب).

الثانية عشرة: فيه شاهد للحديث الصحيح (الجنة أقرب إلى أحدكم من شرك نعله، والنار مثل ذلك).
الثالثة عشرة: معرفة أن عمل القلب هو المقصود الأعظم حتى عند عبدة الأوثان.

- 8- ئەم داستانه گه ورهیه که داستانی می شه که یه .
- 9- ئەو پیاوه به هوی ئەو می شه و هه چوه ئاگره وه که مه بهستی ئەوه نه بووه بیكات به قوریانی . به لکو بو ئەوه ی کرد که له دهستیان نه جاتی بیټ .
- 10- تیگه یشتن له ترسناکی شیرک له دلی ئیمانداراندا . چۆن ئەو مه رده له به رامبه ر کوشتندا ئارامی گرت و نه چوه سه ر داواکه ی ئەوان له گه ل ئەوه شدا ته نها داوا ی کاریکی پروکه شیان لی کردبوو !
- 11- ئەو که سه ی که چوه ئاگره وه موسلمان بوو . چونکه ئەگه ر موسلمان نه بوایه نه یده فه رموو به هوی می شی که وه چوه ئاگره وه .
- 12- ئەم داستانه شاهیده بو ئەو هه دیسه که ده فه رموی : (به هه شت له هه ر کامتانه وه له په تی نه عله که ی نزیکتره ، هه ر وه ها ئاگریش) .
- 13- شاره زا بوون له وه ی که کرده وه ی دل گه وره ترین مه بهسته ته نانه ت لای بت په رستانیش هه ر وایه .

10- باب لا یذبح لله بمكان یذبح فيه لغير الله

وقول الله تعالى: ﴿ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ... ﴾ الآية ﴿ التوبه : 108 ﴾

27- عن ثابت بن الضحاك رضي الله عنه، قال: نذر رجل أن ينحر إبلاً ببوانة، فسأله النبي ﷺ فقال: (هل كان فيها وثن من أوثان الجاهلية يعبد؟) قالوا: لا. قال: (فهل كان فيها عيد من أعيادهم؟) قالوا: لا. فقال رسول الله ﷺ: (أوف بنذرك، فإنه لا وفاء لنذر في معصية الله، ولا فيما لا يملك ابن آدم) [رواه أبو داود، وإسنادهما على شرطهما].

بابی 10

نابیت له شوینیکدا قوربانی و سهر برین بکریّت که له ویّدا

قوربانی و سهر برینی تیّدا بکریّت بو غه یری خودا

دانر دهیه ویّت نهوه پروون بکاته وه که شوینه کانی گونا ه کردن و شوینه کانی شيرک و کوفر نابیت هیچ جوړه عباده تیّکی تیّدا بکریّت .

﴿ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ وَأَقْبَىٰ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ

أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى اللَّهِ يُحِبُّ الْمَطْهَرِينَ ﴿١٠٨﴾ التوبة

واته: (نهی پیغه مبهه هه رگیز له ومزگه وتهدا نویژمه که که مونافیقه کان دروستیان کردوه، به ته ئکید مزگه وتیّک که له سهر ته قوا و له خودا ترسان له نه وه ل پوژده وه بنیاد نراوه نه وه هه قتره نویژی تیّدا بکریّت، له ویّدا پیاوانیّک هه، هه زده کهن خویمان پاک بکه نه وه خوداش نه وه که سانه ی خوش ده ویّت که خویمان پاک راده گرن)

27 - بحکم (ثابت بن الضحاك) گوتی: (پیاویک نه زری کرد که وشتریک له بوانه سهر بری له وه باره وه پرسى به پیغه مبهه ر ﷺ کرد نه ویش ﴿سوئالی له نه صحابه کان کرد : ئایا له وه شوینه بتیّک له له بته کانی جاهیلی ئی بووه که په رسترا بیّت؟

فيه مسائل: الأولى: تفسير قوله: (لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا)

الثانية: أن المعصية قد تؤثر في الأرض، وكذلك الطاعة.

- الثالثة: رد المسألة المشككة إلى المسألة البيّنة ليزول الإشكال.
- الرابعة: استفسال المفتي إذا احتاج إلى ذلك.
- الخامسة: أن تخصيص البقعة بالنذر لا بأس به إذا خلا من الموانع.
- السادسة: المنع منه إذا كان فيه وثن من أوثان الجاهلية ولو بعد زواله.
- السابعة: المنع منه إذا كان فيه عيد من أعيادهم ولو بعد زواله.
- الثامنة: أنه لا يجوز الوفاء بما نذر في تلك البقعة، لأنه نذر معصية.
- التاسعة: الحذر من مشابهة المشركين في أعيادهم ولو لم يقصده.
- العاشرة: لا نذر في معصية. الحادية عشرة: لا نذر لابن آدم فيما لا يملك.

گوتیان : نه خیر . فه رموی : ئایا شوینی کۆبونه وهی (سالانه یا مانگانه یا
 حهفتانهی) نه وان نه بووه ؟

گوتیان : نه خیر . ئنجا فه رموی : دهی كه واته ، نه زره كهت به جی بهینه . چونكه
 ناییت نه زریك به جی بهینریت كه بیفه رمانی خودای تییدا بییت . وه ناییت به
 شتی بگریت كه مالی خوئی نه بییت ❁

مهسه له كانی ئه م باسه

- 1- ته فسیری ئه و ئایه ته ❁ لا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ❁
- 2- گونا ه و بیفه رمانی خودا کاریگه ری له سه ر زه وی به جی ده هیلیت ، هه ره هه
 چا كه و تاعه تیش .
- 3- ئه گه ره مهسه له یه کی ئالۆزو نادیاره بووه ده بی بیریته وه پال مهسه له یه کی
 رۆشن ، بوئه وهی (إشكال) ئالۆزیه كه ی نه مینی .
- 4- ده بییت موفتی داوا بکات له سوئاله کهر ، سوئاله كه ی دریزه پییدات ، ئه گه ره
 پیویستی کرد .
- 5- تاییهت کردنی شوینیك بو نه زکردن ، هیچ خراپه یه کی تییدا نیه ئه گه ره
 ریگریك له پیش نه بووه .

- 6- قه دهغه کردنی نه و جوړه نه زره، نه گهر بتيکی جاهيله تي تيدا بوو بيټ، نه گهر چي نه و پتهش له وه و بهر لادرا بيټ .
- 7- قه دهغه کردنی نه و جوړه نه زره، نه گهر له وشوینه دا، کوږونه وهی (سالانه يا مانگانه يا هفتانه) تيدا بوو بيټ با نه و عاده تهش له وشوینه دا نه هیلرا بيټ .
- 8- دروست نيه له وشوینه دا نه و نه زره به جي بهی نريټ، چونکه نه و نه زره ده بیټه نه زری بیفهرمانی و مه عصيهت .
- 9- ناگادار بونه وه، له وهی که نايټ لاسایي موشريکان بکريته وه به پروکesh له بونه و مونسه به ته کانياندا، با له دلوه نيه تي نه و شى نه بيټ .
- 10- هيچ نه زريک دروست نيه، که بیفهرمانی خوداو پیغهمبه ری تيدا بيټ .
- 11- نايټ ئينسان نه زری شتيک بکات که نه وشته هی خوئی نه بيټ يا دهسه لاتی نه بيټ .

پروونکردنه وه: (قرّة العيون الموحدين) دا شارح ده ليټ : (نه م حه ديسه نه گهر چي له باره ی نه زره وه هاتووه ، به لام هموو شتي ده گريته وه که عيباده تي خودا بيټ، نايټ له و شوينه پيسانه دا نه نجام بدرين که کراون به شويني هر شتي که خودا ليی نارازی بيټ، ثابه مهش حه ديسه که ده بيټه شاهيد بو نه م باسه، دانهريش په حمه تي خودای لي بيټ مه به ستي ته نها قوربانی کردن و سه رپرين نه بووه ، به لکو سه ر بريني وه نمونيه ک هي ناو ته وه) . ته واو

گوتی ابن جبرين له (السبک الفريد) (وهذه الآية عامة لكل أماكن الكفر وأماكن النفاق وأماكن الشرك لا يجوز أن يتعبد فيها الله فالمكان الذي يقصده المشركون وينبجون فيه لهذه القبر وهذه البقعة لا يقصده المسلم ليذبح فيه).....

واته: نه م نايه ته هه موو شوينه کانی کوفر و شوينا کانی نیفاق و شوينه کانی شيرک ده گريته وه . که جائيز نيه په رستنی خودای تيدا بکري جا هر شويني که موشريکه کان پرووی تيده کهن و بوئی ده چن و نازله لی تيدا سه ر ده برن بو

غھیری خودا ، بۆ ئه و قه بره با بۆ ئه و شویننه . نابییت موسلمان بروت بۆ ئه و شویننه بۆ ئه و هی سه رپرین و قوریانی تییدا بکات ..

پاشان دهلی: قه دهغه کردنی نویژ کردن له مزگه وتی زیراردا باشترین نمونه یه بۆ هه موو ئه و شوینانه ی که موشریک و مونا فیه کان بنیادیان ناوه و سه ردانی ده کهن و غھیری خودای تییدا ده پهرستن یان بۆ غھیری خودا دروستی ده کهن . له بهر ئه وه نابییت نویژی تییدا بکرییت، وهن ابییت هیچ جوړه عیباده تیکی تییدا بکرییت .

گوته ی عبد الرحمن السعدي

﴿ ومنها: النهي عن الصلاة في أماكن المعصية، والبعد عنها، وعن قربها. ﴾

واته : ئه و ئایه ته مه عنای ئه وه یه که نه هی کراوه له شوینی گونا ه و مه عصیه تا نویژ بکرییت . ده بییت لیی دوور بکه وینه وه وله نزیکیشی نه که وینه وه . بۆ جواتر حالی بوون له م مه سه له یه کتیبی (إقتضاء صراط المستقیم) بخویننه وه .

11- باب من الشرك النذر لغير الله

وقول الله تعالى ﴿يُؤْفُونَ بِالْذِّنْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾﴾ [الإنسان]

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ﴾ البقرة ۲۷۰

28- وفي (الصحيح) عن عائشة رضي الله عنها، أن رسول الله ﷺ قال:

(من نذر أن يطيع الله فليطعه، ومن نذر أن يعصي الله فلا يعصه).

فيه مسائل: الأولى: وجوب الوفاء بالنذر.

الثانية: إذا ثبت كونه عبادة لله فصرفه إلى غيره شرك. الثالثة: أن نذر المعصية لا يجوز الوفاء به.

بابی 11 نه زکردن بؤ غهیری خودا نو عيکه له شيرک

خودا فهرمويه تي ﴿يُؤْفُونَ بِالْذِّنْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾﴾ [الإنسان]

واته: (ئو ئيماندارانه صيفه تيان وابوو وه فايان ده كرد به هه مووئو نه زرانه كه بؤ

خودايان برياردا بووه، له گهل ئه وه شدا لهو پوژه ده ترسان كه به دي و سه ختیه كه ی

بلاوده بيته وه، ئه وپه ری بلاوبونه وه)

خودا فهرمويه تي

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ﴾ البقرة: ۲۷۰

واته: ﴿هه رچی جوړه نه فه قه یه کتان کردووه، وه هه رچی نه زری کردوتانه ئه و

به ته ئکید خودا دهیزانییت وئاگاداره﴾

لهم دوو نایه ته داخودا وه صفی ئه وانهی کردووه كه وه فا ده كهن به نه زر

ئهمه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی كه نه زر كردن بؤ خودا عیباده ته و نه زر كردن بؤ

غهیری خودا شیرکه .

28- تمیز پیغمبهری خودا ﷺ فرموی: (هرکس نه زری کرد که ئیتاعه ی خودا بکات، با ئیتاعه ی بکات . وه هرکس نه زری کرد که بیفهرمانی خودا بکات، بابی فهرمانی نه کات)

مه سه له کانی ئەم باسه

- 1- واجبه نه زر به جی بهینریت .
- 2- مادام سابت بوو که نه زکردن، خودا په رستییه، که واته نه زر بو غهیری خودا شیرکه.
- 3- هر نه زریک که بی فهرمانی و بی شهرعی بیّت ، نابیّت به جی بهینریت .

پوونکردنه وه : زور کهس نه زر ده کات بو خودا . ئەگەر خودا فلان کاری بو بکات ئەمیش فلان کاری خیر ده کات ، ئەمەش هه له یه ئەوانه وا ده زانن که پیوستییه کانیان به نه زر نه بیّت نایه ته دی ، ئەم جوړه عه قیده یه حه رامه ، چونکه وا گومان ده بات که خودا . به بی موقابیل شت نابه خشیّت . ئەمەش به د گومانیییه به رانبه ر خودا .

12- باب من الشرك الاستعاذة بغير الله

وقول الله تعالى: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ ﴿٦﴾ الجن
 29- وعن خولة بنت حكيم رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله ﷺ يقول: (من نزل منزلاً
 فقال: أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق، لم يضره شيء حتى يرحل من منزله ذلك) [رواه
 مسلم].

بابی 12

په ناگرتن به غهیری خودا نو عیکه له شيرك

خودا ده فهرموي: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ ﴿٦﴾ الجن
 واته: ﴿وهبه راستي پياوانيك له نيو ئينسانه كاندا، په نايان دهرده بهر
 پياوانيك له جن، نه وانيش و ايان دهرده له ئينسانه كان كه ترس و خوفيان زياد
 بكات و زيړه بكن﴾
 29- نومبر خه وهی كچی هه كيم گوتی: گوييستي پيغه مبهه ﷺ بووم ده يفهرموو:
 (هر كه سيك له مه نزيكدا دابه زي و پاشان) (به دل وبه زمان) گوتی:
 (اعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق)

واته : (په‌نا ده‌گرم به‌که‌لیمه‌ته‌واوه‌کانی‌خودا ، له‌ده‌ست‌زیان‌و‌به‌دی‌هر
دروسکراویک‌که‌زیان‌و‌به‌دی‌تیدا‌بیټ ، ئە‌وا‌هیچ‌شتیک‌زیانی‌پی‌ناگه‌یه‌نیټ
، هه‌تا‌ئە‌و‌مه‌نزلە‌ی‌به‌جی‌ده‌هیټ .)

پروونکردنه‌وه : فه‌رموی : هیچ‌شتی‌زیانی‌پی‌ناگه‌یه‌نیټ ، نه‌یفه‌رمو‌توشی‌هیچ
نایټ ، واته : ئە‌گه‌ر‌توشی‌شتیکیش‌بوو‌زیانی‌پی‌ناگه‌یه‌نیټ . بشزانه‌په‌نا‌بردن‌به
که‌لیمه‌ته‌واوه‌کانی‌خودا‌شه‌رعیه‌چونکه‌مه‌خلوق‌نین‌به‌لکو‌صیفه‌تی‌خودان .

فیه‌مسائل : الأولى : تفسیر‌آیه‌الجن . الثانية : كونه من الشرك .

الثالثة : الاستدلال على ذلك بالحديث ، لأن العلماء استدلوا به على أن كلمات الله غير مخلوقة ،
قالوا : لأن الاستعاذة بالمخلوق شرك .

الرابعة : فضيلة هذا الدعاء مع اختصاره .

الخامسة : أن كون الشيء يحصل به مصلحة دنيوية من كف شر أو جلب نفع - لا يدل على أنه ليس من شرك .

مه‌سه‌له‌کانی‌ئە‌م‌باسه

- 1- ته‌فسیری‌ئایه‌ته‌که‌ی‌سوره‌تی‌(الجن)
- 2- په‌ناگرتن‌به‌غه‌یری‌خودا‌جوړیکه‌له‌شیرک .
- 3- هه‌دیسه‌که‌به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر‌ئوه‌ی‌که‌باسکرا ، چونکه‌زانیان‌ئە‌و
هه‌دیسه‌یان‌کردوه‌به‌لگه ، که‌که‌لیمه‌کانی‌خودا‌دروست‌کراو‌نین :
- وتویانه‌چونکه‌په‌ناگرتن‌به‌مه‌خلوق‌و‌دروستکراو‌شیرکه .
- 4- فه‌زل‌و‌پایه‌به‌رزی‌ئە‌م‌دوعایه ، له‌گه‌ل‌ئە‌وه‌شدا‌کورت‌و‌په‌مه‌عنايه .
- 5- هه‌ر‌شتیک‌که‌سویدیکی‌دونیا‌ی‌هه‌بیټ ، جا‌به‌دی‌و‌ناپه‌حه‌تی‌لابدات ، یا
سود‌و‌قازانجیک‌به‌نیټه‌ئاراوه ، ئە‌مه‌نایټه‌به‌لگه‌له‌سه‌ر‌ئوه‌ی‌که‌ئە‌و
شته‌شیرک‌نه‌بیټ .

پروونکردنه وه : په نا گرتن یا هاوار بردن بؤ مه خلوقات ، له هر شتی کدا که هر خودا ده توانیټ ، نهو کاره بکات نه مه شیرکی گه وره یه . وهک په ناگرتن به مردوان یا په ناگرتن به پیغه مبهر بؤ نه وهی پیویستییه کت بؤ بیټته دی یا نارهحه تیه کت له سره لا بدات . به لام په نا گرتن به خه لکی زیندووی ناماده له شتی کدا که له توانایاندا هه بیټ په نات بدهن نه مه میان ته واوه .

13- باب من الشرك أن يستغيث بغير الله أو يدعو غيره

وقوله تعالى: ﴿ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ (١٦) وَإِنْ

يَمَسُّكَ اللَّهُ يَضُرَّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ﴿ يونس

وقوله: ﴿ فَأَبْغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَأَعْبُدُوهُ ﴾ (١٧) الآية العنكبوت

وقوله: ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾ الآية

وقوله: ﴿ آمَنَ مَجِيبُ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ ﴾ الآية النمل: ٦٢

بابی 13

هاوار بردن بؤغهیری خودا، یا داوا کردن له غهیری خودا
نووعیکه له شيرک

دانهر بؤ سه لماندنې نه مه سه له یه چوار ثایه تی هی ناوه .

یه که م : ﴿ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ (١٦) وَإِنْ يَمَسُّكَ

اللَّهُ يَضُرَّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ﴿ وَإِنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾ الآية

الغفور الرحيم ﴿ (١٧) يونس

واته : (داوا مه که له غهیری خودا، ئه وه سودت پی ناگه یه نیت نه گهر بیپه رستی. وه زیانت پی ناگه یه نیت نه گهر نه بیپه رستی . نه گهر وات کرد ئه وه تو له زالمانیت (واته: له موشریکانیت) 106 وه نه گهر خودا زیانیک بهینیت به سهرتدا، وه که نه خوشی و هه ژاری، کهس ناتوانیت لیتی لابت، جگه له خودا خوئی، وه نه گهر بیهویت فهزل و چاکه یه کیت پی بدات، کهس ناتوانیت لیتی لابت. کیی بویت له مه خلوقاته کانی ئه وا ره حمه تیکی تایبه تی پی ده به خشیت، وه ته نها ئه وه غه فور و ره حیمه بو هه رکه سی که توبه بکات) .

دووه م: ﴿إِنَّ الَّذِينَ عَبَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ

وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ العنكبوت

واته : ﴿ئه وانه ی که دهیپه رستن و عیباده تیان بو ده کهن جگه له الله ، ناتوان هیچ جوړه رزقیکتان پی بدن، مادام خوشتان ئه مه ده زانن ده ی ته نها لای خودا داوای هه موو جوړه ریزقی بکن، ته نها ئه وه بیپه رستن و شه ریکی بو دامه نین ، ته نها شوکری خودا بکن له سه ر نیعمه ته کانی، له روژی قیامت هه ر بو لای ئه وه ده گهرینه وه﴾

سییه م: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ الأحقاف

واته : ﴿کی له وکه سه گو مپراتره، که جگه له خودا له که سیکی دیکه داوا ده کات یا دهیپه رستی، که تا روژی قیامت جوابی ناداته وه په ستر اوه کانیش حالیان وایه که له داواکردن و په رستن هه ی ئه مان بی ناگان، کاتیکیش که خه لقی هه شر کران، ئه وان ده بن به دوژمنی ئه مان، به ران به ر عیباده ت و په رستنئ ه مانیش، به ری بوون و دووری خو یان راده گه یه نن﴾

چواره م: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَءَلَهُمْ مَعَ اللَّهِ

قَلِيلًا مَا نَذْكُرُونَ ﴿١٦﴾ النمل

واته : (یان پیّم بلّین کئی ههیه بیّت بههانی کهسیکه وه که له تهنگانه و نارهحه تیدا بیّت، نارهحه تی و تهنگانه که ی له سهر لابدات ، جگه له الله : کئی ههیه بهلا و زهره و زیان لابدات ، و کئی ههیه ئیوه ی کرد بیّت به جیگره وه ی قه ومه کانی پیش خوّتان، و کهسانی دیکه ش بکات به جیگری ئیوه له دوا ی نه مانی ئیوه ، جگه له الله. ئایا په رستراویکی دیکه ههیه که بتوانیّت ئه و کارانه بکات، ههتا ئیوه پرۆن عیباده تی بو بکه ن و بیپه رستن) .

30- وروي الطبراني بإسناده أنه كان في زمن النبي ﷺ مناقق يؤذي المؤمنين، فقال بعضهم: قوموا بنا نستغيث برسول الله ﷺ من هذا المنافق. فقال النبي ﷺ: (إنه لا يستغاث بي، وإنما يستغاث بالله عز وجل).

فيه مسائل: الأولى: أن عطف الدعاء على الاستغاثة من عطف العام على الخاص.

الثانية: تفسير قوله: (ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك)

الثالثة: أن هذا هو الشرك الأكبر.

الرابعة: أن أصلح الناس لو يفعله إرضاء لغيره صار من الظالمين.

الخامسة: تفسير الآية التي بعدها. السادسة: كون ذلك لا ينفع في الدنيا مع كونه كفراً.

30- ته به پرانی ده گپریته وه که له زه مانی پیغه مبه ر ﷺ مونا فقیقک هه بوو

ئازاری ئیماندارانی ده دا، هه ندیکیان گوتیان : باهه ستین هاوار به رین بو

پیغه مبه ر ﷺ له ده ست ئه و مونا فقیقه، ئه ویش له جوابدا فه رموی : هاوار بو من

ناهینریت، به لکو هاوار ته نها بو خودا ده بریت ﴿

مهسه له کانی ئەم باسه

- 1- (له ناو نیشانە کەدا) داواکردن له دواى هاوار بردنەوه هاتوو، هینانی گشتیه به دواى تايبه تدا . (واته : هاوار بۆ بردن جوړیکه له داواکردن)
- 2- تهفسیری ئەو ئایه ته : (ولا تدعوا من دون الله...)
- 3- تهفسیره کهى ئەوهیه داوا کردن له غهیری خودا، شیرکی گه ورهیه .
- 4- باشترین کهس (که په یامبه ره) ئەگەر ئەو کاره بکات، بۆ ئەوهی غهیری خودا رازی بکات دهچیته ریزی زالمانه وه (واته دهبی به موشریک) به پیی ئایه ته کهى یه کهم .
- 6- تهفسیری ئایه ته کهى دواى ئەو واته : دووم ئایهت .

السابعة: تفسير الآية الثالثة.

الثامنة: أن طلب الرزق لا ينبغي إلا من الله، كما أن الجنة لا تطلب إلا منه.

التاسعة: تفسير الآية الرابعة. العاشرة: أنه لا أضل ممن دعا غير الله.

الحادية عشرة: أنه غافل عن دعاء الداعي لا يدري عنه.

الثانية عشرة: أن تلك الدعوة سبب لبغض المدعو للداعي وعداوته له.

الثالثة عشرة: تسمية تلك الدعوة عبادة للمدعو.

الرابعة عشرة: كفر المدعو بتلك العبادة.

الخامسة عشرة: أن هذه الأمور سبب كونه أضل الناس.

السادسة عشرة: تفسير الآية الخامسة.

- 6- ئەو کاره واته داواکردن له غهیری خودا ، له دونیادا هیچ سویدیکی نیه، سه ره پای ئەوهی که ئەو کاره کوفره .
- 7- تهفسیری ئایه ته کهى سییه م .
- 8- (تهفسیره کهى بهم جوړهیه) نابیت داواى رزق و پوزی له هیچ کهس بکریت جگه له الله، ههروهک چۆن داواى بههشت له کهسیکی دیکه ناکریت جگه له الله
- 9- تهفسیری ئایه ته کهى چواره م .

10- (تەفسیره که بهم جوړه یه) هیچ کەس لەو کەسە گومراتر نییه که له غهیری الله داواده کات یا غهیری خودا ده پهرستی .

11- ئەو کەسە که لێی ده پارینه وه له غهیری خودا، ناگاداری ئەو دو عاو پارانه وه نیه، هیچ یش نازانیّت له باره ی ئەمه وه.

12- ئەو داوا و پارانه وه یه، ده بیته هوکاریک که ئەو کەسە ی هاواری بوّ ده بن و لێی ده پارینه وه، رقی له و کەسە بیّت که لێی ده پارینه وه و هاواری بوّ ده بات، به لکو دوژمنایه تیشی بکات.

13- ئەو داواکردن و هاواربردن و هانا بردنه، (له نایه ته که دا) ناوبراوه به پهرستنی داوا لیکراوه که.

14- ئەو کەسە ی هاوارو هانای بوّ براوه لێی پاراونه وه، (له پوژی قیامه تدا) بهری بوون و دووری خو ی به رانبهر ئەو عیبادهت و پهرستنه راده گه یه نیّت .

15- له بهر ئەوه، ئەو کەسە ده بیّت به گومراترین خه لکی .
السابعة عشرة: الأمر العجیب وهو إقرار عبدة الأوثان أنه لا يجب المضطر إلا الله، ولأجل هذا يدعونه في الشدائد مخلصين له الدين.

الثامنة عشرة: حماية المصطفى ﷺ حمى التوحيد والتأدب مع الله عز وجل.

16- تەفسیری نایه ته که ی پینجه م .

17- (تەفسیره که ی بهم جوړه یه) ئەو کاره یان عه جیبه ئەوه ش ئەوه یه که ئەو بتپه رستانه دان به وه دا ده نین که هیچ کەس ناتوانیّت بیّت به هانای هیچ کەسیکه وه که له نارچه تیدا بیّت جگه له الله . ههر له بهر ئەمه شه له کاتی تهنگانه و سه ختیدا، هاوار ته نها بوّ خودا ده بن و ههر لهو ده پارینه وه ههر ئەو ده پهرستن به ته نها .

18- پیغه مبه ر ﷺ سنوره کانی ته وحیدی پاراستوه و ئەصحابه کانی فیّر کردوه چوّن ئەده بیك بنوینن له گه ل خودادا.

14- باب قول الله تعالى: (أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئاً وَهُمْ يُخْلَقُونَ * وَلَا يَسْتَبِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا) [الأعراف : 191- 192] .

وقوله: (وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ) [فاطر : 13-14]

31- وفي (الصحيح) عن أنس قال: شُجَّ النبي ﷺ يوم أحد وكسرت ربايعيته، فقال: (كيف يفلح قوم شَجُّوا نبيهم)؟ فنزلت:

(لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ) [آل عمران : 128]

32- وفيه عن ابن عمر رضي الله عنهما أنه سمع رسول الله ﷺ يقول إذا رفع رأسه من الركوع في الركعة الأخيرة من الفجر: (اللهم العن فلاناً وفلاناً) بعدما يقول: (سمع الله لمن حمده، ربنا ولك الحمد) فأنزل الله تعالى: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ)

33- وفي رواية: يدعو على صفوان بن أمية، وسهيل بن عمرو والحارث بن هشام، فنزلت (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ)

پوونکردنه‌وهی به‌لگه‌کان له‌سه‌ر پوچی شه‌ریک دانان بو‌خودا

ئه‌م باسه‌ ئه‌وه پوون ده‌کاته‌وه به‌ به‌لگه‌ی عه‌قلی که په‌رستی غه‌یری خودا ناحه‌قه ،
به‌ تاییه‌ت په‌رستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

خودا ده‌فه‌رمویت ﴿ اَيْشْرَكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١١١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١١٢﴾ الأعراف

واته : ﴿چۆن شه‌ریک بو‌خودا ده‌ده‌نی‌ن و چۆن که‌سانیک ده‌په‌رستن که
بی‌توانان ، ئه‌وانه دوو نیشانه‌ی بی‌تواناییان تیدا‌یه :
یه‌که‌م : ئه‌و که‌سانه ناتوانن هیچ شتی‌ دروست بکه‌ن له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خو‌شیان
دروست کراون دووهم : سه‌پرای ئه‌وه‌ش ناشتوانن هیچ خراپه‌ وزیانی‌ک له‌ سه‌ر
ئه‌وانه لابده‌ن که په‌رستویانن . وه ناشتوانن هیچ خراپه‌ و زیانی‌ک له‌ خو‌شیان
لابده‌ن .﴾

وه فه‌رمویه‌تی ﴿ وَالَّذِينَ نَادَعُوا مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ نَادَعُوهُمْ لَاسْمَعُوا
دَعَاءَهُمْ وَلَا يَسْمَعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَهُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ ﴾
فاطر

واته : ﴿هه‌موو ئه‌وانه‌ش که ئیوه داوای لی‌ ده‌که‌ن و ده‌په‌رستن ، جگه‌ له
الله‌ خاوه‌نی تو‌یکلی ناوکه خورما‌یه‌کی‌ش نین چ‌ جای زیاده‌تر . جا ئه‌گه‌ر داوایان
لی‌ بکه‌ن گو‌ییان له‌ داوا و دو‌عاکانتان نابیت . ئه‌گه‌ر گو‌یشیان لی‌ بیت ، ئه‌وا
جه‌وابتان ناده‌نه‌وه (واته ناتوانن هیچتان بو‌ بکه‌ن) ، له‌ روژی قیامه‌تیشدا ،
به‌رانبه‌ر ئه‌و شیرک و هاوبه‌ش دانانه‌ی ئیوه خو‌یان به‌ری ده‌که‌ن و دو‌ژمانیه‌تیان
به‌رانبه‌ر ئیوه را ده‌گه‌یه‌نن ، هیچ که‌سی‌ش نیه‌ وه‌ک خودا که‌ خه‌یره‌ خه‌به‌ری
عاقیبه‌ت و مه‌صیری کاره‌کانت پی‌ رابگه‌یه‌نیت ﴾

31- تمه نه نس ﷺ گوتی (له پوژی ئو حودا سهر و پوخساری پیغه مبهه ﷺ
 زامدار بوو، دانه چوارینه کانی شکینرا . نه ویش فهرموی : چوڼ قه ومیک
 سهرفراز ده بن که پوخساری پیغه مبهه که یان زامدار کردووه ؟ پاشان بهو
 هوویه وه نهو نایه ته دابهزی { لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ }
 واته: (کاری خودا هیچی به دست تو نیه)

32- عین عمر ﷺ گوتی کاتی پیغه مبهه ری خودا ﷺ سهری له رکوع بهر ز
 ده کرده وه، له رکاتی نه خیری نویژی به یانیدا گویم لیی دهیغه رموو خودایه له عنته
 بکه له فلان و فلان . نه مهش له دوا ی نه وه بوو که دهیغه رموو: (سمع الله لمن حمده ربنا
 ولك الحمد) له بهر نه وه خودا نهو نایه ته ی دابه زاند { لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ }

34- وفيه عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قام رسول الله ﷺ حين أنزل عليه: (وَأَنْذِرْ
 عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) قال: [يَا مَعْشَرَ قُرَيْشِ اشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ، يَا عَبَّاسُ
 بَنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ، يَا صَفِيَّةُ عَمَّةَ رَسُولِ اللَّهِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ،
 يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ سَلِينِي مِنْ مَالِي مَا شِئْتِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا]
 فيه مسائل: الأولى: تفسير الآيتين . الثانية: قصة أحد.

33- سسه له رپوایه تیکی دیکه دا ده لی دوعای ده کردله (صفوان بن أمية) و (سهل بن عمرو
) (الحارث بن هشام) پاشان بهو هوویه وه نهو نایه ته دابهزی { لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ } (

31 البخاري في كتاب المغازي معلقا ومسلم موصولا (1791)

32 البخاري (4069) الترمذي (3005)

33 البخاري (4070) مرسلا . والترمذي (3004) واحمد

34- ^{شمس} ابوہریرہ دہلیت : (کاتیٰ ئو ئایہ تہ دابہ زی لہ سورہ تی شو عہ را کہ دہ فرموی ئینزاری قہومہ نزیکہ کانت بکہ ، پیغہ مبهری خودا ﷺ دہستی دایہ بانگہواز و ئینزار کردنی فرموی :

﴿ئہی کومہ لی قورہیش خوٲان بکرنہ وہ بہ (ئیمان ہیٲان) . من ناتوانم ہیچ سوڈیکٲان پی بگہیہ نم بہرانبہر خودا ئہی عباس بن عبد المطلب من ناتوانم ہیچ سوڈیکٲ پی بگہیہ نم بہرانبہر خودا . ئہی صفیہی پوری پیغہ مبهری خودا ، ناتوانم ہیچ سوڈیکٲ پی بگہیہ نم بہرانبہر خودا . ئہی فاتیمہی کچی محمد چیت دہوی لہ مال؁ وسامانم لیٲ داوا بکہ ، من ناتوانم ہیچ سوڈیکٲ پی بگہیہ نم بہرانبہر خودا﴾

مہ سہ لہ کانی ئہم باسہ

1- تہ فسیری ہہردوو ئایہ تہ کہہ . 2- داستانی ئو خود .

الثالثة: قنوت سيد المرسلين وخلفه سادات الأولياء يؤمنون في الصلاة. الرابعة: أن المدعو عليهم كفار. الخامسة: أنهم فعلوا أشياء ما فعلها غالب الكفار. منها: شجهم نبيهم وحرصهم على قتله، ومنها: التمثيل بالقتلى مع أنهم بنو عمهم.

السادسة: أنزل الله عليه في ذلك (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ).

السابعة: قوله: (أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ) فتاب عليهم فآمنوا.

الثامنة: القنوت في النوازل.

التاسعة: تسمية المدعو عليهم في الصلاة بأسمائهم وأسماء آبائهم. العاشرة: لعنه المعين في

القنوت.

الحادية عشرة: قصته ﷺ لما أنزل عليه: (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ).

الثانية عشرة: جدّه ﷺ في هذا الأمر، بحيث فعل ما نسب بسببه إلى الجنون، وكذلك لو يفعله مسلم الآن.

3- دوعای قنوتی گورهی پیغهمبه‌ران ﷺ له دواى ئه‌ویشه‌وه ساداتی ئه‌ولیا (که ئه‌صحاب بوون) له نویژه‌که‌ی‌اندا ئامینیان ده‌کرد (واته نه‌یانتوانی خو‌یان دهرباز بکه‌ن، ئه‌ی چو‌ن ده‌توانن غه‌یری خو‌یان دهرباز بکه‌ن)

4- ئه‌وانه‌ی دوعایان لی‌کرا کافران بوون.

5- ئه‌وان کاریکیان کرد بوو که زۆربه‌ی کافره‌کان نه‌یانکرد بوو: له‌وانه‌ش زامدار کردنی پیغهمبه‌ره‌که‌یان وسور بوونیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بی‌کوژن له‌وانه‌ش شی‌واندنی لاشه‌ی کوژراوه‌کانی موسولمانان. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که کوپره‌مامی خو‌یان بوون.

6- له‌و باره‌یه‌وه خودا ئه‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند.

7- وته‌ی خودای ب‌لند: (یان تۆبه‌یان لی‌وه‌رده‌گریت، یاسزایان ده‌دات) پاشان خودا تۆبه‌ی لی‌وه‌رگرتن و ئیمانیشیان هی‌نا.

8- خویندنی قنوت له‌کاتی نه‌وازدا. (واته له‌کاتی هاتنی به‌لایه‌ک له‌لایه‌ن کافرانه‌وه)

9- ناوه‌ینانی دوعا لی‌کراوه‌کان له‌نویژدا به‌ناوی خو‌یان و باوکیانه‌وه.

الثالثة عشرة: قوله للأبعد والأقرب: (لا أغني عنك من الله شيئاً) حتى قال: (يا فاطمة بنت محمد لا أغني عنك من الله شيئاً) فإذا صرح ﷺ وهو سيد المرسلين بأنه لا يغني شيئاً عن سيدة نساء العالمين، وآمن الإنسان أنه ﷺ لا يقول إلا الحق، ثم نظر فيما وقع في قلوب خواص الناس الآن. تبين له التوحيد وغربة الدين

10- له‌عنه‌ت کردن له‌که‌سانی دیاری کراو له‌قنوتدا. شه‌رعیه (واته که‌سانی کافر)

11- چیرۆکی پیغهمبه‌ر ﷺ کاتیک ئه‌و ئایه‌ته‌ی بو‌دابه‌زی که ده‌یفه‌رموو (ئینزاری خزمه‌نزیکه‌کانت بکه‌)

12- جدیه تی پیغه مبهەر ﷺ له دینه کهیدا، به جوړیک به هوئی نه وهی که به نه مری خودا ههستا، شیتیان دایه پال.

13- پیغه مبهەر ﷺ به دورترین و نزیکترین کهسی ده گوت: (له بهرانبهر خودادا هیچ سویدیکت پیناگه یه نم) ههتا فه رموی: (ئهی فاتیمه ی کچی محمد له بهرانبهر خودا دا هیچ سووت پی ناگه یه نم) جا نه گهر نه و که گه وره ی هه موو پیغه مبهرانه رایبگه یه نیّت: که ناتوانیّت هیچ سویدی بگه یه نیّت به گه وره ی ئافره تانی جیهان که فاتیمه یه. ئینسانیش ئیمانی به وه هه بیّت که نه و پیغه مبهره جگه له حهق هیچی دیکه نالیّت. پاشان سه رنج بدات چی له دلی کهسانی خه واصل و سه رده سته ی ئه م خه لکه دایه. نه و کاته بوئی پروون ده بیته وه که ته وحید چیه و نه م دینهش چه نده غه ریبه.

15- باب قول الله تعالى: ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ سَأ

35- وفي (الصحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ إِذَا قَضَى اللَّهُ الْأَمْرَ فِي السَّمَاءِ صَرَبَتْ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا خُضْعَانًا لِقَوْلِهِ، كَأَنَّهُ سَلْسَلَةٌ عَلَى صَفْوَانٍ يَنْفِذُهُمْ ذَلِكَ. حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا: مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا { الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ } فَيَسْمَعُهَا مُسْتَرِقِ السَّمْعِ وَمُسْتَرِقِ السَّمْعِ هَكَذَا بَعْضُهُ فَوْقَ بَعْضٍ. وَصَفَهُ سَفِيَانٌ بِكَفِّهِ فَحَرَفَهَا وَبَدَدَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ. فَيَسْمَعُ الْكَلِمَةَ فَيَلْقِيهَا إِلَىٰ مَنْ تَحْتَهُ، ثُمَّ يَلْقِيهَا الْآخَرَ إِلَىٰ مَنْ تَحْتَهُ، حَتَّىٰ يَلْقِيهَا عَن لِسَانِ السَّاحِرِ أَوْ الْكَاهِنِ فَرِيْمَا أَدْرَكَهُ الشَّهَابُ قَبْلَ أَنْ يَلْقِيهَا، وَرِيْمَا

ألقاها قبل أن يدركه، فَيَكْذِبُ مَعَهَا مِائَةَ كَذْبَةٍ . فَيُقَالُ : أَلَيْسَ قَدْ قَالَ لَنَا يَوْمَ كَذَا وَكَذَا ، كَذَا وَكَذَا ؟
فَيُصَدَّقُ بِتِلْكَ الْكَلِمَةِ . الَّتِي سُمِعَتْ مِنَ السَّمَاءِ)

بابی 15 \ پروونکردنه وهی به لگه کان له سهر پوچی شهريك دانان بو

خودا و په رستنی غهیری الله به تایبته په رستنی مه لائیکهت

﴿ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴾ ﴿٣٣﴾ سبأ
واته : ﴿ کاتی ترسه که له دلی مه لائیکهته کاندا لادرا نه و کاته به یه کدی ده لین
پهروه دگارتان چی فهرموو . واته چ ئه مریکی داوه و چ قه ده ریکی بریار داوه و چ
کاریکی ته دبیر کردوه . هه ر مه لائیکهته کان له بهینی خویندا گو تیان :
پهروه دگارمان حه قی وتوو وه نه و په ری به رزه و نه و په ری مه زنه هه م خو ی
وهه م زات و هه م صیفاته کانی ﴿

35- □□ نه بو هورهیره ﷺ ده لیت پیغه مبهری خودا ﷺ فه رموی : (کاتی خودای

گه وره ئه مریکی فه رموو له ناسمان مه لائیکهته کان باله کانیان

ده دن به یه کدا بو دهر برینی ملکه چییان بو وته که ی خودا . ترسه که یان له
دهنگی فه رمایشته که ی خودا وه ک ترسی که سیکه له زنجیریک که به سه ر تاشه
به ردیکی صافدا کیش بکریت . نه و دهنگه کار ده کاته سه ر دلی مه لائیکهته کان و
له ترسا له هوش خوین ده چن . هه تا نه و ترس و خه وفه له سه ریان لا ده بریت
نه و کاته له ناو خویندا له یه کدی ده پرسن : پهروه دگارتان چی فه رموو؟

هه ر خوین ده لین : حه قی فه رموو وه نه و به رزو بلند و مه زنه . نه و جا فرینه ری
وته بیسراوه که گو ییستی وته ی مه لائیکهته کان ده بییت . فرینه ری وته
بیسراوه که ناوایه ، سو فیان به له پی دهستی وه صفی کرد که چو ن ده چنه سه ر
یه کدی ، په نجه کانی بلا و ده کرده وه و ده سته کانی له سه ر یه کدی داده نا . نه وه ی

سهر وه که گوئی له که لیمه که ده بیټ ، دهیدات به گوئی ئه وهی ژیر خویدا ئنجا
 ئه ویش دهیدات به ئه وهی ژیر خوئی ههتا دهیخه نه سهر زمانی ساحیری یا
 فالگره وهیه ک. جا له وانیه پیش ئه وهی بیگه یه نیټ نه یزه کی لیی بدات وهیان
 ئه گهری ئه وهی ههیه بیگه یه نیټه جی پیش ئه وهی لیی بدات.
 ئه وهی سهر زه ویش سه د دروی پیوه دهکات.

پاشان خه لکی ده لین: ئه ری فلان پوژ ساحیره که ئاواو ئاواي نه گوت (ریک واش
 در چوو) جا به هوئی ئه وه که لیمه وه که له ئاسمان له ده می مه لانیکه ته که نه وه
 بیستراوه ، که سانیک باوهر به ساحیر و کاهینه که ده که ن درو کانیشی به راست
 ده زانن)

36- وعن النّوأس بن سمعان رضی اللہ عنہ قال: قال رسول اللّٰه صلی اللہ علیہ وسلم: "إذا أراد الله تعالى أن يُوحِيَ بالأمْرِ
 تَكَلَّمَ بِالوَحْيِ أَخَذَتِ السَّمَوَاتُ مِنْهُ رَجْفَةً أَوْ قَالَ: رِعْدَةً شَدِيدَةً خَوْفًا مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؛ فَإِذَا سَمِعَ
 ذَلِكَ أَهْلُ السَّمَوَاتِ صُعِقُوا وَخَرُّوا لِلَّهِ سُجَّدًا؛ فَيَكُونُ أَوَّلُ مَنْ يَرْفَعُ رَأْسَهُ جِبْرِيلُ فَيُكَلِّمُهُ اللَّهُ مِنْ
 وَحْيِهِ بِمَا أَرَادَ، ثُمَّ يَمُرُّ جِبْرِيلُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ كُلِّهَا بِمَا مَرَّ بِسَمَائِهَا قَالَتْ مَلَائِكَتُهَا: مَاذَا قَالَ رَبُّنَا يَا جِبْرِيلُ
 ؟ فَيَقُولُ جِبْرِيلُ: قَالَ الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ؛ فَيَقُولُونَ كُلُّهُمْ مِثْلَ مَا قَالَ جِبْرِيلُ. فَيَنْتَهِي جِبْرِيلُ
 بِالوَحْيِ إِلَى حَيْثُ أَمَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ"

الخامسة: أن جبريل هو الذي يجيهم بعد ذلك بقوله: (قال كذا وكذا).

السادسة: ذكر أن أول من يرفع رأسه جبريل.

السابعة: أن يقول لأهل السماوات كلهم، لأنهم يسألونه.

الثامنة: أن الغشي يعم أهل السماوات كلهم. التاسعة: ارتجاف السماوات لكلام الله. العاشرة: أن

جبريل هو الذي ينتهي بالوحي إلى حيث أمره الله.

مهسه له كانى ئەم باسه

1- ته فسیری ئایه ته که .

2- ئەو ئایه ته (واته هەر دوو ئایه تی 22 و 23 ی سوپه تی سبأ) به لگه ی ته وای

ئەو هی تئیدایه که گشت جۆره کانى شهريك دانان بو خودا پوچ و به تالە. به تايبهت

ئەو که سانه ی له شیرکا خویمان به ستوه به پیاوچا کانه وه . ئەوهش ئەو ئایه ته یه که

له باره یه وه گو تراوه که رهگی داری گشت جۆره کنی شیرک له دلدا ده پچرئینیت .

3- ته فسیری قه ولی خودا وه ند { قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ }

4- هوی سوئال کردنیان له وه باره یه وه (ئەوه بوو که ترساون خودا ئەمری دابیت

به وه ی که عه زابی ئەمان بدات.)

5- دوا ی ئەوه جو به ئییل به وه جواییان ده داته وه که وتی (په روه ردگار ئاوا وئاوای

فه رموو)

6- باسی ئەوه که جبریل یه که مه لائیکه ته که سه ری به رز ده کاته وه .

7- جبریل، جوابی ئەهلی هه موو ئاسمانه کان ده داته وه، چونکه سوئالی لیده که ن .

8- له هوش خوچون، هه موو ئەهلی ئاسمانه کان ده گریته وه .

9- له رزین و راچه نینی ئاسمانه کان به توندی به که لامی خودا.

10- جو به ئییل وه حیه که ده گه یه نیتته ئەو شوینه ی که خودا ئەمری پیداه .

الحادية عشرة: ذكر استراق الشياطين.

الثانية عشرة: صفة ركوب بعضهم بعضاً. الثالثة عشرة: إرسال الشهب.

الرابعة عشرة: أنه تارة يدركه الشهاب قبل أن يلقيها، وتارة يلقيها في أذن وليه من الإنس قبل أن يدركه.

- الخامسة عشرة: كون الكاهن يصدق بعض الأحيان.
 السادسة عشرة: كونه يكذب معها مائة كذبة.
 السابعة عشرة: أنه لم يصدق كذبه إلا بتلك الكلمة التي سمعت من السماء.
 الثامنة عشرة: قبول النفوس للباطل، كيف يتعلقون بواحدة ولا يعتبرون بمائة؟! .
 التاسعة عشرة: كونهم يلقي بعضهم إلى بعض تلك الكلمة ويحفظونها ويستدلون بها.
 العشرون: إثبات الصفات خلافاً للأشعرية المعطلة.
 الحادية والعشرون: التصريح بأن تلك الرجفة والغشي كانا خوفاً من الله عز وجل.
 الثانية والعشرون: أنهم يخرون لله سجداً.

- 11- باسی گوئی گرتنی شهیتانه كان بؤ دزینی مه معلومات .
 12- چۆنیه تی که له که بونیان له سهر یه کدی . 13- بهردانه وهی نه یزهک .
 14- ئەو شهیتانه نه یزه که که لیی دهدات بهر له وهی بیگه یه نییت . هه ندیک
 جاریش ده یچرپینی به گوئی دۆسته ئینسانه که یدا بهر له وهی لیی بدات .
 15- هه ندیک جار کاهن و فالچی قصه که یان دیته دی .
 16- له گهل ئەو خه بهره راسته دا سه د درۆی بۆ زیاد ده کات .
 17- به هوی ئەو خه بهره راسته وه که له ئاسمان بیسراوه خه لقی باوهر به قصه
 درۆکانیشی ده کهن .
 18- نه فس حه ز له شتی پوچ و درۆ ده کات سه یری چۆن دلایان ده به ستنه وه به
 یه ک قصه ی راست و له سه د درۆ په ند وهر ناگرن .
 19- به وه دا ده زانییت که خه لکی ئەو که لیمه راسته دم به دم بلاو ده که نه وه له
 بهری ده کهن و ده یکه نه به لگه ی ده ستیان .
 20- چه سپاندنی صیفاته کانی خودا ، ئەمه ش پیچه وانهی عه قیده ی
 ئەشعهرییه کانه که صیفاته کانی خودا له کار ده خهن .
 21- به پرونی باسی ئەوه کراوه که ئەو له رزین و له هوش چونه له ترسی
 خودایه (عزوجل)

22- ئه وانه یه کسه ر ده پونه سو جده وه بو خودا .

روونکردنه وه : گوی گرتنی شهیتانه کان بو دزینی مه معلومات سی حاله تی هه یه :

یه کهم : پیش هاتنی پیغمبر ﷺ ، زور بوو .

دووم : له ماوه ی ره وانه کردنی پیغمبر دا ﷺ ، نه وشته نه ما

سییه م : له دوای پیغمبر ﷺ ، به که می پروو ده دات .

16- باب الشفاعة

وقول الله تعالى ﴿ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَاٰلِئٖٓ وَ لَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ

يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ الأناعام

وقوله: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا﴾ وقوله: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ ﴿البقرة: 255﴾
 وقوله: ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ [النجم : 26]

وقوله: ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ [سأ : 22 - 23].

بابی 16 باسی شه فاعهت

لهم باسهدا دانهر دهیه ویت شهوه پروون بکاته وه که داواکردنی شه فاعهت له غهیری
 خودا شیرکی گه ورهیه . بو شه مهش پینج نایه تی هی ناوه یه که م :

﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ ﴿٥١﴾ ﴿الأنعام تا دواپی

واته: (وه بهم قورثانه ئینزاری نهوانه بکه که ده ترسن حه شر بکرین و کو
 بکرینه وه بو لای په روه ردگاریان (که له و پوژدها هیچ کهس نیه دوست
 و تکا کاریان بیت مه گهر به ئیزنی الله، شه و ئینزارهش بو شه وهیه لهم دونیا یه دا
 کاری بکن که له عه زابی خودا پرزگاریان بکات)

دووم : فه رمویه تی ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا﴾ ﴿الزمر: 44﴾

واته : (ئه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله بلی: شه فاعهت کردن هر هه مووی مولکی خودایه و
 حه قی خویه تی به ته نها) که واته : داوای شه فاعهت له پیاوچا کان و ئه ولیا کان
 مه کن به لکو ته نها له خودای داوا بکن .

تکا وشه فاعه تیش به دوو شه رت لای خودا و ه رده گیریت :

سییه م نایهت باسی شه رتی یه که م ده کات که ئیزندانه له لایهن خودا وه و
 ده فه رموی:

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ ﴿البقرة: 255﴾

واته: (کی شهیه لای خودا شه فاعهت بکات، واته: هیچ کهس نیه) مه گهر
 که سییک خودا خوئی ئیزنی پی بدات).

چوارهم نایهت باسی شهرتی دووهم دهکات که رازی بوونی خودایه له ههر دوو لا
واته : له شه فاعه تکار و شه فاعهت بو کراو . ده فرموی :

﴿ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴾ (٣٦)

﴿ النجم واته : (زوریک له مه لائیکه ته کان له ناسمانه کان هه ن شفاعه ته که یان
هیچ سودی نیه و ههر گیز سودی نابیت ئیلا دواى نه وهی که خودا خوئی ئیزن
دهدات و رازی ده بیئت له ههر دوو لا . واته : له تکار و تکا بو کراو)
پینجه م نه و دوو نایه ته یه که گوتمان ته وای ره که گه کانی شیرک له دلدا ده پچرینیت که
فرمویه تی :

﴿ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا
لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴾ (٢٢) وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ. ﴿ السبا﴾

واته : بلی به و موشریکانه : نادهی بیارینه وه و داوا بکه ن له وانهی که ئیوه دیعایه
ده که ن که گوایه سود و زیانیان به ده ست بیئت جگه له الله . دهی بزانیان :
یه که م : خو ئه وان خاوه نی هیچ نین ته نانهت خاوه نی یه که مسقاله زه ره یه ک نین ،
نه له ناسمانه کان و نه له زه ویدا .

دووهم : له مولک و سامانی خوداشدا به هیچ جوئی شه ریک نین

سییه م : به هیچ جوئی هاوکارو یاریده ده ری خودا نین

چوارهم : هیچ شه فاعهت و تکایه ک لای خودا هیچ سو دیکی نییه مه گه ربو
که سی که خودا خوئی ئیزن بدات که شه فاعه تی بو بکریت (مه عنای نایه ته که
ته و او .

قال أبو العباس: نَفَى عَمَّا سِوَاهُ كُلِّ مَا يَتَعَلَّقُ بِهِ الْمُشْرِكُونَ فَتَنَى أَنْ يَكُونَ لِعَبِيرِهِ مُلْكٌ أَوْ قِسْطٌ مِنْهُ
أَوْ يَكُونَ عَوْنًا لِلَّهِ وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا الشَّفَاعَةُ؛ فَبَيَّنَ أَنَّهَا لَا تَنْفَعُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّبُّ كَمَا قَالَ تَعَالَى {

وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ { فَهَذِهِ " الشَّفَاعَةُ " الَّتِي يَطْنُهَا الْمُشْرِكُونَ ؛ هِيَ مُنْتَفِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
كَمَا نَفَاها الْقُرْآنُ .

له باره ی ئه و ئایه ته وه ابن تیمیة ده لیّت :

(هەر چیه که موشریکه کان به ته مای بن وئومیڈیان پیی بیّت لای خودا، ئه و
خودا ره دی داوه ته وه . سه رنج بده ره دی ئه وه ی داوه ته وه که غهیری خوئی
خاوه نی هیچ شتیك بیّت. یا به شیکی هه بیّت یان هاوکاری خودا بیّت . پاشان
هیچ نه ما به دست ئه و موشریکانه وه ته نها شه فاعهت نه بیّت . ئه و جا پرونی
کرده وه که شه فاعهت کردن هیچ سو دی نیه مه گهر بو که سی که خودا خوئی ئیزن
بدات شه فاعهتی بو بکریّت هه ر وه که فه رموی ﴿ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ ﴾
الأنبياء واته (شه فاعهت نا که ن مه گهر بو که سی که خودا پازی بیّت له
شه فاعهت کار و شه فاعهت بو کراو)

جا ئه و جو ره تکا و شه فاعهته ی که موشریکان گومان ده بن سو دیکی هه بیّت
له روژی قیامه تدا بوونی هه ر نییه هه ر وه که قورئان نه فی کردو وه
وه پیغه مبه ریش ﷺ خه بهری داوه (که خوئی دیّت سو جده ده بات بو
په روه ردگاری، سو پاس و ستایشی ده کات) ئه وه ته یه که م جار ده ست ناکات به
شه فاعهت کردن . پاشان پیی ده گوتریّت :

37- وأخبر النبي ﷺ أَنَّهُ يَأْتِي فَيَسْجُدُ لِرَبِّهِ وَيَحْمَدُهُ لَا يَبْدَأُ بِالشَّفَاعَةِ أَوْلًا ، ثم يُقَالُ لَهُ : ارْزُقْ
رَأْسَكَ وَقُلْ تُسْمَعُ وَسَلْ تُعْطَىٰ وَاشْفَعْ تُشَفَّعَ .

38- وَقَالَ لَهُ أَبُو هُرَيْرَةَ : مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : مَنْ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ . فَبَلَكَ " الشَّفَاعَةُ " لِأَهْلِ الْإِخْلَاصِ بِإِذْنِ اللَّهِ لَيْسَتْ لِمَنْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ وَحَقِيقَتُهُ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الَّذِي يَتَفَضَّلُ عَلَى أَهْلِ الْإِخْلَاصِ فَيَغْفِرُ لَهُمْ بِوَسْطَةِ دَعَاءِ مَنْ أُذِنَ لَهُ أَنْ يَشْفَعَ ، لِيُكْرِمَهُ وَيُنَالَ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ . فَالشَّفَاعَةُ الَّتِي نَفَاها الْقُرْآنُ مَا كَانَ فِيهَا شَرِكٌ ، وَلِهَذَا أُثِبَتِ الشَّفَاعَةُ بِإِذْنِهِ فِي مَوَاضِعَ ، وَقَدْ بَيَّنَّ النَّبِيُّ ﷺ أَنَّهَا لَا تَكُونُ إِلَّا لِأَهْلِ التَّوْحِيدِ وَالْإِخْلَاصِ . انْتَهَى كَلَامُهُ .

37- (نهى محمد سهرت بلند بکه و قصه بکه ده بیستریت، داوا بکه پیئت ده دریت، شه فاعهت بکه واته : تکابکه تکات لی و هرده گیریت) .

38- (نه بوهورهیره سوئالی له پیغه مبهری خودا کرد ﷺ : کامه رانترین کهس که بهر شه فاعهتی تو ده که ویئت کییه ؟ فه رموی : هه رکهس له ناخی دلّه وه بلیئت لاله الا الله وه به ئیخلاصه وه بیلیئت)

که واته نه و شه فاعهته بو نه هلی ئیخلاصه (واته نه هلی ته و حید) به ئیزنی خودا . نه وه بو یه کی نیه که شه ریکی بو خودا دانابیئت . حه قیقهت و چو نیه تیه که شئی نه وه یه : که خودا خوئی فه زل و چاکه ی خوئی ده دات به سهر نه هلی ئیخلاصدا به و جوړه که به هوئی دوغای که سیکه وه که خوئی ئیزنی داوه هه م له گونا هباره که خوش ده بیئت هه م ریژ له شه فاعهتکار و تکاکاره که ده نیئت و مه قامی مه حمودی پی ده به خشیت) .

فيه مسائل: الأولى: تفسير الآيات. الثانية: صفة الشفاعة المنفية.

- الثالثة: صفة الشفاعة المثبتة. الرابعة: ذكر الشفاعة الكبرى، وهي المقام المحمود.
 الخامسة: صفة ما يفعله ﷺ، وأنه لا يبدأ بالشفاعة أولاً، بل يسجد، فإذا أذن الله له شفع.
 السادسة: من أسعد الناس بها؟
 السابعة: أنها لا تكون لمن أشرك بالله. الثامنة: بيان حقيقتها.

ئەو شەفاعەتەش کە قورئان نەفی کردوو و بەرپەرچی داووتەو ئەو یە ئەو یە کە شیرکی تێدا بیئت . هەر لەبەر ئەو شەشە کە لە چەندین شویندا شەفاعەتی چەسپاندوو بە ئیزنی خودا خوئی، ئەلبەتە پیغەمبەرش ﷺ پوونی کردووتەو کە ئەو شەفاعەتە بو هیچ کەس نیە جگە لە ئەهلی تەوحید و ئیخلاص (و تەکە ی ابن تیمیە تەواو بوو
 مجموع الفتاوى 77 / 7

مەسەلەکانی ئەم باسە

- 1- تەفسیری ئایەتەکان.
- 2- چۆنیەتی ئەو شەفاعەتە کە بەر پەرچ دراوتەو واتە (نەفی کراو لە قورئاندا)
- 3- چۆنیەتی ئەو شەفاعەتە کە سەلمینراو واتە : سابت کراو. (تەنها ئەو جوړەیانە کە دەبی تەنها لە خودا داوا بکریت)
- 4- باسی شەفاعەتی گەرە کە مەقامی مەحمودە.
- 5- چۆنیەتی شەفاعەت کردنی پیغەمبەر ﷺ کە یەکسەر دەست ناکات بە شەفاعەت کردن بە لکو دەرواته سوجدەو جا کاتی خودا ئیزنی دا شەفاعەت بکات ، ئەو کاتە شەفاعەت دەکات .
- 6- کامەرانتەین کەس بەهۆی شەفاعەتی پیغەمبەر ﷺ (تەنها ئەهلی ئیخلاص و تەوحیدە)
- 7- ئەو شەفاعەتە بو کە سیک نیە کە شەریکی بو خودا دانابیئت
- 8- روونکردنەو هی چۆنیەتی و حەقیقەتی ئەو شەفاعەتە .

17- باب قول الله تعالى: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾

39- وفي (الصحيح) عن ابن المسيب عن أبيه قال: (لما حضرت أبا طالب الوفاة جاءه رسول الله ﷺ وعنده عبد الله بن أبي أمية وأبو جهل، فقال له:

(يا عم، قل: لا إله إلا الله، كلمة أحاج لك بها عند الله) فقالا له: أترغب عن ملة عبد المطلب؟ فأعاد عليه النبي ﷺ، فأعادا فكان آخر ما قال: هو على ملة عبد المطلب وأبي أن يقول: لا إله إلا الله. فقال النبي ﷺ (لأستغفرن لك ما لم أنه عنك) فأنزل الله عز وجل (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَاللَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ). وأنزل الله في أبي طالب: (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) [التوبة: 113].

بابی 17 ته فسیری ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ ﴿القصص: 56﴾

مه به سستی دانهر نه وهیه که پروونی بکاته وه که نه ولیا و پیا و چاکان له کاری خودادا هیچیان به دست نییه . ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ واته : (تو هیدایه تی که سی نادیه تی که پیّت خو شه هیدایه تی بدریّت ، به لکو خودا هر خو ی هیدایه تی هر که سی که ده دات که خو ی بیه ویّت، وه هر نه خو ی زاناتره و ده زانیّت کی شایسته ی هیدایه ته))

39- سه عیدی کوری موسه ییهب رضی الله عنه ده گپریته وه که باو کی گوتی: کاتی مهرگی نه بو تالب نزیک بوویه وه وه نیشانه کانی مهرگی لی به دیار که وت، پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله هات بو لای له و کاته دا عبدالله بن أمیه و نه بوجهل له لای بوون . پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله پیی فهرموو : نه ی مامه بلی لا اله الا الله ، نه و که لیمه یه بلی منیش له پرژی قیامه تدا لای خودا ده یکه مه به لگه یه که سودت پی بگه یه نیّت. نه بوتالیبیش خه ریک بوو بیلیّت . نه و دوو که سه زانیان به گوتنی نه و که لیمه یه ده بیّت پشت بکات له دینی باب و با پیرانیان له بهر نه وه یه کسه ر گوتیان نایا واز ده هی نیّت له دینی (عبد المطلب) ؟

پیغه مبه ریش هه مان و تهی خوئی دوباره کرده وه ئه وانیش هه مان و تهی خوئیان
دوباره کرده وه له بهر ئه وه ئاخر و تهی ئه بو تالب ئه وه بوو که وتی : خوّم له سه ر
دینی (عبد المطلب) م و ملی نه دا که بیژیت لاله الاله . پیغه مبه ریش ﷺ
فهرموی : (وه لاهی هه ر داوای لیخوش بوونت بو ده که م مادام ئه و کاره قه ده غه
نه کریت لیم) پاشان به و هو یه وه خودا ئه و ئایه تهی دابه زاند :

﴿ مَا كَانِ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ ﴾ التوبة: ۱۱۳ .

واتاکه ی : (شایسته نیه و نابیت پیغه مبه ر و ئه وانه ش که ئیمانیا ن هینا وه داوای
لیخوش بوون بکه ن بو موشریکان . جا با که سانی نزیک ی خو شیا ن بن)
ئه و ئایه ته شی دابه زاند له باره ی ئه بو تالبه وه که ده فهرموی :

﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ ﴾

فیه مسائل:

- الأولى: تفسير قوله: (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ).
 الثانية: تفسير قوله: (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ)
 الثالثة: وهي المسألة الكبرى تفسير قوله ﷺ: (قل: لا إله إلا الله) بخلاف ما عليه من يدعي العلم.
 الرابعة: أن أبا جهل ومن معه يعرفون مراد النبي ﷺ إذ قال للرجل: (قل لا إله إلا الله). فقبح الله من أبو جهل أعلم منه بأصل الإسلام.
 الخامسة: جدّه ﷺ ومبالغته في إسلام عمه.
 السادسة: الرد على من زعم إسلام عبد المطلب وأسلافه.
 السابعة: كونه ﷺ استغفر له فلم يغفر له، بل نهى عن ذلك.
 الثامنة: مضرة أصحاب السوء على الإنسان. التاسعة: مضرة تعظيم الأسلاف والأكابر.
 العاشرة: الشبهة للمبطلين في ذلك، لاستدلال أبي جهل بذلك.
 الحادية عشرة: الشاهد لكون الأعمال بالخواتيم، لأنه لو قالها لنفعته.
 الثانية عشرة: التأمل في كبر هذه الشبهة في قلوب الضالين، لأن في القصة أنهم لم يجادلوه إلا بها، مع مبالغته ﷺ وتكريره، فأجل عظمتها ووضوحها عندهم، اقتصروا عليها.

مهسهله كانى ئەم باسه

- 1- ته فسیری ﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ ﴾
- 2- ته فسیری ﴿ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ ﴾
- 3- ئەو مهسهله گه ورهيه كه ته فسیری فه موده كه يه تي كه به مامى گوت بلى :
 (لا إله إلا الله) ئەمهش پيچه وانهى ئەوهيه كه كه سانيك ليى حالى بوون و
 خوښيان به خاوهنى عيلم دهزانن .
- 4- ته فسیره كه شى هه ر بهو جو رهيه كه ئەبو جهل وهاورپى كانى ليى تيگه يشتن
 كه مه به ستي پيغه مبه ر كه وتى بلى (لا إله إلا الله) واته : واز هيئان له دينى باب
 و باپيران . جا قور به سهر ئەو كه سهى كه ئەبو جهل لهو زانتر بيت له باره
 ئەصلى ئيسلامه وه .

- 5- جدیهت و سور بونی پیغهمبهر ﷺ له سهر ئیسلام بوونی مامی .
- 6- ئەم چیڕۆکه رەدی ئەو کەسانە یە کە ئیدیعیای ئەو دەکەن کە (عبد المطلب) و پیشینه کانی موسلمان بوو بوون .
- 7- پیغهمبەر داوای لیخۆشبونی بۆ مامی کرد خودا هەر لیی خوش نەبوو . سەرەرای ئەوەش قەدەغەیی کرد کە ئەو جوۆره دوعایەیی بۆ بکات .
- 8- زەرەر و زیانی هاوێلی بەدکار .
- 9- زەرەرو زیانی بە گەورە دانانی باب و باپیران
- 10- جاهیلیهت و نەفامی ئەو مەسەلەیی (باب و باپیرانە) دەکەن بە لگەیی دەستیان . هەر وەک ئەبو جههل وای کرد .
- 11- ئەم چیڕۆکه بە لگەییە لە سەر ئەوێ کە کاروکردهوه ئەخیرهکەیی حسابە بەوێ ئەگەر ئەو کە لیمەیی بگوتایە ئەو سودی پی دەگەیان
- 12- ووردبونەوه لە گەورەیی ئەو شوبهەییە لە دلی گومراکاندا چونکە لەو چیڕۆکەدا بە هیچ شتی موجدەلەیان لەگەل ئەبوتالبدا نەکرد تەنھا بەو نەبییەت کە (مەسەلەیی باب و باپیرانە) .
- سەرەرای ئەوەش کە پیغهمبەر ﷺ داواکەیی چەند بارە کردەوه . جا لەبەر ئەوێ ئەو کە لیمەیی لاإله إلاالله یە لای ئەوان زۆر روون و ئاشکرا بوو تەنھا ئەو جوابە مەلعونەیان بە دەستەوه ما بوو کە شوینکەوتنی باب و باپیرانە .

18- باب ما جاء أن سبب كفر بني آدم وتركهم دينهم هو الغلو في الصالحين

وقول الله عز وجل: (يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ) [النساء: 171]

40- وفي (الصحيح) عن ابن عباس رضي الله عنهما في قول الله تعالى:

(وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا) نوح: 23

قال: (هذه أسماء رجال صالحين من قوم نوح فلما هلكوا أوحى الشيطان إلى قومهم أن انصبوا إلى مجالسهم التي كانوا يجلسون فيها أنصابًا وسُمُّوها بأسمائهم ففعلوا ولم تُعبد حتى إذا هلك أولئك ونسي العلم، عبت).

بابی 18

**هوی کافر بوونی نه‌وهی ئاده‌م و دوور که‌وته‌نه‌وه‌یان له دینه‌که‌یان
زیاده‌پوویی کردنه له مه‌دح و به‌رز کردنه‌وه‌ی پیاو چاک و صالحاندا**

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ [النساء: 171]:

واته: (ئه‌ی ئه‌ه‌لی کتاب به‌هیچ جووری زیاده‌پوویی مه‌که‌ن له دینه‌که‌تاندا (واته له
وته و کرده‌وه‌تاندا) وه‌جگه له‌حه‌ق هیچی دیکه مه‌لین به‌ناوی خوداوه) مه‌به‌ستی
دانهر له‌هینانه‌وه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ئه‌وه‌یه که‌نابیت زیاده‌په‌وه‌ی بکریت له‌باره‌ی پیاو
چاکانه‌وه‌هه‌ر وه‌ک‌جوله‌که‌وه‌نه‌صرانیکان کردیان

40- شه‌ له‌سه‌حیحی بوخاریدا له‌باره‌ی ئه‌و نایه‌ته‌وه‌له‌سوره‌تی نوحدا 23

واتاکه‌ی (له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، گوتیان واز نه‌هینن له‌په‌رستراوه‌کانتان واز

نه‌هینن نه‌له‌وود وه‌نه‌سواع وه‌نه‌یه‌غوس ویه‌عوق و نه‌سریش)

له‌واره‌وه‌ابن‌عباس رضی‌الله‌عنہما (ده‌لیت: ئه‌مانه‌ناوی پیاوچاکانی بوون له‌ناو‌قه‌ومی

نوحدا) (دوو‌چین له‌پیش‌نوح‌وه‌بوون نوحیش له‌چینی سی‌هه‌مدا‌ره‌وانه‌کرا

(، کاتی ئەو پیاو چاکانه مردن شهیتان (وهسووه سهی بۆ کردن و) به قهومه که یانی گوت : له شوینی دانیشتن و کۆبونه وهی ئەو پیاو چاکانه پهیکه ریان بۆ دروست بکه ن وقال ابن القیم: قال غیر واحد من السلف: لما ماتوا عكفوا علی قبورهم ثم صوروا تماثيلهم، ثم طال علیهم الأمد فعبدوهم.

41- وعن عمر أن رسول الله ﷺ قال: (لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم، إنما أنا عبد، فقولوا: عبد الله ورسوله) [أخرجاه].

42- وقال: قال رسول الله ﷺ: (إياكم والعلو، فإنما أهلك من كان قبلكم الغلو).

43- ولمسلم عن ابن مسعود أن رسول الله ﷺ قال: (هلك المتطعون) قالها ثلاثاً.

و پهیکه ره کانیشت به ناوی ئەوانه وه ناو بنیین . ئەوانیشت بهو جوړه یان کرد و نه یان ده په رستن ، ههتا ئەو چینه ی دووم یا ئەو نه وه یه له ناو چوون و عیلمه کهش که عیلمی ته و حیده له بیر برابیه وه واته کهس نه ما ئاگاداریان کاته وه که پهیکه ره حرامه و مانه وه لای پهیکه ره حرامه . سه ره نجام بته کان په رستران (ته واو .

ابن القیم ده لیت : زوریک له سه له ف وتویانه : کاتی مردن خه لکه که ده چوون له سه ره قه بره کانیان ده مانه وه پاشان وینه ی بته کانیان کیشتا پاشان زه مانه دریزه ی کیشتا ، ئەوجا ده ستیان دایه په رستنی پهیکه ره کان (41- تمه عومهری کوپی خه تاب گوتی: پیغه مبهری خودا ﷺ فه رموی: (له مه دحی مندا زیاده رهوی مه کن، ئەگه رنا وهک نه صرانیه کانتان به سه ر دی که له باره ی عیسای کوپی مه ریه مه وه، زیاده رهویان کرد . من ته نها عه بدیکم پیم بلین عه بدی خودا و پیغه مبهری خودا) واته له وه زیاتر مه لین :

- 42- پیغهمبهری خودا ﷺ فہرموی : دور بکھونہوہ لہ زیادہ پھوی و ناگاتان لہ خوتان بیٹ نہکھونہ زیادہ پھویہوہ چونکہ (نوممہتہکانی) پیش نیوہ تہنہا بہ زیادہ پھوی لہناو چوون) . (نہمہ لہ پھوی عیبادهتہوہ)
- 43- سشمہ ابن مسعود دہلیت : پیغهمبهری خودا ﷺ فہرموی : (لہناو چوون ئەوانہی کہ وتہ و کردہوہکانیان زور قول دہکھنہوہ) سی جار ئەمہی وتہوہ .

فیه مسائل : الأولى: أن من فهم هذا الباب وباين بعده، تبين له غربة الإسلام، ورأى من قدرة الله وتقليبه للقلوب العجب.

الثانية: معرفة أول شرك حدث على وجه الأرض أنه بشبهة الصالحين.

الثالثة: أول شيء غير به دين الأنبياء، وما سبب ذلك مع معرفة أن الله أرسلهم.

الرابعة: قبول البدع مع كون الشرائع والفطر تردّها.

الخامسة: أن سبب ذلك كله مزج الحق بالباطل، فالأول: محبة الصالحين، والثاني: فعل أناس من أهل العلم والدين شيئاً أرادوا به خيراً، فظن من بعدهم أنهم أرادوا به غيره.

مہسہلہکانی ئەم باسہ

- 1- ہہرکھس لہم باسہو دوو باسی دواتر تیبگات، بوی پوون دہبیٹہوہ کہ ئەم ئیسلامہ چہندہ غیریہ، گہل شت دہبینی لہ توانای خودا و ہلگپرانہوہی دلان لہ لایہن خوداوہ، کہ مایہی سہرسورمانہ.
- 2- ناسینی یہکھم شیرک کہ لہسہر زہمیندا پەیدا بوہ، ئەویش بہہوی شوبہی پیاوچاکانہوہ پەیدا بوہ.
- 3- ئەویش یہکھم شتہ کہ دینی پیغهمبهرانی پی گورپاوہ . وہ ہوکاری ئەو گورانکاریہ چہ . لہ گہل ئەوہشدا دہزانین کہ خودا ئەو پیغهمبهرانہی رەوانہ کردوہ
- 4- قبول کردنی بیدعہ (ہوکاری گورانکاریہکہیہ) لہ گہل ئەوہشدا کہ شہریعہتہکان و تہبیعہتی پاکی خہلکی پھدی دہکھنہوہ .

42 جيد . اخرجہ احمد(1851) وابن ماجة . والنسائي والطبراني في الكبير

43 مسلم (2670) وابو داود (4608)

5- هۆکاری هه موو ئه وانهش (واته گوڤینی دینی پیغه مبهران و پهیدا بوونی شیرک) تیکه ل کردنی حه قه له گه ل ناهه قدا.

یه که میان : که حه قه خو شو یستنی پیاو چاکانه . دووه میان که ناهه قه : که سانی له ئه هلی عیلم ، کار و کرده و یه کیان ئه نجام داوه که نیاز و نیه تیان چاکه بووه به لام ئه وانی دوا ی خو یان وا گومانیان بر دووه که نیه تیکی دیکه یان بوویت .

6- ته فسیری ئایه ته که ی سوڤه تی نوح .

السادسة: تفسير الآية التي في سورة نوح.

السابعة: جيلة الآدمي في كون الحق ينقص في قلبه، والباطل يزيد.

الثامنة: فيه شاهد لما نقل عن السلف أن البدعة سبب الكفر.

التاسعة: معرفة الشيطان بما تؤول إليه البدعة ولو حسن قصد الفاعل.

العاشر: معرفة القاعدة الكلية، وهي النهي عن الغلو، ومعرفة ما يؤول إليه.

الحادية عشرة: مضرة العكوف على القبر لأجل عمل صالح.

الثانية عشرة: معرفة: النهي عن التماثيل، والحكمة في إزالتها.

الثالثة عشرة: معرفة عظم شأن هذه القصة، وشدة الحاجة إليها مع الغفلة عنها.

الرابعة عشرة: وهي أعجب وأعجب: قراءتهم إياها في كتب التفسير والحديث، ومعرفتهم بمعنى الكلام،

وكون الله حال بينهم وبين قلوبهم حتى اعتقدوا أن فعل قوم نوح هو أفضل العبادات، واعتقدوا أن ما نهى

الله ورسوله عنه، فهو الكفر المبيح للدم والمال.

7- ته بیعه تی ئاده می له وه دا که حه ق له دلیدا ورده ورده به ره و کزی ده پوات

و ناهه قیش ورده ورده زیاد ده کات .

8- لی ردها به لگه ی ئه وه هه یه که له سه له فه وه هاتو وه : بی دعه سه به بی کافر بوونه .

9- شهیتان ده زانیت که بی دعه سه ره نجامه که ی به ره و کوی ده چی ت با

بکه ره که یشی نیه تی باش بی ت .

10- تی گه یشتن له و قاعیده گشتیه که نه هی کردنه له زیاده ره وی کردن،

زانینی سه ره نجامه که شی که به ره و کوی ده چی ت .

11- زه ره ری مانه وه له سه ره قه بران به نیازی کرده وه ی چاکه و عیباده ت .

- 12- زانینی قه دهغه کردنی په یکه و حکمه تی نه هیلانی .
- 13- زانینی قه در و پیزی ئه م چیرۆکه . سه ره رای ئه وهی که ئه م چیرۆکه زور پیویسته به لام زوربهی خه لکی لیی بی ناگان .
- 14- ئه و چیرۆکه زور عه جیبه، له وه عه جیتر ئه و موشریکانه ئه و به سه ره اته ده خویننه وه له کتیبه کانی ته فسیر و حه دیسدا، مه عنای وته کانیش تیده گهن .
- خوداش کاریکی وای به سه ره هیناون دلیان ناروات به لای ئه ودا که به رژه وهندی
- الخامسة عشرة: التصريح أنهم لم يريدوا إلا الشفاعة.
- السادسة عشرة: ظهّم أن العلماء الذين صوروا الصور أرادوا ذلك.
- السابعة عشرة: البيان العظيم في قوله ﷺ: (لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم) فصلوات الله وسلامه على من بلغ البلاغ المبين.
- الثامنة عشرة: نصيحتة إيانا بهلاك المتطعين.
- التاسعة عشرة: التصريح بأنها لم تعبد حتى نسي العلم، ففيها بيان معرفة قدر وجوده ومضرة فقده.
- العشرون : أن سبب فقد العلم موت العلماء.

- خویانه، هه تا گه یشتنه ئه و باوه پهی که کاری قه ومی نوح باشتین عیباده ته، پاشان گه یشتنه ئه و باوه پهی که ئه وهی خودا و پیغه مبه ره که ی قه ده غه یان کردوه، ئه وه کوفریکه (هه ره که سیک کاری پیبکات یان رای بگه یه نیّت وه ک پیغه مبه ر) ئه وه کافرده بیّت و خوین و مالی پیّ حه لال ده بیّت .
- 15- ئاشکرا کردنی ئه وهی که ئه و موشریکانه، ته نها بوئه وه غه یری خودایان په رستوه که شه فاعه تیان بو بکه ن .
- 16- گومانیان وابو، که زانا کانیان ئه و وینانه یان هه رله بهر ئه وه دروست کردوه.
- 17- ئه و پروونکردنه وه گه وره یه له فه رمو ده که دا :
- (زیاده ره وی مه که ن له مه دح و ستایشی مندا ، ئه گه رناوه ک نه صرانیه کانتان به سه ردا دیّت که زیاده ره ویان کرد له مه دح و ستایشی عیسیای کوری مه ری هه مدا)

صهلات و سهلام له سهر ئه و كه سهی كه دینه كهی راگه یاند، راگه یاند نیکی ته واو
پوون و ئاشکرا.

18- نامۆژگاری ئیمه ی به وه کردوو ه كه زیاده رۆیان به هیلاکا ده چن .

19- ئاشکرا کردنی ئه وهی كه ئه و په یکه رانه نه په رستران هه تا عیلمه كه له بیر

کرا . هه ر له و چیرۆکه دا پوون ده بیته وه كه بوونی عیلمی شه رعی چ پیزو
قه دریکی هه یه . به نه مانیشی چ زیانیکی لئ ده كه ویته وه .

20- هۆی نه مانی ئه و عیلمه شه رعیه مردنی زانایان بوو .

19- باب ما جاء من التغلیظ فیمن عبدَ الله عند قبر رجل صالح فكيف إذا عبده

44 - في (الصحيح) عن عائشة رضي الله عنها أن أم سلمة ذكرت لرسول الله ﷺ كنيسة رأتها
في أرض الحبشة وما فيها من الصور. فقال:

(أولئك إذا مات فيهم الرجل الصالح أو العبد الصالح بنوا على قبره مسجداً، وصوروا فيه تلك
الصور أولئك شرار الخلق عند الله) فهؤلاء جمعوا بين الفتنين، فتنة القبور، وفتنة التماثيل.

بابی 19

به لگه ی توند و سهخت له باره ی ئه و كه سه وه كه عیباده تی خودا

بكات لای قه بری پیاو چاکی کدا جا ئه گه ر پیاو چا که که بپه رستی ت

ده بی ت چۆن بی ت ؟

44- شمه له صحیح دا هاتوو ه (ئوم سه له مه ئه وه ی بو پیغه مبه ر ﷺ باس کرد که له

ولآتی حه به شه که نیسیه کی بینیه وه ، باسی ئه و ره سم و په یکه رانه شی کرد که له

که نیسه که دا دانرا بوون پیغه مبه ریش ﷺ فه رموی ئه وانیه ی که باست کردن، ئه گه ر

پیاو چاکیک، یا عه بدیکی صالحیان لی بمردایه ، له سه ر قه بره که ی په رستگایه کیان

دروست ده کرد و نهو په سم و بتانه شیان بو دروست ده کردن ، نهوانه ی (نهو جوړه کارانه ده کهن) خراپترین و بهدترینی مه خلوقاتن لای خودا) حه دیسه که ته اوو ئیبنو ته یمیمیه ده لیت : (نهوانه هه ردوو فیتنه که یان به یه که وه نه نجام داوه ، فیتنه ی قه بران ، وه فیتنه ی په یکه ره کان)

45- عائیشه گوتی : (کاتی پیغه مبهه ﷺ کاتی سه ره مه رگی هات دهستی دایه قوماشیکی خه تخهت و دهیدا به سه ر پوخساری خویدا ، جا کاتی که ته نگه نه فسه ده بوو لایده دا ، بهو حاله ته وه دهیغه ره موو : (له عنه تی خودا له ته واوی جوله که وه نه صرانیه کان) چونکه) قه بری پیغه مبهه کان یان ده کرده شوینی په رسگاو دو عا کردن) حه دیسه که ته اوو ..

45- ولهما عنها قالت : (لما نُزل برسول الله ﷺ طفق يطرح خميصة له على وجهه، فإذا اغتم بها كشفها، فقال . وهو كذلك . : ((لعنة الله على اليهود والنصارى، اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد)) يحذر ما صنعوا، ولولا ذلك أبرز قبره، غير أنه خشي أن يتخذ مسجداً، [أخرجاه].

46- ولمسلم عن جندب بن عبد الله قال : سمعت النبي ﷺ قبل أن يموت بخمس وهو يقول :

"إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدِ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا. أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ

قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ. إِنِّي أَنهَاكُمُ عَنْ ذَلِكَ "

عائیشه ده لیت : (موسولمانانی ناگادار ده کرده وه نه کهن وه که نهوان بکهن نه گهر له ترسی نه وهش نه بایه ، له دهشت و له بهر چاوی خه لکیدا دفن ده کرا به لام له بهر نه وه ی (پیغه مبهه و هاوه لانی) ترسان که قه بره که ی بکریته شوینی په رسنگا و نویژ کردن له بهر نه وه لهو شوینه دا دفن کرا)

پوونکرده وه : دانهر نه م حه دیسه ی کردووه به شاهید که هه رکهس وه که نهوان کات ، هه ر وه که نهوان بهر له عنه ت ده که ویت .

46- ﷺ جوندوب کوری عبدالله گوتی : گویم له پیغه‌مبه‌ری خودا بوو ﷺ پینج شهو یا پینج سال پیچ شهو وه‌فاتی بکات ده‌یفه‌رموو:

(من خوم له‌وه به‌دوور ده‌گرم که یه‌کیک له ئیوه بکه‌م به خه‌لیلی خوم ، چونکه خودا منی کردووه به خه‌لیلی خوی ، هه‌ر وه‌ک ئیبراهیمی کردووه به خه‌لیلی خوی، وه ئه‌گه‌ر له‌ناو ئومه‌ته‌که‌مدا که‌سی‌کم بکر‌دایه به خه‌لیلی خوم ئه‌وا ئه‌بو‌به‌کرم ده‌کرد به خه‌لیلی خوم . ناگادار بن ئه‌وانی به‌ر له ئیوه ده‌هاتن قه‌بری پیغه‌مبه‌رکانیان ده‌کرد به په‌رستگا‌و شوینی نو‌یژو عیبادت جا به ته‌ئکید من ئه‌وه‌تان لی قه‌ده‌غه ده‌که‌م) ته‌واو

فقد نهی عنه في آخر حياته، ثم إنه لعن -وهو في السياق- من فعله ، والصلاة عندها من ذلك، وإن لم يُبْنَ مسجد، وهو معنى قولها: خشي أن يتخذ مسجداً، فإن الصحابة لم يكونوا ليبنوا حول قبره مسجداً، وكل موضع قصدت الصلاة فيه فقد اتخذ مسجداً، بل كل موضع يصلى فيه يسمى مسجداً،

47- كما قال ﷺ: جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا

48- ولأحمد بسند جيد عن ابن مسعود رضي الله عنه مرفوعاً:

إِنَّ مِنْ شَرِّ أَرْوَاحِ الْخَلْقِ مَنْ تُدْرِكُهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ، وَالَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْقُبُورَ مَسَاجِدَ [رواه أبو حاتم في صحيحه].

(ابن تیمیه) ده‌لیت: (ئه‌لبه‌ته له ئاخری ژیانیدا نه‌هی له‌و کاره کردووه پاشان له‌و حه‌دیس‌ه‌دا له‌عنه‌تی له‌و که‌سانه کردووه که ئه‌و کاره ده‌که‌ن وه نو‌یژو کردنیش له پال گۆرستاندا هه‌مان شته. وه ئه‌گه‌ر چی بینای مزگه‌وتیشی له‌کن بنیاد نه‌کرا بی‌ت ئه‌وه‌ش مه‌عنای وته‌که‌ی عائیشه‌یه که فه‌رموی: (ده‌ترسا که بکریته سو‌جده‌گا یا په‌رستگا) پاشان ئه‌صحبایش هه‌رگیز کاری وایان نه‌ده‌کرد که له‌ده‌وری قه‌بره‌که‌ی مزگه‌وتی دروست بکه‌ن (چونکه ماله‌که‌ی له‌لای مزگه‌وته‌وه بوو). هه‌رشوینی‌کیش نو‌یژی لی بکریت، ناو ده‌بری‌ت به مزگه‌وت، هه‌روه‌ک:

47- پیغهمبهر ﷺ فهرموی: (زهوی هه موی بو من کراوه به مزگهوت وبه پاکه ره وهش) وته که ی ئینو ته یمییه ته واو .

48- (ابن مسعود) ده گپریته وه که پیغهمبهر ﷺ فهرمویه تی (جوړی له به دترینی خه لکی نه وه که سانه ن که قیامه تیان به سه ردا دیّت ، له کاتی کدا زیندوون . وه نه وان هس که قه بران ده که نه مزگهوت یان شوینی عیبادهت)

فیه مسائل:

الأولى: ما ذكر الرسول ﷺ فيمن بنى مسجداً يعبد الله فيه عند قبر رجل صالح، ولو صحت نية الفاعل. الثانية: النهي عن التماثيل، وغلظ الأمر في ذلك. الثالثة: العبرة في مبالغته ﷺ في ذلك. كيف بين لهم هذا أولاً، ثم قبل موته بخمس قال ما قال، ثم لما كان في السياق لم يكتف بما تقدم. الرابعة: نهيه عن فعله عند قبره قبل أن يوجد القبر. الخامسة: أنه من سنن اليهود والنصارى في قبور أنبيائهم. السادسة: لعنه إياهم على ذلك. السابعة: أن مراده ﷺ تحذيره إيانا عن قبره.

مهسه له کانی ئەم باسه

- 1- ئەوهی که پیغهمبهر باسی کرد له باره ی هه ره که سیکه وهیه . که مزگهوتی بینا بکات له پال قه بری پیاو چاکیکدا و عیبادهتی خودای تییدا بکات (ئەوه به ره له عنه تی خودا ده که ویت) . با ئەو که سهش نیه تی باش بیّت . (چونکه نیه تی باش ته نها له کاره باشه کاندای دهوری ههیه نه که له کاری خراپدا)
- 2- قه دهغه کردنی په یکه رو توند کردنه وهی ئەمره که له و باره یه وه .

- 3- په ند وهر گرتن له وهی که پیغهمبر ﷺ لهو باره یه وه ئه و په پری هه ولی داوه و تیکو شاره . سهیری چوئن ئه وه ل جار ئه وه ی بویان پروونکرده وه . پاشان پینج روژ پییش ئه وه ی وه فات بکات ئه وه ی فه رموو که باس کرا ئنجا که سه ره ی مه رگی هات هه ر به فه رموو ده که ی پییشتری وازی نه هیئا .
- 4- نه هی کردن له و کاره ، له لای قه بره که ی به رله وه ی که قه بریشی هه بیئت .
- 5- ئه و کاره دین و پربازی جوله که و نه صرانیه کانن ، به رانبه ر قه بری پیغهمبره کانیا ن .
- 6- پیغهمبر ﷺ ، له سه ر ئه و کاره یان له عنه تی کرده لییان
- 7- مه به سستی پیغهمبر ئه وه بوه که ئیمه ناگادار بکا ته وه ، نه بادا ئیمه ش هه مان کار لای قه بره که ی ئه و ئه نجام بده ی ن .

الثامنة: العلة في عدم إبراز قبره. التاسعة: في معنى اتخاذها مسجداً.
 العاشرة: أنه قرن بين من اتخذها مسجداً وبين من تقوم عليهم الساعة، فذكر الذريعة إلى الشرك قبل وقوعه مع خاتمته.
 الحادية عشرة: ذكره في خطبته قبل موته بخمس: الرد على الطائفتين اللتين هما شر أهل البدع، بل أخرجهم بعض السلف من الثنتين والسبعين فرقة، وهم الرافضة والجهمية. وبسبب الرافضة حدث الشرك وعبادة القبور، وهم أول من بنى عليها المساجد.
 الثانية عشرة: ما بلي به ﷺ من شدة النزع.
 الثالثة عشرة: ما أكرم به من الخلّة.
 الرابعة عشرة: التصريح بأنها أعلى من المحبة.
 الخامسة عشرة: التصريح بأن الصديق أفضل الصحابة. السادسة عشرة: الإشارة إلى خلافته.

- 8- سه به بی دهر نه خستن و شار دنه وه ی قه بره که ی .
- 9- له و مه عنایه وه رگراوه که نه کریئت به شوینی نویژ یا مزگهوت یا په رستگا .
- 10- ئه و دووشتی به یه که وه باسکرده ، یه که میان کردنی قه بره به په رستگا ، دوه میان ئه وانه ی قیامه تیان به سه ردا دیت ، سه رنج بده که پالدرو هانده ری

شیرکی باسکردوه پینش ئه وهی روو بدات، له گه ل سهره نجامه که ی که هاتنی قیامه ته.

- 11- پینچ پوژ یا پینچ سال بهر له مردنی له وتاره کهیدا که باسی ئه وهی کردوه : ئه وه ره دی ئه و دوو کومه له ده داته وه که به دترینی ئه هلی بیدعه ن، به لکو هه ندیک له ئه هلی عیلم به یه کیک له حه فتا و دوو کومه لکه شیان حساب ناکه ن ، ئه وانیش پافزه (واته شیعه و جه همین)، به هو ی پافزه وه شیرک و قه بر په رستی سه ری هه لدا هه ر ئه وانیش بوون یه که م جار په رستگیا ن له سه ر قه بران دروست کرد.
- 12- چ به لایه کی سه خت به سه ریدا هات، که سه ختی گیان کیشانه .
- 13- چ ریژیکی گه وره نراوه لی، که پله ی خه لیلی یه . واته ئه و په ری خو شه ویست.
- 14- راگه یاندنی ئه وه که ئه و پله یه به رزتره له پله ی خو شه ویستی .
- 15- راگه یاندنی ئه وه : که ئه بو به کری صدیق له ناو ئه صحابدا له هه مویان باشتره
- 16- ئه وه ش ناماز ه دانه به وه ی که له دوای خو ی ئه بو به کر بکریت به خه لیفه .

پهرونگردنه وه : به پیی فیهی ئه م باسه نابیت هیچ جو ره عیباده تی له کن هیچ قه بر و قه برستانیکدا بکریت جا چ نو یژ بی ت یا قورئان خو یندن بی ت یا قوربانی کردن . کردنی ئه و کاره ش شیرکی بچوکه . ئه مه ش چهند وینه یه کی هه یه :

یه که م : نو یژ کردن لای قه بر یا قه برستان ، ئه و نو یژه دروست نیه واته : صحیح نییه، له هه ر لایه کی قه بره که وه بی ت چ لای راستی بی ت یا لای چه پی یا له پی شی یا له دوای،

به و شه رته ی ئه گه ر گو ترا (لای قه بره که نو یژ ی کرد). که گو ترا نو یژه که ی دروست نیه واته : ده بی ت نو یژه که ی دو باره بکاته وه .

دووم : نو یژ کردن له مزگه و تی کدا به سه ر قه بره وه یا قه برستانه وه ، دروست کرابی ت. لی ره دا قه بره که کو نه و مزگه و ته که هاتو وه به سه ریدا، نو یژ کردن له م مزگه و ته دا دروست نیه (واته : به تاله)، به به لگه ی ئه و فه رمودانه ی که باس کران، لی ره دا ده بی ت مزگه و ته که تی ک بدری ت (له لایه ن کار به ده ستانه وه)، ئه و

مزگه و تهش له مزگه وتی زیپار ده چیت ، مادام مردووه کان زووتر هاتوونه ئه و شوینه ، ده بییت شوینه که بو ئه وان بییت . ئیبو ته یمییه ده لی: (كَذَلِكَ قَالَ الْعُلَمَاءُ : يَحْرُمُ بِنَاءُ الْمَسَاجِدِ عَلَى الْقُبُورِ وَيَجِبُ هَذَا كُلُّ مَسْجِدٍ بُنِيَ عَلَى قَبْرِ الْفَتَاوَى 17:436

سئییه م: نوپژکردن له مزگه و تییدا که قهبری تییدا بییت . مزگه و ته که له پییدا کرابیته وه ، دواتر مردووه که ی تییدا نیژرا بییت . ئه مه یان جیی خیلافه و له و باره یه وه دوو قهول هه یه .

یه که میان : ده لییت نوپژته که ی دروست نیه ، به پیی ئه و فه رمودانه ی که باس کران .

دوو ه میان : ده لییت نوپژته که ی سه حیحه واته : دروسته ، له گه ل ئه وه شدا گونا ه باره و نوپژته که ی نوقصانه . دیاره که به لگه کانی قهولی یه که م به هیژتره ، له مه شدا فه رقی نییه ، که قه بره که لای چه پ یا لای راست یا له پییش یا له دوا ی نوپژخوینه وه بییت ، ئه و مردووه ده بییت بگوپژریته وه بو قه برستانی موسلمانان .

20- باب ما جاء أن الغلو في قبور الصالحين يصيرها أوثاناً تعبد من دون الله

49- روى مالك في (الموطأ): أن رسول الله ﷺ قال

{اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَتَنَاءً يُعْبَدُ، وَاشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ}

50- ولا بن جرير بسنده عن سفيان عن منصور عن مجاهد: (أَفْرَأَيْتُمْ اللَّاتَ وَالْعُزَّى)

، [النجم 19] قال: كان يلت لهم السوق فمات فعكفوا على قبره

51- وكذلك قال أبو الجوزاء عن ابن عباس: كان يلت السوق للحاج.

بابی 20

باسی زیاده رهوی کردن له باره ی قهبری پیاوچا کانه وه سه ره نجام

ده یانکات به بت که جگه له الله عیباده تیان بو بکریت

دانهر ده یه وییت رهونی بکاته وه : ئه گهر ئیمه زیاده رهوی بکهین له باره ی قه برانه وه له و سنوره ی دهر بکهین که شهرع داینا وه ، ئه و ورده و رده قه بره کان ده بنه بت و عیباده تیان بو ده کریت .

49- نیشہ نیمام مالیک ریوایه تی کردووه که پیغهمبهری خودا ﷺ فه رموی :
(خودایه قه بره که م نه که یت به بتیک بیه رستریّت ... غه زه بی خودا تونده به سه ر
قه ومیکه وه که قه بری پیغهمبهره کانیان کرده، په رستگا) .
50- ^{بیه} (ابن جریر) ده گپریته وه له باره ی ئه و نایه ته وه

﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ (۱۱) ﴾ موجه د گوتی : (لات پیاو چاکیک بووه، خورما و
پوئی دروست ده کرد و دهیدا به حاجیانی مالی خودا، پاشان که مرد، ده چوون
له سه ر قه بره که ی ده مانه وه)

51- ^{تره} هه روه ها (أبوجوزاء) ده لیت عبدالله کوپی عه باس له باره ی ته فسیری
ئه و نایه ته وه وتویه تی: (لات پیاویک بووه خورما و پوئی به ئاردی جووه بو
حاجیان دروست ده کرد).

52- وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: لعن رسول الله ﷺ زائرات القبور، والمتخذين عليها
المساجد والسرج. [رواه أهل السنن].
فيه مسائل: الأولى: تفسير الأوثان. الثانية: تفسير العبادة.
الثالثة: أنه ﷺ لم يستعد إلا مما يخاف وقوعه.
الرابعة: قرنه بهذا اتخاذ قبور الأنبياء مساجد. الخامسة: ذكر شدة الغضب من الله. السادسة:
وهي من أهمها معرفة صفة عبادة اللات التي هي من أكبر الأوثان.
السابعة: معرفة أنه قبر رجل صالح. الثامنة: أنه اسم صاحب القبر، وذكر معنى التسمية.
التاسعة: لعنه زَوَارَات القبور. العاشرة: لعنه من أسرجها.

52- ^{بیه} ابن عباس ^{رضی اللہ عنہ} ده لیت : (پیغهمبهری خودا ﷺ له عنه تی کردووه له و ژنانه ی
که سه ردانی قه بران ده که ن، ئه وانه ش که په رستگا و مزگه وتی له سه ر ده که ن،
ئه وانه ش که چرا و روناکی له سه ر داده گپریسین) .

مه سه له کانی ئه م باسه

49 جيد . أخرجه المالك في الموطأ (261) وأحمد ، صححه أحمد شاكر والألباني .

50 صحيح ، أخرجه ابن جرير في التفسير (3235)

51 البخاري (4859) في التفسير

52 صحيح لغيره دون ذكر السرج قاله أحمد شاكر

- 1- ته‌فسیری (الاوثان) که بت و بتپه‌رستی، قه‌بر په‌رستی و هه‌رشتیکی دیکه‌ش ده‌گیریته‌وه که بپه‌رستریّت جگه له خودا .
  - 2- ته‌فسیری په‌رستن و عیبادهت . به پیی ئه‌وهی که فه‌رموی قه‌بره‌که‌م مه‌که‌ن به بتیک که بپه‌رستریّت
  - 3- پیغه‌مبه‌ر ﷺ په‌نای گرتبیّت به خودا له ده‌ست هه‌ر شتیکی، ئیلا ترساوه که ئه‌و شته بیته دی .
  - 4- (له‌یه‌ک حه‌دیسدا) داوای کردووه که قه‌بره‌که‌ی نه‌کریته بتی بپه‌رستری، له گه‌ل ئه‌وه‌شدا باسی ئه‌وهی کردووه که قه‌بری پیغه‌مبه‌ران کراوه به په‌رستگا .
  - 5- باسی توندی توپه‌یی و غه‌زه‌بی خودا .
  - 6- له هه‌مووی گرنکتر : تیگه‌یشتنه له چوئیه‌تی په‌رستنی لات که گه‌وره‌ترین بت بووه .
  - 7- تیگه‌یشتن له‌وهی که ئه‌وه قه‌بری پیاو چاکیک بووه
  - 8- لات : ناوی خاوه‌نی قه‌بره‌که بووه و باسی مه‌عنا‌ی ناوه‌که‌شی کراوه .
  - 9- پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌عنه‌تی کردووه له‌و ژنانه‌ی که زیاره‌ت و سه‌ردانی قه‌بران ده‌که‌ن
  - 10- پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌عنه‌تی کردووه له‌و که‌سانه‌ی، که چرا و پوناکی له سه‌ر قه‌بران داده‌گیرسیئن
- په‌رونکردنه‌وه (صدیق بن حسن القنوجی) له کتابی حسن‌الأسوة ده‌لیت راجح ئه‌وه‌یه که سه‌ردانی قه‌بران له لایه‌ن ژنانه‌وه نه‌هی ئی کراوه . کۆمه‌لی ئه‌هلی حه‌دیسیش هه‌روایان گوتووه .
- (ابن الفوزان) ده‌لیت : (فالقول الصحيح الراجح هو : منع النساء من زيارة القبور)
- واته : (وتهی راست و راجیح ئه‌وه‌یه که ریگه نه‌دراوه به ئافره‌تان سه‌ردانی قه‌بران بکه‌ن) ئه‌مه‌ش ئیختیاری ابن تیمیه و ابن قیم یشه

21- باب ما جاء في حماية المصطفى ﷺ جناب التوحيد وسده كل طريق يوصل إلى الشرك
 وقول الله تعالى: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
 عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (١٢٨) التوبة
 53- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ لا تجعلوا بيوتكم قبوراً ولا تجعلوا
 قبری عيداً وصلوا عليّ فإنّ صلاتكم تبلغني حيث كنتم)
 رواه أبو داود بإسناد حسن، ورواته ثقات.

بابی 21 پیغمبر ﷺ خودی ته وحیدی پاراستوه

هەر ریگایه کیش به رهو شیرک بروات دایخستوه

خودای بلند فهرمویه تی:

﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ ﴾ التوبة: 128

واته: (سویند به خودا، پیغهمبه ریکتان بو هاتوو که له خوتانه، به لایه وه سهخته ههرشتی که نیوه بخاته نارحه تیه وه . سوره له سهر هیدایه تی نیوه و قازانجی نیوه له دونیاو ناخیره تدا . تهنه به رانبهر ئیمانداران به به زهیی و به رهحمه . جا نه گهر پشتیان له م شهریه ته کرد تووش بلی به سمه خودا پشت و په نام بیّت . هیچ په رستراویک نیه به حهق جگه له نهو . تهنه پشتم به نهو به ستوه وه ههر نهو خاوه نی عهرشی مه زنه) ته واو

53- سمله^ه نه بو هوریره ده لیّت: پیغهمبه ری خودا ﷺ فه رموی: (ماله کانتان مه کن به قه برستان . قه بره که شم مه کن به شوینی کو بونه وه و یاده وه ری، له ههر شوینیک بوون سه لا واتم له سهر بدن چونکه سه لا وات دانی نیوه له سهر من له ههر کوی بن پیّم ده گات)

54- وعن علي بن الحسين: أنه رأى رجلاً يجيء إلى فرجة كانت عند قبر النبي ﷺ ، فیدخل فیها فیدعو، فنهاه، وقال: ألا أحدثكم حديثاً سمعته من أبي عن جدي عن رسول الله ﷺ قال: (لا تتخذوا قبوري عيداً، ولا بيوتكم قبوراً، وصلوا عليّ فإن تسليمكم يبلغني أين كنتم). [رواه في المختارة].
فيه مسائل: الأولى: تفسير آية براءة.
الثانية: إبعاده أمته عن هذا الحمى غاية البعد. الثالثة: ذكر حرصه علينا ورأفته ورحمته.

54- سمله^ه علی کوری حسین ناسراو به (زین العابدین) پیواویکی ده بینی که زوو زوو ده هات سهری ده کرد به په نجه ره یه کدا لای قه بره که ی پیغهمبه ری ﷺ و دو عای ده کرد (واته: له خودا ده پارایه وه). زین العابدین یش نه هی لی کرد و گوتی: ئایا حه دیسیکت بو بگیرمه وه که باو کم بو منی گپراوه ته وه وه نه ویش

53 جید اخرجه ابو داود واحمد

54 حسن بشواهد اخرجه ابو یعلی فی المسند (469) والضياء المقديسي في المختارة (428)

له باپیره م عهلی بیستوه که پیغمبهر ﷺ فه رموی: قه بره که م مه که ن به شوینی کۆبونه وه و یاده وه ری، ماله کانیشتان مه که ن به گۆرستان چونکه ئیوه له هه ر کوی بن سه لامه که تان پی م ده گات) ته واو

پروونکردنه وه : ماله کانتان مه که ن به گۆرستان واته : بی به شی مه که ن له نوێژه سوننه ته کان و مردووشی تیدا مه نیژن .

مه سه له کانی ئه م باسه

1- ته فسیری ئایه ته که ی سوپه تی به پرائه ت

2- دوورخستنه وه ی ئومه ته که ی له و سنوره، ئه و په ری دوورخستنه وه .

3- باسی سوربونی ئه و له سه ر قازانجی ئیمه و په حم و به زه یی ئه و .

الرابعة: نهیه عن زیارة قبره علی وجه مخصوص، مع أن زیارته من أفضل الأعمال.

الخامسة: نهیه عن الإكثار من زیارة. السادسة: حثه علی النافلة فی البیت.

السابعة: أنه متقرر عندهم أنه لا یصلی فی المقبرة.

الثامنة: تعلیله ذلك بأن صلاة الرجل وسلامه علیه یبلغه وإن بعد، فلا حاجة إلى ما یتوهمه من أراد القرب.

التاسعة: كونه ﷺ فی البرزخ تعرض أعمال أمته فی الصلاة والسلام علیه.

4- قه ده غه کردنی له وه ی که به تایبه تی زیاره تی قه بره که ی بکریت له گه ل

ئه وه شدا زیاره ت کردنی (قه بره که ی) یه کیکه له کرده وه هه ره باشه کان .

5- قه ده غه کردنی، زۆر زیاره ت کردنی قه بره که ی . (ئه وه ش به وه ی که فه رموی :

قه بره که م مه که ن به شوینی کۆبونه وه و یاده وه ری)

6- هاندانی ئومه ته که ی که نوێژه سونه ته کان له ماله کانیاندا بکه ن .

- 7- ئه وه لای ئه صحابه کان چه سپاو بووه که نابیت له گۆرستاندا نویژ بکریت .
 (ئه مهش له وهدا دهر ده که ویت که فه رموی ماله کانتان مه کهن به گۆرستان) .
- 8- هوکاری ئه وهی که فه رموی زیاره تی قه بره کهم مه کهن : ئه وهیه که فه رموی
 (له ههر کوئی بن سه لات و سه لامی ئیوهم پیده گات) . که واته پیویست به
 گومانی که سانیک ناکات که ده یانه ویت پرۆنه نزیکی (بو سه لام کردن) چونکه
 مه لائیکه ت سه لامه کهی ده گه یه نن
- 9- بوونی پیغه مبه ر ﷺ له به رزه خدا (واته له بهینی دونیا و قیامه ت)
 کرده وهی ئومه ته کهی ته نها له وهدا نیشان ده دریت، که سه لات و سه لامی ئه وانانی
 پیده گات .

22- باب ما جاء أن بعض هذه الأمة يعبد الأوثان

وقول الله تعالى: ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيحًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ ﴾ [النساء :
 51] وقوله تعالى: ﴿ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَظِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ
 الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ ﴾

بابی 22

به لگه ی قورئان و سوننه ت له سه ر ئه وهی که هه ندیک

له م ئومه ته غه یری خودا ده په رستن

بو پروونکردنه وهی ئه م باسه دانهر سی ئایه تی هیئاوه :

یه کهم: ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْحِجْبِ وَالطَّعُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰؤُلَاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾ النساء

واته: (تو سهیری نه وانه ناکهیت، که به شیء له کتابیان پیدراوه واته (جوله که و نه صرانیه کان)، ئیمانیان به جبت (واته په رستنی غهیری خودا) و ئیمانیان به تاغوت هیناوه، وه له باره ی کافرانه وه ده لئین: ریپازو دینی نه وان راستره و باشتره، له نه وانه ی که ئیمانیان به ئیسلام هیناوه)

دووم فه رمویه تی: ﴿ قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَیْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبْدَ الطَّغُوْتِ ﴿المائدة: 60﴾

واته: نه ی پیغه مبه ر بلئی: (نایه خه به رتان پی بدهم به وه ی که پاداشتی خراپتره له وه ی که گومان ده بن به سهر ئیمه دا بیټ، نه وانه ن که خودا نه عله تی لیگردون و غه زه بی لیگرتون و هه رگیز لییان رازی نابیټ، وه خودا هه ندیکی له وان کرده مه یمون و به راز، و نه وانه ش که ده ستیان دایه تاغوت په رستی)
 نه م نایه ته به لگه یه له سهر نه وه ی که مادام نه وان ده ستیان دایه تاغوت په رستی که واته هه مان صیفته له م ئومه ته شدا دیته دی .

وقوله تعالى: ﴿ قَالَ الَّذِيْنَ عَلِمُوْا عَلٰى اٰمْرِهُمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَیْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿١١﴾ {الكهف}

55- عن أبي سعيد رضي الله عنه، أن رسول الله ﷺ قال:

(لستبعن سنن من كان قبلكم حذو القعدة بالقعدة، حتى لو دخلوا جحر ضب لدخلتموه) قالوا: يا رسول الله، اليهود والنصارى؟ قال: (فمن)؟ أخرجاه،

56- ولمسلم عن ثوبان رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: إِنَّ اللّٰهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا

وَمَغَارِبَهَا، وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَلُغُ مُلْكُهَا مَا زَوَى لِي مِنْهَا، وَأَعْطَيْتُ الْكَنْزَيْنِ الْأَحْمَرَ وَالْأَبْيَضَ، وَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي لِأُمَّتِي أَنْ لَا يُهْلِكَهَا بَسَنَةِ عَامَةٍ، وَأَنْ لَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ، فَيَسْتَبِيحَ بَيْضَتَهُمْ، وَإِنَّ رَبِّي قَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنِّي إِذَا قَضَيْتُ قَضَاءً، فَإِنَّهُ لَا يُرَدُّ، وَإِنِّي أَعْطَيْتُكَ لِأُمَّتِكَ أَنْ لَا أُهْلِكُهُمْ بَسَنَةِ عَامَةٍ، وَأَنْ لَا أُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ، يَسْتَبِيحُ بَيْضَتَهُمْ، وَلَوْ اجْتَمَعَ عَلَيْهِمْ مَنْ بِأَقْطَارِهَا حَتَّى يَكُونَ بَعْضُهُمْ يُهْلِكُ بَعْضًا، وَيَسْبِي بَعْضُهُمْ بَعْضًا

سَبِيْهَم فِهْرَمُوِيَهْتِي : ﴿ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنْ نَّخَذٰكَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴾ ﴿ الكهف ﴾
 واته : (ئوانه ی که سه رپه رشتی گوپی هاوه لانی ئەشکه وته که یان که وته دست
 (واته: کاربه دست و زانا خراپه کان) ، گوتیان : له سه ر گوپه کانیان په رستگا دروست
 ده که یان) .

که واته ئەم ئوممه تهش هه مان کاری ئەوان دووباره ده که نه وه .

55 - ئەبو سه عیدی خودی ﷺ ده لیت : پیغه مبهری خودا ﷺ فهرموی : (والله
 شوین ریگهی ئەوانه ی پیش خوتان ده که ون، ههروهک چون په ری تیری که له په ره که ی
 تری ده چی ت (واته ری وک ئەوان ده که ن) ، هه تا ئەگه ر ئەوان خویان بکه ن به کونی
 بزمره دا، ئەوا ئیوهش خوتانی پیدا ده که ن، ئەصحاب گوتیان ئەی پیغه مبهری خودا
 ﷺ یه هود و نه صرانیه کان ده فهرموی ؟ فهرموی : ئەی جا کی ؟

پرونگردنه وه : مادام به به لگهی ئایه ته کانی پیشوو زانیمان که جوله که و نه صرانیکان
 ده ستیادایه تاغوت په رستی و بتپه رستی و دروستکردنی په رستگا له سه ر قه بر ، به
 به لگهی ئەم حه دیسه ئەم ئوممه تهش هه مان کاری ئەوان ده که ن . له هه ر ئایه تی کدا که
 زه می ئوممه ته کانی پیشوو تر کرایت ، ئەو کاره خراپانهش هه ر هه مووی له م
 ئوممه ته دا دیته دی .

56 - سه وبان ﷺ ده لیت : پیغه مبهری خودا ﷺ فهرموی : (خودا زهوی
 کوکرده وه بۆم، منیش شوینه کانی خوره لاته کانی و خورنا و ابونه کانیم بینی،
 ئومه ته که شم مولک و ده سه لاتی ده گاته ئەو شوینانه ی زهوی که نیشانم دران، وه
 هه ردوو خه زینه سوو سپیه کهش درا پیم (که ده کاته خه زینه کانی کیسرا و
 قه یسه ر ئەوه بوو که وتنه دست ئوممه ته که ی) .

داواشم کرد له پهروه دگارم بۆ ئومه ته که م (ئەوانه ی که ئیمانیا ن هیناوه
 ، که به سالانی گشتگیر و ئاسمانی (واته به قاتو قری) له ناویان نه بات،

هیچ دوژمنی کیش جگه له خویان (واته کافران) زال نه کات به سه ریاندا و دهست نه گرن به سه ر و لاته کانیاندا .

په روه ردگاریش فه رموی:

(ئه ی موحه مه د که فه رمانی قه ده ری کم دا، ئه وا رهد کردنه وه ی نییه، منیش ئه وه م به خشی پی ت بو ئومه ته که ت که به سالانی گشگیر و ئاسمانی و قاتوقری له ناویان نه به م، ئه وه شم داپی ت که هیچ دوژمنی کی جگه له خویان زال نه که م به سه ریاندا و دهست نه گرن به سه ر و لاته کانیاندا، ئه گه ر چی هه رچی هیزه هه یانه له سه ر زه وی، کو ی بکه نه وه . .

ئه مه ش به رده وام ده بی ت به شه رتی کۆک بن . هه تا ئه وکاته ی که (له شوینکه وتنی پیغه مبه ر ﷺ لا ده دن و هه ندیکیان هه ندیکی دیکه یان له ناو ده بن، وه هه ندیکیان هه ندیکی دیکه یان ده که نه عه بد و که نیزه ک) واته : ئه و کاته خودا دوژمن زال ده کات به سه ریاندا)

57- ورواه البرقاني في صحيحه، وزاد: (وإنما أخاف على أمتي الأئمة المضلين، وإذا وقع عليهم السيف لم يرفع إلى يوم القيامة، ولا تقوم الساعة حتى يلحق حي من أمتي بالمشركين، وحتى تعبد فئة من أمتي الأوثان، وإنه سيكون في أمتي كذابون ثلاثون، كلهم يزعم أنه نبي، وأنا خاتم النبيين، لا نبي بعدي. ولا تزال طائفة من أمتي على الحق منصوره لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله تبارك وتعالى).

57- بیهله بورقانی ئه م چه دیسه ی ریوایه ت کردوه ، ئه م زیاده یه شی له گه لدا هیناوه:

(وه من تهنه له پيشهوا و ئيمامه گومراکه رهکان دهترسم که زیان له ئومه ته کهم بدهن . کاتیکیش جهنگ کهوته نیوانیان هه . ئه و جهنگه بهردهوام دهبیّت و راناوهستی هه تا پرۆژی قیامهت . قیامهتیش نایهت هه تا چه ندین قه بیله و کۆمه ل (ئهوانه ی ئیمانیا ن هیئاوه) ده پۆنه پریزی موشریکه کانه وه (واته : یان خاکی ئیسلام به جی ده هیلن ده پۆنه خاکی کوفره وه یان به کاروکرده وه شه ریک بو خودا داده نیین و ده پۆنه پریزی ئهوانه وه) ، وه هه تا ژماره یه کی زور له ئومه ته کهم بت ده په رستن (واته غه یری خودا ده په رستن) . به ته ئکید له ناو ئومه ته کهمدا سی درۆزن په یدا ده بن . (واته : ئهوانه ی که ده بن به خاوه نی هیز و ده سه لات) هه موویان ئیددعا ی پیغه مبه رایه تی ده کهن ، منیش کۆتایی پیغه مبه رانم . له دوای منیش هیچ پیغه مبه ریک نیه . به رده و امیش کۆمه لیک له ئومه ته کهم له سه ر حق ده میننه وه ، خودا ئهوانه سه رکه وتوو ده کات . ئهوانه ش که پشتیان بهر ده دن زیانیا ن پی ناگه یه نن (واته له پرووی دینه وه وه ناشتوانن بنه ریا ن بکه ن) ئهوانه هه ر ده میننه وه هه تا فه رمانی خودا دیت بو روح کیشانی هه رچی ئیمانداره له سه ر زه ویدا (ته واو

پروونکردنه وه : ئیمامه گومراکه رهکان واته : زانایانی دین و سه رکرده کان و خودا په رسته کان ئهوانه ی خو یا ن گومرا ن و خه لکیش گومرا ده کهن .

فيه مسائل: الأولى: تفسير آية النساء.

الثانية: تفسير آية المائدة. الثالثة: تفسير آية الكهف.

الرابعة: وهي أهمها: ما معنى الإيمان بالحب والطاغوت في هذا الموضوع؟ هل هو اعتقاد قلب، أو هو موافقة أصحابها مع بغضها ومعرفة بطلانها؟

الخامسة: قولهم إن الكفار الذين يعرفون كفرهم أهدى سبيلاً من المؤمنين.

السادسة: وهي المقصود بالترجمة - أن هذا لا بد أن يوجد في هذه الأمة، كما تقرر في حديث أبي سعيد.

السابعة: التصريح بوقوعها، أعني عبادة الأوثان في هذه الأمة في جموع كثيرة.

الثامنة: العجب العجيب خروج من يدعي النبوة، مثل المختار، مع تكلمه بالشهادتين وتصريحه بأنه من هذه الأمة،

وأن الرسول حق، وأن القرآن حق وفيه أن محمداً خاتم النبيين، ومع هذا يصدق في هذا كله مع التضاد الواضح.

وقد خرج المختار في آخر عصر الصحابة، وتبعه فنام كثيرة.

مه سه له کانی ئەم باسه

- 1- ته فسیری ئایه ته که ی سورته تی : النساء
- 2- ته فسیری ئایه ته که ی سورته تی : المائدة
- 3- ته فسیری ئایه ته که ی سورته تی : الکهف
- 4- له هه مووی گرنگتر مه عنای ئیمان هینان به جبت و تاغوت چیه له م شوینه دا ؟
ئایه عه قیده یه له دلدا ؟ یان ئه وه یه که هاوړا بیټ له گه ل جبت و تاغوتا له گه ل
ئه وه شدا رقی له جبت و تاغوت بیټ و بشرانیټ که ناحه قن ؟
- 5- ئیمان هینان به جبت و به تاغوت ئه وه یه که وتیان : ئه و کافرانه ی که ئه مان
زانوویانه کافرن، ئه وانه زیاتر له سهر حه قن له ئیمانداره کان .
- 6- مه به سستی ناو نیشانه که یه ئه مه یه که ئه و شته له م ئومه ته شدا دیته دی واته له ناو
موسلماناندا هه ر وه که له حه دیسه که ی ئه بو سه عیدا باس کراوه .
- 7- پیغه مبه ر به ئاشکرا پرایگه یاندوو ه که ئه و کاره . واته : په رستنی غه یری خودا
له م ئومه ته دا له ناو کوومه لانیکی زوردا دیته دی .
- 8- ئەم عه جبایه تیه که زور عه جیبه و مایه ی سهر سوپرمانه : په یدا بوونی که سانیکه
که ئیدعای پیغه مبه رایه تی ده که ن وه که موختاری سه قه فی . له گه ل ئه وه شدا
شایه تومان بلیټ و راییگه یه نیټ که خو ی یه کیکه له م ئومه ته وه پیغه مبه رمان
محمد ﷺ حه قه و قورئانیش حه قه .

التاسعة: البشارة بأن الحق لا يزول بالكلية كما زال فيما مضى، بل لا تزال عليه طائفة.

العاشر: الآية العظمى أنهم مع قلتهم لا يضرهم من خذلهم ولا من خالفهم.

الحادية عشرة: أن ذلك الشرط إلى قيام الساعة.

الثانية عشرة: ما فيه من الآيات العظيمة، منها: إخباره بأن الله زوى له المشارق والمغرب، وأخبر بمعنى ذلك فوقع كما أخبر، بخلاف الجنوب والشمال، وإخباره بأنه أعطي الكنزين، وإخباره بإجابة دعوته لأمته في الاثنتين، وإخباره بأنه منع الثالثة، وإخباره بوقوع السيف، وأنه لا يرفع إذا وقع، وإخباره بإهلاك بعضهم بعضاً وسي بعضهم بعضاً، وخوفه على أمته من الأئمة المضلين، وإخباره بظهور المتبئين في هذه الأمة، وإخباره ببقاء الطائفة المنصورة. وكل هذا وقع كما أخبر، مع أن كل واحدة منها أبعد ما يكون من العقول.

الثالثة عشرة: حصر الخوف على أمته من الأئمة المضلين.

الرابعة عشرة: التنبيه على معنى عبادة الأوثان.

له قورئانیشدا ئەوه ههیه که محمد کۆتایی پیغه مبه رانه له گه ل ئەمانه دا خه لکی برۆن باوه ری پی بکه ن . له گه ل ئەوه دا که ئەو قسانه ی دژ به یه کن . ئەوه بوو (المختار الثقفی) له کۆتایی زه مانى ئەصحابه کاندایه دا بوو، کۆمه لانیکی زۆریش شوینی که وتن .

9- ئەم مژده یه که ئەم حه قه به ته وای له ناو ناچی ت وه که له پی شوو تر دا (له پی ش ئیسلامدا) نه ما بوو . به لکو به رده وام کۆمه لیک له سه ر حه ق هر ده مینن

10- ئەو نیشانه گه وره یه : ئەوانه له گه ل ئەوه دا که مینهن، نه ئەوانه ی پشتیان به رده ن نه ئەوانه ش که دژایه تیان ده که ن زیانیان پی ناگه یه نن .

11- ئەو نیشانه یه تا پۆژی قیامه ت به رده وام ده بی ت .

12- چه ن دین نیشانه و نایه تی مه زن (له حه دیسه که دا) باس کراوه

- له وانه خه به ری ئەوه ی داوه که خودا خۆره لآ ته کان و خۆرئاواکانی کۆکردوه ته وه بۆی ئەوه شی راگه یاندوه پیمان که چ مه عنایه کی تیدایه ، پاشان ریک چۆنی فه رموی هه روا هاته دی، به پیچه وانه ی جنوب و شیمال - راشیگه یاند که هه ردوو خه زینه که ی پیدراوه .

- راشیگه یاند، دوو دوعای بۆ ئومه ته که ی لی قبول کراوه .

- راشیگه یاند که دوعای سییه می لی قبول نه کراوه .

- راشیگه یاند که جه نگ ده که ویته به یینی ئەم ئومه ته وه، هه رکاتی که ئەوه پرویدا، ئەوجه نگه هه ر به رده وام ده بی ت .

- راشیگه یاند که ئەم ئومه ته (ده که ونه گیانی یه کتر) هه ندیکیان، هه ندیکى

دیکه یان له ناو ده بن، وهه ندیکیان هه ندیکى دیکه یان ده که ن به که نيزک و کۆيله، له وه ش ترساوه که پی شه وا گو مراه که ن زیان به م ئومه ته بگه یه نن .

- راشیگه یاند که که سانیک سه ره له ده ن، ئیدعای پیغه مبه رایه تی خویان ده که ن .

- راشیگه یاند که به رده وام کو مه لیک له سهر حهق ده میننه وه و هه میشه سهرکه وتوو دهبین .

ههر هه موو ئه وانه، به دی هاتن ههروهک چوئن خه بهری دابوو، سهره رای ئه وه هه ریهک له وانه ش زور له ئه قله وه دوور بووه که پروو بدهن .

13- ته نه شتیك که لیئی ترسابییت ، که زیان به ئومه ته که ی بگه یه نییت ئه و پییشه وایانهن که خه لکی گومرا دهکن .

14- ئاگادار بونه وه له مه عنای په رستنی (الاوئان)

روونکردنه وه ی ابن الفوزان :

(الذي يمدح الكفر والكفار ولو بلسانه، ويفضل الكفر والكفار على المؤمنين؛ يُعتبر مؤمناً بالحب والطاغوت، ولو كان قلبه لا يوافق على هذا؛ ما لم يكن مُكرهاً، ففيه رد على مرجئة هذا العصر الذين يقولون: إن من تكلم بكلام الكفر لا يكفر حتى يعتقد بقلبه صحة ما يقول. وهذه دقيقة عظيمة ذكرها الشيخ في المسائل، وهي عظيمة جداً.) إعانة المستفيد

واته: هه رکه سی مه دحی کوفر وکافران بکات با به ته نه سهر زاره کیش بییت . کوفر وکافران به با شتر دابنییت له ئیمانداران، ئه وه داده نرییت به وه ی که ئیمانی هیئاوه به جببت وبه تاغوت با له دلیشه وه له سهر ئه و رایه نه بییت ، مادام زوری لی نه کرابییت ، له مه شدا ره دی مورچیئه کانی ئه م سهر ده مه ی تیادیه که ده لیین : ههر که سی و ته یه کی کوفر بلییت کافر نابییت هه تا به دل با وه ری به و ته یه ده بییت که به دم گوتویه تی . ئه مه ش سهرنجیکی گه وره یه که شیخ محمد له مه سه له کاندا با سی کردوه و ئه و مه سه له یه ش زور گه وره یه .

23- باب ما جاء في السحر

وقول الله تعالى: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾

وقوله: (يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ)

58- قال عمر: (الجبب: السحر، والطاغوت): الشيطان.

59- وقال جابر: الطواغيت: كهان كان ينزل عليهم الشيطان في كل حي واحد.

60- وعن أبي هريرة (، أن رسول الله (قَالَ: "اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ" قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: "الشَّرْكَ بِاللَّهِ. وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ".

بابی 23 باسی سیحرو کہ ہانہ

وہ تہ تفسیری ﴿وَلَقَدْ عَلَّمُوا لِمَنْ أُشْرِنَهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ البقرة: ۱۰۲
واتہ : (وہ لہا ہی بہ تآکید، زانیان کہ ہر کہ س سیحرو بکریّت و بیگورپیتہ وہ بہ رانیہر
دینہ کہ ہی (واتہ فیروی ببیت)، ئەوا لہ قیامہ تدا ہیچ بہ شیکی نیہ) .

خودا دہ فہ رموی: ﴿يَوْمَئِذٍ بِالْحَبِّ وَالطَّلْحُوتِ﴾ {النساء: 51}

واتہ : (ئەوان ئیمانان بہ جبت و تاغوت ہیئاوہ) .

58- تہ عومہری کوری خہ تاب لہ بارہی ئەو ئایہ تہ وہ ﷺ دہ لیت : (جبت : واتہ

سیحرو، تاغوتیش واتہ : شہیتانہ کان) .

59- تہ جابر ﷺ دہ لیت : (تاغوتہ کان فالگرہ وہ کانن، شہیتانہ کانی خویمان دادہ بہ زنہ
سہریان ، لہ ہموو خیلکدا دانہ یہک ہہیہ) .

60- تہ بوہورہ یرہ گوتی : پیغہ مہبر ﷺ فہ رموی : (خوتان لہ حہوت لہ ناو

بہرہ کان بہ دوور بگرن . گوتیان: ئەی پیغہ مہبر ﷺ) ئەوانہ چین ؟ فہ رموی

61- وعن جنذب مرفوعاً: (حد الساحر ضربه بالسيف) رواه الترمذي، وقال: الصحيح أنه موقوف.

62- وفي (صحيح البخاري) عن بجاللة بن عبدة قال: كتب عمر بن الخطاب: أن اقتلوا كل

ساحر وساحرة، قال: فقتلنا ثلاث سواحر.

58 حسن لغیره . أخرجه الطبري (9771) وابن أبي حاتم والبعغوي وعلقه البخاري بصيغة الجزم

59 صحيح . أخرجه الطبري وابن أبي حاتم وعلقه البخاري

60 البخاري (2766) مسلم (89) متفق عليه

63- وصح عن حفصة رضي الله عنها: أنها أمرت بقتل جارية لها سحرتها، فقتلت، وكذلك صح عن جندب. قال أحمد: عن ثلاثة من أصحاب النبي ﷺ

: شهريك دانان بؤ خودا، و سيحر و كوشتنى ههر نه فسيك كه خودا حهرامى كردوه، مه گهر به حهق (واته وهك له شه رعدا باس كراوه) وه خواردن و ههر گرتنى سوو، وه خواردنى مالى منالى بى باوك، وه هه لهاتن له جهنگى كافراندا و هه لبه ستنى تاوانى زينا بؤ ئافره تانى داوین پاك و بيئاگا و ئيماندار (ته واو

61- تر[□] له جونهدوهه رپوايهت كراوه كه پيغه مبر ﷺ فه رموى: (سزای ساحير نهويه كه به شمشير لى بدریت) نه م هديسه الترمذى رپوايهتى كردووه و ده لیت: صهحيح نهويه كه جندوب خوى واى گوتوه .

62- بر[□] به جاله كورپى عه بده، كه والى عومهر بووه گوتى عومهرى كورپى خهتاب ﷺ نامه يهكى نوسى كه ههر چى ساحيره بكورن چ پياو و چ ژن، به جاله گوتى: (به فرمانى عومهر) سى ساحيرمان كوشت .

63- سم[□] له هديسى صهحيح دا هاتووه (كه هه فسه نه مرى كردوه به كوشتنى كه نيزه كيكي خوى كه سيحرى له هه فسه كردبوو، ههر له بهر نه وهش كوژرا) ههروهها له حديث صهحيح دا هاتووه كه جوندوب ساحيرى كوشتووه .

فيه مسائل:

الأولى: تفسير آية البقرة. الثانية: تفسير آية النساء.

61 صحيح موقفا . ضعيف مرفوعا. أخرجه الترمذي (1460) والطبراني في الكبير

62 البخاري(3151) وأبو داود وأحمد

63 صحيح . أخرجه مالك في الموطأ .

- الثالثة: تفسیر الجبت والطاغوت، والفرق بینهما.
 الرابعة: أن الطاغوت قد يكون من الجن، وقد يكون من الإنس.
 الخامسة: معرفة السبع الموبقات المخصوصات بالنهي.
 السادسة: أن الساحر يكفر.
 السابعة: أنه يقتل ولا يستتاب.
 الثامنة: وجود هذا في المسلمين على عهد عمر، فكيف بعده؟

أحمد بن حنبل ده لیت (کوشتنی ساحیر له لایه ن سى ئەصحابه ی پیغه مبهروه صلی اللہ علیہ وسلم به صهیحی هاتوه) واته: عومەر وحه فسه وجوندوب .
 (مه بهستی ئەوه یه که ئیجماعی ئەصحابی له سه ره)

مه سه له کانی ئەم باسه

- 1- ته فسیری ئایه ته که ی البقرة 102
- 2- ته فسیری ئایه ته که ی النساء 51
- 3- ته فسیری جبت و تاغوت وه جیاوازی له نیوانیاندا . به پیی ته فسیری عومەر رضی اللہ عنہ
- 4- تاغوت هندی جار جنۆکه یه و هندی جاریش ئینسانه .
- 5- زانینی ئەو حهوت له ناو به ره که به تایبه تی قه دهغه کراون ونه هیان لیکراوه .
- 6- ساحیر به کافر داده نریت .
- 7- ساحیر ده کوژریت و داوا ی تۆبه و په شیمان ی لی ناکریت .
 (به پیی ئیجماعی ئەصحاب)
- 8- ئەو سیحر و جادوه له ناو موسلماناندا وله سه رده می عومهری کوپی خه تابدا پرووی داوه ، جا له دوا ی ئەوان ده بییت چون بییت .

24- باب بیان شیء من أنواع السحر

- 64- قال أحمد: حدثنا محمد بن جعفر، حدثنا عوف عن حبان بن العلاء، حدثنا قطن بن قبيصة عن أبيه أنه سمع النبي ﷺ قال: (إن العيافة والطرق والطيرة من الجبت).
قال عوف: العيافة: زجر الطير، والطرق: الخط يخط بالأرض والجبت، قال: الحسن: رنة الشيطان. إسناده جيد ولأبي داود والنسائي وابن حبان في صحيحه، المسند منه.
- 65- وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ (من اقتبس شعبة من النجوم، فقد اقتبس شعبة من السحر، زاد ما زاد) [رواه أبو داود] وإسناده صحيح.
- 66- وللنسائي من حديث أبي هريرة رضي الله عنه: (من عقد عقدة ثم نفث فيها فقد سحر، ومن سحر فقد أشرك، ومن تعلق شيئاً وكل إليه).

بابی 24 پروونکردنه وهی به شیئک له ئه نواعی سیحر

- 64- شمس^۱ نیامی ئه حمهد ده گپړتته وه که قه بیصه گوئیستی پیغه مبهری خودا بوو
ﷺ^۲ فەرموویه تی : (به ته نکید هه لدان یا هه لفراندنی بالنده وه لیذانی خه تی به خت و شومی ونه گبه تی، نو عیکن له سیحر)
عه وف که زانایه کی زمانناسی عه ره بیه، ده لیئت (العیافه) هه لفراندنی
بالنده یه (الطرق) ئه وه یه که له سه ر لم خه تیان ده کیشا بو به خت گرتنه وه .
حه سه ن کوپی عه لی ده لیئت : جبت ده نگی شه یتانه یا شه یتان خو یه تی .
- 65- له^۳ ابن عباس ده لیئت: پیغه مبهری خودا ﷺ^۴ فەرموی: هه ر که سی به شی له
عیلمی ئه ستیره ناسی فی ر بیئت یا وه ری بگریت ئه وه به شی له سیحر فی ر بووه
یا وه ری گرتووه چه نده له وه ئه ستیره ناسیه زیاتر فی ر بیئت ئه وه نده زیاتر له
سیحر فی ر بووه) أبو داود

64 حسن . أخرجه أبو داود (3907) وعبد الرزاق (19503) وأحمد وابن حبان .

65 جيد . أخرجه أبو داود . وأحمد والطبراني في الكبير صححه أحمد شاكر والالباني في السلسلة

- 67- وعن ابن مسعود رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: (ألا هل أنبئكم ما الغضة؟ هي النميمة، القالة بين الناس) [رواه مسلم].
- 68- ولهما عن ابن عمر رضي الله عنهما، ان رسول الله ﷺ قال: (إن من البيان لسحراً).

- 66- النسا ئي له حه ديسي ئه بو هو په پره دا پړوايه تي كړدووه كه (هر كه س گرييه ك بيه ستي و پاشان فوى پيدا بكات به تفهوه . ئه وا سيحري كړدووه، هر كه سيكيش سيحر بكات ئه وا شهريكي بو خودا داناوه . وه هر كه سي شتي هه لبواسي يا دلي پابه ند بيت به هه رشتي كه وه بوئه وهى به لايه كي لي لابات يا سودي پي بگه يه نيټ، ئه وا خودا كاري راست ناهي نيټ و ده يداته ده ست ئه و شته ي كه هيچي به ده ست نيه)
- 67- بي (ابن مسعود) رضي الله عنه ده ليټ : پيغهمبهرى خودا ﷺ فه رموى : (ئايا پيټان رابگه يه نم كه سيحر چيه ؟ سيحر قسه هيټان و قسه بردنه له نيوان خه لكيدا)
- 68- تي بوخاري و موسليم پړوايه تيان كړدوه كه پيغهمبهر ﷺ فه رمويه تي : (به ته ئكيد هه نديك له به لاغت و فه صاحت سيحره)
- واته : كاريگه ري خراب ده كاته سه ر دلان

66 ضعيف . أخرجه النسائي (490) والطبراني في الأوسط

67 مسلم (2606)

68 البخاري (5146) ومسلم (869)

فیه مسائل:

- الأولى: أن العيافة والطرق والطيرة من الجبت. الثانية: تفسير العيافة والطرق.
الثالثة: أن علم النجوم نوع من السحر. الرابعة: أن العقد مع النفث من ذلك.
الخامسة: أن النميمة من ذلك. السادسة: أن من ذلك بعض الفصاحة

مهسه له كاني ئەم باسه

- 1- هه لفراندنی بالنده و فال گرتنه وه و بهخت گرتنه وه، وه شومی یا ره شیبینی نو عیكه له سیحر .
- 2- ته فسیری عیافه و رهمل لیدان .
- 3- ئەستیره ناسی جوړیکی سیحره .
- 4- گریدان له گهال فووگردندا سیحره .
- 5- قسه هینان و بردن، وتیکدانی بهینی خه لکی، هه مان شته.
- 6- ههندیك فه صاحته و به لاغته سیحره.

پوونکردنه وه (الطرق) : نه وعیكه له فال گرتنه وه، الطرق : واته رهمل لیدان، ئە وه بو كه چه ندین خه تیان له ناو لمدا به خیرای لیده دا پاشان دوو دهیان سپیه وه هه تا دوو خهت یان یه كه خهت ده مایه وه، پاشان ده یگوت بپو کاره كهت بکه، یا ده یگوت ئە وه کاره نه كهیت، پاشان (الطرق) به كوردی واته بهخت گرتنه وه، كه ئە مانه ش ده گریته وه، کتابی بهخت یا ئەستیره كانی بهخت، و بورجه كان، و قاوه گرتنه وه ...
نو عه كانی سیحر:

یه كه م : هه یانه سیحری حه قیقیه ، هه ر وهك له پيشتردا له باره ی فوو كردن به گریدا و فیروونی ئەستیره ناسی باس كرا به گومانی ئە وه ی كه ئەستیره كان كاریگه ریان هه بیئت له سه ر ژیانی سه رزه مین
دو وه م : هه نی نه وعی سیحریش ته نها به ناو پیی ده گوتریت سیحر، نهك حوكمی سیحری هه بیئت (وهك ره وانبیژی) . والله اعلم . السبک الفرید، ابن الجبرین، نفس الباب.

25- باب ما جاء في الكهان ونحوهم

69- روى مسلم في صحيحه، عن بعض أزواج النبي ﷺ عن النبي ﷺ قال: "من أتى عرافاً فسأله عن شيء فصدقه، لم تقبل له صلاة أربعين يوماً".

70- وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي ﷺ قال: "من أتى كاهناً فصدقه بما يقول، فقد كفر بما أنزل على محمد ﷺ" رواه أبو داود.

71- وللأربعة، والحاكم وقال: صحيح على شرطهما، عن (أبي هريرة من أتى عرافاً أو كاهناً فصدقه بما يقول، فقد كفر بما أنزل على محمد ﷺ". ولأبي يعلى بسند جيد عن ابن مسعود موقوفاً.

بابی 25

باسی کاهینه کان و هاوشیوه کانیان

69- موسلیم ریوایه تی کردوو له یه کی له خیزانه کاننی پیغه مبه ره وه ﷺ که پیغه مبه ره رمویه تی : (هه ره که سی بروت بولای فالگره وه یه ک و سونالی لیبکات له باره ی هه شتی که وه، وه باوه ره به جوابه که ی بکات ، نه وا هیچ نویژیکی لی وه رناگیریت تا چل پوژ)

70- ابوه ریره ده لییت : پیغه مبه ره ی خودا ﷺ فه رمویه تی : (هه ره که سی بروت بولای فالگره وه یه ک (واته بروت بولای هه ره که سی که دیعایه بکات که خوئی عیلمی غه یب ده زانییت) نه مییش باوه ره بکات به هه ره چیه که ده لییت ، نه وا کافر بووه به وه ی که دابه زیوه بو محمد ﷺ.

69 مسلم (2230) وقوله فصدقه بما يقول ليس عند مسلم وإنما هي عند احمد (16693)

70 صحيح أخرجه أبو داود (3904) والترمذي ، وابن ماجه وأحمد .

71- هه ره که سئ بروت بۆ لای عه پافیک یا فالچییهک و (سوئالی لئ بکات) ئه ویش هه ر چی گوت له جوابدا . ئه میش باوه رپی پی بکات ، ئه وا کافر بووه به وهی که دابه زیوه بۆ محمد ﷺ .

72- وعن عمران بن حصين رضي الله عنه مرفوعاً: "ليس منا من تطير أو تُطير له أو تكهن أو تُكهن له أو سحر أو سُحر له، ومن أتى كاهناً فصدقه بما يقول، فقد كفر بما أنزل على محمد ﷺ" رواه البراز بإسناد جيد،

73- ورواه الطبراني في الأوسط بإسناد حسن من حديث ابن عباس دون قوله: "ومن أتى... الخ". قال البغوي: العراف: الذي يدعي معرفة الأمور بمقدمات يستدل بها على المسروق ومكان الضالة ونحو ذلك وقيل: هو الكاهن والكاهن هو الذي يخبر عن المغيبات في المستقبل وقيل: الذي يخبر عما في الضمير.

وقال أبو العباس ابن تيمية: العراف: اسم للكاهن والمنجم والرمال ونحوهم ممن يتكلم في معرفة الأمور بهذه الطرق.

72- هه عيمرانی کوپی حوصهین ده لئیت : پیغه مبهه ر ﷺ فه رمويه تی : (ئه و که سه له ئیمه نیه که شومی ده کات له بالنده یا هه ر شتیکی دیکه . (واته به مایه ی نه گبه تی یا به نیشانه ی نه گبه تیان بزانیّت) یان بالنده هه لبفرینی بۆ ئه وهی بزانیّت فلان کار خیری پیویه یان نا . جا خوئی هه لی بفرینیّت یا که سیکی دیکه راسپیړیّت بۆی هه لبدات . وه ئه و که سه ش که فال بگریته وه یا فالی بۆ بگرنه وه یا سیحر بکات یا سیحری بۆ بکه ن . وه هه ر که سئ بروت بۆ لای فالگره وه یکه (سوئالی لئ بکات له باره ی شتی نه ینیه وه چه رابردوو یا داهاتوو) هه ر چی جوابیکی دایه وه باوه رپی پی بکات ، ئه وا کافر بووه به وهی که دابه زیوه بۆ محمد ﷺ .

71 جيد أخرجه احمد . والحاكم والبيهقي.

72 جيد أخرجه البزار (3044) والهيثمي في المجمع

73 شمی ته بهرانیش هه مان فهرموده ی گپراوته وه ، به لام ئه مه ی له گه لدا نیه (هه ر کهس پروات بۆلای کاهینی....) تا دوایی .

البغوي ده لیت : عه راف (ئه و کهسه یه که ئیدعا ده کات له شته غه یبیه کان ده زانیت به پپی چه ند پپیشه کیه ک (وه ک به رد هه لدان یا خه ت لیدان) ده زانیت شتی دزراو کی دزیویه تی ئیستا له کوپیه و شوینه که ی ئاشکرا ده کات یا هه ر 74- وقال ابن عباس في قوم يكتبون (أبا جاد) وينظرون في النجوم : ما أرى من فعل ذلك له عند الله من خلاق.

فيه مسائل: الأولى: أنه لا يجتمع تصديق الكاهن مع الإيمان بالقرآن.

الثانية: التصريح بأنه كفر. الثالثة: ذكر من تُكهن له.

الرابعة: ذكر من تُطير له. الخامسة: ذكر من سحر له.

السادسة: ذكر من تعلم أبا جاد. السابعة: ذكر الفرق بين الكاهن والعراف.

شتیکى له و بابه ته . یان گوتراوه عه راف هه ر فالگره وه یه . فالگره وه ش : ئه و کهسه یه که هه والی شتی غه یبى ده دات که له داهاتوودا پروو ده دات، یان گوتراوه : فالگره وه ئه وه یه که پیت ده لیت چی له دلته دایه (

ئیبنو ته یمیه ده لیت : العراف : ناویکه فالچی و ئه ستیره ناس و ره مل لیده ر و هاوشیوه کانیا ن ده گریته وه ئه وانه ی له باره ی کاروباری غه یبى و نه ینى به پپی ئه و ریگا و ده ستورانه ی خو یان قصه ده که ن .

74 شمی له باره ی ئه و که سانه وه که ئه بجه د ده نوسنه وه له هه مان کاتدا سه یرى ئه ستیره کان ده که ن (واته بو به خت گرته وه) ابن عباس ده لیت : (وا ده بینم که هه ر که سى ئه م جو ره کارانه بکات لای خودا بى به شه) له ئیمان .

مه سه له کانی ئه م باسه

73 حسن لشاهده المتقدم أخرجه البزار والطبراني في الأوسط .

74 صحيح موقفا . أخرجه عبد الرزاق (19805) والبيهقي (16514).

- 1- باوهر کردن به فالگره وه وئیمان هیئان به قورئان به یه که وه کو ناینه وه .
- 2- راگه یاندنی ئه وه ی که ئه و کاره کوفره .
- 3- باسی ئه و که سه ی، فالئ بؤ ده گیریته وه .
- 4- باسی ئه و که سه ی که بالنده ی بؤ هه لده دریت . (یا به ختی بؤ ده گیریته وه)
- 5- باسی ئه و که سه ی که سیحری بؤ ده کریت .
- 6- باسی ئه و که سه ی که فییری نه بجه د ده بیئت (واته : کتیب گرتنه وه)
- 7- باسی جیاوازی له نیوان فالچی و عه رافدا . (کاهن یا فالچی له باره ی داهاتوو قصه ده کات ، عه رافیش له باره ی شوینی شتی ون بوو)

روونکردنه وه :

1. به راورد کردنی له نیوان پیئاسه ی کاهین و پیئاسه ی هاوشیوه کانی، زورکس هه ن هاوشیوه ی کاهین هه والئ شتی غه یبی و نادیار ده دن ، به لام له ئامیر و وه سیله ی ده ستیاندا جیاوازیان هه یه .

یه که م : هه ر که سه ی خه به ری غه به ری غه یبی بدات له ریگه ی جنه وه ، ئه مه یان کاهینه دووم : هه ر که سه ی له باره ی شتی دزراو و گوم بوو خه به ر بدات ، شتی نادیار به کار به یئیت ئه مه یان عه رافه .

سییه م : هه ر که سه ی له باره ی شتی دزراوه وه خه به ر بدات، له ریگه ی خه ت کیشانه وه له سه ر زه وی ، ئه مه یان ره مماله .

چواره م : هه ر که سه ی له باره ی غه یبه وه خه به ر بدات ، له ریگه ی سه یر کردنی ئه ستیره کانه وه، ئه مه یان پیی ده گوتریت ئه ستیره ناس .

2. له و هوکارانه ش که له م سه رده مه دا به کاردیت و له م سه رده مه دا بلاوه : ئه ستیره کانی به خت ، بورجه کائن . که له جه ریده و موجه له کائدا بلاو ده کریته وه .

3. به راست زانیی کاهین و فالگره وه کان به سه ی جوړ ئه نجام ده دریت :

یه که م : به زمان وته یه که ده ر بپریت که مه عنای به راست زاین بدات

دووم : به دل به قسه که ی دلئ ئاو بخواته وه و دلئ ئارام بگریت .

سییه م : به کرده وه ، پابه ند بیئت به هه ر خه به ری که وه که فالچی که ده یدات

هەر کهسی یه کی له م سئ شته بکات ئه وای بهر ئه وه ده که ویت که فالچی و کاهینه کانی به راست زانیوه .

26- باب ما جاء في النشرة

75- عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ سئل عن النشرة فقال: "هي من عمل الشيطان" رواه أحمد بسند جيد. وأبو داود، وقال: سئل أحمد عنها فقال: ابن مسعود يكره هذا كله.

76- وفي "البخاري" عن قتادة: قُلْتُ لِابْنِ الْمُسَيَّبِ: رَجُلٌ بِهِ طَبٌّ - أَوْ يُؤَخِّدُ عَنِ امْرَأَتِهِ - أَيَحِلُّ عَنْهُ أَوْ يُنَشَّرُ؟ قَالَ: لَا بَأْسَ بِهِ، إِنَّمَا يُرِيدُونَ بِهِ الْإِصْلَاحَ، فَأَمَّا مَا يَنْفَعُ فَلَمْ يُنْهَ. أ.هـ.

بابی 26

باسی به تال کردنه وهی سیحر و چاره سهی نه خووشی جن

75- لهی جابر ده لیئت: سوئال کرا له پیغه مبهری خودا ﷺ له باره ی به تال کردنه وهی سیحر (که له و کاته دا باو بووه) ئه ویش فه رموی:(ئه وه جو ره کاریکی شهیتانه کانه).

ئه حمهد و ئه بوداود گپراویانه ته وه و ئه بوداود ده لیئت: له و باره یه وه سوئال له ئیمامی ئه حمهد کرا؟ ئه ویش له جوابدا گوتی:(ابن مسعود، ئه م جو ره کارانه ی شهیتانی هه مووی به مه کروه داناوه). لای سه له ف مه کروه واته: حه رام.

76- لهی بوخاری ده گپریته وه که قه تاده گوتی به (سعید ابن المسیب) پیاویک سیحری لی کراوه، یان له خیزانه که ی به ستراوه، ئایه دروسته سیحره که ی بو

به تال بکریته وه ؟ (ابن مسعود) گوتی : هیچی تییدا نیه ئه وان ئه وکاره بو چاکسازی دهکن، ئه وهی سودی هه بییت نه هی لیینه کراوه .
77- بییه حه سنی به صری ده لییت : یه کیک سیحر به تال ده کاته وه که خوئی ساحیر بییت .

ابن القيم ده لییت : به تال کردنه وهی سیحر دوونه وهه :

77- وروی عن الحسن أنه قال: لا يحل السحر إلا ساحر.

قال ابن القيم: النشرة: حل السحر عن المسحور، وهي نوعان:

إحدهما: حل بسحر مثله، وهو الذي من عمل الشيطان، وعليه يحمل قول الحسن، فيتقرب

الناشر والمنتشر إلى الشيطان بما يحب، ويبطل عمله عن المسحور.

والثاني: النشرة بالرقية والتعوذات والأدوية والدعوات المباحة، فهذا جائز....

فيه مسألتان: الأولى: النهي عن النشرة.

الثانية: الفرق بين المنهي عنه والمرخص فيه مما يزيل الأشكال.

یه که میان : به تال کردنه وهی سیحر به سیحریکی دی، ئه مهیان ئه وهیه که جوړیکه له کاری شهیتان، وته که هی حه سنی به صری ئه مهیان ده گپریته وه .
چونکه ئه وکه سهی که سیحره که به تال ده کاته وه ، له گه ل ئه وکه سهش که سیحره که ی بو به تال ده کریته وه، به وجوره ی که شهیتان ئاره زوی لی بییت خوئیان له شهیتان نزیك ده که نه وه. جا له بهرئه وه شهیتان کاریگه ری سیحره که له سهر سیحر لی کراوه که به تال ده کاته وه .

دووه میان : به تال کردنه وهی سیحر به (روقیه) واته خویندنی قورئان و موعه ویزاتی قورئانی و سونهت ، و به کار هی نانی دهوا و دوعای حه لال ، ئه مهیان جائیز و دروسته .

لهم باسه دا دوومه سه له هه یه

- 1- نه هی کردن و قه دهغه کردن له به تال کردنه وهی سیحر .
- 2- جیا کردنه وه له نیوان دوو جوړه که ی به تال کردنه وهی سیحر: که یه کیان قه دهغه کراوه و نه وهی دیکه یان پوخته تی پیدراوه . ئه م جیا کردنه وهش ئیشکال واته : ئالوژی ناهیلت له بهینی حه دیسه کاندای .

27- باب ما جاء في التطير

وقول الله تعالى: ﴿ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (١١٣) الاعراف
 وقوله: (قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ)

78- عن أبي هريرة رضي الله عنه ، أن الرسول صلى الله عليه وسلم قال لا عدوى ولا طيرة ولا هامة ولا صفر) أخرجاه.
 زاد مسلم: (ولا نوء، ولا غول).

79- ولهما عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : لا عدوى ولا طيرة ويُعجبي الفأل قالوا وما الفأل قال كلمة طيبة

بابی 27 باسی شومی وپه شبینی که چ هه په شه یه کی له سه ره

خودای بلند ده فهرمویت :

﴿ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (١١٣) الاعراف

واته : (بابزنان و ئاگاداربن ئه و شومی و نه گبه تیهی ئه وان که به سه ریاندا هاتوو ، به هو ی کرده وه کانی خو یانه وه پووی داوه)

پرو نکرده نوم: (مه عنای نایه ته که نه وه یه که هرچی خویشی و ناخویشییه
 هه مووی له لایهن خوداوه و به قه ده ری نه و پرو دهدات) ئەم دوو نایه ته ش ده ری
 ده خات که شومی و ره شبینی کردن کاری جاهیلیهت و موشریکانه .
 خودای گه وره فه رمویه تی:

﴿ قَالُوا طَٰغُوتُكُمْ مَّعَكُمْ ۚ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴾ ﴿١٩﴾ ﴿يس﴾

واته : ﴿ پیغه مبه ره کان وتیان : شومی و نه گبه تیه که تان له گهل خوتاندا یه واته
 به هو ی کرده وه کانی خوتانه وه یه ، نه و به لایه ش که به سه رتاندا هاتووه ، به هو ی
 کوفرو گونا هه کانی خوتانه وه یه . جا له بهر نه وه ی که ئیمه ناموژگاریتان ده که یین
 و ئەمرتان پی دده یین به ته وحید ، ئیوه ش ئەم کاره ی ئیمه به مایه ی شوم و
 نه گبه تی ده زانن ، به لام ئیوه قه ومیکن له سنور ده رچوون ﴿ ته واو

80- ولأبي داود بسند صحيح عن عُرْوَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ ذُكِرَتِ الطَّيْرَةُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ « أَحْسَنُهَا الْقَالُ وَلَا تَرُدُّ مُسْلِمًا فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يَكْرَهُ فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ لَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا أَنْتَ وَلَا يَدْفَعُ السَّيِّئَاتِ إِلَّا أَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ » .

81- وعن ابن مسعود رضي الله عنه مرفوعاً: « الطَّيْرَةُ شَرُّكَ الطَّيْرَةُ شَرُّكَ . وَمَا مِنَّا إِلَّا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ » .
 " رواه أبو داود، والترمذي وصححه، وجعل آخره من قول ابن مسعود.

78- تهه أبوهريرة رضي الله عنه ده لیت : پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله (فه رموی ته نینه وه ی
 نه خویشی نیه) واته هه ره له خو یه وه بلاو نابیتته وه به لکو به قه ده ری خودایه (
 شومی و ره شبینی نیه) واته بوونی نییه و حه قیقه تی نییه و کاریگه ری نییه) ،
 بایه قوش کاریگه ری نیه مانگی سه فه ر شوم نیه) بوخاری و مسلمیم پیوا یه تیان کردووه
 لای موسلیم نه مه شی له گهلدا یه : (ئەستیره کاریگه ر نیه) له سه ر ژیان ی
 سه رزه مین چ به چاکه و چ به خرا په) و (الغول واته : دیو زه ره ر و زیانی نیه)

- 79- نەسە ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموی: (تەنینه وە هی نەخۆشی نیە، شومی و ڕەشبینی نیە، وە گەشبینیم پیخۆشە، گوتیان: گەشبینی چیە؟ فەرموی: (الكلمة الطيبة) واتە: وشەیهکی جوان یا ناویکی جوان جوانە)
- 80- عەرۆە بن عامر رضی اللہ عنہ دەلیت: (لای پیغەمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم باسی (الطيرة) شومی کرا، ئەویش فەرموی: لەوەدا گەشبینی جوان و حەلألە، مسولمان لە کارەکی ناگیڕیتەو، جا ئەگەر هەرکامتان شتیکی بینی پیی ناخۆش بوو بابلت: (خودایە، هەرچی شتە باش و جوانەکانە تەنھا خۆت دروستیان دەکەیت و دەیان هیئیتە بوون، هەرچی شتە خراپ و ناشیرینەکانە، تەنھا خۆت لایان دەدەیت، ناشتوانین حالی خۆمان بگۆڕین لە حالیکەوہ بوۆ حالیککی دیکە مەگەر تەنھا بە کۆمەکی خۆت، هیچ هیژ و قووە تیکیشمان نیە مەگەر خۆت پیمان ببەخشیت بە کۆمەکی خۆت)
- 82- ولأحمد من حديث ابن عمرو: (مَنْ رَدَّتْهُ الطَّيْرَةُ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ قَالُوا مَا كَفَّارَةُ ذَلِكَ ؟ قَالَ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ وَلَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)
- 83- وله من حديث الفضل بن عباس رضي الله عنهما: إنما الطيرة ما أمضاك أو ردك.

- 81- عەمەر (ابن مسعود) رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموی: (ڕەشبینی جوړیکە لە شیرک، ڕەشبینی جوړیکە لە شیرک). (ابن مسعود) دەلیت: (هەریەک لە ئیمە شتی وا دیت بە دلیدا (بە پیی عادەت و بووماوە) ، بەلام بە هۆی تەوہکول و پشت بەستن بە خوداوە : خودا ئەوشتە ناھیلت لە دلیدا) .
- 82- عەمەر ئیمامی ئەحمەد لە حەدیسە (ابن عمر) دا دەگیڕیتەوہ کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: هەرکەس شومی بکات لە شتیکیدا و بیگیڕیتەوہ لە کارەکی ئەوا شەریکی بوۆ خودا داناوە ، ئەصحابەکان گوتیان ئەو کە فارەتی ئەوہ چیە؟

79 البخاري (5756) و (5776) وسلم (2242)

80 ضعيف مرسل . أخرجه أبو داود , كتاب الطب (3919) والبيهقي (345)

81 حسن . أخرجه أبو داود داود (3910) والترمذي (1614) وإبن ماجة (3538)

82 حسن أخرجه أحمد (7045)

فه رموی : ئه وهی که بلیت : (اللهم لا خیر إلا خیرک، ولا طیر إلا طیرک، ولا إله غیرک)
ته و او .

پهونکردنه وه : واته : ئه م شتانه مسوئمان ناگیریتته وه و له کاری خوئی په شیمانی
ناکاته وه، جا ئه گهر شتیکی وای بینی وشتیک هات به دلیدا با ئه و دوعایه به دل و به
زمان بلیت . هه ر که س ئه م ئه م دوعایه به دل و زمان بلیت ، مه نای وایه کاره کانی
خوئی داووته ده ست خودا و خوئی به ری کردو وه له وهی که په یوه ست بیّت به غهیری
خودا وه . به لّام هه ر که س خوئی نه داته ده ست **اللّٰه** وه خوئی بوّ خه یالاتی شهیتانی
شل بکات ئه و ا سزاکه ی ئه وه یه که چی پی ناخووش بیّت به سه ری دا دیّت .

83- **ستی وه هه ر ئه حمه د** ، له حه دیسی فه زلی کوپی عه باسدا هیئاویه تی : (شومی
ئه وه یه که هانت بدات بوّ کاریک یا له کاریک سار دت بکاته وه و په شیمانانت بکاته وه)

فیه مسائل :

الأولى: التنبیه علی قوله: (أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ) مع قوله: (طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ)

الثانية: نفي العدوى. الثالثة: نفي الطيرة. الرابعة: نفي الهامة. الخامسة: نفي الصفر.

السادسة: أن الفأل ليس من ذلك بل مستحب. السابعة: تفسير الفأل.

الثامنة: أن الواقع في القلوب من ذلك مع كراهته لا يضر بل يذهب الله بالتوكل.

التاسعة: ذكر ما يقوله من وجده. العاشرة: التصريح بأن الطيرة شرك.

الحادية عشرة: تفسير الطيرة المذمومة.

مهسه له کانی ئه م باسه

- 1- ئاگادار بوون له واتای و تهی خودا (أَلَا إِنَّمَا طَأَرْتُمُ عِنْدَ اللَّهِ) له گهل: (طَأَرْتُمْ مَعَكُمْ) که یه‌که‌میان مه‌عنای ئه‌وه دهدات که ئه‌و به‌لایه به قه‌ده‌ری خودایه . دووه‌میان مه‌عنای ئه‌وه‌یه که ئه‌و به‌لایه به هوی تاوانی خۆتانه‌وه‌وه‌ی داوه .
- 2- نه‌فی کردنی ته‌نینه‌وه (مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ته‌نینه‌وه‌ی نه‌خۆشی هه‌ر له خۆیه‌وه‌وه‌ی پروو نادات به‌لکو به قه‌ده‌ری خودایه)
- 3- نه‌فی شومی واته هیچ شتی له خۆیدا شوم نیه
- 4 - نه‌فی بایه قوش (واته ئه‌میش شوم نیه)
- 5- نه‌فی سه‌فه‌ر (واته مانگی سه‌فه‌ر شوم نیه که واته هیچ سال و هیچ مانگ و هیچ پوژیک و هیچ کاتیکی شوم نیه)
- 6- گه‌شبینی به‌ر ئه‌وه ناکه‌ویت به‌لکو موسته‌حه‌به‌ واته : سوننه‌ته .
- 7- ته‌فسیری گه‌شبینی (به‌وه ته‌فسیر کراوه : که لیمه‌یه‌کی جوانه ، چونکه گه‌شبینی هانی ئینسان دهدات که چالاک بیئت)
- 8- ئه‌گه‌ر شومی که‌وته دل‌ه‌وه ، له‌دل‌یشه‌وه‌ی بیئت ناخۆش بوو ئه‌وه زیانی نیه.
- 9- هه‌ر که‌سی شتیکی وا هات به دل‌یدا ده‌بیئت چی بلیت ؟
- 10- راگه‌یانندی ئه‌وه‌ی که به شوم زانین شیرکه . (به‌پیی عه‌قیده‌ی خاوه‌نه‌که‌ی گه‌وره و بچوکی هه‌یه)
- 11- ته‌فسیری به شوم زانینی که لومه کراوه (ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که پالت پیوه‌بنی یا هانت بدات بو کارێ یان ساردت بکاته‌وه له کارێک) .

پروونکردنه‌وه :

پیناسه‌ی به شومزانی (تعریف التطیر)

﴿ شرعاً: التثاؤم بكل مسموع او مرئي او معلوم، وهذا تعريف ابن القيم ﴾

- واته : (شومی، ره‌شبینی، به مایه‌یی نه‌گه‌به‌تی زانین: ئه‌مانه یه‌که مه‌عنايان هه‌یه)
- واته‌ی شه‌ر : (به‌شوم زانینی هه‌ر شتیکی بیستراو یا بینراو یا زانراو) واته :
- ئه‌وانه‌ی که خه‌لکی نه‌فام به دل‌یان نییه
- 1- بیستراو وه‌ک : ده‌نگی قه‌له‌ره‌ش ، ده‌نگی بایه‌قوش .

2- بینراو : وهك ئەوهی له كاتی جاهیلیدا ، له كاتی سه فهدا ، ئەگەر
بألندهیهك به لای چه پدا هه لفرأ ده گه رانه وه و دهیانگوت : ئەم سه فهدره خیری تیدا
نیه ، یا ئەگەر كه رویشكیك بهاتایه بهرده میان ، ههروایان دهگوت یان ئەگەر
كه سیکی نوقصان بیته رییان به شومی دهزانن .

3- زانراو : وهك ناوی مانگهكان و كاتهكان وهك سی شهممه یا چوارشهممه .
ژمارهش وهك ژماره سیانزه .

شومی یا رهشبینی دوو جووری ههیه :
یهكه میان : ئەگەر باوهپی وابوو كه ئەو شتانه ههه خودی خویان کاریگهریان ههیه
له وهدا كه زیان بگهیهنن یا سود بگهیهنن ، ئەوه شیرکی گهورهیه .
دووهم : ئەگەر عه قیدهی وابوو كه ئەو شتانه سه بهب و هوکاریکن بو روودانی زیان
گه یاندن یا سود پیگه یاندن ، و خودا خوئی کردونی به سه بهب ، ئەم جوهریان شیرکی
شیرکی بچوکه .

28- باب ما جاء في التنجيم

84- قال البخاري في "صحيحه": قَالَ قَتَادَةُ خَلَقَ اللَّهُ هَذِهِ النُّجُومَ لثَلَاثٍ زِينَةً لِّلسَّمَاءِ وَرُجُومًا لِّلشَّيَاطِينِ
وَعَلَامَاتٍ يُهْتَدَى بِهَا فَمَنْ تَأَوَّلَ فِيهَا غَيْرَ ذَلِكَ أَخْطَأَ وَأَضَاعَ نَصِيحَتَهُ وَتَكَلَّفَ مَا لَا عِلْمَ لَهُ بِهِ. أ.هـ.

85- وكره قتادة تعلم منازل القمر، ولم يرخص ابن عيينة فيه، ذكره حرب عنهما،
ورخص في تعلم المنازل أحمد وإسحاق.

86- وعن أبي موسى قال: قال رسول الله ﷺ ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ مُدْمِنٌ خَمْرٍ وَقَاطِعٌ رَجْمٍ وَمُصَدِّقٌ
بِالسَّحْرِ (رواه أحمد وابن حبان في صحيحه.

بابی 28 باسی ئەستیرەناسی یا فەله کناسی

84- شەمی (قەتادە دەلیت : خودا ئەم ئەستیرانە ی بو سى حیکمەت دروست کردووہ :

یە کەم : بو رازاندنە وە ی ئاسمانی دونیا .

دووہم : بو پەرجمی شەیتانە کان . ئەوانە ی نەینی ئاسمانە کان دە فەریزن .

سەییەم : بو ئە وە ی بکریت بە نیشانە ، کاروانچی و موسافیرە کان پریگە ی خوینی پی بدۆزنە وە ، جا هەر کەس دیعایە ی ئە وە بکات کە بو غەیری ئە مانە بە کار دین . ئە وە تاوانیکی گە وەرە ی کردووہ بە شى خو ی لە بە هەشت نە هیلا وە و باریکی لە خو ی ناوہ (کە عیلمی غەیبە) هیچی لی نازانیت تە و او .

85- لەئى (قەتادە فیروونی مە نازلی مانگی بە مە کروہ (واتە : بە حە رام داناوہ) و سفیان بن عیینە) پوخصە تی پی نە داوہ ئە مە ش حە ربی کورى ئیسماعیل لە وانە وە گێراویە تی وە بە لام ئیمامی أحمد و إسحاق پوخصە تیان پیداوہ . (بو زانینى کاتە کان)

فیه مسائل: الأولى: الحکمة فی خلق النجوم. الثانية: الرد علی من زعم غیر ذلك.

الثالثة: ذکر الخلاف فی تعلم المنازل.

الرابعة: الوعيد فیمن صدق بشيء من السحر ولو عرف أنه باطل.

86- لەئى ئە بو موسای ئە شعەری دەلیت : پیغە مە بر ﷺ فە رمویە تی : (سى کەس

نارۆنە بە هە شتە وە

84 أخرجه البخاري تعليقا ، كتاب بدء الخلق باب النجوم .

85 ذكره ابن رجب في كتاب فضل علم السلف على علم الخلف

86 حسن . بمجموع الطرق والشواهد أخرجه أحمد وابن حبان (5349) وأبو يعلى في المسند (7248) والطبراني في

المجمع . والحاكم وضعفه الألباني

یه کهم: ئه و کهسه ی که بهرده وام مه ی ده خواته وه .
 دو وه م: ئه و کهسه ی که باوهر به ساحیر ده کات (که نه و عیکیان
 ئه ستهیره ناسیه)
 سییه م: ئه و کهسه ش که سیله ی رهم ده چپرینیت

مه سه له کانی ئه م باسه

- 1- حیکمه ت له دروست کردنی ئه ستهیره کاندای (تهنا سیانن)
- 2- رهددانه وه ی ههر کهسی که ئیدعای شتیکی دیکه بکات (جگه له و سیانه له
 باره ی ئه ستهیره کانه وه)
- 3- باسی خیلاف و ناکوکی له نیوان عوله مادا له باره ی فیروونی مه نازیل یا
 خولگه کانی مانگ .
- 4- هه پره شه کراوه له و کهسه ی که باوهر بکات به ههر جوهره سیحری . نه گهر
 چی بشزانیت که سیحر درویه .

پروونکردنه وه :

- 1- به راست زانین یان باوهرکردن به ئه ستهیره ناس سی جوړی هه یه :
 یهک: (تصدیق بالقلب) سه لماندن به دل: ئه وه یه که باوهری وابی که ئه ستهیره
 ناسه که راست ده کات .
- دوو: (تصدیق السان) باوهرکردن به زمان : ئه وه یه که ئه ستهیره ناسه که بلیت
 له مه ودوا ئه وه و ئه وه پروو ده دات ، ئه مپیش به زمان شتی بلیت که مه عنای ئه وه
 بدات که باوهری کردووه به ئه ستهیره ناسه که، ئه مه ش ههر کافر ده بییت .

سى: (تصديق الجوارح) سه لماندن به ئەندامه كانى لاشه ، ئەمەش ئەوه ده گريته وه كه به پيى وتەى ئەستيره ناسه كه بجوليتە وه .

2- پيناسەى ئەو ئەستيره ناسیەى كه حەرام كراوه: ئەو یه كه بارودۆخى ئەستیره كان بكريته به لگه و نيشانهى پروداوه كانى سەر زەمین شته ههست پيكراره كانى سەر زهوى.

29- باب ما جاء في الاستسقاء بالأنواء

وقول الله تعالى: ﴿ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ ﴾ [الواقعة : 82]

87- عن أبي مالك الأشعري رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: أُرْبِعَ فِي أُمَّتِي مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ لَأَ يَتْرُكُونَهُنَّ الْفَخْرُ فِي الْأَحْسَابِ وَالطَّعْنُ فِي الْأَنْسَابِ وَالِاسْتِسْقَاءُ بِالنُّجُومِ وَالنِّيَاحَةُ. « وَقَالَ »
النَّاحَةُ إِذَا لَمْ تَتَّبِعْ قَبْلَ مَوْتِهَا نُقَامَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطْرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ « رواه مسلم.

باسی هەر کەسی باوەری وا بیټ کە ئەستێرە و جولە ئەستێرەکان ھۆکاری باران بارینن

﴿وَيَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ﴾ (٨٢) ﴿الواقعه: 82﴾

واتە : (نیووە لە جیاتی ئەوەی شوکری خودا بکەن کە پزقی بۆتان باراندوووە ، دەپۆن درۆ دەکەن بەو جوهری کە نالین ئەمە پزقی خودایە و دەلین بە ھۆی جولەیی فلان ئەستێرەو بارانمان بۆ باری)

87- بھو موسای ئەشعەری دەلیت : پیغەمبەری خودا ﷺ فەرموی : چوار شت لە ناو ئوممەتە کە مەدا کاری جاھیلی و نەفامین و تەرکی ناکەن .

یە کەم : فەخر کردن بە کاری باب و باپیرانەو (وکەسانی نزیک).

دووھم : تانەدان لە نەسەبی خەلکی .

(وە ک ئەوەی کە بلیت فلان کۆری فلان نیە ، یا فلان زۆلە یا کۆری ھەمالە)

سییەم : عەقیدە بوون بەوەی کە ئەستێرەکان و جولەیان سەبەبی باران بارینن .

چوارەم : شیوون کردن بۆ مردوو)

فەرمووی : (ژنی شیوون گێر ئەگەر پێش مەرگی تۆبە نەکات ئەوا بەو حالەتەو

زیندوو دەکرێتەو کە پۆشاکێکی پڕ بە بالای لە بەر دەکرێت کە مسی توادوویە لە

گەل کراسیکی درێژی گەر وگولی واتە : گەری گولی ھەموو لاشەیان دادەپۆشیټ)

88- ولھما عن زید بن خالد رضی اللہ عنہما قال صلی لنا رسول اللہ ﷺ صلاة الصبح بالحديبية على اثر

سماء كانت من الليل فلما انصرف اقبل على الناس فقال (هل تدرؤن ماذا قال ربكم قالوا الله

ورسوله اعلم قال اصبح من عبادي مؤمن بي وكافر فاما من قال مطرنا بفضل الله ورحمته فذلك

مؤمن بي وكافر بالكوكب واما من قال بنوء كذا وكذا فذلك كافر بي ومؤمن بالكواكب)

88- تھی زیدی کوری خالد رضی اللہ عنہ دہ لیت : پیغہ مبهری خودا صلی اللہ علیہ وسلم ئیما مہتی نویشی به یانی بو کردین ، ئەمەش لە حودەیبییە بوو لە پاش بارانی شەو . جا کاتی سەلامی دایەوہ پووی کردە خەلکەکە و فەرمووی : ئایا دەزانن پەرەردگارتان چی فەرموو ؟ ئەوانیش گوتیان : خودا و پیغہ مبهرەکە ی دەزانن .

فەرموی : خودا فەرموی : (هەندی لە عەبدەکانم سپی دەیان بەسەردا هات و ئیمانیاں بە من هینا ، و هەندیکیان کافر بوون . جا ئەوہی (بە دل یا بە دەم) گوتی : بە فەزل و پەحمەتی خوداوە بارانمان بو باری ، ئەوہ ئیمانی بە من هیناوە و کافر بووە بە ئەستیرەکان . بەلام ئەوہی گوتی : بە هۆی هەلاتن یا ئاوا بوونی ئەستیرەکانەوہ بارانمان بو باری ، ئەوہ کافر بووە بە من و ئیمانی بە ئەستیرەکان هیناوە) تەواو پەروەردنەوہ : ئەم حەدیسە ئەوہ دەر دەخات کە دروست نیە کارەکانی خودا بدریتە پال غەیری خودا . وەک بگوتریت بە فلان ئەستیرە یا هەلاتنی یا ئاوا بونی فلان ئەستیرە بارانمان بو باری ئەم وتەیش سێ مەعنا ی هەیه :

أ . بە هۆی ئەستیرەکانەوہ باران باری

ب . لەگەڵ هەلاتن یا ئاوا بوونی فلان ئەستیرەدا باران باری

ج . بە کۆمەکی فلان ئەستیرە باران باری

. بەکارهینانی ئەو لەفرەش بە هیچ شێوہیەک دروست نیە . فتح المجید هەمان باب

89- ولهما من حديث ابن عباس بمعناه وفيه قال بعضهم: لقد صدق نوء كذا وكذا، فأنزل الله هذه الآيات: (فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ) إلى قوله: (وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ) [الواقعة 82] فيه مسائل: الأولى: تفسير آية الواقعة. الثانية: ذكر الأربع من أمر الجاهلية. الثالثة: ذكر الكفر في بعضها. الرابعة: أن من الكفر ما لا يخرج عن الملة. الخامسة: قوله: (أصبح من عبادي مؤمن بي وكافر) بسبب نزول النعمة.

- السادسة: التفتن للإيمان في هذا الموضوع. السابعة: التفتن للكفر في هذا الموضوع.
 الثامنة: التفتن لقلوبه: (لقد صدق نوء كذا وكذا).
 التاسعة: إخراج العالم للمتعلم المسألة بالاستفهام عنها، لقلوبه: (أتدرون ماذا قال ربكم؟).
 العاشرة: وعيد النائحة.

89- نختی موسلیم له حه دیسی (ابن عباس) دا هیئاویه تی که هه مان مه عنای هه یه و
 تیایدا هاتوه (هه ندیکیان گوتیان : والله جولهی فلان و فلان ئهستییره راست دهرچوو
 (یان هاته دی) ، بویه خودای گه وره ئه و نایه تانه ی دابه زانده که ده فهرموی
 ﴿ فَلَا أَفِئَّةَ بِمَوْقِعِ التُّجُورِ ۗ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴾ ﴿٧٦﴾ هه تا نایه تی 82

مهسه له کانی ئه م باسه

- 1- ته فسیری نایه ته که ی سوپه تی الواقعة
- 2- باسی ئه و چوار شته ی که کاری نه فامی و جاهیلین .
- 3- باسی ئه وه ی که هه ندیکیان کوفرن .
- 4- هه ندیک کوفر هه یه موسلمان ی پی له دین دهرناچیت .
- 5- فهرمووی هه ندی له عه بده کانم ، سپیده یان به سه ردا هات وئیمانیان به من هیئا ، و
 هه ندیکیان کافر بوون ئه مهش به هو ی دابه زینی نیعمه ته که وه بوو .
- 6- تیگه یشتن له چونیته تی ئیمان هیئان له م شوینه دا .
- 7- تیگه یشتن له چونیته تی کافر بوون له م شوینه دا .
- 8- تیگه یشتن له وه ی که گوتیان : والله ، جولهی فلان و فلان ئهستییره راست دهرچوو .
- 9- عالم مهسه له یه که ده خاته به ردهستی ته له به که ی به وه ی که سوئالی لیده کات .
 ئه مهش به پیی فهرموده که ی ﷺ که فهرموی : (نایا ده زانن په روه دگارتان چی فهرموو) .
- 10- هه ره شه کردن له ژنانی شیوه نگیر .

روونکردنه وه :

- 1- (النوء) ئەستیریه کاتی له خۆر هه لاته وه هه لدیت له کاتی به ره به یاندا، یا کاتیک ئاوا ده بییت له خۆر ئاوا وه، هه ره له کاتی به ره به یاندا .
- 2- له هه دیسی ژماره (78) ده فهرموئ (ولانوء) : یه عنی ئەستیره و خولگه کانیان هیچ کاریگه ریان له سه ره ژیانى سه ره زوى نیه، ئەو عه قیده یه که ده لیت : ئەستیره کان به پئی خولگه کانیان کاری گه ری ده که نه سه ره، با، وه وه ره کان ، باران بارین، نه خوشیه کان، جه نگه کان، ئەو جو ره شتانه، ئەو عه قیده یه هیچ ئەصلیکی نیه، به لکو ئەوه خورافاتى جاهیلانه یه .
- 3- له باره ی جو له ی ئەستیره کان سئ مه وقیف هه یه
1. ده لین : جو له ی ئەستیره کان هه ره خو ی کاریگه ری ده کاته سه ره دیارده سه روشتی و کۆمه لایه تیه کان له سه ره زوى ئەمه یان شیرکی گه وه یه و ئینسان پئی کافر ده بییت .
2. ده لین : جو له ی ئەستیره کان سه به ب و هو کاریکه خودا خو ی داینا وه که کاریگه ری له سه ره ژیانى خه لکی و دیاریده کانی سه ره زوى هه بییت، ئەمه یان شیرکی بچو که .
3. ده لین : جو له ی ئەستیره کان ته جروه ی وه قه ت و کاته کانه، ئەمه یان شیرک نیه به لام نابییت موسولمان ئەو قسه یه به کار به یینیت، بوئه وه ی وه ته که ی له وه ی کافران نه چییت . به لکو باشتر ئەوه یه بو نمونه بلیت ئەو بارانه فه زلی خودایه و له کاتیکی ئاوا و ئاوا دا باراندویه تی . السبک الفرید

30 - باب قول الله تعالى:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ ﴿البقرة: 165﴾

وقوله: ﴿ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَبِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾ (٢٤) ﴿ التوبة

بابی 30

باسی مه‌حبه‌بهت و خوشه‌ویستی که عیباده‌ته

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ (البقرة: 165)

واته: (هندی له خه‌لکی هه‌ن که جگه له خودا که ده‌یپه‌رستن، هاوتایان بو خودا داناوه که بیپه‌رستن، ئه‌مه‌ش له وه‌دایه که چه‌نده خودایان خوش ده‌ویت، ئه‌وه‌نده‌ش هاوتاکانیان خوش ده‌ویت) ته‌واو

﴿ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ ﴾ تا دواوی ﴿ التوبة: 24 ﴾

واته: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر بلی: 1. ئه‌گه‌ر باوانتان 2. وه‌منداله‌کانتان 3. وه‌ براکانتان

4. وه‌ هاوسه‌ره‌کانتان 5. وه‌ که‌سه‌کانتان به‌ گشتی

6. وه‌ سه‌روه‌ت و سامانی که‌ کۆتان کردوه‌ته‌وه‌ و تیایدا ماندوو بوون

7. وه‌ بازرگانیه‌ که‌ ده‌ترسن بازاری بشکیّت .

8. وه‌ خانوه‌کانتان که‌ لی‌ی پازین . جا ئه‌گه‌ر هه‌ یه‌کی له‌ وه‌ و شتانه لاتان

خوشه‌ویسته‌ره له (فه‌رمانی) خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و جیهاد کردن له ریگه‌ی

خودادا. ئه‌وا چاوه‌رپی بکه‌ن هه‌تا خودا فه‌رمانی خو‌ی ده‌نی‌ریت (به‌سه‌رتاندا و

چ سزایه‌کتان ده‌دا) خوداش هی‌دایه‌تی ئه‌و قه‌ومه فاسقه نادات (واته ئه‌گه‌ر :

خوشه‌ویستی ئه‌وانه بخه‌نه پیش خوشه‌ویستی خوداوه)

« لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَاَلِدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ » أخرجاه.

91- ولهما عنه قال: قال رسول الله ﷺ: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَدَّفَ فِي النَّارِ) وفي رواية: (لَا يَجِدُ أَحَدًا حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ حَتَّىٰ ..) إلى آخره.

90- یعنی نه نهس ده لیت : پیغه مبهری خودا ﷺ فه رموی : (هیچ کهستان ئیمان ناهینیت هه تا منی زیاتر خوش دهویت له منداله کانی و باب (باپیر و دایکیشی) و هه موو خه لکی)

91- ته دیسانه وه نه نهس ده لیت : پیغه مبهر ﷺ فه رموی : سئ صیفه ت هه ن هه ر که سئ نه وانه ی تیذا بیّت نه وا به هوئ نه وانه وه هه ست به شیرینی ئیمان و ئیسلامیش ده کات :

یه کهم : ده بیّت خودا و (فه رمانی) پیغه مبه ره که ی له لای خوشه ویستریّت له غه یری نه وان (وه ک ژن و منال) واته : نه مر و فه رمانی پیغه مبه ره که ی زیات ریّ خوش بیّت له له رازی کردنی که سانی دیکه .

دووم : نه گه ر که سیکی (ئیمان داری) خوشویست ته نها له بهر خودا خوشی بویت . سییه م : ده بیّت پیی ناخوش بیّت بیته وه به کافر، پاش نه وه ی که الله له کافری نه جاتی دا، هه روه ک چۆن پیی ناخوشه هه لبدریته ناو ناگره وه . له ریوایه تیکی دیکه دا ده لیت : (شیرینی ئیمان ناچیژیّت هه تا ...) تا کو تایی حه دیسه که

92- وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: من أحب في الله، وأبغض في الله، ووالى في الله، وعادى في الله، فإنما تنال ولاية الله بذلك، ولن يجد عبد طعم الإيمان وإن كثرت صلواته وصومه حتى يكون كذلك. وقد صارت عامة مؤاخاة الناس على أمر الدنيا، وذلك لا يجدي على أهله شيئاً. رواه بن جرير،

93- وقال ابن عباس في قوله تعالى: (وتقطعت بهم الأسباب) قال: المودة

پروونکردنه وه : ئیمامی نه وه وی ده لیت : (شیرینی ئیمان نه وه یه : که تام و چیژ له عیبادهت و هر بگریت ، و بهر گهی ناره حه تیه کان بگریت .... خوشه ویستی خوداش به وه ده بییت که ئیتاعه ی بگریت وه موخاله فه ی نه کریت ، خوشه ویستی پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله هه روا ده بییت) . ته و او

92 - یعنی (ابن عباس) ده لیت : (هه ره که سیك نه هلی ئیمان و تاعه تی له بهر خودا خوش ویست ، و رق و کینه ی له بهر خودا بییت ، له بهر خودا دۆستایه تیان بکات ، له بهر خودا دوژمنایه تی گونا هاران بکات نه واهم بهم کاره ی ده بییت به دۆست و وه لی خودا جا هیچ عه بدیک تامی ئیمان ناچیژییت با نویژ و پۆژووشی زۆر بییت هه تا به و جوړه ده کات . نه وه ته برایه تی زۆربه ی خه لکی نه م سه رده مه له سه ر کارو بار ی دونیا یه نه مه ش هیچ سویدیکی بۆیان نیه . به لکو زه ره ریشی بۆیان هه یه .

پروونکردنه وه : مه عنای و وته که ی ابن عباس بهم جوړه یه : که نه هلی ئیمان و تاعه تی له بهر خودا خوش بویت و دۆستایه تیان بکات وه هه ره که س کوفر و شیرک بکات یا له تاعه تی خودا ده ر بچیت ، نه م له بهر خودا رقی لییان بییت و دوژمنایه تیان بکات .
دووم : له (قره عیون الموحیدین) ده لیت (هه ره که س کوفر و شیرک بکات دوژمنایه تی کردنی واجبه به پیی توانا)

93- یعنی (ابن عباس) له باره ی ته فسیری { وتقطعت بهم الأسباب } ده لیت :

92 أخرجه عبدالله بن المبارك في الزهد (353) والطبراني في الكبير (13537) ولم يوجد عند ابن جرير

93 اثر صحيح . أخرجه الطبري (2431) والحكم في الاستدرك وصححه ووافقه الذهبي

(واته : ئەو خۆشه و یستییه (که بۆ غهیری خودا بووه) له بهینیاندا نامینیت له پۆژی قیامهتدا) (واته له بهینی سه رکرده و شوینکه وتوووه کانیانا نامینیت).
 فيه مسائل: الأولى: تفسير آية البقرة. الثانية: تفسير آية براءة.
 الثالثة: وجوب محبته ﷺ على النفس والأهل والمال.
 الرابعة: أن نفي الإيمان لا يدل على الخروج من الإسلام.
 الخامسة: أن للإيمان حلاوة قد يجدها الإنسان وقد لا يجدها.
 السادسة: أعمال القلب الأربعة التي لا تنال ولاية الله إلا بها، ولا يجد أحد طعم الإيمان إلا بها.
 السابعة: فهم الصحابي للواقع: أن عامة المؤاخاة على أمر الدنيا.
 الثامنة: تفسير: (وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ) [البقرة: 166].
 التاسعة: أن من المشركين من يحب الله حباً شديداً.
 العاشرة: الوعيد على من كانت الثمانية أحب إليه من دينه.
 الحادية عشرة: أن من اتخذ نداءً تساوي محبته محبة الله فهو الشرك الأكبر.

مهسه له کانی ئەم باسه

- 1- ته فسیری ئایه ته که ی سورته ی البقرة
- 2- ته فسیری ئایه ته که ی سورته ی به رائه ت.
- 3- خۆشویستنی پیغه مبه ر ﷺ واجبه و ده بییت بخریته پییش خۆشه و یستی کهس و کارو مال و سامانه وه .
- 4- که گوترا ئیمانی نه هیئا وه مه عنای وانیه که له ئیسلام ده رچوو ه .
- 5- ئیمان تام و چیژی شیرینی هیه جا هندی جار ئینسان ههستی پی دکات و هندی جاریش ههستی پی ناکات .
- 6- ئەو چوار کرده وه یه ی دل ته نها به وانه نه بییت ، دۆستایتی خودا به دست نایت هه ر به وانه ش نه بییت تامی ئیمان ناچیژییت .
- 7- تیگه یشتنی ئەصحاب له واقع : که زۆربه ی برایه تی خه لکی له بهر کاروباری دونیایه .

8- ته فسیری : { وتقطعت بهم الأسباب }

9- هه ندیک له موشریکان هه ن خودایان زور خوش دهویت

10- هه ره شهی توند له هه ر که سی که نه و هه شت شته ی ، زیاتر خوش بویت له دینه که ی

11- هه ر که س هاوتایه ک دابنیت بو خدا ، به و جوره که له خوشه ویستیدا به قه در خوشه ویستی خودا خوشی بویت ، نه و شیرکی گه وره یه .

روونکردنه وه : چوار جور خوشه ویستی هه یه . واجبه له یه ک جیا بکرینه وه . هه موو نه وانه ش که گومرا بوون به هو ی نه وه وه گومرا بوون که نه و چوار جوره له یه ک جیا ناکه نه وه .

یه که میان : خوشویستنی خودا . نه مه یان به ته نها به س نییه که ئینسان پرگار بکات له عه زابی خودا و پاداشتی خودای ده ست بجات

دوه میان : خوشویستنی هه ر شتی که خودا خوشی دهویت و پیی خوشه . نه مه ئینسان دینیتته ناو ئیسلامه وه له کوفر ده ری ده هی نیت . خوشه ویسترین که سیش لای خودا نه و که سه یه که نه م جوره یانی زیاتر له خو یا به دی هی نا بیت .

سییه میان : خوشویستن له بهر په زامه ندی خودا و به و جوره ش که خوا ده یه ویت . چواره میان : خوشویستنی غه یری خودا له گه ل خوادا ، هه ر که سی شتیکی خوشویست له گه ل خودادا . نه وه ش ته نها له بهر خودا نه بوو . له پی ناوی خودادا نه بوو ، به و جوره ش نه بوو که خودا ده یه ویت ، نه وا نه و شته ی کردوو به شه ریکی خودا .

مایه وه پینجه میان که خوشویستنی سروشتیه ، نه مه یان به در له م بابه ته یه . نه میش نه ویه که ئینسان ئاره زوی شتی بکات که له گه ل ته به ی خویدا بگونجی ، وه ک خوشه ویستی تینوو بو ناو ، برسی بو خواردن . وه ک خوشه ویشتی خیزان و منال . نه م جوره یان هیچ لومه یه کی له سه ر نییه ، نه گه ر بی ناگای نه کات له یاد و خوشه ویستی خودا .

له (الجواب الكافي / ابن القيم) وه رگپراه

31- باب قول الله تعالى ﴿ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۗ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِن كُفْرِكُمْ مُؤْمِنِينَ

﴿ ۱۷۵ ﴾ آل عمران

وقوله: ﴿ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ

وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿ ۱۸ ﴾ التوبة:

وقوله: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ﴾

{العنكبوت: 10}

بابی 31

ترسان له خودا عیبادهته و ترسان له غهیری خودا شیرکه

بو سه لماندنی نه و مهسه له یه دانهر سی نایه تی هیناوه:

یه که م: ﴿ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۗ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِن كُفْرِكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿ ۱۷۵ ﴾

واته: (نه وه شهیتانه نیوه ده ترسی به دوسته کانی، دهی مه ترسن له وان و تهنه

له من بترسن، نه گهر نیماندارن)

دووه م: ﴿ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ تادوایی ﴿التوبة 18﴾ واته

: (تهنه نه وان به بویان هیه مزگه وته کانی خودا ناوه دن بکه نه وه به عیبادهت که

نیمانیان هیناوه به خودا و به روژی ناخیرهت، وه نویژه کانیان راده په رینن به

جوانی، وه زهکات ده به خشن، وه له هیچ کهس ناترسن جگه له الله. جا به

ته ئکید نه وان هیدایهت دراون)

سییه م: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ﴾

واته : ﴿ هه‌ندیك له خه‌لكی ده‌لین : ئیمانمان هی‌نا به‌خودا ، جا کاتیك به‌هوی
 ئیمان هی‌نان به‌خودا و دینداریه‌وه‌ ئازار دران ، واحساب ده‌کن که فیتنه‌ی
 خه‌لکی (واته : به‌لای خه‌لکی) ، وه‌ک عه‌زابی خودایه ﴿ ته‌واو
 (واته : له‌ ده‌ست ئازار و سزای خه‌لکی راده‌کن و خو‌یان ده‌خه‌نه‌ ناو سزا و
 عه‌زابی خوداوه)

94- عن أبي سعيد رضي الله عنه مرفوعا: (إن من ضعف اليقين: أن ترضى الناس بسخط الله، وأن
 تحمدهم على رزق الله، وأن تدمهم على ما لم يؤتكَ الله، إن رزق الله لا يجره حرص حريص، ولا
 يرده كراهية كاره).

95- وعن عائشة رضي الله عنها: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (من التمس رضي الله بسخط الناس
 رضي الله عنه وأرضى عنه الناس، ومن التمس رضي الناس بسخط الله سخط الله عليه وأسخط عليه
 الناس) رواه ابن حبان في صحيحه.

94- شنی‌ئه‌بوسه‌عید به‌ مه‌رفوعی پ‌یوایه‌تی کردوه (یه‌قین بوون به‌ خوداوه
 دینه‌که‌ی . سئ شت لاوازی ده‌کن :

یه‌که‌م : ئه‌وه‌یه‌ که‌خه‌لکی رازی بکه‌یت ، له‌به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌دا خودا له‌ خو‌ت
 نارازی بکه‌یت .

دووه‌م : حه‌مدو ستایشی خه‌لکی بکه‌یت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خودا پرزقی داو‌یت
 و پی‌تی به‌خشیوه .

سی‌یه‌م : زه‌م و لومه‌ی خه‌لکی بکه‌یت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خودا ، پرزقی یا شتیکی
 نه‌به‌خشیوه پی‌ت . به‌ ته‌ئکید پرزقی خودا . سو‌ربونی که‌سانی به‌ ته‌ماع
 رایناکی‌شیت ، وه‌ که‌سانی‌کیش پی‌یان ناخوش‌بی‌ت که‌ ئه‌و پرزقه‌ی بو بی‌ت ناتوانن
 بی‌گی‌رنه‌وه‌) ته‌واو.

95- لعنہ عائیشہ (رضی اللہ عنہا) ده گپرتته وه كه پیغهمبهری خودا ﷺ
 فہرمویہ تی: (ہر کہ سیك بہ دوای ئه و ہدا بگہ پرتت کہ خودا له خوئی رازی بکات،
 له بہ رانبہر ئه و ہدا خہ لکی لیئی نارازی بن، ئه و خودا لیئی رازی دہ بیئت و ہاش
 دہ کات کہ خہ لکی (موسولمان) لیئی رازی بن . وه ہر کہ سیك بہ دوای ئه و ہدا
 بگہ پرتت کہ خہ لکی رازی بکات . له بہ رانبہر ئه و ہدا خودا لیئی نارازی بیئت ،
 ئه و خودا لیئی تورہ دہ بیئت و خہ لکیشی لی تورہ دہ کات) تہ و او .

فیه مسائل: الأولى: تفسیر آیة آل عمران.

الثانية: تفسیر آیة براءة. الثالثة: تفسیر آیة العنکبوت.

الرابعة: أن الیقین یضعف ویقوی. الخامسة: علامة ضعفه، ومن ذلك هذه الثلاث.

السادسة: أن إخلاص الخوف لله من الفرائض.

السابعة: ذکر ثواب من فعله. الثامنة: ذکر عقاب من ترکه

مهسه له کانی ئه م باسه

- 1- تہ فسیری ئایہ تہ کہی سورہ تی ئالی عیمران .
- 2- تہ فسیری ئایہ تہ کہی سورہ تی {براءة}
- 3- تہ فسیری ئایہ تہ کہی سورہ تی {العنکبوت}
- 4- یه قین لاواز دہ بیئت و بہ هیئز دہ بیئت (واته: کہم دہ کات و زیاد دہ کات)
- 5- نیشانہی لاوازی یه قین، له وانهش ئه و سیانہن کہ له حہ دیسه کہی ئه بوسه عیدا
 باس کراوه .
- 6- ئیخلائص له ترسدا بہ وهی کہ تہ نہا له خودا بترسین (تہ و حیدہ)، یه کیکه له
 واجبات ،

- 7- باسی پاداشتی هه رکه سی که ئه کاره بکات (واته: ته نها له خودا بترسیت) .
8- سزای هه رکه سی که بهو جوړه نه کات .

پوونکردهوه : ترس سی جوړه

- 1- ترسی نهینی: ئه وهیه که له غهیری خودا بترسیت که زیانی پی بگهیه نییت به نهینی، جن بییت یا تاغوت بییت، یا ئه ولیاو صالحان بییت، ئه مهیان شیرکی گه ورهیه .
- 2- ترسی حه رام : ئه وهیه که ئینسان له ترسا، واز له واجبات و ئه رکه دینه کان بهییت، ئه مهیان هوئی دابه زینی ئایه ته که ی ئالی عیمرانه. و شیرکی بچوکه .
- 3- ترسانی سروشتی یا (طبیعی): وهک ترسان له درنده یا دوژمنیک که زیانت پیبگهینن، به لام ئه م ترسه، هانی نادات واز له ئه رکه و واجباتی دینی بهییت .
ئهمهیان ئاساییه

32 باب قول الله تعالى: ﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ [المائدة: ٢٣]

وقوله: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ) الآية
 وقوله (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) الآية
 وقوله ﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴾

بابی 32

باسی پشت بهستن به خدا که عبادته و پشت بهستن به

غیری خودا شیرکه

بو پروونکردنه وهی ئەم مهسه له یه دانەر چوار نایه تی هیناوه

یه که م: ﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾

واته: (توهه کول تهنه به خودا ببهستن، نه کهن توهه کول به غیری خودا ببهستن نه گهر نیماندارن).

دووه م: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ

إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ {الأنفال}

واته : (به ته ئکید ئیماندارى ته و او ئه و که سانه ن که کاتى ناوى خودا هیندرا
دلیان راده چله کیت ، وه کاتیک ئایه ته کانی قورئان خویندرا یه وه به سه ریاند
ئیمانیا ن پی زیاد ده کات، وه ته نها به خودا ته وه کول ده به ستن) .

سییه م : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ {الانفال} ﴿٦٤﴾

واته : (ئهی پیغه مبه ر، به سته که الله پشت و په نات بیئت . ئه و ئیماندارانه ش
که شوینت که وتون، به سیانه هه ر ئه و پشت و په نایان بیئت)

چواره م : ﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴾ الطلاق: ٣

واته : (وه هه ر که سى ته وه کول و پشت به ستنى به خودا بیئت : ئه و خودا به سیه تی
که پشت و په نای ئه و بیئت) (واته : ده یپاریزیت و دوژمن زینای پی ناگه یه نیئت)

96- عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: (حسبنا الله ونعم الوكيل)

قالها إبراهيم عليه السلام حين ألقى في النار، وقالها محمد صلى الله عليه وسلم حين قالوا له:

(إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ)

رواه البخاري والنسائي.

فيه مسائل:

الأولى: أن التوكل من الفرائض. الثانية: أنه من شروط الإيمان.

الثالثة: تفسير آية الأنفال. الرابعة: تفسير الآية في آخرها. الخامسة: تفسير آية الطلاق.

السادسة: عظم شأن هذه الكلمة، وأنها قول إبراهيم ومحمد صلى الله عليه وسلم في الشدائد.

96 - لحق (ابن عباس) ده لیئت : ﴿ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴾ {١٧٣} کاتیک ئیبراهیم

هه لدرایه ناو ناگره که وه ، ئه وه ی گوت ، و محمد یش صلى الله عليه وسلم هه رواى گوت کاتى گوتیان
پیى : (به ته ئکید خه لکی کو بونه وه بو جهنگی ئیوه جا که واته لییان بترسن ،

ئه مانیش ئیمانیا ن به وه زیادى کرد و گوتیان ﴿ حَسْبُنَا اللَّهُ ﴾

واته : خودا تهنه خوی به سمانه، که پیلانی دوژمنان پوچه ل بکاته وه، و نائومی دیان بکات .

وه گو تیان (وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) واته : هه رئه و باشتین که سه، که کاره کانمان بدهینه دهستی، خوی ده زانیت چی باشه ئه وه مان بو ده کات (ته واو

مه سه له کانی ئه م باسه

1. ته وه کول و پشت به ستن به خودا : یه کی که له واجباته کانی دین .
2. ته وه کول شهرتی ئیمانیه : (واته هه ر که س پشت به خودا نه به ستیت ئیمانی نیه)
3. ته فیسیری ئایه ته که ی سورته ی الأنفال .
4. ته فیسیری ئایه ته که ی ئه خیری سورته ی الأنفال .
5. ته فیسیری ئایه ته که ی سورته ی الطلاق .
6. گه وره یی و قه دری ئه م که لیمه یه : که وته ی ابراهیم صلی الله علیه و آله و محمد صلی الله علیه و آله بووه له هه لویت و کاته سه خته کاندایه .

په ونکردنه وه :

یه که : پیناسه ی ته وه کول یا پشت به ستن به خودا : ئه وه یه که هه موو کاره کانت بده یته ده ست خودا ، له دلایشه وه . ئیعتماد و متمانه ت به ئه و بییت ، پازی بییت که خودات به س بییت و وه کیلت بییت .

دوو : پشت به ستن به غه ییری خودا دوو جوړی هه یه :

یه که میان : پشت به ستن به مه خلوقاته کان، له کاریکدا که تهنه خودا بتوانیت ئه و کارانه بکات ، وه ک شیفادان ، سه لامه تکردن ، پاراستن، ئه مه یان شیرکی گه وره یه .
دوو ه میان : پشت به ستن به مه خلوقات له کاریکدا که له توانیدا بییت ئه مه ش پیی ده گو تریت : پشت به ستن به ئه سباب ئه مه یان شیرکی بچوکه .

سی : (هه ندیک له سه له ف گو تو یانه : خودا، بو هه ر کاریک پاداشتیکی داناوه، که له جوړی کرده وه که یه، پاداشتی ته وه کول و پشتن به ستن به خودا، ئه وه یه که خودا هه ر خوی پشتی ده گریت و کاره کانی بو ئاسان ده کات ، خودا فه رموی : هه ر که س

ته وه کولی به خودا بیّت نهوا خودای بهسه، نهی فهرمووه نهوه و نهوهی پیده دریت له پاداشندا ، ههروهک له کرده وهکانی دیکه دا فهرمویه تی) ....فتح المجید

33 - باب قول الله تعالى:

﴿ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴾ (١١) { الأعراف

وقوله: ﴿ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴾ (٥٦) { الحجر

97- عن ابن عباس رضي الله عنهما، أن رسول الله ﷺ سئل عن الكبائر، فقال: (الشرك بالله، واليأس من روح الله، والأمن من مكر الله).

98- وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: (أكبر الكبائر: الإشراف بالله، والأمن من مكر الله، والقنوط من رحمة الله، واليأس من روح الله) رواه عبد الرزاق.

فيه مسائل: الأولى: تفسير آية الأعراف. الثانية: تفسير آية الحجر.

الثالثة: شدة الوعيد فيمن أمن مكر الله. الرابعة: شدة الوعيد في القنوط.

بابی 33

باسی ئەمین بوون له فیلّ و پیلانی خودا و نائومیّد بوون له رهحمه تی خودا

﴿ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴾ (١١) { الأعراف : }

واته : (ئایه ئهوانه له فیل و پیلانی خودا، ئه مین بوون. هیچ کهس له فیلی خودا ئه مین ناییت مه گهر قهومیك که تهواو خهساره تمه ندبن)

﴿ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴾ ﴿٥٦﴾ {العجبر :}

واته: (کی ههیه له په حمه تی په روه ردگاری نا ئومید بیئت (که صیفه تی زاتی خودایه) مه گهر ئه وکه سانه ی که تهواو گو مپرابوون)

97- بنی ابن عباس رضی الله عنه ده لیت: سوئال کرا له پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله له باره ی تاوانه گه وره کانه وه ؟ ئه ویش فه رموی : ﴿ئه مانه ن: شه ریک دانان بو خودا ، و ئا ئومید بون له وه ی که خودا ده روی خیرت لی بکاته وه، وه ئه مین بوون له فیلی خودا ﴿ تهواو

98- بنی ابن مسعود ده لیت : (گه وره ترینی تاوانه گه وره کان ئه مانه ت : شه ریک دانان بو خودا و ئه مین بون له فیلی خودا (له کاتی ئه نجامدانی تاوانه کاندان، وه ئا ئومید بون له په حمه تی خودا ، وه به دوور زانین و ئا ئومید بون له وه ی که خودا (له کاتی ناره حه تیدا) ده رگای خیرت لی بکاته وه)

مه سه له کانی ئه م باسه

- 1- ته فسیری ئایه ته که ی سوره تی ئه عراف
- 2- ته فسیری ئایه ته که ی سوره تی حیجر
- 3- هه ره شه ی توند له سه ر ئه وکه سانه ی که له فیلی خودا، ئه مین و بی غه م ده بن .
- 4- هه ره شه ی توند له ئا ئومید بوون له په حمه تی خودا .

پوو نکر د نه وه : ئه م با به با سی دوو تاوانی گه وره ده کات

یه که میان : نه ترسان له خودا

97 حسنه الألبانی فی صحیح الجامع (4476) أخرجه البزار (106) وابن أبي حاتم في التفسير وأخرج البخاري نحوه معلقاً.

98 موقوف صحیح ، أخرجه عبدالرزاق (19706) والطبرانی في الكبير (8783) .

دووه میان : ترسیکی زور له خودا که ئینسانه که نائومی بیت له وهی که خودا په حمی پی بکات . نیشانه که شی ئه وهیه که ئینسانه که ههول نادات بو په زامه ندی خودا و ته مه لی ده یگریت وله خودا ناپارپته وه .

34- باب من الإيمان بالله الصبر على أقدار الله

وقول الله تعالى: (وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ)

99- قال علقمة: هو الرجل تصيبه المصيبة فيعلم أنها من عند الله، فيرضى ويسلم.

100- وفي صحيح مسلم عن أبي هريرة، أن رسول الله ﷺ قال: (اثنان في الناس هما بهم كفر: الطعن في النسب، والنياحة على الميت).

بابی 34

باسی یه کیك له صیفه ته کانی ئیمان هیان به

خودا صه بر گرتنه له سه ر قه ده ره کانی

خودای بلند فه رمویه تی: ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۗ

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۱﴾ التغابن

واته : (هه رکه سیك ئیمان بهینیت به خودا، ئەوا له پاداشتی ئەوه دا خودا هیدایه تی دلی دەدات، و خوداش به هه موو شتیك زانیه و عه لیمه . دهنانیت چی باشه بۆ عه بده کانی ئەوه یان بۆ دهکات)

99- نهنی عه لقه مه ی نه خه عی له باره ی ته فسیری ئەو ئایه ته وه ده لیت : (ئەوه باسی پیاویك دهکات که هه ر مو صیبه تیکی دیت به سه ردا ، دهنانیت ئەو مو صیبه ته له لایه ن خودا وه یه، ئەو جا به قه ده ری خودا رازی ده بییت و خو ی ته سلیمی خودا دهکات) .

100- تهنتر پیغه مبه ر ﷺ فه رموی : (دوو صیفه ت له ناو خه لکیدا ده میننه وه و کفریشن : یه کیان تانه دانه له نه سه بی خه لکی، دوو مه یان : شیوه ن کردنه له سه ر مردوو)

101- ولهما عن ابن مسعود مرفوعاً: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ)

102- وعن أنس رضي الله عنه، أن رسول الله ﷺ قال: (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)

103- وقال النبي ﷺ: (إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السَّخَطُ) حسنه الترمذي .

101- تهنتر ابن مسعود رهنه ده لیت : پیغه مبه ری خودا ﷺ فه رمویه تی : ئەو که سه له ئیمه نیه که (له کاتی به لآو مو صیبه تا) له پرومه تی خو ی بدات (واته له سنگی خو ی یا رانی بدات یا بکیشیت به سه ری خویدا) یایه خه ی خو ی دابدییت و بانگه وازی نه فامی و جاهیلی هه لبدات) ته واو

99 أخرجه الطبري في التفسير (34194) وعبد الرزاق في التفسير وأخرج البخاري نحوه معلقا .

100 مسلم (67) وأحمد .

101 البخاري (1297) ومسلم (103) والترمذي (999)

102- نه نهس ده لیت : پیغمبر ﷺ فرموی : (ئه گهر خودا چاکه ی (ئاخیره تی) بویت بؤ عه بده که ی ، سزای گونا هه کانی ناخاته قیامت ، به لکو هه ر زوو سزای ده دات (واته به به لا و موصیبه ت) بؤ نه وه ی به پاکی بگه پریتته وه . نه گهر خراپه ی عه بده که شی بویت (له پاشتی کرده وه کانیدا) نه وا لیی ده گه پریت به گونا هه کانی وه بمینیتته وه ، هه تا به و گونا هه ن وه له پوژی قیامتدا ده گاته وه به پهروه ردگاری)

103- سمیرت پیغمبر ﷺ فرمویه تی : (ئه لبه ته پاداشتی گه وره (لای خودا) ، له گه ل به لا و ئیمتیحانی گه وره دایه (ئه گهر صه بر بگریت و به ته مای خودا بییت) و به ته ئکید نه گهر خودا قه ومیکی (ئیمان داری) خو شو یست ، نه وا توشی به لا و موصیبه تیان ده کات ، جا هه ر که س له گه ل (صه بر گرتندا) رازی بییت (به خودا) ، نه وا خودا لیی رازی ده بییت . هه ر که سیکیش نارازی بییت نه وا پاداشته که ی نه وه یه) خودا لیی نارازی ده بییت) .

فیه مسائل:

الأولى: تفسير آية التغابن. الثانية: أن هذا من الإيمان بالله. الثالثة: الطعن في النسب.

الرابعة: شدة الوعيد فيمن ضرب الحدود وشق الجيوب ودعا بدعوى الجاهلية.

الخامسة: علامة إرادة الله بعبده الخير. السادسة: إرادة الله به الشر.

السابعة: علامة حب الله للعبد. الثامنة: تحريم السخط. التاسعة: ثواب الرضي بالبلاء.

مهسه له کانی ئەم باسه

- 1- ته فسیری ئایه ته که ی سوره تی التغابن (به م جوړه یه)
- 2- صه بر گرتن له سه ر قه ده ری خودا : به شیکه له ئیمان هینان به خودا .
- 3- تانه دان له نه سه ب و عه یبدار کردنی (کوفره) .

102 جيد الترمذي (2396) والحاكم (8799) وصححه الالباني في الصحيحة .

103 حسن . اخرجہ الترمذی (2396) . وابن ماجه (4031) وهو في السلسلة الصحيحة .

- 4- هه پره شهی توند له سهر هه رکه سی ، که له رومه تی خوئی دهدات و یه خهی خوئی دهدریت ، و بانگه وازی جاهیلی و نه فامی هه لده دات .
- 5- نیشانهی ئه وهی که خودا بیه ویت عه بده کهی توشی چاکه بکات .
- 6- (ئه گهر) خودا، بیه ویت عه بده کهی توشی به دی بکات. (نیشانه کهی چیه)
- 7- نیشانهی خوشه ویستی خودا، بو عه بده کهی .
- 8- نارازی بوون به کاری خودا (حه رام کراوه) .
- 9- پاداشتی رازی بوون به به لاو موصیبه ت (ئه وهیه که خودا لیی رازی ده بییت)
- په ونگردنه وه: صه بر واته نارام گرتن سی ئه وه
- یه کهم : صه بر گرتن له سهر تا عه تی خودا .
- دوهم: صه بر گرتن له وه دا که بیفه رمانی خودا نه کرییت .
- سییه م : صه بر گرتن له سهر قه ده ری خودا واته موصیبه ته کان که ئه مه یان مه به سستی دانهره له م باسه دا.
- حه دیسی 103 باسی پلهی رازی بوون ده کات و پلهی عه بده کهی پی به رز ده بیته وه .

35- باب ما جاء في الرياء

- وقول الله تعالى: ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَحْدٌ ﴾ [الکھف : 110]
- 104- عن أبي هريرة مرفوعاً: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكَ مِنْ عَمَلٍ عَمَلًا أَشْرَكَ مَعِيَ فِيهِ غَيْرِي تَرَكْنُهُ وَشِرْكُهُ « رواه مسلم.
- 105- وعن أبي سعيد مرفوعاً (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخْوَفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ ؟ ، قُلْنَا : بَلَى . فَقَالَ : الشُّرْكَ الْخَفِيُّ : أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّي ، فَيُزَيِّنُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ). رواه أحمد.

باسی ریا که شیرکه

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَادِقًا وَلَا يُشْرِكْ

بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿۱۱۰﴾ الكهف

واته: (ئهی پیغه مبهەر ﷺ بلی: من تهنهئا ئینسانیکم وهک ئیوه، (جیاوازیمان ئه وهیه که) من وهحیم بو دیت (له لایهن خوداوه) ، خالق و په رستراوی به حهقی ئیوه یه که په رستراوه که الله یه، جا ههرکهس به ته مای ئه وهیه، بگات به دیداری په روهردگاری ، با کرده وهی چاکه بکات (به پیی سوننهت) و له گه ل په رستنی خودا دا، هیچ کهسی دیکه نه کات به شه ریکی خودا).

104- شمبتر پیغه مبهەر ﷺ فهرمویه تی: خودای بهرز و بلند فهرمویه تی:

﴿ من دهوله مهترین و بی نیازترین ئه وه کهسانه م که شه ریکم بو داندراره و پیویستم به هیچ جوړیکی شه ریکایه تی نیه ، جا ههر کهس کرده وهیه کی باش یا عیباده تی بکات ، له ناو کاره کهیدا کهسیک بکات به شه ریکم، ئه وا واز دهینم له خووشی و ئه وه کاره شی لی وهرناگرم) له پیوایه ته که هی ابن ماجه دا ده لی :
دهیدم به وه کهسه ی که کردوویه تی به شه ریکم .

فیه مسائل:

الأولى: تفسیر آیه الکهف.

الثانية: الأمر العظيم في رد العمل الصالح إذا دخله شيء لغير الله.

الثالثة: ذكر السبب الموجب لذلك، وهو كمال الغنى.

الرابعة: أن من الأسباب، أنه تعالى خير الشركاء. الخامسة: خوف النبي ﷺ على أصحابه من الرياء.

السادسة: أنه فسر ذلك بأن يصلي المرء لله، لكن يزينها لما يرى من نظر رجل إليه.

105- له پرتو نه بوسه عید ده لیت : پیغه مبهر (ﷺ) فرمویه تی : (ئایا پیتان رابگه یه نم چ شتیکی مه ترسی زیاتره بو ئیوه له مه سیحی ده جال؟ گوتیان : به لئ ، فرموی : شیرکی شاراوویه ، ئه میش ئه وه یه پیاویک هه لده ستیت نویت ده کات و نویتزه که ی ده رازینیت هوه ، ئه مه ش له بهر ئه وه ی ده بینئ پیاوی ته ماشای ده کات) ته واو .

روونکردنه وه : شیرکی شاراووه مه به ست ئه و جوړه شیرکه یه که ته نها کاری دلله و شاراوویه و ته نها خودا پیی ده زانییت . ئه م فرمووده یه ده یسه لمینیت که پیا جوړیکه له شیرک .

مه سه له کانی ئه م باسه

- 1- ته فسیری نایه ته که ی سوره تی الکف
- 2- ئه و کاره ، مه زنه ئه وه یه که هه ر کرده وه یه کی چاکه ، ئه گه ر شتیکی بو غه یری خودا ، تیکه ل بوو ، ئه وا په د ده کریته وه .
- 3- باسی هو ی په د کردنه وه ی ئه و کرده وانه . ئه ویش ئه وه یه که خودا له ده وله مه ندیدا ته واوه موحتاجی شه ریکایه تی نییه .
- 4- یه کی له و هو یانه ئه وه یه که خودا له ناو هه موو شه ریکه کاندایه هه ر هه موویان باشته ر .

- 5- ترسی پیغه مبهر (ﷺ) له وه ی که ئه صحابه کان توشی پیا بن .
- 6- پیغه مبهر (ﷺ) ئه وه ی به وه ته فسیر کردووه که ئینسان نویتزه بو خودا بکات . به لام نویتزه که ی به جوانی بکات له بهر ئه وه ی که پیاوی ته ماشای ده کات .

روونکردنه وه : پیناسه ی پیا له شه رعدا

(فهو عمل الصالحات یرید مدح الناس و ثناءهم)

ئه انجام دانی کرده وه چاکه کانه واته عیباده ته کان ، به نیه تی ئه وه ی خه لکی
مه دح وستایشی بکه ن.

فهرموی (ترکته و شرکه) واته کرده وه که ی پوچه ل ده بیته وه .

وقول الله تعالى: ﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِيَ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ﴾ هود

106- وفي الصحيح عن أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: (تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ تَعَسَّ عَبْدُ الدَّرْهِمِ تَعَسَّ عَبْدُ الخَمِيصَةِ تَعَسَّ عَبْدُ الخَمِيلَةِ: إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ، تَعَسَّ وَانْتَكَسَ، وَإِذَا شَيْكَ فَلَا انْتَقَشَ. طَوْبَى لِعَبْدٍ آخَذَ بَعْنَانَ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَشْعَثَ رَأْسُهُ مَغْبِرَةً قَدَمَاهُ، إِنْ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ، وَإِنْ كَانَ فِي السَّاقَةِ كَانَ فِي السَّاقَةِ. إِنْ اسْتَأْذَنَ لَمْ يُؤْذَنَ لَهُ، وَإِنْ شَفَعَ لَمْ يُشَفَّعْ".

بابی 36

**باسی جوړیک له شيرک نه وه يه که ئينسان بيه ويټ له
به رانبهر کرده وه چاکه کانيدا دونيای دهست بکه ويټ .**

ته فسيري ﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ..... ﴾

واته : هه ر کهس (له به رانبهر کرده وه چاکه کانيدا نيه تي نه وه ي هه بيټ که (پاداشتي) دونيواو جوانيه کاني دونيوا به دهست به يني که مال و منداله نه وا هه له دونيادا به بي هيچ که مي و نوقصانيه ک پاداشتي کرده وه کانيان دده ينه وه . نه وانه له ناخيره تدا جگه له ناگر هيچي ديکهيان دهست ناکه ويټ . هه رچي کرده وه يه کي چاکه شيان کرده وه (نه وا له قيامه تدا پوچهل دهرده چيټ) هه موو کرده وه چاکه کانيشيان به زايه چووه) ته واو

106- ^{بهرت} نه بوهوره پره ده ليټ : پيغه مبهري خودا (ﷺ) فه رموي : (دهک به دهمدا بکه ويټ عه بدي دينار . بکه ويټ به دهمدا عه بدي درهم . بکه ويټ به

فیه مسائل: الأولى: إرادة الإنسان الدنيا بعمل الآخرة. الثانية: تفسير آية هود.
الثالثة: تسمية الإنسان المسلم: عبد الدينار والدرهم والخميسة.
الرابعة: تفسير ذلك بأنه إن أعطي رضي، وإن لم يعط سخط
الخامسة: قوله (تعس وانتكس). السادسة: قوله: (وإذا شيك فلا انتقش).
السابعة: الثناء على المجاهد الموصوف بتلك الصفات.

دهمدا عهبدی پۆشاک . بکهوئیت به دهمدا عهبدی پهتوو. (نیشانهی عهبدی دونیا
ئه مهیه و بهمه دا دهیناسیته وه) ئه گهر پیی به خشرای رازی ده بیئت و بیدهنگ ده بیئت
, ئه گهر پیی شی نه به خشرای نارازی ده بیئت . به دهمابکهوئیت و بشکهوئیت به ملدا
وه ئه گهر درکئی چوو به گیانییدا بوی دهر نهیه ته وه (واته : ئه گهر کهوته
ناره حه تیه وه لیی دهر باز نه بیئت).

مژدهی به ههشت بو عهبدی که ئه م صیفه تانهی تیدایه :

1. هه میشه نامادهیه و دهستی گرتوو به جلّهوی ئه سپه کهیه وه و له جیهادایه،
2. له ریگهی خودا دا (واته : کاره کهی به ئیخلاصه وه دهکات).
3. (هه میشه مه شغوله نیشانه کهی ئه وهیه) قژوسه ری ئالوزاو و گیانی خولاییه .
4. ئه گهر له حهره سیاتا دانرا حهره سیاته کهی به جوانی به ریوه ده بات وه ئه گهر
له ئه خیری سوپاوه دانرا، گوئی ناداتی ههر کاری خوئی راده په ری.
5. (پله و پایه ی لای خه لکی به م جوړه یه) ئه گهر ئیزنی خواست له ئه میر و
کاربه دهستان که پرواته لایان یا قصه بکات ئیزنی نادهن، ئه گهر تکاشی کرد،
تکای لی وهر ناگیریت) ته واو

مه سه له کانی ئه م باسه

- 1- ئینسان له بهرانه ر کرده وهی ئاخیره تدا ، داوای دونیاده کات .
- 2- ته فسیری ئایه ته کهی سوره تی هود.
- 3- له و حه دیسه دا ئینسانی موسلمان ناو براوه ، به عهبدی دینار و درهم و پهتوو.

- 4- ته فسیری ئه وهش ئه وهیه که : ئه گهر ههر شتیکی داوا کرد و پیی درا ئه وا پازی ده بی وه ئه گهر پیی نه درا ناپازی ده بییت .
- 5- فهر مووده که ی : (به دمدا بکه ویت و به ملدا بکه ویت) .
- 6- فهر مووده که ی : (ئه گهر درک چوو به جهستهیدا بوئی دهر نهیه ته وه)
- 7- ستایش کردنی ئه و موجهیده ی که ئه و صیفاتانه ی تی دایه .

روونکردنه وه :

له باره ی ئه و ئایه ته وه ، سوئال کرا له (دانه ر) به ره حمت بییت له جوابدا گوئی : (ئه وه چه ند نه وعی ده گریته وه :

یه که م : موشریک و کافر : له م دونیایه دا کرده وه ی چاکه ده که ن ، وه ک به خشیینی خواردن و پرزگرتن له دراوسی و پرزگرتن له دایک و باوک و ئه نوعی چاکه : ئه وه له ئاخیره تا پاداشتی نیه ، چونکه له سه ر (بناغه ی) ته وحید ئه و کارانه ی نه کرده ...
ئهمه بهر ئه و ئایه ته ده که ویت که فهر مووی (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا نُوفًا لِيَوْمِ
أَعْمَالِهِمْ فِيهَا) له وانیه پاداشتی کرده وه که ی بدریته وه له دونیادا ...

دووه م : ئیمانداریک ، کرده وه ی چاکه ده کات ، له بهر خودا نایکات ، به لکو ته نها بو ته ماعی دونیا ده یکات ، وه ئه و که سه ی جه ده کات بو پاره له جیاتی خه لکی دی ، یا وه ک ئه وه ی زانستی شه رعی ده خوینی بو ئه وه ی وه زیفه یه کی پی بده ن ، ئهمه کرده وه یه کی به تاله له دونیادا ، له ئاخیره تیشدا پوچ دهر ده چییت . ئهمه شیرکی بچوکه .

سییه م : ئیمانداریک کرده وه ی چاکه ده کات ، بو خودا . نه له بهر دونیا و نه له بهر وه زیفه ، به لکو ده یه ویت خودا پاداشتی بداته وه ، وه ک (ئه وه ی ده یه ویت خودا) شیقای بدات ، یا له چاو یا له دوژمن بیپاریزییت ، ئایه ته که ئهمه ش ده گریته وه .

به لکو موسولمان ده بییت له وه بهر زتر داوا بکات و هیمه تی بهر ز بییت . ئه گهر به ته ماعی ئاخیره ته وه کرده وه ی چاکه بکات ، ئه وا خوداش کاره کانی دونیای بوئاسان ده کات و کومه کی ده کات .

چوارم : که سه ی کرده وه ی چاکه ده کات ، پاشان به هوئی شیرکه وه ، هه مووی هه لده وه شینیته وه (ته واو

37- باب من أطاع العلماء والأمرء في تحريم ما أحل الله أو تحليل ما حرم الله فقد اتخذهم أرباباً من دون الله

107- وقال ابن عباس: يوشك أن تنزل عليكم حجارة من السماء، أقول: قال رسول الله ﷺ وتقولون: قال أبو بكر وعمر؟!

وقال الإمام أحمد: عجت لقوم عرفوا الإسناد وصحته، يذهبون إلى رأي سفيان، والله تعالى يقول:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (١٦)

أتدري ما الفتنة؟ الشرك، لعله إذا رد بعض قوله أن يقع في قلبه شيء من الریغ فيهلك.

بابی 37

هر که سیك ئیتاعی زانا و ئه میر و سه ر کرده كان بکات ، له وه دا

که شتیك حه رام بکریت که خودا حه لالی کردوه . یاشتی حه لال بکریت

که خودا حه رامی کردوه ، ئه وا ئه وانی کردوه به خودا و په رستراوی

خوی جگه له الله

107- بحیث (ابن عباس) ده لیت: ﴿نزیکه له ئاسمانه وه به رد داباریت به سه رتاندا ،

(چونکه) ده لیم : پیغه مبهری خودا (ﷺ) ئاواى فهرمووه ، ئیوهش په دی

ده که نه وه و ده لین : ئه بوبه کر و عومر ئاوايان گوتوه)

ئیمامی ئه حمده ده لیت : (سه رم سوپماوه له و که سانه ی که شاره زای ئیسنادی

حه دیسن و ده شرانن کام حه دیسه سه حیحه . (واته : زانان) ده رۆن شوین

ره ئی سو فیانی سه وری ده که ون . خوداش ده فهرموی:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (١٦) النور

واته : ﴿ثوانه ی که موخاله فهی ئه مری پیغه مبهری خودا (ﷺ) ده کهن ولیی لا دهدن با بترسن و خویمان پاریزن له وهی که توشی فیتنه یا سزایه کی به سوئی بن ﴿ ده زانن ئه م فیتنه یه چیه که له م ئایه ته دا باس کراوه ؟
 108- عن عدی بن حاتم : أنه سمع النبی ﷺ یقرأ هذه الآیة :
 (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ) فقلت له : إنا لسنا نعبدهم قال : (ألیس یحرمون ما أحل الله فتحرمونه و یحلون ما حرم الله ، فتحلونہ؟) فقلت : بلی . قال فتلك : عبادتهم) رواه أحمد ،
 والترمذی وحسنه .

ئهم فیتنه یه شیرکه ، نه بادا ئه گهر هندی و تهی پیغه مبهر (ﷺ) ی رهد کرده وه (له بهر خاتری قسه ی که سی که خوئی به زانا یا به خودا په رستی ده زانی) ، به وه هویه وه که میک لادان له دلیدا پروو بدات ، به وه هویه وه به هیلاکدا بچیت ﴿
 108- ترمذی عه دی کوپی حاتم (که نه صرانی بوو پاشان بوو به موسلمان) ، ده لیت :
 گویم له پیغه مبهر بوو (ﷺ) ئه م ئایه ته ی ده خویند

﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ ﴾ التوبة : .

واته : (جوله که و نه صرانیه کان زانا و خودا په رسته کانی خویمان کردبوو به په رستراوی خویمان ، جگه له الله . وه مه سیحی کوپی مه ریه میشیان کردبوو به په رستراوی خویمان ، وه ئه وان هیچ ئه مرکیان به سه ردا نه درابوو ، ته نها ئه وه نه بییت که یه ک خودا بپه رستن ، هیچ په رستراویک نیه که حه ق بییت جگه له الله .
 ئه ویش پاک و بیگه رده دووره له وهی که شه ریکیان بوو دانا وه)
 (أرباب) واته : شه ریکیان بوو خودا دانا بوو له یاسا دانا ندا .

عه دی ده لی : منیش گوتم : ئه ی پیغه مبهر (ﷺ) ئیمه (پیشتتر که نه صرانی بووین) نه مان په رستوون . (واته سوچه و پرکوعمان بوو نه بردوون)

فهرموی : ئه‌ی ئه‌وه نیه ، ئه‌وه‌ی خودا جه‌لائی کردوه ئه‌مان هاتون جه‌رامیان کردوه ، ئیوه‌ش یه‌کسه‌ر به‌ جه‌رامتان داده‌نا ، ئه‌وه‌ش که خودا جه‌رامی کردوه ئه‌وان جه‌لائیان کردوه ، ئیوه‌ش یه‌کسه‌ر به‌ جه‌لائیان داده‌نا ؟ منیش گوتم : به‌لی وایه .

فهرموی : ده‌ی ئه‌وه په‌رسته‌نه‌که‌ی ئه‌وانه (که له ئایه‌ته‌که‌دا باس کراوه) ته‌واو .

فیه مسائل : الأولى : تفسیر آیه‌ النور .

الثانية : تفسیر آیه‌ براءة . الثالثة : التنبیه علی معنی العبادة التي أنكرها عدي .

الرابعة : تمثيل ابن عباس بأبي بكر وعمر ، وتمثيل أحمد بسفيان .

الخامسة : تغيّر الأحوال إلى هذه الغاية ، حتى صار عند الأكثر عبادة الرهبان هي أفضل الأعمال ، وتسمى الولاية ، وعبادة الأحرار هي العلم والفقه ثم تغيرت الحال إلى أن عبد من دون الله من ليس من الصالحين ، وعبد بالمعنى الثاني من هو من الجاهلين .

مه‌سه‌له‌کانی ئه‌م باسه

- 1- ته‌فسیری ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی نور .
- 2- ته‌فسیری ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی به‌رئه‌ت .
- 3- ئاگادار بون له مه‌عنا‌ی عیباده‌تکردن ، ئه‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره‌یان که عه‌دی ئینکاری لی ده‌کرد .
- 4- (ابن عباس) هات ، ئه‌بو‌به‌کر و عومه‌ری کرد به‌ نمونه ، ئیمامی ئه‌حمه‌دیش سوفیانی سه‌وری کرد به‌ نمونه ..
- 5- (گو‌رانی حالی خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه ، هه‌تا وای لی‌هاتوه لای زو‌رینه‌ی خه‌لکی ، عیباده‌ت کردن بو‌ خوداپه‌رسته‌کان ، (به‌ حسابی خو‌یان) ئه‌وه به‌ باشترین کرده‌وه ده‌زانن ، و ناویان لی‌ناوه : دو‌ستایه‌تی و خو‌شه‌ویستی ئه‌ولیاکان . واش ده‌زانن که په‌رستنی زانا‌کان ئه‌وه زانسته و فیکه‌ه (مه‌به‌ستی دانر ئه‌وه‌یه هه‌ر که‌سی و ته‌ی زانا‌کان بخاته پیش و ته‌ی خودا و پی‌غه‌مه‌ر ئه‌وه

زاناکانی په رستووه) . پاشان نه مرو بار و دوخه که به وه گه یشتوه، که عیبادهت بو که سانیک ده کړیت که صالح نین ، به معنای دوه مییش که سانیک ده په رستریت که نه فام و جاهیلن نه که زاناش بن).

38 - باب قول الله تعالى: (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا) [النساء 60-62]

وقوله: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ) [البقرة 11]

وقوله: (وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا) [الأعراف: 56].

وقوله: (أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ) [المائدة 50]

109- عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما، أن رسول الله ﷺ قال: (لا يؤمن أحدكم حتى يكون هواه تبعاً لما جئت به) قال النووي: حديث صحيح، وروناه في كتاب "الحجة" بإسناد صحيح.

بابی 38

ئیمان هینان به پیغه مبهرو ته فسیری نه و نایه ته

لهو باره وه دانهر چوار نایه تی هیناوه

یه که هم: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَفِّقِينَ يُصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿١١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿١٢﴾ النساء:

واته: ﴿ تۆ سهیری ئەوانه ناکهیت و لات عه جیب نیه ئیدعا دهکهن که ئیمانیاں هیناوه بهوهی که نازل کراوه بو تۆ (چ قورئان بیئت چ سوننهت) ، بهوهش که نازل کراوه له پیش تۆدا ، دهیانهویت برۆن بۆلای تاغوت و حوکم بدات له نیوانیاندا، وه به تهئکید ئهمری ئهوهیان پیکراوه (له لایهن خودا و پیغه مبهروهه) که بهرانبهر تهواوی تاغوتهکان کافر بین (نهوهک برۆن ئیمانی پی بهینن بهوهی که حوکمهکهیان بهرنهوه بۆلای) . وه هر یهک له شهیتانهکانیش دهیهویت گومپریان بکات ، به جوړیک به تهواوی دووریاں بخاتهوه له ریگای حهق و هیدایهت {60} وه کاتی پیاپیان گوترا، وهرن بۆلای ئهوهی که خودا دای بهزاندوه بۆلای پیغه مبهرهکهی، دهبینیت به تهواوی پشت له تۆ دهکهن {61} ئینجا دهبیئت حالیاں چۆن بیئت کاتی توشی موصبیه تیگ بوون، به هوی تاوانهکانیا نهوه، پاشان (به ناچاری) دینهوه بۆلات (ئهوجا) سویند دهخۆن به خودا (لهوهو بهر که چوین بۆلای تاغوتهکان که حوکم بدن له نیوانماندا) نیهتمان تهنا ئهوه بوه که چاکه بکهین و خۆمان له گهه لهواندا بگونجینن، و عه قیده شمان وا نه بووه که ئهوه حوکمه راست بیئت تهواو

دووه: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴾ ﴿ البقرة ۱۱ ﴾
واته: ﴿ کاتی بهو منافیقانه گوترا خراپه و فساد مه نینهوه له سهر زهوی . ده لاین ئیمه هر خۆمان چاکسازین ﴾

سییهم: ﴿ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ﴾ { الاعراف: 56 }
واته: (له گهه لهوشدا خراپه و فساد مه نینهوه له سهر زهوی پاش ئهوهی سهر زهوی چاک کرا) واته: ﴿ نهکهن بیفهرمانی خودا بکهن و بانگهواز بکهن بۆلای غهیری خودا و پیغه مبهرهکهی ﴾

چوارهم: ﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾ ﴿ المائدة ۵۰ ﴾

واته : ﴿ ثایا ئهوانه حوکمی جاهیلی و نه فامیان دهوئیت (له حوکمی خودا لاده دن) ئه ی جا کئ هه یه حوکمی جواتر بیئت له حوکمی اللّٰه ، لای قه ومیک که یه قینیان ببیئت (به شه رعی خودا) ﴿ ابن کثیر
 109- حضرت عبدالله کوری عومهر گوتی : پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموی :
 (هه ریه کئ له ئیوه ئیمانی (کاملی) نیه هه تا وای لیڈیت ، ئاره زوه کانی شوین
 ئه وه ده که ون که من هیئاومه واته { قورئان وسونه ت } .

110- وقال الشعبي: كان بين رجل من المنافقين ورجل من اليهود خصومة؛ فقال اليهودي: نتحاكم إلى محمد. لأنه عرف أنه لا يأخذ الرشوة. وقال المنافق: نتحاكم إلى اليهود. لعلمه أنهم يأخذون الرشوة - فاتفقا أن يأتيا كاهناً في جهنة فيتحاكما إليه، فنزلت: (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ).
 111- وقيل: نزلت في رجلين اختصما، فقال أحدهما: نترافع إلى النبي ﷺ وقال الآخر: إلى كعبين الأشرف، ثم ترافعا إلى عمر، فذكر له أحدهما القصة. فقال للذي لم يرض برسول الله ﷺ: أكذاك؟ قال: نعم، فضربه بالسيف فقتله.

110- شه عبی ده ئیئت : (له بهینی پیایویکی مونافیق و پیایویکی جوله که دا نا کوکی پهیدا بوو بوو، جوله که که گوتی : ده پوین بۆ لای محمد ، با حوکم بدات له نیوانماندا (چونکه دهیزانی پیغه مبهر (ﷺ) به رتیل و هرنه گریئت) مونافیق که ش گوتی : ده پوین بۆ لای پیایویکی جوله که (چونکه دهیزانی به رتیل و هرنه گریئت) . پاشان ریکه وتن له سهر ئه وه ی که بچن بۆ لای کاهینی له جوهه یینه ، و داوای لیبکه ن حوکم بدات له نیوانماندا ، پاشان ئه و ئایه ته دابهزی : (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ...)

109 اخرجہ ابن ابی عاصم (15) والبخاری وضعفه الألبانی والأرنؤوط وابن رجب في جامع العلوم والحكم .

110 اخرجہ الطبري (9896)

111- تتمتوه گوتراوه : (ئه وئایه ته له باره ی دوو پیاووه دابه زیوه که کیشه یان له به یندا په یدا بوو بوو، یه کیان گوتی : کیشه که مان ده به یین بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وه ی دیکه یان گوتی ده یبه ینه وه بۆ لای که عبی کورپی ئه شره ف . پاشان کیشه که یان برده وه بۆ لای عومه ری کورپی خه تاب . یه کیان به سه ر هاته که ی بۆ گپراهه وه . عومه ریش به وه یانی گوت که به حوکمی پیغه مبه ر پازی نه بوو بوو : جا به راست مه سه له که ئاوا بوو ؟ گوتی : به لئى . عومه ریش به شمشیره که ی لیى دا و کوشتی) .

فیه مسائل:

- الأولى: تفسير آية النساء وما فيها من الإعانة على فهم الطاغوت.
 الثانية: تفسير آية البقرة: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ) .
 الثالثة: تفسير آية الأعراف (وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا) .
 الرابعة: تفسير: (أَفْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ) الخامسة: ما قاله الشعبي في سبب نزول الآية الأولى.
 السادسة: تفسير الإيمان الصادق والكاذب. السابعة: قصة عمر مع المنافق.
 الثامنة: كون الإيمان لا يحصل لأحد حتى يكون هواه تبعاً لما جاء به الرسول ﷺ .

مه سه له كانى ئەم باسه

- 1- ته فسیری ئایه ته که ی سورته ی نساء: 60 به پیى چه دیسه کان . چ کار ئاسانیه کی تییدا به بۆ تیگه یشتن له مه عنای تاغوت (واته تاغوت ئه وه یه که حوکم ده کات به غه یری ئه وه ی که خودا دایبه زاندوه ، خوداش خۆی ناوی بردووه به تاغوت)

2- ته فسیری نایه ته که ی سورته ی البقرة: { وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ } واته له گه وره ترینی فه ساد له سه ر ئه رزا ئه وه یه که حوکم بریتته وه بو لای غه یری قورئان و سوننه ت)

3- ته فسیری نایه ته که ی سورته ی الاعراف: { وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا } (واته له گه وره ترین فه ساد و خراپه نانه وه له سه ر ئه رزا دوا ی چا کردنی سه رزه وی ئه وه یه که : غه یری شه ریه ت بکریت به حه که م)

4- ته فسیری { أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ } [المائدة: 50]

(واته : حوکمی جاهیلی ئه وه یه که حوکم به شتی بکریت که غه یری قورئان و سوننه ت بیّت ، چونکه هر حوکمی که پیچه وانه ی حوکمی خودا بیّت ئه وه حوکمی جاهیلیه له هه رکا تیکدا بیّت با ناویشی بنریت قانون یا نیزام یا ده ستور، هه رچی ناویکی هه بیّت، ئه وا هه ر حوکمی جاهیلیه) .

5- ئه وه ی که شه عبی گوتی له باره ی سه به بی دابه زینی نایه ته که وه :

(واته : ته نها نیه ت هیان بو، ئه ی ئه گه ر کاره که ی بکر دایه چو ن ده بوو) .

6- ته فسیری ئیمانی راسته قینه و ئیمانی دروینه ، (واته : ئیمانی راسته قینه ئه وه یه که قورئان و سوننه ت ، بکریت به حه که م ، ئیمانی دروینه یه ئه وه یه که تا غوت بکریت به حه که م) .

روونکردنه وه ی ئه و شه ش خاله له إعانة المستفید | صالح ابن الفوزان وه رگیرا وه

7- به سه ره اتی عومه ر له گه ل مونا فیه که دا .

8- ئیمان نایه ته دی ، بو هیچ که س هه تا ئاره زوه کانی شوین ئه وه ده که ویت که پیغه مبه ر ﷺ هی ناویه تی .

روونکردنه وه:

﴿ قَالَ ابْنُ الْقَيْمِ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: مَعْنَى الطَّاعُوتِ مَا تَجَاوَزَ بِهِ الْعَبْدُ حُدَّهُ مِنْ مَعْبُودٍ أَوْ مَتَّبِعٍ أَوْ

مُطَاعٍ ﴾

واته : هەر شتی که هەر عهبدی له سنوری خوی که عهبدایه تییه بیباته دهر ئه وه تاغوته .

ئهوانیش سی جوړن :

یه کهم : تاغوتی عیبادت . ئهوانه ن که خه لکی عیباده تیان بو ده که ن و خوشیان پازین .

دوهم : تاغوتی شوینکه وتن ، ئهوانه ن که خه لکی شوی گوته و فکره کانین ده که ون ، له و شتانه دا که پیچه وانه ی گوته ی خودا و پیغه مبه ره که ی بیته .

سییه م : تاغوتی گوپرایه لی . ئهوانه ن که خه لکی فرمانه کانیا ن جی به جی ده که ن له و شتانه دا که پیچه وانه ی فرمانی خودا و پیغه مبه ره که ی بیته .

39- باب من جحد شیئاً من الأسماء والصفات

وقول الله تعالى: (وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ) [الرعد 30]

112- وفي صحيح البخاري قال علي:

خَدُّتُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ ، أَتُرِيدُونَ أَنْ يُكَذَّبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ؟

113- وروى عبد الرزاق عن معمر عن ابن طاوس عن أبيه عن ابن عباس: أنه رأى رجلاً انتفض .

لما سمع حديثاً عن النبي ﷺ في الصفات، استنكاراً لذلك فقال: (ما فرق هؤلاء؟ يجدون رقة عند محكمه، ويهلكون عند متشابهه) انتهى.

بابی 39

هه رکه س ئینکاری شتی له ناو، وصیفاته کانی خودابکات،

واته: حوکمی چیه. خودا ده فهرموی:

﴿ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴾ (٣٠) ﴿ الرعد

واته : (ئەوان کافر بوون بەوەی که خودا ناوی (الرحمن) بیئت، بلی تەنها (الرحمن) پەرستراو و پەرەردگارمە ، هیچ پەرستراویکی دیکە نییه که حق بیئت جگە لە ئەو ، پشت بەستن و تەوہ کولم تەنها بە ئەوہ . دەبیئت تۆبە کردنیش ھەر بۆلای ئەو بیئت)

112- ^{بیتتر} عەلی کورپی ئەبو تالب دەلیت : (قصه یه که بؤ خه لکی باس بکهن یا گوتاریکیان بؤ بدن ، که لیی تیبگەن و عەقلیان تەحەمولی بکات ، ئایا دەتانه ویت سەرەنجام وا لەو خەلکە بکەن که گوتهی خودا و پیغەمبەرەکهی بە درۆ بزائن)

113- ^{سمتتر} ابن عباس پیاویکی بینی کاتی گوئیستی حەدییکی پیغەمبەر بوو (صلی اللہ علیہ وسلم) ، لە بارە ی صیفاتەکانی خوداوە ، ئەو پیاوہ راپەری (وہک ئینکاری لی بکات و بە ناشەری بزانیت) .

114- ولما سمعت قریش رسول الله ﷺ يذكر: (الرحمن) أنكروا ذلك. فأنزل الله فيهم: (وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ) .

فيه مسائل: الأولى: عدم الإيمان بجحد شيء من الأسماء والصفات.

الثانية: تفسير آية الرعد. الثالثة: ترك التحديث بما لا يفهم السامع.

الرابعة: ذكر العلة أنه يفضي إلى تكذيب الله ورسوله، ولو لم يتعمد المنكر.

الخامسة: كلام ابن عباس لمن استنكر شيئاً من ذلك، وأنه هلك.

ابن عباس گوتی : ئەوانە بۆچی دەترسن ؟ کاتی باسی ئەو صیغەتانە ی خودا دەکری که مەعناکانیان لا پروونە نەرم دەبن و باوەری پیدەکەن . ئەو صیغەتانەش که چۆنیەتیەکه ی لایان پروون نیە و عەقلیان قبولی ناکات ، بە هیلاکدا دەچن ، واتە : باوەری پی ناکەن و رەدی دەکەنەوہ)

واته : هەر کهس ئینکاری هەر شتی له ناوه کانی خودا یان صیفاته کانی خودا بکات ، ئەوا دەپروات پیزی ئەوانه ی که گومرا بوون (الهالکین)
 114- شمتت کاتی قورەیش گوئیستی پیغمبەری خودا بوون ﷺ که ناوی (الرّحمن) ی دەهینا ئینکاریان لی کرد . خوداش له باره ی ئەوانه وه ئەو ئایه ته ی دابه زاند { وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ }

مه سه له کانی ئەم باسه

- 1- به ئینکاری کردنی هەر شتی له ناو و صیفاته کانی خودا ، ئینسان بی ئیمان ده بییت .
  - 2- ته فسیری ئایه ته که ی سوره تی ره عد
  - 3- نابییت هه دیسی باس بکرییت که گوئیگر لیی حالی نابییت . یا خراب لیی حالی ده بییت
- (ئەمه ش ناو و صیفاته کانی خودا ناگریته وه چونکه پیغمبەر ﷺ له هه موو کوپ و مه جلیسیکدا باسی ده کردن)

4- باسی هۆکاره که ی که بوچی نابیت هندی شت باس بکریت، چونکه ده بیته هوی نه وهی که وتهی خوداو پیغه مبه ره که ی صلی الله علیه و آله به درو بزانیت با گوینگره که شی مبه سستی نه وه نه بیته .

5- وته که ی ابن عباس له باره ی نه وه که سه وه که ئینکاری کرد له صیفاته کانی خودا به وه هوی شه وه به هیلاکا چوو (چونکه ناو و صیفاته کانی خودا موکه من واته : مه عنایان پرونه) و له هه موو شوینی باس ده کرین ، له قورئاندا هاتوون و عه وام وهه موو خه لکی قوئان ده خویننه وه)

40- باب قول الله تعالى: (يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ) النحل 83

قال مجاهد ما معناه: هو قول الرجل: هذا مالي، ورثته عن آبائي.
وقال عون بن عبد الله: يقولون: لولا فلان لم يكن كذا. وقال ابن قتيبة: يقولون: هذا بشفاعة آلها.
وقال أبو العباس - بعد حديث زيد بن خالد الذي فيه: (إن الله تعالى قال: أصبح من عبادي مؤمن بي وكافر..) الحديث، وقد تقدم. وهذا كثير في الكتاب والسنة، يذم سبحانه من يضيف إنعامه إلى غيره، ويشرك به.

قال بعض السلف: هو كقولهم: كانت الريح طيبة، والملاح حاذقاً، ونحو ذلك مما هو جارٍ على السنة كثير.

فيه مسائل: الأولى: تفسير معرفة النعمة وإنكارها. الثانية: معرفة أن هذا جارٍ على السنة كثير.

الثالثة: تسمية هذا الكلام إنكاراً للنعمة. الرابعة: اجتماع الضدين في القلب.

بابی 40 نایبیت نیعمه ته کان بدرینه پال غیری اللہ

ته فیسیری (یَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ) [النحل: 83]

واته : (دان دهنین به نیعمه ته کانی خودادا و نیعترافی پیده کهن واته دهران گشت نیعمه ته کان له لایهن خوداوهیه ، پاشان ئینکاری لیده کهن یان له بیرى خوئیانی دهبه نه وه ، و زوربه شیان کافرن)

دانر بو ئەم ئایه ته سیّ ته فیسیری هیناوه ته وه :

یه کهم : مواهید که تابعیه ده لیت : (ئو ئایه ته نه وه ده گریته وه که پیاوێک

بلیت : (ئەمه مال و مولکی خوّمه ، له باب و باپیرانه وه بۆم ماوه ته وه) .

دووم : (عون بن عبدالله) که تابعیه ده لیت : (ته فسیره که ی نه وه یه که ده لین :

ئه گهر فلان نه بوایه ئاوا نه ده بوو)

سییه م : (ابن قتیبة) ی دینه وه ری ده لیت : (ئو ئایه ته نه وه ده گریته وه که

کافره کان ده لین (هذا بشفاعه آلهتنا) واته : ئەم نیعمه ته که خودا داویه تی پیمان به

هوێ تکا و پرجای په رستراوه کانی خو مانه وه پیمان دراوه) .

ابن تیمیه له دواى نه وحه دیسه ی (زید بن خالد) که ده لیت : اللہ فه رموی :

(أصبح من عبادي مؤمن بي كافر بالكوكب ومؤمن ..) ده لى : ﴿ ئەمه له قورئان وسونه تدا

زور هاتوو . خودا زهمی نه و که سانه ده کات که نیعمه ته کانی خوێ ده دهنه پال

غیری خوداو ده یان که نه به شهریکی خودا له (نیعمه ته کانیدا) ﴿ ته واو

هه ندی له سه له ف گوتویانه : ئەمه وه ک نه وه وایه که ده لیت : با که ی نه رم بوو ،

ده ریوا وانه که ش زیره ک بوو ، بۆیه نه جاتمان بوو گوته گه لیکی وه ک نه مانه که به

سه ر زمانى زوریک له خه لکیدا دین . (واته : با عه قیده شی له گه ل نه بیته هه مان

حوکمی هه یه)

مه سه له کانی ئەم باسه

- 1- ته‌فسیری دانپیدانان به نیعمه‌ته‌کان وئینکاری لی‌کردنی .
  - 2- زانینی نه‌وهی که ئەم ئینکاری لی‌کردنه به سهر زمانی زۆربه‌ی خه‌لکیدا دیت .
  - 3- ناوانی ئەم جوړه قصانه به ئینکاری کردنی نیعمه‌ته‌کان
  - 4- ه‌ردوو دژه‌که به‌یه‌که‌وه له دل‌یکدا کو د‌ه‌بنه‌وه .
- (واته :دان پیدانان و ئینکاری لی‌کردن ،یان ئیمان و کوفر)
پروونکردنه‌وه : ئەم مه‌سه‌له‌یه دوو روو هه‌ل‌ده‌گریت :
- یه‌که‌م : ئەگه‌ر بیه‌ویت مه‌دح و ستایشی سه‌به‌به‌که بکات ، ده‌بی‌ت یه‌که‌م جار باسی فه‌زلی خودا بکری‌ت . وه‌ک نه‌وهی که ده‌لین : (ئەگه‌ر فلان نه‌بوایه ماله‌که‌مان ده‌سوتا ، ئەگه‌ر سایه‌قه‌که زیره‌ک نه‌بوایه ده‌عمی ده‌کرد) ، ئەم جوړه کوتانه هه‌له‌یه وشیرکی بچوکه ، ده‌بی‌ت ئەم نیعمه‌تی سه‌لامه‌تی به نیعمه‌تی خودا بزانی‌ت نه‌یده‌ینه و پال سه‌به‌به‌کان . ده‌بی‌ت بلین : ئەگه‌ر په‌حمی خودا نه‌بوایه پاشان فلان نه‌بوایه ئاوا ده‌بوو . واته : یه‌که‌م جار ده‌لین خودا ئنجا (پاشان) ده‌خه‌ینه به‌ینه‌وه) .
- دووم : ئەگه‌ر مه‌به‌ستی ته‌ن‌ها خه‌به‌ر پیدان بی‌ت ، ئەمه‌یان دروسته ، وه‌ک نه‌وهی لی‌ت بپرسن ئەمه‌ت له کوی بوو تو‌ش بلین : ئەمه میراتییه .

41- باب قول الله تعالى: (فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَاداً وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ) [البقرة: 22].

115- قال ابن عباس في الآية: الأنداد: هو الشرك أخفى من ديب النمل على صفاة سوداء في ظلمة الليل؛ وهو أن تقول: والله، وحياتك يا فلان وحياتي، وتقول: لولا كلبية هذا لأتانا اللصوص، ولولا البط في الدار لأتانا اللصوص، وقول الرجل لصاحبه: ما شاء الله وشئت، وقول الرجل: لولا الله وفلان. لا تجعل فيها فلاناً هذا كله به شرك) رواه ابن أبي حاتم.

بابی 41

ته‌فسیری (فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَاداً وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ)

واته : (جا که واته، هاوتا بو خودا دامه نیی، له حالیکدا ئیوه دوزانن که هاوتای نییه)

115- ^{تترت} (ابن عباس) له باره ی تهفسیری ئه و ئایه ته وه ده لیت :

☞ مه به ست له (انداد) واته : هاوتا، شیرکه ، ئه وه ش شاراوهره له ته په ی پی میرووله له سه ر به ردیکی صافی رهش له شه وه زهنگدا . ئه مه ش ئه م (چار نمونه) دهگریته وه : که بلیت :

1. سویند به خودا و به ژیانانی تو ئه ی فلان . یان سویند به خوّم

2. یان بیژیت : ئه گهر سه گه که نه بوایه دزهکان دههاتنه سه رمان . ئه گهر

مراویه که له م ماله دا نه بوایه ، دزهکان دههاتنه سه رمان

3. یان ئه وه ش که پیایوێک به هاوه له که ی بلیت ئه گهر خودا ویستی و تو ویستت

4. یا وه ی پیایوێک که ده لیت ئه گهر خودا و فلان نه بوایه ..... نه که ییت فلان

بخه یته ریزی خودا وه . ئه مه هه مووی شه ریک دانانه بو خودا ☞ ابن کثیر

116- ^{تترت} ابن عمر ده لیت : پیغه مبه ر ^{صلی الله علیه و آله} فه رموی : (هه ر که س سویند بخوات به

غه ریری خودا ئه وا کوفری کردوه یا شه ریکی بو خودا داناوه)

116- وعن عمر بن الخطاب ^{رضی الله عنه} : أن رسول الله ^{صلی الله علیه و آله} قال : (من حلف بغير الله فقد كفر أو

أشرك) رواه الترمذي وحسنه، وصححه الحاكم.

117- وقال ابن مسعود: لأن أحلف بالله كاذباً أحب إليّ من أن أحلف بغيره صادقاً.

118- وعن حذيفة رضي الله عنه، عن النبي ^{صلی الله علیه و آله} قال : (لا تقولوا: ما شاء الله وشاء فلان،

ولكن قولوا: ما شاء الله ثم شاء فلان) رواه أبو داود بسند صحيح.

119 - وجاء عن إبراهيم النخعي، أنه يكره أن يقول: أعوذ بالله وبك، ويجوز أن يقول: بالله ثم

بك. قال: ويقول: لولا الله ثم فلان، ولا تقولوا: لولا الله وفلان.

115 قول ابن عباس في ابن كثير وابن أبي حاتم في التفسير .

116 صحيح . أخرجه الترمذي وأبو داود وأحمد .

- 117- بیترت ابن مسعود دهلیت : (نه گهر سویند بخوم به خودا و درو بکه م، لام باشتره له وهی که سویند بخوم به غهیری خودا و راست بلیم)
 پروونکردنه وه : شیخ الإسلام دهلیت : چونکه سویند خواردن به خودا و به درووه ، نه مه ته وحیده . سوین خواردنیش به غهیری خودا به راستگوئی ، نه مه شیرکه . چاکه ی ته وحیدیش گهره تره له چاکه ی راستگوئی . خراپه ی شیرکیش خراپتره له خراپه ی درو .
- 118- تترت حوزه یفه ﷺ دهلیت پیغه مبهری خودا ﷺ فه رموی : (مه لین خودا ویستی و فلان ویستی . به لکو بلین خودا ویستی پاشان فلان ویستی) .
- 119- تترت نیپراهیمی نه خه عی به مه کروهی زانیوه (واته : به حهرامی زانیوه) که پیوا بلیت : په نا به خودا و به تو . وه به دروستی زانیوه که بلیت په نا به خودا و پاشان به تو . ده بییت بلیت نه گهر خودا پاشان فلان نه بوايه ، و نابییت بلیت : نه گهر خودا و فلان نه بوايه

فیه مسائل : الأولى : تفسیر آیه البقرة فی الأنداد .

الثانية : أن الصحابة رضي الله عنهم يفسرون الآية النازلة في الشرك الأكبر بأنها تعم الأصغر .
 الثالثة : أن الحلف بغير الله شرك . الرابعة : أنه إذا حلف بغير الله صادقاً ، فهو أكبر من اليمين الغموس .
 الخامسة : الفرق بين الواو و ثم في اللفظ .

مه سه له كانی نه م باسه

117 موقوف جید . أخرجه عبد الرزاق (15929) والطبراني في الكبير .

118 صحيح أبو داود (4890) وأحمد في المسند .

119 أخرجه ابن أبي الدنيا في كتاب الصمت (347) وعبد الرزاق (19811) بنحوه .

- 1- ته فسیری ئایه ته که ی سورته تی به قهره له باره ی (الأنداد) واتا (هاوتا)
  - 2- ئه صحابه ، ئه وئایه ته ی له باره ی شیرکی گه وره وه دابه زیوه ، وها ته فسیریان کردوه که شیرکی بچوکیش ده گریته وه .
  - 3- سویند خواردن به غهیری خودا شیرکه .
  - 4- ئه گهر، یه کی سویند بخوات به غهیری خودا وه راستگۆ بیّت ، تاوانه که ی له وه گه وره تره که سویند بخوات به خودا و بلیت واللّه وام کردوه یا نه مکردوه و درۆش بکات .
  - 5- سه رنج بده جیاوازیه کی گه وره ههیه له نیوان به کار هیئانی (و) له گه ل (پاشان) له و وتانه دا .
- پروونکردنه وه : لیّت ده پرسن : له هه ندی حه دیسدا سابت بووه که ئه صحاب سوینیان خواردوه به غهیری خودا وه ک : (أفلح وأبیه إن صدق) وه لامه که ی : زانایان بو ئه وه مه سه له یه پینج جوابیان ههیه ، جواترینیان ئه وه یه که سویند خواردن به غهیری خودا یه که م جار حه رام نه کراوه . به لکو دواتر حه رام کراوه .

42- باب ما جاء فیمن لم یقنع بالحلف بالله

120- عن ابن عمر رضي الله عنهما، أن رسول الله ﷺ قال: (لَا تَخْلِفُوا بِآبَائِكُمْ مَنْ حَلَفَ بِاللَّهِ فَلْيَصِدُّقْ وَمَنْ حَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ فَلْيَرِضْ وَمَنْ لَمْ يَرْضَ بِاللَّهِ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ) رواه ابن ماجه بسند حسن.

فيه مسائل: الأولى: النهي عن الحلف بالآباء.

الثانية: الأمر للمحلو ف له بالله أن يرضى. الثالثة: وعيد من لم يرض

بابی 42

له‌بارهی هه‌رکه‌سیک‌هوه قه‌ناعت نه‌کات به سویند خواردن

به خودا

120- بمتر ابن عمر رضی الله عنه ده‌لیت : پیغه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه و آله فه‌رمویه‌تی : (سویند مه‌خون به باوانتان . هه‌رکه‌س سویندی خوارد به خودا با راستگو بیٚت و درؤ نه‌کات . وه هه‌رکه‌س سویندیان بو خوارد به خودا با پازی بیٚت . هه‌رکه‌سیش پازی نه‌بیٚت نه‌وا خودا له خوئی و کرده‌وه‌که‌ی به‌رییه) .

رونکردنه‌وه :

یه‌که‌م : ئەمه ئەو کەسە دە‌گریٚته‌وه که سویند خواردن به خودا قبول نه‌کات، چونکه قه‌ناعتی به ناوه‌کانی خودا نیه، گه‌وره‌یه‌تی خوداش له دلیدا نه‌چه‌سپاوه، باوه‌ر به‌وه که‌سه‌ش ناکات که خودای به گه‌وره زانیوه ، به‌لکو داوا‌ده‌کات که سویند بخوریٚت به غه‌یری خودا، و غه‌یری خوداش به گه‌وره دابنریٚت ، له‌به‌ر ئەوه‌ی قه‌دری خودای له دلیدا به‌که‌م زانیوه و مه‌خلوقیش له‌دلیدا گه‌وره‌تره له خالق . (ابن جبرین ..)

دووهم : ئەمه بو هه‌موو شوین وکاتی نیه به‌لکو بو سویندانی شه‌رعیه . که تایبه‌ته به هه‌لکردنی کیش‌ه‌ی نیوان دوو لایه‌ن . که هیچ به‌لگه‌یه‌ک ده‌ست نه‌که‌وت لایه‌نیکیان سویند ده‌دریٚت . به‌لام ئە‌گه‌ر سویندی خوارد به پیچه‌وانه‌ی واقع واجب نیه له سه‌ری که پازی بیٚت (الغنیان)

مه‌سه‌له‌کانی ئەم باسه

- 1- قه دهغه کردنی سویند خواردن به باب و باپیران .
- 2- فرمان دراوه بهو کهسهی که سویندی بو خوراوه به خودا، ده بیټ رازی بیټ.
- 3- هه ره شه لهو کهسهی که رازی نابیټ .

43- باب قول: ما شاء الله وشئت

121- عَنْ فُتَيْلَةَ أَنَّ يَهُودِيًّا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ إِنَّكُمْ تُنَدِّدُونَ وَإِنَّكُمْ تُشْرِكُونَ تَقُولُونَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتَ وَتَقُولُونَ وَالْكَعْبَةَ فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادُوا أَنْ يَخْلِفُوا أَنْ يَقُولُوا وَرَبَّ الْكَعْبَةِ وَيَقُولُونَ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شِئْتَ رواه النسائي وصححه

122- وله أيضاً عن ابن عباس أن رجلاً قال للنبي ﷺ: ما شاء الله وشئت فقال: [أجعلتني لله ندا بل ما شاء الله وحده] [

بابی 43

گوټنی خودا بیهوئیټ و توّش بتهوئیټ

121- تمیټ قوته یله دهلیټ : (جوله که یه ک هات بولای پیغه مبه ر ﷺ و گوټی :)
 نیوه شهریک بو خودا داده نیټ ، دهلیټ ، خودا ویستی و توّ ویستت . ده شلیټ
 سویند به که عبه . پیغه مبه ریش ﷺ فه رمانی دا به موسولمانان نه گهر
 سویندیان خوارد بلین سویند به خودای که عبه : وه بلین : خودا ویستی و
 پاشان توّ ویستت) .

122- سمیټ ابن عباس دهلیټ : پیاویک گوټی به پیغه مبه ری خودا ﷺ خودا
 ویستی و توّ ویستت ، نه ویش فه رموی : (نایامنت کرد به هاوتای خودا ؟
 به لکو بلی خودا ویستی به ته نها) .

123- سمیټ توفیل (که برای عائیشه یه له دایکه وه) گوټی : (له خه ودا بینیم که
 به لای کومه لیک جوله که دا تیپه ریم . گوټم : نیوه قه ومیکی باشن نه گهر
 نه تانگوتایه عوزیر کوری الله یه .

123- ولابن ماجه عن الطفیل ، أحي عائشة لأُمّها، قال: رأيتُ كائِي مَرَرْتُ بِنَفْرٍ مِنَ الْيَهُودِ ،
 فَقُلْتُ: إِنَّكُمْ لَأَنْتُمْ الْقَوْمُ، لَوْلَا أَنْكُمْ تَقُولُونَ: عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ، قَالُوا: وَأَنْتُمْ الْقَوْمُ، لَوْلَا أَنْكُمْ تَقُولُونَ:
 مَا شَاءَ اللَّهُ، وَشَاءَ مُحَمَّدٌ، ثُمَّ مَرَرْتُ بِنَفْرٍ مِنَ النَّصَارَى، فَقُلْتُ: إِنَّكُمْ لَأَنْتُمْ الْقَوْمُ، لَوْلَا أَنْكُمْ
 تَقُولُونَ: الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ، فَقَالُوا: وَأَنْتُمْ الْقَوْمُ، لَوْلَا أَنْكُمْ تَقُولُونَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ مُحَمَّدٌ، فَلَمَّا
 أَصْبَحْتُ أَخْبَرْتُ بِهَا مِنْ أَخْبَرْتُ ، ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ
 فَأَخْبَرْتَهُ . قال: (هل أخبرت بها أحداً؟) قلت: نعم. قال: فحمد الله وأثنى عليه، ثم قال:

121 حسن . أخرجه أحمد والنسائي .

122 حسن . أخرجه أحمد وابن ماجه (2117) والبخاري في الادب المفرد .

123 حسن . أخرجه ابن ماجه (2118) وأحمد والدارمي . والطبراني في الكبير (8214)

(أما بعد؛ فإن طفيلاً رأى رؤيا، أخبر بها من أخبر منكم، وإنكم قلتم كلمة كان يمتنعى كذا وكذا أن أنهاكم عنها. فلا تقولوا: ما شاء الله وشاء محمد، ولكن قولوا: ما شاء الله وحده).

ئهوانيش گوتيان : ئيوهش قهوميكى باشن ئەگەر نەتانگوتايە خودا ويستى و محمد ويستى . پاشان بەلای كۆمەلێك نەصرانیدا تێپهیم . پێیانم گوت : ئيوه قهوميكى باشن ئەگەر نەتانگوتايە مەسیح كورپى ﷺ یه . ئهوانيش گوتيان : ئيوه قهوميكى باشن ، ئەگەر نەتانگوتايە خودا ويستى و محمد ويستى . جا كاتى پۆژ بوويه وه ، ئەو خه وهم بۆ چه ند كه سى گيپرايه وه . پاشان چوم بۆلای پيغه مبه ر ﷺ وه خه وه كه م بۆ گيپرايه وه ، ئەويش فه رمووى : ئايا بۆ كه ست گيپرا وه ته وه . گوتم به لى .

توفه يل گوتى : ئينجا پيغه مبه ر ﷺ دواى نويزى جه ماعه ت سپاس و ستايشى خوداى كرد ، پاشان فه رمووى : (طفيل) خه ويكى بينيوه ، بۆ چه ند كه سيكتانى گيپرا وه ته وه ، ئيوهش كه ليمه يه كتان ده گوت ، شتيكى ئاوا و ئاوا ريگريان ليكردم كه ليكتانى حه رام بكه م (واته : شه رمى كرد وه به بى ئيزنى خودا حه رامى بكات). ئيدى مه ليين : خودا ويستى و محمد ويستى ، به لكو بليين خودا هه ر خووى ويستى .

فيه مسائل:

الأولى: معرفة اليهود بالشرك الأصغر. الثانية: فهم الإنسان إذا كان له هوى.

الثالثة: قوله ﷺ: (أجعلني لله نداً؟) فكيف بمن قال:

يا أكرم الخلق ما لي من ألوذ به سواك . . . . . والبيتين بعده.

الرابعة: أن هذا ليس من الشرك الأكبر، لقوله: (يمنعني كذا وكذا).

الخامسة: أن الرؤيا الصالحة من أقسام الوحي. السادسة: أنها قد تكون سبباً لشرع بعض الأحكام.

مهسه له کانی ئەم باسه

- 1- جوله که شاره زای شیرکی بچوک بوون . (له گه لّ ئەوه شدا که گومرا بوون، به لام هه ندی له زانایانی ئەم ئوممه تی ئیسلامه له شیرکی گه ورهش تی ناگه ن)
- 2- ئینسان ئەگەر نارەزوی شتی بکات لی ئی تیده گات . (وهك ئەو جوله که یه)
- 3- وته که ی پیغه مبه ر (ﷺ) (ئایا منت کرد به هاوتای خودا) ئە ی ده بیّت ئەوه چۆن بیّت که گوتویه تی به پیغه مبه ر (ﷺ) : (جگه له تو هیح که سم نیه په نای پی بهرم) دوو به یته که ی دواتریش له (بردة المدیح) دا
- 4- ئەو وتانه ی ئەصحابه کان شیرکی گه وره نییه، به پی ئی ئەوه ی که فه رموی (ئەوه و ئەوه پیگری لی کردم که پیتان بلیم)
- 5- خهوی راست به شی که له به شه کانی پیغه مبه رایه تی .
- 6- هه ندیک جار بووه ته هوی دامه زانندی هه ندیک ئە حکام . (ئەمهش ته نها بو پیغه مبه ر بووه (ﷺ))

44- باب من سب الدهر فقد آذى الله

- وقول الله تعالى ﴿ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ ﴾ (الجماعية 24)
- 124- في الصحيح عن أبي هريرة، عن النبي ﷺ قال:
- « قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يُؤْذِنِي ابْنُ آدَمَ يَسُبُّ الدَّهْرَ وَأَنَا الدَّهْرُ أَقْلَبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ».
- وفي رواية: [لَا تَسُبُّوا الدَّهْرَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ]

فیه مسائل: الأولى: النهي عن سب الدهر. الثانية: تسميته أذى لله. الثالثة: التأمل في قوله: (فإن الله هو الدهر). الرابعة: أنه قد يكون سباً ولو لم يقصده بقلبه.

بابی 44

ههركهس جوین بدات به زهمانه ، نهوه نازاری خودای داوه

﴿ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ ﴾ [الجنائیه 24]

واته: (موشریکهکان گوتیان : ژیانمان تهنه ژیانی دونیایه . دهمرین و دهژین وژیان به سهر دهبهین ، کهس له ناومان نابات تهنه زهمانه نه بییت . نهوان لهو بارهوه هیچ عیلمیکیان لا نییه نه کهم ونه زور . تهنه نهوهیه که نهوان مه زه نه دهکن و هه رچی ده لیئن لهو بارهوه وههم و خه یاله) تهواو .

124- شمیهته نه بوهورهیره رضی الله عنه ده لییت : پیغه مبهه صلی الله علیه و آله فهرموی : خودای بلند فهرموویه تی : (نهوهی نادهم نازارم ده دات بهوهی که جوین ده دات به زهمانه . زهمانهش خووم شهو و پروژ به سهر یه کدا ده هیئم) . له ریوایه تیکی دیکه دا ناوایه :

(جوین مه دهن به زهمانه چونکه خودا هه ر خوئی زهمانیه)

مهسه له کانی نه م باسه

- 1- نههی کردن لهوهی که جوین بدرییت به زهمانه .
- 2- نهو کاره ناو نراوه به نازار دانی خودا .
- 3- وورد بونهوه له فهرموده کهی (چونکه خودا هه ر خوئی زهمانیه)

(واته : خوئی زهمانهی دروست کردوه)

4- هندیك جاران ئینسان جوین دعات . ئەگەر چی له دلوه نیهتی ئەوه نه بیئت که جوین دعات .

پروونکردنهوه : ئەگەر جوینی دا به زهمانه دوو حالهتی ههیه :

یه کهم : ئەگەر مه بهستی خودا بیئت ئەوه دیاره که کوفره .

دووهم : ئەگەر مه بهستی غهیری خودا بیئت ، واته عه قیدهی وایه : که غهیری خودا زهره و قازانجی به دهسته . ئەمه یان شیرکی گه ورهیه .

نمونهی جویندان به زهمانه وهك ئەوهی که دهلین : زهمانه پرووی رهش بیئت، یا دونیا باری بو کهس نییه یا دونیا بی وهفایه یا چه رخی چه پگهرد.. یان سوکایهتی پیکردن . به خراپ باسکردن ، ئاخ و ئوخ هه لکیشان له دهست زهمانه .

125- في الصحيح عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ [قَالَ إِنَّ أَحْنَعَ اسْمٍ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكُ الْأَمْلاَكِ ، لَا مَالِكَ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ] قَالَ سُفْيَانٌ مِثْلُ شَاهَانُ شَاهُ وَفِي رِوَايَةٍ: (أَغِيظُ رَجُلًا عَلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَحْبَبُهُ). قَوْلُهُ (أَحْنَعَ) يَعْنِي أَوْضَعُ. فِيهِ مَسَائِلُ:

الأولى: النهي عن التسمي بملك الأملاك. الثانية: أن ما في معناه مثله، كما قال سفیان. الثالثة: التفتن للتغليظ في هذا ونحوه، مع القطع بأن القلب لم يقصد معناه. الرابعة: التفتن أن هذا لإجلال الله سبحانه.

بابی 45

باسی ناوانان به قازی قازیه کان و هاوشیوه کانی

125- لهیئت ابوهریرة رضی الله عنه دهلیت : پیغهمبهر صلی الله علیه و آله فهرموی : (به تهئکید سوکترین و بی ریزترین ناو، لای خودا ، نهوهیه پیاوویک خوئی ناو بنیئت مهلیکی مهلیکان، چونکه هیچ کس (به تهواوی) خاوهنی هیچ شتی نیه جگه له الله) سوفیان دهلیت: شاهانشاه ، هروهک نهوه (واته هه مان حوکمی ههیه) له ریوایه تیگدا ناوا هاتوه : (تورهبی و غهزه بی خودا له روژی قیامه تدا له سهر نهوه کهسه زور سهخته، ناوه کهیشی له ناوی هه موخه لکی پیستره).

مهسه له کانی نه م باسه

- 1- نه هی کردن له وهی که هه رکه سی ناوی خوئی بنئی (مه لیکی مه لیکان) .
(واته گه وره ی هه موو پادشاکان)
- 2- مه عناکه ی هه مان هوکمی هه یه : وه ک سوفیان وتی : وه ک شاهانشاه
(واته : به هه ر زمانیک بیټ هه مان هوکمی هه یه) (ئه مه ش به پیی قیاس)
- 3- ناگاداربون له وهی که ئه مه و هاوشیوه کانی ، هوکمی توندیان هه یه . له گه ل
دلنیا بوون له وهی که خه لکی له دلله وه مه به ستیان مه عنا خراپه که ی نیه .
- 4- ناگاداربون له وهی که ئه م قه دهغه کردنه له پیی ناوی ریژگرتنه له ناوه کانی
خودا . (چونکه خودا هه ر خوئی گه وره ی هه موو قازیه کان وه موو پادشاکانه)

روونکردنه وه : مه به ست له م باسه ئه وه یه هه ر ناویک له ناوه کانی خودا بجیټ و
گشتگیر بیټ ئه وه جائیز نییه . و شیرکی بجوکه .

46- باب احترام أسماء الله وتغيير الاسم لأجل ذلك

126- عن أبي شريح: أنه كان يكنى أبا الحكم؛ فقال له النبي ﷺ

[إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَكْمُ وَإِلَيْهِ الْحُكْمُ فَقَالَ إِنَّ قَوْمِي إِذَا اخْتَلَفُوا فِي شَيْءٍ أَتَوْنِي فَحَكَمْتُ بَيْنَهُمْ فَرَضِي كِلَا الْفَرِيقَيْنِ فَقَالَ : مَا أَحْسَنَ هَذَا فَمَا لَكَ مِنَ الْوَلَدِ قَلْت : شُرَيْحٌ وَمُسْلِمٌ وَعَبْدُ اللَّهِ قَالَ مَنْ أَكْبَرَهُمْ قُلْتُ شُرَيْحٌ قَالَ فَأَنْتَ أَبُو شُرَيْحٍ] رواه أبو داود وغيره .
 فيه مسائل: الأولى: احترام أسماء الله وصفاته ولو لم يقصد معناه .
 الثانية: تغيير الاسم لأجل ذلك . الثالثة: اختيار أكبر الأبناء للكنية .

بابی 46

باسی ریزگرتن له ناوه کانی خودا ، گوړینی ناویش

له پیناوی نه و هدا واجبه

126- ^{لمتر} نه بو شوره یح ده گپړیته وه ﴿ که به کونیه ی (أبوالحکم) بانگ ده کرا، جا له بهر نه وه، پیغه مبه ر(ﷺ) بانگی کرد و فهرمووی : (خودا هر خوی حه که مه) واته هر حوکمیکی دابیته ده بیته جی به جی بکریته جا قه ده ری بیته یا شهرعی، وه ده بیته هرچی حوکمیسه هر بو لای نه و بگه پریته وه) .
 نه بو شور یحیش گوتی : نه گهر قه و مه که م له هر شتی کدا نا کوکیان تی بکه و تابه ده هاتن بولام ، منیش له نیوانیاندا حوکم ده دا (واته : صولح و ناشته وایم ده کرد)، هر دوو لاش رازی ده بوون (به و صولحه) .

پیغه مبه ریش(ﷺ) فهرمووی : (نه مه چند جوانه) واته نه و عهدالته و ئینسافه، نه ی چند منالته هیهه ؟ گوتم : شوره یح و موسیلم و عبدالله .

فهرمووی : کامیان گه وره که یانه ؟ گوتم : شوره یح فهرمووی : که واته تو (أبو

شریح) یت ﴿

پروونکردنه وه : ئەو کاره‌ی ئەبو شوره‌یح ئەوه بوو که له نیوانیاندا صولحی ده‌کرد ، هه‌ولێ د‌ه‌دا شتی بدۆزیت‌ه‌وه که هه‌ردوولا پ‌رازی بکات ، ئەوانیش پ‌رازی ده‌بوون . ئەمه‌ش پ‌ی‌ی ده‌گوت‌ری‌ت صولح که له سه‌ر ئەساسی پ‌رازی بوونه . ئەمه‌ش پ‌ی‌ی ناگوت‌ری‌ت حوکم کردن ، چونکه حوکم‌کردن له سه‌ر ئەساسی پ‌ابه‌ندبوونه به حوکمی حاکمه‌که‌وه . (الدر النضید)

مه‌سه‌له‌کانی ئەم باسه

1. پ‌ری‌زگرتنی ناو صیفا‌ته‌کانی خودای گه‌وره‌، ئەگه‌ر چی له‌ناوانه‌ غه‌له‌ته‌که‌شدا ، مه‌عناکه‌ی مه‌به‌ست نه‌بوو بی‌ت .
  2. ناوگۆ‌پ‌رین له‌ پ‌یناوی ئەوه‌دا . (واجبه‌)
  3. هه‌لب‌ژاردنی ناوی کور‌ه‌گه‌وره‌ بۆ کونیه‌ . (سوننه‌ته‌)
- (ئ‌ه‌گه‌ر کور‌ی نه‌بووئ‌ه‌وا کچه‌ گه‌وره‌که‌ی)

پروونکردنه‌وه‌یه‌که : له‌ باره‌ی ناوانان به‌ ناوه‌کانی خودا ، که ده‌بن به‌ چه‌ند به‌ شیکه‌وه‌:

یه‌که‌میان : ئەو ناوانه‌ی که ته‌نها بۆ خودا ده‌بن . وه‌ک (الرحمان ، القدوس ، الرب) ناوانان به‌و ناوانه‌وه‌ ، حه‌رامه‌ و شه‌ریک دانانه‌ بۆ خودا له‌ ناو و صیفا‌ته‌کانیدا .
دووه‌میان : ناوانان له‌گه‌ل مه‌به‌ستی مه‌عناکه‌یدا . وه‌ک ئەوه‌ی ئ‌ینسانیک ناو بن‌ری‌ت بن‌ری‌ت به‌ ناویک له‌ هه‌مان کاتا مه‌عناکه‌یشی مه‌به‌ست بی‌ت و ناوه‌که‌ ناوی خوداش بی‌ت . به‌ به‌لگه‌ی حه‌دیسه‌که‌ی ئەبو شوره‌یح . نمونه‌یه‌کی دی ئەگه‌ر یه‌کیک به‌ر‌ه‌م بوو به‌و هۆیه‌وه‌ ناو نرا پ‌ه‌حیم ، ئەوه‌ حه‌رامه‌ و شیرکی بچوکه‌ له‌ ناوه‌کانی خودادا .

سپ‌یه‌میان : ناوانان به‌ ناویک که مه‌عناکه‌ی مه‌به‌ست نه‌بی‌ت . وه‌ک یه‌کی ناو بن‌ری‌ به‌ حه‌کیم یان پ‌ه‌حیم ئەمه‌یان دروسته‌ مادام مه‌به‌ستیان مه‌عناکه‌ی نه‌بی‌ت .

47- باب من هزل بشيء فيه ذكر الله أو القرآن أو الرسول

وقول الله تعالى: ﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ التوبة: ٦٥

127- عن ابن عمر، ومحمد بن كعب، وزيد بن أسلم، وقتادة - دخل حديث بعضهم في بعض - : أنه قال رجل في غزوة تبوك: ما رأينا مثل قرائنا هؤلاء، أرغب بطوناً، ولا أكذب ألسناً، ولا أجبن عند اللقاء. يعني رسول الله ﷺ وأصحابه القراء. فقال له عوف بن مالك: كذبت، ولكيئك مُنَافِقٌ، لأخبرن رسول الله ﷺ! فَذَهَبَ عَوْفٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ لِيُخْبِرَهُ، فَوَجَدَ الْقُرْآنَ قَدْ سَبَقَهُ، فَجَاءَ ذَلِكَ الرَّجُلَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَقَدْ ارْتَحَلَ وَرَكِبَ نَاقَتَهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَتَحَدَّثُ حَدِيثَ الرَّكْبِ، نَقْطَعُ بِهِ عَنَا الطَّرِيقَ. فقال ابن عمر: كأي أنظر إليه متعلقاً بنسعة ناقة رسول الله ﷺ، وإن الحجارة تنكب رجله - وهو يقول: إنما كنا نخوض ونلعب - فيقول له رسول الله ﷺ (أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ) ما يتلفت إليه وما يزيد عليه.

بابی 47

هه ركهس ، گالته بکات بههر شتی که ناوی خودا ، یا قورئان ، یا هه

پیغه مبه ریکی تییدا بیّت . (کافر بووه)

گالته کردن به خودا ، واته : گالته کردن به یه کی له صیفه ته کانی یان ناوه کانی یان کاره کانی یا فهرمانه کانی.

(وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ...) . تادوایی

واته : ﴿ وَاللَّهُ نَهْگەر ، سونال بکهیت لهو مونافیقانه (بو چی نهوه یان گوتووه ، نهوا به ته تکید ده لیّت : نیمه که نهو قسانه مان کردووه ، تنهنا نهوه بووه کاتمان پی به سهر بردووه و گالته مان کردووه (واته : مه به ستمان گاته پی کردن و سوکایه تی پی کردن نه بووه) . تووش بلی : نایا به خودا و به نایهت و نیشانه کانی و به پیغه مبه ره کانی گالته جارپی و سوکایه تی ده کهن ﴿

127- بسمتہ (ابن عمر) و (محمد بن کعب) و زیدی کوری ئه سلم و قه تاده ده گپرنه وه
کوی حه دیسه که یان بهم جوړه یه :

(پیاویک له غه زای ته بوکدا که له سالی نۆی هیجریدا پرووی دا گوتی :
که سمان نه بیینیوه وه که ئه م قورئان خوینانه مان ورگزل و دروژن ، و ترسنوک بن
له جهنگدا ، مه بهستی پیغه مبهری خودا و ئه صحابه کانی بوو ﷺ . عه وفی
کوری مالیک که له وه مه جلیسه دا ، ئاماده بوو ، پیی گوت : دروت کرد به لکو تو
مونا فقیقت ، والله دهرؤم بو پیغه مبهری ده گپرمه وه .

ئنجا عه وف چوو بو لای پیغه مبهری خودا ﷺ بو ئه وه ی ئاگاداری بکاته وه
. ده بیینی پییش ئه وه ی بگاته ئه وه ی قورئان له وه باره یه وه دابه زیوه . ئه و جا
پیاوه که چوو بو لای پیغه مبهر ﷺ له وه کاته دا ده بیینی ، پیغه مبهر ﷺ
شوینه که ی جی هیلاوه و سواری وشتره که ی بووه . پیاوه که گوتی : ئه ی
پیغه مبهری خودا ئیمه ئه و قسانه مان ته نها بو خوشی و گالته کردووه ، ماندوو
بوونی ریگه مانی پی له بیر ده به ینه وه (واته له دلّه وه نه مان گوتوه) .

ابن عمر ده لیت : له بهر چاومه ، ئه و پیاوه خو ی به قایشی وشتره که ی
پیغه مبهره وه هه لواسی بوو . به دم ریوه قاچی له به رده لان هه لده که وت و
ده یگوت :

(ئیمه ته نها کاتمان به و گوتانه به سه ر بردوووه گالته مان کردوووه ، (وبه پر استیمان
نه بووه)

پیغه مبهر یش ﷺ له جه وابدا ئه و ئایه ته ی خو نده وه که مه عناکه ی به مجوره یه :
(ئایه به ئایه ته کانی خودا و پیغه مبهره که ی گالته جارپتان ده کرد ، عوزر
مه هیئنه وه . به ته نکید ئیوه بوون به کافر، پاش ئه وه ی که ئیمان تان هیئنا بوو)
پیغه مبهر (ﷺ) نه لای کرده وه به لایاندا ونه له وه زیاتری پییان گوت)

فيه مسائل: الأولى: وهي العظيمة: أن من هزل بهذا فهو كافر.
 الثانية: أن هذا هو تفسير الآية فيمن فعل ذلك كائناً من كان.
 الثالثة: الفرق بين النميمة والنصيحة لله ولرسوله.
 الرابعة: الفرق بين العفو الذي يحبه الله وبين الغلظة على أعداء الله.
 الخامسة: أن من الأعداء ما لا ينبغي أن يقبل.

مهسهله كانی ئەم باسه

- 1- ئەو مهسهله گه ورهيه كه ههركهسى گالته بكات بهوانه ، ئەوا كافر دهبييت
- 2- ئەوهش ته فسيري نايه ته كه يه . له باره ي ههركهسيكه وه كه ئەم جوړه كارانه بكات جا ههركهس بييت .
- 3- فەرق ههيه له نيوان قصه هيئان و قصه بردندا له گه ل دلسوزي نواندن بو خودا و پيغه مبه ره كه ي . (واته باسكردنى كارى مونا فيقان و خراپه كاران ، لاي كار به دهستان بو ئەوه ي ته مييان بكهن ، و شهريان به سهردا جي به جي بكهن نه غه يبه ته و نه قصه هيئان و بردن).
- 4- فەرق ههيه له نيوان ليبوردن ئەوه ي كه خودا پيى خوشه ، له گه ل په قى نواندن له بهرانبهر دوژمنانى خودادا
- 5- هه نديك عوزر هيئانه وه ههيه ناييت قبول بكرين .

باب 48 ما جاء في قول الله تعالى:

﴿ وَلَئِن أَدَقْنَا رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي ﴾

قال مجاهد: هذا بعلمي وأنا محقوق به. وقال ابن عباس: يريد من عندي.

وقوله: (قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي) [القصص: 78] قال قتادة: على علم مني بوجه

المكاسب. وقال آخرون: على علم من الله أني له أهل. وهذا معنى قول مجاهد: أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ

شرف.

بابی 48 ته فسیری نهو نایه ته:

﴿ وَلَئِن أَدَقْنَا رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي ﴾ [فصلت: 50]

واته: ﴿ كَاتِيْ خُودَا رَهْمَه تِي خُوِي دَه بَه خَشِيْتِ بَه نِيْنَسَان . پاش

نه خوشکوتن له شساغی کرد ، پاش فه قیری دهوله مهندي کرد ، ده لیت : نه م

نیعمه تانه شایسته ی خو من ﴿

دانهر بو نه م نایه ته سی ته فسیری هیناوه :

یه که م : موجهید ده لیت : (هذا لي) واته نه م به هو ی کارو کاسپی و شاره زایی

و کرده و هی خو مه وه ده ستم که وتوو ، خوشم شایسته ی نه م نیعمه تانه م)

دووم : ابن عباس ده لیت : (هذا لي) : (یه عنی نه مانه به هو ی کرده و هی خو م و

خو م به ده ستم هیناوه و تیایدا ماندوو بووم)

خودا ده فرموی : { قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي } [القصص: 78]

سییه م : قه تاده له باره ی ته فسیری نهو نایه ته وه ده لیت : واته (گوتی : خودا له

به ر نه وه نه م سه روه ت و سامانه ی داوه پی م چونکه ده زانم چون کاسپی ده که م)

وه هندی که له سه له ف گوتویانه : واته : که نه م نیعمه تانه م پی دراوه له به ر نه وه یه

که خودا عیلمی نه وه ی هه بووه که من شایسته ی نه م شتانه م . نه مه ش هه مان مه عنای

ته فسیره که ی موجهیده که ده لیت : له به ر نه وه پی م دراوه که من خاوه نی پله و پایه ی

به رزم و ری زدارم .

کوی و تهی هه موویان ئه وهیه : که نیعمه ته کانی داووته پال ههول و کرده وهی خوی .
 نه مهش پیی ده گوتریت : له بیرکردنی فه زلی خودا .

128- عن أبي هريرة رضي الله عنه : أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، يَقُولُ : ((إِنَّ ثَلَاثَةً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ : أَبْرَصَ ، وَأَقْرَعَ ، وَأَعْمَى ، أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَنْتَلِيَهُمْ فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكًا ، فَأَتَى الْأَبْرَصَ ، فَقَالَ : أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ ؟ قَالَ : لَوْ أَنَّ حَسَنًا ، وَجِلْدَ حَسَنٍ ، وَيَذْهَبَ عَنِّي الَّذِي قَدْ قَدَرْتَنِي النَّاسُ ؛ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ عَنْهُ قَدْرُهُ وَأَعْطِي لَوْنًا حَسَنًا . فَقَالَ : فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ ؟ قَالَ : الْإِبِلُ - أَوْ قَالَ : الْبَقْرُ شَكَّ إِسْحَاقُ - فَأَعْطِي نَاقَةً عَشْرَاءَ ، فَقَالَ : بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا .

فَأَتَى الْأَقْرَعَ ، فَقَالَ : أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ ؟ قَالَ : شَعْرٌ حَسَنٌ ، وَيَذْهَبَ عَنِّي هَذَا الَّذِي قَدَرْتَنِي النَّاسُ ؛ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ عَنْهُ وَأَعْطِي شَعْرًا حَسَنًا . قَالَ : فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ ؟ قَالَ : الْبَقْرُ ، فَأَعْطِي بَقْرَةً حَامِلًا ، وَقَالَ : بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا .

فَأَتَى الْأَعْمَى ، فَقَالَ : أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ ؟ قَالَ : أَنْ يَرُدَّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصْرِي فَأُبْصِرُ النَّاسَ ؛ فَمَسَحَهُ فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ بَصْرَهُ . قَالَ : فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ ؟ قَالَ : الْغَنَمُ ، فَأَعْطِي شَاةً وَالِدًا ، فَأَنْتَجَ هَذَانِ وَوَلَدٌ هَذَا ، فَكَانَ لِهَذَا وَاِدٍ مِنَ الْإِبِلِ ، وَلِهَذَا وَاِدٍ مِنَ الْبَقْرِ ، وَلِهَذَا وَاِدٍ مِنَ الْغَنَمِ .
 ثُمَّ إِنَّهُ أَتَى الْأَبْرَصَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ ، فَقَالَ : رَجُلٌ مَسْكِينٌ قَدْ انْقَطَعَتْ بِي الْجِبَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بِلَاغَ لِي الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بَكَ ، أَسْأَلُكَ بِالَّذِي أُعْطَاكَ اللَّوْنَ الْحَسَنَ ، وَالْجِلْدَ الْحَسَنَ ، وَالْمَالَ ، بَعِيرًا أَتَبْلُغُ بِهِ فِي سَفَرِي ، فَقَالَ : الْحَقُّوقُ كَثِيرَةٌ . فَقَالَ : كَأَنِّي اعْرِفُكَ ، أَلَمْ تَكُنْ أَبْرَصَ يَفْقَدُوكَ النَّاسُ فَقِيرًا فَأَعْطَاكَ اللَّهُ !؟ فَقَالَ : إِنَّمَا وَرِثْتُ هَذَا الْمَالَ كَابِرًا عَنْ كَابِرٍ ، فَقَالَ : إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا فَصَيَّرَكَ اللَّهُ إِلَيَّ مَا كُنْتُ .

وَأَتَى الْأَقْرَعَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ ، فَقَالَ لَهُ مِثْلَ مَا قَالَ لِهَذَا ، وَرَدَّ عَلَيْهِ مِثْلَ مَا رَدَّ هَذَا ، فَقَالَ : إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا فَصَيَّرَكَ اللَّهُ إِلَيَّ مَا كُنْتُ .

وَأَتَى الْأَعْمَى فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ ، فَقَالَ : رَجُلٌ مَسْكِينٌ وَابْنٌ سَبِيلٍ انْقَطَعَتْ بِي الْجِبَالُ فِي سَفَرِي ، فَلَا بِلَاغَ لِي الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بَكَ ، أَسْأَلُكَ بِالَّذِي رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ شَاةً أَتَبْلُغُ بِهَا فِي سَفَرِي ؟
 فَقَالَ : قَدْ كُنْتُ أَعْمَى فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصْرِي فَخُذْ مَا شِئْتَ وَدَعْ مَا شِئْتَ فَوَاللَّهِ مَا أَجْهَدُكَ الْيَوْمَ بِشَيْءٍ أَخَذْتَهُ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - . فَقَالَ : أَمْسِكْ مَالَكَ فَإِنَّمَا ابْتَلَيْتُمْ . فَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْكَ ، وَسَخِطَ عَلَيَّ صَاحِبِيكَ)) أخرجاه

128- تہمت ابوہریرہ گوتی: گوئی بیستی پیغہ مہر بووم (ﷺ) کہ فہرموی :
 (سی کہس ہہ بوون لہ ناو نہوہکانی ئیسرائل دا ، گہ پروگولیک و کہ چہ لیک و
 کویریک . خودا ویستی تا قیان بکاتہوہ . لہ بہر ئہوہ مہ لائیکہ یہ کی نارد بو لایان
 (لہ شیوہی ئینساندا) . چوو بو لای گہ پروگولہ کہ گوتی : حہز لہ چی شتی
 دہکەیت . گوتی رہنگیکی جوان و پیستیکی جوان . ئەم نہ خو شیہ شم پیوہ
 نہ مینیت کہ خەلکی بہ ہویہوہ قیزم لی دہکەنہوہ .

فہرموی ئہو جا مہ لائیکہ تہکە دەستی ہینا بہ گیانیدا و گہ پروگولہ کی نہ ما
 و پیستیکی جوانیشی پیدرا . ئنجا ملائیکہ تہکە گوتی : پاشان حہزت لہ چ جورہ
 مالیکہ ؟ ئەویش گوتی و شتر یا مانگا . (ئیسحاق گومانی ہہ بوو کامیانی گوت)
 ئنجا و شتریکی ئاوسی پی درا . ملائیکہ تہکە گوتی : خودا بہرہکەتی تی بکات
 بوٹ) .

پیغہ مہر (ﷺ) فہرموی : ئنجا چوو بو لای پیاوہ کہ چہ لہکە و پیپی گوت : چی
 شتیکت پی خوشہ (کہ پیٹ بدریت) . ئەویش گوتی رہنگیکی جوان و قرژیکی
 جوان . ئەم نہ خو شیہ شم پیوہ نہ مینیت کہ بہ ہویہوہ خەلکی بیزم لی دہکەنہوہ
 . فہرموی ئہو جا مہ لائیکہ تہکە دەستی ہینا بہ سہریدا و نہ خو شیہ پیسہکە
 نہ ما قرژیکی جوانی پیدرا . پاشان مہ لائیکہ تہکە گوتی : ئەی چ مالیکت پی
 خوشہ کہ پیٹ بدریت ؟ گوتی : مانگا یا و شتر ئنجا مانگاہ کی ئاوسی پیدرا .
 و مہ لائیکہ تہکەش گوتی : خودا بہرہکەتی تی بکات بوٹ .

پاشان چوو بو لای کویرہکەو گوتی : چی شتیکت پی خوشہ گوتی : خودا
 ہەردوو چاوہکانم پی بداتہوہ و خەلقی پی ببینم . ئەویش دەستی ہینا بہ

چاوه كانيدا و چاك بوونه وه . مه لائیکه ته که گوتی : ئەهی چ مالیکت پیخۆشه که پیئت بدریئت ؟ گوتی : مه پ. ئەوجا مه پیککی ئاوسی پییدا .

پاشان وشتر و مانگا و مه ره کان که وتنه زاوژی . یه کیان بوو به خاوه نی دۆلیک وشتر و ئەهی دیکه یان بوو به خاوه نی دۆلیک مانگا . ئەهی دیکه شیان دۆلیک مه پ.

پاشان مه لائیکه ته که رویشته وه بۆ لای پیاوه گه روگوله که له شیوه و شکلی جارانی پیاوه گه روگوله که دا و گوتی : پیاویکی هه ژارو پیبوارم و دووره ولاتم ، ناتوانم بگه رپیمه وه بۆ ولاتی خۆم . مه گه ر خودا یارمه تیم بدات پاشان تۆش یارمه تیم بدهیت

. له بهر ئەو خودایه ی که رهنگی جوان و مال و سامانی داپیئت . داوات لیده که م، وشتریکم پی بدهیت با پیی بگه رپیمه وه ولاتی خۆم .

له وه لامدا گوتی : حه ق و حقوقی زۆرم له سه ره ، جا هه ر که سیک بیئت و پیی بیه خشم خۆم هیچم بۆ نامینیته وه . ئەویش گوتی : ریک ده تناسمه وه . ئەهی تۆ گه روگول نه بوویت خه لکی بیزی ده کرده وه لیئت، ئەهی فه قیر نه بوویت، خودا مال و سامانی به خشی پیئت ؟ ئەویش گوتی : نه خهیر ، ئەم مال و سامانه م له باب و با پیرانمه وه که گه ره و به ریز بوون پشتا و پشت بۆم ماوه ته وه .

مه لائیکه ته که گوتی : ئەگه ر درۆ بکه یه ت له وه بهر چۆن بوویت . ده ک خودا وات لی بکاته وه .

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی : ئەوجا چوو بۆ لای که چه له که چی به و گوت هه مان قصه و باسیشی له گه ل ئەمیشدا دامه زراند . ئەمیش ههروه ک ئەو جوابی دایه وه . به میشی گوت : ئەگه ر درۆ بکه یه ت له وه بهر چۆن بوویت ده ک خودا وههات لی بکاته وه .

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی : پاشان چوو بۆ لای چاو کویره که له شیوه ی پیاویکی چاو کویردا و گوتی : پیاویکی هه ژارو پیبوارم و دووره ولاتم . ناتوانم نیستا بگه رپیمه وه . مه گه ر خودا یارمه تیم بدات و پاشان تۆ . له بهر ئەو خودایه ی که

چاوتی پیّت دایه وه . مه پیکم پیبده ، تا له سه فهره مدا سه رفی بکه م وبگه پیمه وه
شوینی خوم .

فيه مسائل: الأولى: تفسير الآية.

الثانية: ما معنى: (لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي). الثالثة: ما معنى قوله: (أُوتِيَتْهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي).

الرابعة: ما في هذه القصة العجيبة من العبر العظيمة.

پیاوه که گوتی : من کویر بووم . خودا چاوی دایه وه پیم جاتوش هه رچیت
دهویت بیبه . وه لاهی هه رچی بهریت چ که م وچی زور دهستت ناگرم . ئەمهش
تهنها بو ره زامه ندی خودا .

مه لائیکه ته که ش پیی گوت : دهست بگره به مالی خوته وه ، ئیوه تا قی کرانه وه
ئهوا خودا له تو پازی بوو، له دوو هاوه له که شت تو ره بوو)

مه سه له کانی ئەم باسه

1- ته فسیری ئایه ته که .

2- مه عنای (لیقولن هذا لي)

3- مه عنای { إِنَّمَا أُوتِيَتْهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي }

4- له م داستانه عه جیبه دا په ند و عیبه ته گه وه هه یه .

پوونکر د نه وه : گه پوگولی جو ره نه خو شیه که دهیدات له پیست و په له ی سپی له سه ری
پهیدا ده بیست . له شوینه که ی مووی سپی دیته دهر له جیاتی مووی ره ش . ئەگه ر چی
گه نجیش بیست، به م شیوه یه ده مینیته وه و چاره ی نییه .

49- باب قول الله تعالى:

﴿ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (١٩٠) الأعراف
 قال ابن حزم: اتفقوا على تحريم كل اسم معبد لغير الله؛ كعبد عمر، وعبد الكعبة، وما أشبه ذلك،
 حاشا عبد المطلب.

129- وعن ابن عباس رضي الله عنه في الآية قال: لما تغشاها آدم حملت، فأتاها إبليس فقال:
 إني صاحبكما الذي أخرجتكما من الجنة لتطيعاني أو لأجعلن له قرني أيل، فيخرج من بطنك فيشقه،

بابی 49

ته فیسیری ﴿ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (١٩٠)
 واته: ﴿ کاتی خودا منالیکی ساغ و سه لامه تی دا پییان . نه و دایک و باوکه . له
 منداله که یاندا شهریکیان بو خودا دانا . خوداش بهرز و بلنده له و
 شهریکایه تییه که بو خودایان داناوه ﴾

ابن حزم دهلیت: (عوله ما یه کده ننگن له سهر نه وهی که ههر ناویک عه بدایه تی
 پیوه بیته بو غهیری خودا . وهک (عبد عمرو) و (عبد الکعبة) وههر ناویک له وه
 بجیت نه واهرامه . جگه له (عبد المطلب) که له باره یه وه یه کده ننگ نین .

129- ضمیمه ابن عباس له ریوایه تی کدا له باره ی ته فیسیری نه م ئایه ته وه دهلیت
 □□ کاتی ئاده م حه وای داپوشی . سکی پر بوو . پاشان إبلیس هات بو لایان
 و گوتی: من هاوړیکه ی خو تانم نه وهی که ئیوهی له به هه شت به دهر کردن دا .

ولله یان ده بیټ به قصه م بکه ن یا دوو شاخی بزنه کیوی بو مناله که تان دروست ده که م . ئه و جا دیته دهر و سکی دایکی هه لده دریټ .

ههر ده یگوت واده که م و واده که م ، به رده وام هه ر دو کیانی ده ترساند .

گوتی: ناوی بنیټ (عبدالحرث) وازتان لیده هیټم . ئه وانیش به قصه یان

نه کرد و مندا لکه یان به مردوویی هاته دهر .

ولأفعلن ولأفعلن . یخوفهما . سمیاه عبد الحرث، فأبیا أن یطیعا، فخرج میتاً، ثم حملت، فأتاهما،

فقال مثل قوله، فأبیا أن یطیعا، فخرج میتاً، ثم حملت، فأتاهما، فذكر لهما فأدرکهما حب الولد،

فسمیاه عبد الحرث فذلك قوله تعالی: (جَعَلَ لَهُ شُرْكَاءَ فِیْما آتَاهُمَا) رواه ابن ابي حاتم.

130- وله بسند صحیح عن قتادة قال: شركاء في طاعته، ولم یکن في عبادته.

131- وله بسند صحیح عن مجاهد في قوله: (لئن آتیتنا صالحاً) قال: أشفقا ألا یكون إنساناً،

132- وذكر معناه عن الحسن وسعيد وغيرهما.

پاشان سکی کرده وه، ئه و جا هاته وه بؤلایان ، دیسانه وه هه مان وته ی بویان

دووباره کرده وه . ئه وانیش خوشه ویستی مندا ل چوه دلایانه وه ، بویه

مندا لکه یان ناونا (عبدالحرث) ئه مه ته فسیری ئه و ئایه ته ده کات (جَعَلَ لَهُ شُرْكَاءَ

فِیْما آتَاهُمَا)

130- میمتره قه تاده له باره ی: ته فسیری ئه و ئایه ته وه ده لیټ :

ئه و شیرکه له وه دا بووه که به گوئی شه ی تانیان کردووه نه که عیباده تی بکه ن .

131- میمتره مواهید له باره ی { لئن آتیتنا صالحاً } ده لیټ : ده ترسان مناله که یان

ئینسان دهر نه چیټ .

132- میمتره له هه سه نی به صری و سه عید و غیری ئه وانیش وه هه مان مه عنایان

گیرا وه ته وه .

130 الطبري في التفسير ((1521).

131 إسناده لئن أخرجه ابن ابي حاتم .

132 ابن ابي حاتم في التفسير

پوونکردنه وه :

(1) ناو نان به (عبدالطلب) دروست نییه . ئەو ناوه هی سهردهمی جاهیلیه ، هەر له بهر ئەوه شه پیغه مبهەر (ﷺ) نه یگۆریوه . ئەمهش وهك ناوی باوکی عهمری كۆری عاص كه لهو كاتدا له ژياندا نه مابوو ، پیغه مبهەر نه هات بیگۆریت . به لām ئەصباحه یه کی دیکه خوئی ناوی عاص بوو پیغه مبهەر (ﷺ) ناوه که ی گۆری .

(2) له باره ی ئەم نایه ته وه چه ند ئەسه ری له ئەصباحه وه پریوایه ت کراوه پیده چیت ئەوان له که سانیکی ئەهلی کیتابه وه وه ریانگری تیت ، نایه ته که ش به صهریحی باسی ئادهم وحه و ناکات که ده فهرموی : { فلما تغشاهما } چونکه له کۆتایدا که ده فهرموی : { فعالی الله عما یشرکون } به لگه یه له سه ر ئەوه ی که ئەوانه ی ئەو کاره یان کردوه جه معن واته کۆن . مه به ستیش له و نایه ته دا هه موو دایک و باوکیک ده گریته وه . واته هه موو ژن و پیاوی . کاتی ژنه که حامیله ده بیته له خودا ده پارێته وه ئەگه ر منالیکی ساغیان پی بدات ، ئەوا شوکری خودا ده که ن . به لām کاتی خودا مناله ساغه که ی داپییان ، غه یری خودا ده که ن به شه ریکی خودا له مناله که یاندا .

سهره نجام : ئەم چیرۆکه به مه رفوعی سابت نه بووه . وه ئەگه ر مه وقوفیش بیته له سه ر هه ندیک ئەصباح . ئەوا ئەوانیش له له کتیبه کانی به نی ئیسرائیل وه ریان گرتوو ه . به دوا ی ئەوه دا نه گه راون که خه به ره که سابته یان نا ، وایان زانیوه که ئەمه ته فسیری راسته قینه ی نایه ته که یه .

ئەوه ی راست و دروست بیته ئەوه یه که (ابن کثیر) له حه سه نی به صریه وه ده گپێرته وه که هه موو ره گه زی نه وه ی ئادهم ده گریته وه .

واته : هه موو ژن و میردیک داوا ده که ن ئەگه ر مناله که یان ساغ و سه لامه ت بیته . خو ئەگه ر وا بوو ئەوا شوکری خودا ده که ن . به لām کاتی خودا مناله که ی به ساغی پیدان ، بی وه فایه ی ده که ن و وه عده که یان له بیر ده که ن و شه ریکی بو داده نیین ...

پاشان ئەو چیرۆکه ش له چه نده ها پرووه وه له گه ل نایه ته که دا ناگونجیت ... ئەمه ش ئیختیاری ابن تیمیه و ابن قیم یشه . بو پوونکردنه وه ی ئەمه ده توانیت سه یری (السبک الفرید) بکه یت یان (القول المفید).

فیه مسائل: الأولى: تحريم كل اسم معبد لغير الله. الثانية: تفسير الآية.
 الثالثة: أن هذا الشرك في مجرد تسمية لم تقصد حقيقتها.
 الرابعة: أن هبة الله للرجل البنت السوية من النعم.
 الخامسة: ذكر السلف الفرق بين الشرك في الطاعة، والشرك في العبادة.

مهسه له كانی ئەم باسه

- 1- هەر ناوی که عه بدهیه تی تیدا بیّت بو غهیری خودا . به حه رام دانراوه .
- 2- ته فسیری ئایه ته که . (به م جوړه یه)
- 3- که ئەم شیرکه ته نها له ناو نانه که دایه مه به ست حه قیقه تی ناو نانه که ش نه بووه . (واته : مه به ستیان ئەوه نه بووه که منداله که یان به عه بدی شهیتان بزائن)
- 4- ئەگەر خودا کچیکی ساغی دا به ئینسان ئەوه نیعمه تیکی گه وره یه .
- 5- سه له ف باسی ئەوه یان کردووه که فه رق هه یه له نیوان شیرکی تاعه تکردن و شیرکی عیبادت بو کردندا .

- 50 - باب قول الله تعالى ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ﴾ (١٨٠) ﴿١٨٠﴾
- 133- ذکر ابن ابي حاتم عن ابن عباس رضي الله عنهما (يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ): يشركون. وعنه:
- 134- سمو اللات من الإله، والعزى من العزيز.
- 135- وعن الأعمش: يدخلون فيها ما ليس منها.

بابی 50 باسی داوا کردن به ناوه جوانه کانی خوداوه و پشتکردن له

نه فامان

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

﴿١٨٠﴾ الأعراف

واته: ﴿تَهْنَأُ اللَّهُ خَاوَهْنِي نَاوَه هَهْرَه جوانه کانه (که له جوانی و تهواویدا سنوریان نیه). جا که واته ئیوهش بهو ناوانه وه له خودا بیپارینه وه و عیباده تی بو بکهن و واز له وانهش بیئن و لییان دوور بکه ونه وه که له باره ی ناوه کانی خوداوه لایان داوه . نه وانه دواتر سزای نه و کرده وانیان و هرده گرن که نه نجامیان داوه ﴿ دانهر بو نه و ئایه ته سی ته فسیری هیناوه :

133- سَمْتَر ابن عباس له باره ی (يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ) ده لیت :

(واته : له ناوه کانییدا ، شه ریک بو خودا داده نیین)

134 - شه وه ها له (ابن عباس) هوه ده لیت :

133 مروی عن قتادة اخرجہ الطبري .

134 الطبري (15464) وابن ابي حاتم .

(واته : له ناوی (الإله) هوه بته که بیان ناو نالات وه له (العزیز) هوه بته که بیان ناونا

(عوزا

135- لهتمت له هه عمه شه وه ده گپرنه وه که وتویه تی:

(واته : ناوانی ده خه نه پیزی ناوه کانی خودا وه که هه وانه ناوی خودا نین)

فیه مسائل:

الأولى: إثبات الأسماء. الثانية: كونها حسنى. الثالثة: الأمر بدعائه بها.

الرابعة: ترك من عارض من الجاهلین الملحدين.

الخامسة: تفسير الإلحاد فيها. السادسة: وعيد من أُلحد.

مهسه له کانی ئەم باسه

1- چه سپاندنی ناوه کانی خودا . (فیر بوونیشیان واجبه)

2- ناوه کانی خودا هه و په پری جوان و ته واون .

3- ئەم کراوه که بهو ناوانه وه له خودا داوا بکهین و عیبادت بو خودا بکهین .

4- ئەم کراوه به سه زماندا که دوور بکه وینه وه له وه که سانهی که له ناوه کانی خودادا

لایان داوه . (نه چینه سه رپیگای هه وان)

5- ته فسیری لادان له باره ی ناوه کانی خودا وه .

6- هه ره شه ی خودا له وه که سانهی که لایان داوه

پوونکردنه وه :

1. یه کییک له جوړه کانی لادان ناوانی خه لقیه به ناوه کانی خودا وه . وهک

(رهحمان،، کهریم ،صمهه د)

داهینانی ناو بو خودا به جوریک که له شه رعدا نه هاتیت وه که ئه وهی که ده لاین :
ئه ندازیاری گه وره (المهندس الأعظم)

51- باب لا یقال: السلام علی الله

136- فی الصحیح عن ابن مسعود رضی الله عنه قال:

(كُنَّا إِذَا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي الصَّلَاةِ قُلْنَا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ مِنْ عِبَادِهِ السَّلَامُ عَلَى فُلَانٍ
وَفُلَانٍ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ [لَا تَقُولُوا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ]

فیه مسائل:

الأولى: تفسير السلام. الثانية: أنه تحية.

الثالثة: أنها لا تصلح لله. الرابعة: العلة في ذلك.

الخامسة: تعليمهم التحية التي تصلح لله

بابی 51

نابیت بگوتریت: سلاو له خودا

136 - لستم ابن مسعود ده لیت: ﴿که له گهل پیغه مبهر ﷺ بووینایه له نویرثدا

ده مانگوت: سه لام له خودا له لایهن عه بده کانیه وه سه لام له فلان و فلان) واته

جبریل و میکائیل (پیغمه مبه ریش ﷺ) فرموی : (مه لَیْن سَلام له خودا چونکه خودا هر خوی سَلامه) .

(واته : دووره له هه موو نوقصانی و ناته واوییهک ، هر خۆشی دروستکراوه کانی سَلامهت دهکات) به لَکو بَلِیْن (التَّحِیَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّیِّبَاتُ) تا کۆتایی حه دیسه که .

مه سه له کانی ئەم باسه

1- ته فسیری (السلام) (که ناویکه له ناوه کانی خودا واته : دوور له هه موو نوقصانی و عیبی)

2- ئەو سَلام کردنه ی ئەصحاب مه به ستیان ته حیات بووه (واته : به گه وره زانینی خودا) نهک مه عنای سَلام و سَلامهتی . (واته نییه تی باش له کاری هه له دا دهوری نییه) .

3- سَلام کردن له خودا کاریکی نابه جی و نه گونجاو و ناشایسته یه و حه رامه .

4- هوی ئەو نه گونجانه روونکراوه ته وه .

یه کهم : خوی ناوی سَلامه و صیفه تی سَلامه .

دووم : (سلاو له فلان : واته دوور بیټ له خراپه و نوقسانی و به لاو موصییهت خوداش خوی دووره له وانه و پیویست ناکات ئەو دوعا یه بو بکریت) .

5- پیغمه مبه ر ﷺ ئەصحابه کانی فیئر کراون چ جووره ته حیه یهک به کار به یئن که شایسته ی خودا بیټ .

(ئەوه بوو فیئر کران که بَلِیْن التَّحِیَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّیِّبَاتُ)

واتہ : (ہر چی نہوعی مہزناہتہی و ہرچی عیبادہتہ تہنہا بو خودایہ و ہر شایستہی خوہتہی نہک غہیری نہو) . ہر چی نوپژ و داوا کردنہ تہنہا بو نہوہ ، ہرچی کردہوہ پاکہکانہ تہنہا بو نہوہ) .

52- باب قول: اللهم اغفر لي إن شئت

137- في الصحيح عن أبي هريرة أن رسول الله ﷺ قال { لا تقولن أحدكم اللهم اغفر لي إن شئت اللهم ارحمني إن شئت ليعزم المسألة فإنه لا مكره له } ولمسلم: [ولْيُعْظَمِ الرَّغْبَةَ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَاظَمُهُ شَيْءٌ أَعْطَاهُ } فيه مسائل: الأولى: النهي عن الاستثناء في الدعاء. الثانية: بيان العلة في ذلك. الثالثة: قوله: (ليعزم المسألة). الرابعة: إعظام الرغبة. الخامسة: التعليل لهذا الأمر.

بابی 52

نابیت بگوتریت : خودایہ لیم خویش ببه ، ئەگەر دەتەویت

137- بیستەر (بوهریرە) دەلیت : پیغەمبەری خودا (ﷺ) فرموی : (با کەستان نەلیت خودایە لیم خویش ببه ئەگەر دەتەویت ، خودایە رەحمم پی بکە ئەگەر دەتەویت .

بادوعاو پاراناوه که ی به گهرمی و به عزمه وه بکات ، چونکه خودا له هیج کاریکدا ناچارنا کریت .

له ریوایه تی موسلیمدا

(با له دوعاکه ی دا ، داوای شتی گه وره بکات . ئەلبه ته ههر شتی که خودا بیبه خشیت له لایدا گه وره و گران نییه) .

له م باسه دا چه ند مه سه له یه که هه یه

1- نه هی کراوه له وه ی که ئەم جوړه شهرته ، له دوعادا به کار بهی نریت .

2- پروونکردنه وه ی هوی ئەو نه هی کردنه .

3- فهرموده که ی : با به گهرمی و عه زیمه ته وه داوا بکات نه که به ساردی و سپریه وه

4- با له دوعاکه یدا ته ماعی زۆر بی ت داوای شتی گه وره بکات .

5- پروونکردنه وه ی هۆکاری ئەم فهرمانه .

پروونکردنه وه : ئەو که سه ی که له خودا ده پارێته وه واجبه له سه ری که به گهرم

و گوپی ه وه له خودا بی پارێته وه ، داواکاریه که شی نه به ستیته وه به ویست و

مه شیئه تی خودا وه . چونکه ههر کهس ئەگهر وای کرد ئەوا دوو مه عنا له خو

ده گری ت .

یه که م : مه عنا ی ئەوه ده گه یه نی ت که له داواکه یدا سارد و سپره . وه که ئەوه ی

پیویستی به خودا نه بی ت . و بلی ت : ئەگهر شتی کی بو کردم ئەوا باشه ، ئەگهر

نه شی کرد ئەوا ههر قه یناکا .

دووه م : وا ده زانی ت ، که خودا دوعای خه لکی قبول ده کات و له هه مان کاتیشدا

پی ی ناخو شه و زۆری لی ده کریت ، چونکه (إن شئت) یه عنی زۆرت لی نا که م ،

ده ترسم زه حمه تت بده م . به لām ئەگهر ده ته وی ت و ده توانیت لی م خو ش ببه و

ره حمم پی بکه . ئەمه ش شایسته ی خودا نییه و به که م زانی نی ری ز و مه زنا یه تی

خودایه . خوداش له هیج شتی کدا زۆری لی نا کریت . (إعانة المستفید)

ئاگاداری : لای خوښمان فیږبوون له نه خیری دوعاوه دهلین : (إنشاء الله) .
 دهلین : خودا عافومان بکات (إنشاء الله) ، خودا سه لامه تت بکات (إنشاء
 الله) نه لبه ته دوعاگردن بهم جوړه بهر نه و نه هیه ده که ویت .

53- باب لا يقول: عبدي وأمتي

138 - في الصحيح عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ { لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ اسْقِ رَبِّكَ أَطْعِمْ رَبِّكَ وَصِيَّ رَبِّكَ، وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ رَبِّي وَلِيَقُلْ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ عَبْدِي أُمَّتِي وَلِيَقُلْ فَتَايَ فَتَايَ غَلَامِي } .

فيه مسائل:

الأولى: النهي عن قول: عبدي وأمتي.

الثانية: لا يقول العبد: ربي، ولا يقال له: أطعم ربك.

الثالثة: تعليم الأول قول: فتاي وفتاتي وغلامي.

الرابعة: تعليم الثاني قول: سيدي ومولاي.

الخامسة: التنبية للمراد، وهو تحقيق التوحيد حتى في الألفاظ.

بابي 53

نابيت بگوتريت عهبدى من و كه نيزه كى من

138 ^{تسمت} أبوهريرة دهلیت : پیغه مبهری خودا (ﷺ) فہرموی : (با هیچ کہستان نہلیت : خواردن بده بہ رہببی خوت ، یا ئاوی دستنوئژ بیئہ بو رہببی خوت . بہ لکو با عہدہ کہ بلیت : گہورہم . ئیوہش با کہستان نہلیت عہدی من ، یا کہ نیز کہہ کی من بہ لکو لہ جیگہی ئوہ با بلیت کارہ کہرہ کہم یا خزمہ تکارہ کہم).

مہسہ لہ کانی ئہم باسہ

1- نہ ہی کراوہ لہوہی کہ (خاوہنی عہد) بلیت : عہدہ کہم . یا بلی کہ نیزہ کہ کہم .

2- نابیت : عہدہ کہش بلیت بہ گہورہ کہی : رہببی من وہ نابیت پیی بگوتریت خواردن بده بہ رہببی خوت .

3- یہ کہ میان فییری ئوہ دہ کریت کہ بلیت خزمہ تکارہ کہم یا کارہ کہرہ کہم .

4- دہ بیت دووہ میان فییری ئوہ بکریت کہ بہ خاوہ نہ کہی بلیت : گہورہم .

5- ئاگادار بوون و وریا بونہوہ لہوہی کہ مہبہست لہم ئہمر و نہ ہیہ ، بہدی ہیئانی تہ و حیدہ ، لہ ہموو پرویہ کہوہ . تہ نانہت لہو گوتانہ شدا کہ لہ دہم دہردہ چن .

پروئکر نہوہ : ئہم مہسئہ لہیہ لہم کاتہدا لای خوئمان لای خہلکی تہواو پروون نیہ .

یہ کہم : چونکہ ئہم کہ لیمانہ لہ ناو کوردا بہ کار ناہینریت و تاییبہ تہ بہ زمانی عہ رہبی .

دووہم : ئوہ بو زہمانہیہ کہ خہلکی خاوہنی عہد و کوئلہ بن . بہ لام ئیمہ دہتوانین . لہ مہبہستی بابہ تہ کہہ حالی ببین کہ نابیت کہ لیمہیہک تاییبہت ببیت بہ خودا ، ئیمہ بہ کاری بہینین بو غہیری خودا ، با لہ پرووی دستور و زمانہوہ تہواویش بیت ، ئہمہش لہ پیئناوی ریژگرتن لہ ناو و صیفہ تہ کانی خودا پاشان

که لیمه‌ی (رب) دوو مه‌عنای هیه یه‌که‌م : خاوه‌ن . دووهم : په‌روه‌ردگار . ئه‌و کاته‌ه‌ره‌ب که ده‌یگوت په‌بیبی واته‌ خاوه‌نه‌که‌م . خاوه‌نه‌که‌شی ده‌یگوت عه‌بده‌که‌م به‌لام له شه‌رعدا ئه‌و دوو وشه‌یه بو‌به‌ینی خوداو عه‌بده‌که‌ی به‌کار دیت ، جا بو‌ئه‌وه‌ی تی‌که‌ل بوون پروو نه‌دات . پی‌غه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) ئه‌و دوو وشه‌یه‌ی به‌و جو‌ره‌قه‌ده‌غه‌ کرد و دوو وشه‌ی شی‌او‌ی له جی‌گه‌یان دانا .

54- باب لا یرد من سأل بالله

139- عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ [مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيدُوهُ وَمَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ وَمَنْ دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِئُونَهُ فَادْعُوا لَهُ حَتَّى تَرَوْا أَنْكُمْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ] رواه أبو داود والنسائي بسند صحيح.

فیه مسائل:

الأولى: إعاذة من استعاذ بالله.

الثانية: إعطاء من سأل بالله.

الثالثة: إجابة الدعوة.

الرابعة: المكافأة على الصنعة.

الخامسة: أن الدعاء مكافأة لمن لم يقدر إلا عليه.

السادسة: قوله: (حتى ترون أنكم قد كافأتموه).

بابی 54

هه رکه س به ناوی خوداوه داوای شتیکی کرد نابیت ره

بکریته وه

139- نهمترئییبنو عومهر ده لیت : پیغمبهر (ﷺ) فه رموی : (هه رکه سیك داوای کرد به ناوی خوداوه ، پیی ببه خشن ، وه هه رکه س په نای گرت به خودا په نای بدن ، وه هه رکه س ده عوه تی کردن برؤن به دهم ده عوه ته که یه وه . هه رکه سیکیش هه ر چاکه یه کی کرد له گه لتاندا (با کافریش بیت) (مادام ئه و کاره واجب نه بیت له سه ری) ، ئیوه ش پاداشتی بدنه وه ، ئه گه ر نه تانبوو یا نه تانتوانی . ئه وا ئه وه نده دوعای بؤبکه ن هه تا واده زانن که پاداشتان داوه ته وه) .

مه سه له کانی ئه م باسه

- 1- په نادانی هه رکه سی که په نا به خودا ده گریت .
  - 2- به خشین به هه رکه سی که به ناوی خوداوه داوای شتیکی بکات .
  - 3- چون به دهم ده عوه ته وه .
  - 4- پاداشت دانه وه ی که سیك که چاکه ی کردوه له گه لتاندا .
  - 5- دوعا بؤکردن پاداشتی ئه و که سه یه که ناتوانریت چاکه ی به رانبه ر بکریته وه .
  - 6- فه رموده که ی: هه تا وا ده زانن که به ته ئکید پاداشتان داوه ته وه
- روونکردنه وه ی مه سه له کان :

یه کهم : په ناگرتن به خودا : وهك ئه وهی كه بلیت په نا به خودا له خراپهت یا له دست تو، یا توخوا و امه كه ، ئه وا واجبه وازی لیبیت .

دووم : { داوا كردن به ناوی خوداوه } وهك ئه وهی كه بلیت : به خودا ده بیټ فلان شت بدهی پیم، یا توخوا ئه و شته م بدهی، یا له بهر خودا . ئه مهش سی حاله تی هیه .

1- ئه گهر داوای حقی خوئی کرد واجبه له بهر ریزی ناوی خودا ، پاشان له بهر حقی خوئی پیی بدریت .

2- ئه گهر داوای شتیکی ناحق یا ناشه رعی کرد، ئه وا نابیت پیی بدریت .

3- ئه گهر سواله ر بوو، ئه وا ئه گهر توانیت شتیکی پیی ددهیت با كه میش بیټ ، بو بیدهنگ كردنی .

سییه م : ئه و دعوته هی كه واجبه برویت به دهمیه وه ، به قه ولی جمهوری زانایان ته نها دعوته تی (ولهیمه) ی ژنهینانه ، تایبه ته بو بهینی موسلمانان و، ئه مهش ئه گهر ناشه رعی تییدا نه بیټ . خو ئه گهر ناشه رعی تییدا بوو، به چونی تاوانبار ده بیټ .

55- باب لا یسأل بوجه الله إلا الجنة

140- عن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ « لا يسأل بوجه الله إلا الجنة »

رواه أبو داود.

فيه مسائل:

الأولى: النهي عن أن يسأل بوجه الله إلا غاية المطالب. الثانية: إثبات صفة الوجه.

که به (پوخساری خودا) وه دوعا کرا نابیئت جگه

له بههشت داوای شتی دیکه بکریئت

140- ^{بشمتر} جابر گوتی: پیغه مبهر (صلی الله علیه و آله) فرموی: (که به (پوخساری خودا) وه

داوا کرا له خودا نابیئت جگه له بههشت داوای شتی دیکه بکریئت)

مهسه له کانی ئەم باسه

1- نه هی کراوه له وهی که له داوا کردندا ، جگه له گه وره ترین داواکاری که بههشته داوای هیچ شتیکی دیکه بکریئت ، نه گهر به که لیمه ی (پوخساری خودا) وه داوا کرا .

2- نیسپات کردن وسه لمانی صیفه تی پوخساری خودا .

پوونکردنه وه : هه ر چه نده ئەم هه دیسه زه عیفه به لام قورئان پشتیوانی لی ده کات

وه ک نایه تی ﴿ وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴾ پاشان (وجه الله) گه وره ترین

صیفه تی خودایه . ده بیئت گه وره ترین ئامانج و داواکاری پیوه داوا بکریئت .

56- باب ما جاء في اللو

وقول الله تعالى: (يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا) آل عمران

وقوله: (الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أِطَاعُونَا مَا قُتِلُوا) آل عمران 168

141- في الصحيح عن أبي هريرة أن رسول الله ﷺ قال: (اِحْرَصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا

تَعْجِزْ وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ لَكَانَ كَذَا وَكَذَا. وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ

لَوْ تَفْتَحُ عَمَلِ الشَّيْطَانِ «

فیه مسائل: الأولى: تفسیر الآيتين في آل عمران.
 الثانية: النهي الصريح عن قول: لو، إذا أصابك شيء.
 الثالثة: تعليل المسألة بأن ذلك يفتح عمل الشيطان. الرابعة: الإرشاد إلى الكلام الحسن.
 الخامسة: الأمر بالحرص على ما ينفع مع الاستعانة بالله. السادسة: النهي عن ضد ذلك وهو العجز.

بابی 56

باسی به کارهینانی که لیمه ی (ئه گهر) بو رابردوو

﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَهُنَا﴾ [آل عمران: 154]

واته: (مونا فیه که کان، گو تیان ئه گهر له و کاره دا شتی کمان به ده ست بوایه،
 (هه ندیکمان) نا لی ره دا نه ده کو ژران)

﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾ [آل عمران: 168]

واته: (ئه وانه ی له باره ی براکانیان هه گو تیان و خو شیان دانیشتن و نه چوون بو
 غه زا: ئه گهر به قسه ی ئیمه یان بکر دایه، ئه وانه ده کو ژران)

141- تخمتر أبوهريرة ده لیت: پیغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) فرموی: ﴿سوربه له سه ر ئه وه ی
 که سو دت پی ده گه یه نیت (بو دین و دونیات) له وه شدا به خوت پشت ئه ستور
 مه به و داوای کو مه کی یار مه تی له خودا بکه، ته مه لی و ئیهمالی مه که.

پاش ئه وانه ئه گهر توشی شتی ک بویت پی ت ناخوش بوو ئه وکاته (بزانه ئه مه
 قه ده ری خودایه) و مه لی: ئه گهر ئاوا و ئاوام بکر دایه، ئاوا و ئاوا ده بوو. به لکو
 (له بری ئه وه به دل و به زمان) بللی ئه وه قه ده ری خودایه. خودا چی ویست
 بی کات، کردی. چونکه گو تنی (ئه گهر بو رابردوو) ده رگای کاری شه ی تان

ده کاته وه ﴿

پروونکردنه‌وه : به‌کاره‌یئانی که‌لیمه‌ی (ئه‌گهر) بو‌پا‌بردوو . ئه‌گهر بو‌ پروونکردنه‌وه‌ی حوکمی‌ک بوو ، ئه‌وا دروسته .
 (کردنه‌وه‌ی ده‌رگای کار و کاریگه‌ری شه‌یتان) چه‌ند شتی ده‌گریته‌وه : وه‌ک
 ئه‌وه‌ی باوه‌ری و ابی‌ت ده‌یتوانی واقع و قه‌ده‌ری خودا بگوریت ، یان ئه‌وه‌ته
 شه‌یتان وه‌سوه‌سه ده‌خاته دل‌یه‌وه و توشی غه‌م و خه‌فت و قه‌له‌قی نه‌فسی
 ده‌کات ، وای لی‌ده‌کات له زور خیری بی‌به‌ش بی‌ت ...

مه‌سه‌له‌کانی ئه‌م باسه

- 1- ته‌فسیری دوو نایه‌ته‌که‌ی نالی عیمران
- 2- به‌ ئاشکرا نه‌هی کراوه له‌وه‌ی که‌ بگوتریت (ئه‌گهر) دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ توشی
 موصیبه‌تی‌ک بو‌ویت .
- 3- هو‌کاری ئه‌م مه‌سه‌له‌یه دیاری کراوه ، به‌وه‌ی که‌ ئه‌و گوته‌یه ده‌رگای کاری
 شه‌یتان ده‌کاته‌وه .
- 4- پینمونی کردن به‌ره‌و گوته‌ی جوان و چاک . له‌ جیگه‌ی ئه‌وه .
- 5- ئه‌مر کردن به‌ سور بوون له‌سه‌ر هه‌رشتی که‌ سو‌دت پی‌ بگه‌یه‌نی‌ت ، له‌گه‌ل
 داوا‌ی کو‌مه‌کی و یارمه‌تی له‌ خودا کردن .
- 6- نه‌هی کراوه له‌ پی‌چه‌وانه‌که‌ی که‌ ته‌مه‌لی و ئیهمالیه .

57- باب النهی عن سب الريح

- 142- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
 [لَا تَسُبُّوا الرِّيحَ فَإِذَا رَأَيْتُمْ مَا تَكْرَهُونَ فَقُولُوا اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الرِّيحِ وَخَيْرِ مَا
 فِيهَا وَخَيْرِ مَا أَمَرْتُ بِهِ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أَمَرْتُ بِهِ] صححه

بابی 57

قه دهغه کردنی جوین دان به با

142- شمتر نوبه ی کوری که عب رضی الله عنه ده لیت : پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله فهرموی :
 (جوین مه دهن به با (واته : زهمی مه کهن و له عنه تی لی مه کهن) نه گهر ههر
 شتیکتان لی بینی که پیستان ناخوش بوو، وهک زهره ر و زیان (ئهوا بگه رینه وه بو
 ته وحید و) بلین □ : (خودایه داوای چاکه ی ئه و بایه ت لی ده کهین وه ههر
 چاکه یه کیش که تیایدا هیه . وه ههر چاکه یه کیش که ئه و بایه ئه مری پی دراوه
 که بیکات . وه په نات پیده گرین له خراپه و به دی ئه م بایه . (نه گهر خراپه ی
 تیدابوو) وه له خراپه ی ههر چی تیدایه و هه لی گرتوو ه . وه له به دی و خراپه ی
 ههر چیه که فهرمانی پی دراوه بیکات) ته و او

فیه مسائل:

الأولى: النهي عن سب الريح.

الثانية: الإرشاد إلى الكلام النافع إذا رأى الإنسان ما يكره.

الثالثة: الإرشاد إلى أنها مأمورة.

الرابعة: أنها قد تؤمر بخير وقد تؤمر بشر.

مهسه له کانی ئەم باسه

- 1- قه دهغه کردنی جویندان به با. واته حه رامه
- 2- رینیشاندان به رهو وتهی جوان و به سود ، ئەگەر ئینسان شتیکی بینی که پیی ناره حهت بیّت .
- 3- ری نیشاندان به رهو ئەوهی که ده بیّت موسلمان باوه ری وایبیت که ئەو بایه تهنا به فرمانی خودا دیّت و ده چیّت .
- 4- هندی جار فرمانی چاکه ی به سه ردا ده دریّت و هندی جاریش فرمانی پی ده دریّت به وهی که زهره ر و زیان بگه یه نیّت (که واته خو ی هیچی به ده ست نیه)

پوونکردنه وه : یه کهم : جویندان ، واته : عه یبدار کردن ، یا تانه لیّدان یا زه مکردن یا له عنهت لیّکردن .

دووم : ئەم قه دهغه کردن و نه هییه تایبهت نییه به باوه ، به لکو هه رشتی به ئەمری خودا بجوئیّت ، هه مان حوکمی هه یه وه ک به فر و باران و به حره کان .
(ئاماده کار)

58- باب قول الله تعالى: (يَطُئُونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ)

وقوله: (الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ)

قال ابن القيم في الآية الأولى: فسّر هذا الظن بأنه سبحانه لا ينصر رسوله، وأن أمره سيضمحل، وفسر بظنهم أن ما أصابهم لم يكن بقدر الله وحكمته،

بابی 58

باسی بهدگومانی بهرانبهر به خودا که پیچه وانهی ته وحیده

﴿يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ [آل عمران: 154] تا دواپی

واته: ﴿نهو مونافیقانه گومانی ناحق دهبه ن به خودا گومانی که نهوپه ری نهزانی و نهفامییه . دهلین نایه نه م کاره هیچی دهدریتته دست ئیمه (واته نه گهر به دست ئیمه بوایه و امان به سهر نه دههات) نهی پیغه مبه ر بلی: ههرچی نه مر و فه رمانه چی شهرعی بیّت و چی قهدهری ههر هه مووی حقی خودایه و ههر بو خودایه . واته: هه مووی به قهزا و قهدهری خودایه .

﴿الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾ [الفتح 6] واته :: (نه وانهی که

گومانی خرابیان دهبرد به خودا . دهوری خراب به سهر خوایاندا دیت)

ابن القيم : له باره ی نایه ته که ی یه که مه وه ده لیت : نهو گومانه به وه ته فسیر کراوه که

1. خودای پیغه مبه ره که ی سهر ناخات و کاری نه م پیغه مبه ره ش له ته واو بووندایه
  2. به وه ش ته فسیر کراوه که وتیان نهو شکسته ی به سهر پیغه مبه ر و نه صحابه کانیدا هات له ئو خودا ، به قهدهر و حکمه تی خودا نه بووه .
  3. به وه ش ته فسیر کراوه که ئینکاری حکمهت و ئینکاری قهدهریان کردوه .
- ئینکاری نه وه شیان کردوه ، خودا کاری پیغه مبه ره که ی ته واو بکات و زالی بکات به سهر هه موو دینه کانی دیکه دا .

فسر بإنکار الحکمة، وإنکار القدر، وإنکار أن يتم أمر رسوله، وأن يظهره الله على الدين كله.

وهذا هو الظن السوء الذي ظنه المنافقون والمشركون في سورة الفتح، وإنما كان هذا ظن السوء؛

لأنه ظن غير ما يليق به سبحانه، وما يليق بحكمته وحمده ووعدده الصادق، فمن ظن أنه يدبيل الباطل على الحق إدالة مستقرة يضمنحل معها الحق، أو أنكر أن يكون ما جرى بقضائه وقدره أو أنكر أن يكون قدره بحكمة بالغة يستحق عليها الحمد، بل زعم أن ذلك لمشيئة مجردة، فذلك ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار. وأكثر الناس يظنون بالله ظن السوء فيما يختص بهم وفيما يفعله بغيرهم، ولا يسلم من ذلك إلا من عرف الله وأسماءه وصفاته وموجب حكمته وحمده. فليعتن اللبيب الناصح لنفسه بهذا، وليتب إلى الله ويستغفره من ظنه بربه ظن السوء، ولو فشئت من فشئت لرأيت عنده تعنتاً على القدر وملامة له، وأنه كان ينبغي أن يكون كذا وكذا، فمستقل ومستكثر، وفتش نفسك: هل أنت سالم؟ فإن تنج منها تنج من ذي عزيمة..... وإلا فإنني لا إخالك ناجياً

فيه مسائل: الأولى: تفسير آية آل عمران. الثانية: تفسير آية الفتح.

الثالثة: الإخبار بأن ذلك أنواع لا تحصر.

الرابعة: أنه لا يسلم من ذلك إلا من عرف الأسماء والصفات وعرف نفسه.

ئهمهش ئهو گومانه خراپه يه كه مونافيقه كان و موشريكه كان (به رانبهر خودا بوويان) و له سوپه تي فه تحدا باس كراوه ، بويه ئه وهش ناو براوه به گوماني خراپ ، چونكه ئه و گومانه شايسته ي ئه و خودايه نيه كه پاك و بيگهرده . ئه و گومانه شايسته ي حيكه مت وستايش و وهعه راسته كاني ئه و نيه . جا ههر كه س گوماني واييت كه خودا ناحق زالده كات به سه رحه قدا . زال بوونيكي به رده وام و جيگير و له گهل ئه وهشدا حه ق تيا ده چييت . (ئهمهش گوماني مونافيقه كان و موشريكه كانه) .

يان ئينكاري له وه بكات كه ههرچي پروي داوه ، به قهزا و قهدهري خودا بوو بيت . (ئهمهش گوماني موعته زيله كانه)

يان ئينكاري ئه وه بكات كه قهدهري خودا به پيي حيكه متي ته واوي خوئي بوو بيت . وشايسته ي ئه وه بيت كه له قهدهره كانيدا ستايش بكريت .

به لکو ئیدعای ئه وهش بکات ، که هرچی پروی دابیت ته نها به پیی ئیراده یه کی پروت بوویت (به بی حکمهت) . (ئهمهش گومانی ئه شعریه کانه)

﴿ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَوَيْلٌ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ﴾ ص

(نا ئهمه گومانی ئه وانه ن که کافر بوون . ئه ی هاوار به حالی ئه وانه ی که کافر بوون له ئاگری جهه نه مدا)

زۆرینه ی خه لکیش گومانی به د ده بن به رانبهر خودای گه وره . له وه دا که تاییهت بییت به خو یان ، له وه شدا که خودا به خه لکی دیکه ی ده کات ، هیچ که سیش له م به دگومانیه ، سه لامهت نابییت . مه گه ر ئه وانه ی که ناو و صیفه ته کانی خودا ده ناسن ، و ده شانن که خودا هر خوی چه کیمه و هر خوی شایسته ی همه د و ستایشه . جابا ئینسانی ئاقل و دلسۆزی خوی ، گرنگی بدات به م مه سه ئه له یه ، و تهویه بکات و بگه ریته وه بۆلای خودا . داوای لیخوشبونی لیبکات ، له وه دا که به د گومانی کردوه به رانبهر په روه ردگار ه که ی . جائه گه ر له هر کهس ورد بیته وه و پشکنینی بۆ بکه ییت . ده بیینی له قه در نارازیه و لۆمه ی ده کات . و ده لییت ده بوایه ئاوا بوایه و ئاوا بوایه .

هه یه ئه و صیفه ته ی به که می تی دایه و هه یشه به زۆری تیایدا هه یه . تۆش ته فتیشی خۆت بکه و بزانه له و به لایه (به لای نارازی بوون) سه لامه تی یان نا ؟ جائه گه ر له م فیتنه یه رزگارت بوویت ، ئه وا له به لایه کی گه وره ده رباز بویت . ئه گه ر واش نه بوو ، وانا زانم که نه جاتت بییت) . گوته که ی (ابن القیم) ته واو

هه سه له کانی ئه م باسه

- 1- ته فسیری ئایه ته که ی آل عمران .
- 2- ته فسیری ئایه ته که ی الفتح
- 3- خه بهری ئه وه ی که ئه و به د گومانیه نه وعی زۆره و ژمییره ناکریت

4- هیچ کس لهم به لایه نه جاتی ناییت ، مه گهر که سیك که ناو و صیفه ته کانی
خودا بنا سییت و خووشی بنا سییت .

59- باب ما جاء في منكري القدر

143- وقال ابن عمر: والذي نفس ابن عمر بيده، لو كان لأحدهم مثل أحد ذهباً، ثم أنفقه في سبيل الله ما قبله الله منه حتى يؤمن بالقدر. ثم استدل بقول النبي ﷺ: (الإيمان أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره) رواه مسلم.
وعن عبادة بن الصامت أنه قال لابنه: (يا بني إنك لن تجد طعم الإيمان حتى تعلم أن ما أصابك لم يكن ليخطئك، وما أخطأك لم يكن ليصيبك، سمعت رسول الله ﷺ يقول: (إن أول ما خلق الله القلم، فقال له: اكتب، فقال: رب، وماذا أكتب؟ قال: أكتب مقادير كل شيء حتى تقوم الساعة)

144- يا بني سمعت رسول الله ﷺ يقول: (من مات على غير هذا فليس مني).

بابی 59

باسی حوکمی هه رکه سی که ئینکاری قه ده ری خودا بکات

143- عبدالله ی کورپی عومهر ده لییت : (سویند به و که سه ی که نه فسی کورپی عومهری به دهسته نه گهر هه ر یه کی له وان به قه د کیوی ئو حود زی پی هه بییت پاشان له ریگای خودا دا صهرفی بکات ، خودا لیی قبول ناکات، هه تا ئه و کاته ی ئیمان ده هی نییت به قه ده ری خودا) پاشان ابن عمر ئه و فه رمووده یی کرده به لگه (ئیمان ئه وه یه باوه رت بییت به خودا و مه لائی که ته کانی و کتا به کانی و پوژی دوایی ، و ئیمان بی نییت به قه ده ر به خهیر و به شه پره وه)
144- ششتر عوباده کورپی صامت به کورپه که ی گوت : (کورپی شیرینم، به ته ئکید تامی ئیمان نا چی ژیت هه تا ده زانییت که ئه وه ی توشت بووه (جاهه رچی بییت)

نده بو توشنت نه بیئت و نه یهت به سهرتدا . نه وهش که توشنت نه بووه و نه هاتووه به سهرتدا . نده بوو توشنت بیئت و به سهرتدا بیئت .

من حوّم له پیغهمبهری خوداوه صلی اللہ علیہ وسلم گوئی بیست بووم دهیغه رموو: (یه کهم شت که خودا خه لقی کرد، قه له م بوو . پیی فهرموو: بنوسه ، گوتی چی بنوسم ؟

145- وفي رواية لأحمد: (إن أول ما خلق الله تعالى القلم، فقال له: اكتب، فجرى في تلك الساعة بما هو كائن إلى يوم القيامة).

146- وفي رواية لابن وهب: قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم: (فمن لم يؤمن بالقدر خيره وشره أحرقه الله بالنار).

147- وفي المسند والسنن عن ابن الديلمی قال: أتيت أبي بن كعب، فقلت: في نفسي شيء من القدر، فحدثني بشيء لعل الله يذهب من قلبي، فقال: (لو أنفقت مثل أحد ذهباً ما قبله الله منك حتى تؤمن بالقدر، وتعلم أن ما أصابك لم يكن ليخطئك، وما أخطأك لم يكن ليصيبك، ولو مت على غير هذا لكنت من أهل النار). قال: فأتيت عبد الله بن مسعود، وحذيفة بن اليمان، وزيد بن ثابت، فكلهم حدثني بمثل ذلك عن النبي صلی اللہ علیہ وسلم. حديث صحيح رواه الحاكم في صحيحه.

فيه مسائل: الأولى: بيان فرض الإيمان بالقدر. الثانية: بيان كيفية الإيمان به.

خودا فهرموی : (مه قادیرو و پریرته هی هه مووشنتی بنوسه هه تا نه وکاته ی که قیامت بهرپا ده بیئت). کورپی شیرینم : گویم له پیغهمبهری خودا بوو دهیغه رموو:)

هه رکه سی له سهر غهیری (نه ئیماننه) بمریت ، نه وه له من نیه .

145- ^{لهمت} له ریوایه ته که ی نه حمه دا ده لیئت: (یه کهم شنتی که خودا خه لقی کرد قه له م بوو خودا پیی فهرموو: بنوسه . هه ر له وکاته دا قه له م دهستی کرد

به نوسین ، هه رچی ده بیئت و پروده دات تا پروژی قیامت هه ر هه مووی نوسی).

146- ^{لهمت} له ریوایه تی (ابن وهب) دا . پیغهمبهر صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی : (هه رکه سی ئیمان نه هیئیت به قه در، به خیر و شه ری هه وه، نه وا خودا به ناگر دهیسوتیئیت)

147- بشتم ابن الدیلمی ده لیت : ﴿چوم بۆلای ئوبه ی کورپی که عب گونم پیی

شتی له دلمدایه له باره ی قه ده ره وه . جا شتیکم بۆ باس بکه ، به لکو خودا
ئه وشته له دلم دا نه هیلیت ، ئه ویش گوتی : ئه گهر به قه ده ر کیوی ئو خود زیپر
ببه خشیت ، ئه وا خودا لیت قبول ناکات ، هه تا ئیمان ده هیئیت به قه ده ر ،
الثالثة: إحباط عمل من لم يؤمن به. الرابعة: الإخبار بأن أحداً لا يجد طعم الإيمان حتى يؤمن به.
الخامسة: ذكر أول ما خلق الله.

السادسة: أنه جرى بالمقادير في تلك الساعة إلى قيام الساعة.

السابعة: براءته ﷺ ممن لم يؤمن به. الثامنة: عادة السلف في إزالة الشبهة بسؤال العلماء.
التاسعة: أن العلماء أجابوه بما يزيل الشبهة، وذلك أنهم نسبوا الكلام إلى رسول الله ﷺ فقط.

و دلنیا ده بییت که هه رچییه توشته بووه و هاتوو به سه رتا نه ده بوو توشته
نه بییت و نه یهت به سه رتا . ئه وهش توشته نه بوو و نه هاتوه به سه رتا . نه ده بوو
توشته نه بییت و نه یهت به سه رتا . خو ئه گهر له سه ر غه یری ئه مه بمریت، ئه وا
دلنیا به، ده بیته خاوه نی جه هه ننه م.

(ابن الدیلمی) گوتی: رۆیشتم بۆ لای (عبدالله بن مسعود) و (حذيفة بن
اليمان) و (زيد بن الثابت) یش هه ره موویان وهك ئه م حه دیسه یان له
پیغه مبه ره وه (عائمه) بۆم باس کرد

مه سه له کانی ئه م باسه

- 1- روو نکر نه وه ی ئه وه ی که ئیمان هیان به قه ده ر ، فه رزه .
- 2- روو نکر نه وه ی چۆنیه تی ئیمان هیان به قه ده ر .
(واته : به و جو ره ده بییت که عوباده فییری کوره که ی خو ی کرد)
- 3- هه رکه سه ئیمانی به قه ده ر نه بییت ، کرده وه کانی پوچ ده بنه وه .

- (چونکه به وه کافر ده بیټ و کافریش کرده وی چاکه ی لی وهرناگیریت)
- 4- راگه یاندنی ئه وه ی که هیچ کهس تامی ئیمان ناچیرئیت هتا ئیمان ده هیئیت به قه دهر .
- 5- باسی یه کهم شتی که خودا دروستی کرده (که قه له مه) .
- 6- قه له م دهستی کرد به نوسینی پرئزه ی هرچی شته له و کاته وه تا پرؤژی قیامت .
- 7- پیغه مبه ر (ﷺ) خوی به ری کرده و حاشای له و کهسه کرده وه که ئیمانی به قه دهر نه بیټ
- 8- سه له ف عاده تیان و ابووه بو لابرندی گومان و دوودلی و شوبهه سوئالیان له زانایان کرده .
- 9- زانایانیش به شیوه یه ک جوابیان داوه ته وه که شوبهه یان له دلدا نه میئنی، ئه وهش به وه ی که ته نها فرموده ی پیغه مبه ریان گیراوه ته وه .

روونکردنه وه :

- قه دهر چوار مه رته به ی هیه ، ده بیټ ئیماندار باوه ری به هر چواره که ببیټ .
- یه کهم : (العلم) واته زانستی خودای گه وره ، واته ئیمانی به وه ببیټ که هرچی بووه و هرچی ده بیټ خودا زانیویه تی و دهیزانیټ .
- دووه م : (الکتابه) نووسین ، وه ک ئه وه ی له فرموده که دا باس کراوه .
- سییه م : (المشیئة) واته : هرچی بووه و هرچی ده بیټ ، به ویستی خودا بووه و به ویستی ئه وه ده بیټ .
- چواره م : (الخلق) واته : هرچی شته و هرچی کرده وه یه خودا هر خوی دروستیان ده کات ده یان هیئیته بوون .

60- باب ما جاء في المصورين

148- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: [قال الله تعالى: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي فَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً أَوْ لِيَخْلُقُوا حَبَّةً أَوْ شَعِيرَةً] أخرجاه.

149- ولهما عن عائشة رضي الله عنها، أن رسول الله ﷺ قال: (أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهَوْنَ بِخَلْقِ اللَّهِ)

150- ولهما عن ابن عباس رضي الله عنهما: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ « كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوَّرَهَا نَفْسٌ يَعْدِبُ بِهَا فِي جَهَنَّمَ »

151- ولهما عنه مرفوعاً: (من صوّر صورة في الدنيا كلّف أن ينفخ فيها الروح، وليس بنافخ).

152- ولمسلم عن أبي الهياج قال: قال لي عليّ: (ألا أبعثك على ما بعثني عليه رسول الله ﷺ؟ ألا تدع صورة إلا طمستها، ولا قبرا مشرفا إلا سويته).

بابی 60

له باره ی وینه کیشانه وه

148- تَضَمَّتْ (أبو هريرة) رَضِيَ اللهُ عَنْهَا ده گپ ریته وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموی : خودای به رزو بلند فه رموی : ﴿ كَيْ هَهُيْهُ لَه وَ كَه سَه زَالَمْتَر بَيْت ، وِينَه يَه ك دَرُوسْت دَه كَات به نیازی نه وه ی لاسایی نه و وینه یه بکاته وه که من دروستم کردووه ، ده ی

- (ئەگەر راست دەکەن) با زەرەپەك (واتە میروویەکی بچوک) دروست بکەن، یا دەنکە گەنمی دروست بکەن . یا دەنکە جوێەك دروست بکەن ﴿
- 149- ئەئیشە دەگێرێتەووە کە پیغەمبەر (ﷺ) فەرموی: (سەختترین سزا لەناو خەڵکانی) (وینە کیشدا)، لە رۆژی قیامەتدا بو ئەو کەسانەن کە لاسایی خودا دەکەنەووە ، لەوهدا کە وینە بو مەخلوقاتی خودا دەکیشن)
- 150- بەئەتەر ابن عباس (رضی اللہ عنہ) دەلیت : گوئیستی پیغەمبەر بووم (ﷺ) دەیفەرموو (هەموو وینەکیشیك له ئاگردايه ، به هەر وینەپەك کە کیشاویەتی، رۆح لەبەریکی بو دادەنریت ، لە جەهەنەمدا پێی سزا دەدریت) .
- 151- ئەئیشە دیسانەووە ابن عباس دەلیت : پیغەمبەر (ﷺ) فەرمویەتی: (هەر کەسیك وینەپەك بکیشت له دونیادا ، ئەوا لە قیامەتدا داواي لێدەکریت کە رۆحی بە بەردا بکات ، ناستوانیت رۆحی بە بەردا بکات) .
- 152- بەئەتەر موسلیم دەگێرێتەووە کە ئەبوھەجاج گوتی: ئیمامی عەلی ، پیمی گوت (بزانه پەوانەت دەکەم بو کاریکی گرنگ ، کە پیغەمبەریش بو هەمان کار پەوانەتی کردووم ، ئەویش ئەمەپە کە لی نەگەریم هیچ وینەپەك بمینیت ئیلا دەبیئت بیسپرمەووە یا تیکی بدەم ، هیچ قەبریکی بەرزیش نەمینیت ئیلا دەبیئت تەختی بکەم) .

149 البخاري (5954) ومسلم (2107)

150 البخاري (2225) ومسلم (2110)

151 البخاري (5963) ومسلم (2110)

152 مسلم (969)

فیه مسائل:

الأولى: التغليظ الشديد في المصورين.

الثانية: التنبيه على العلة، وهو ترك الأدب مع الله لقوله: (ومن أظلم ممن ذهب يخلق كخلقي).

الثالثة: التنبيه على قدرته وعجزهم، لقوله: (فليخلقوا ذرة أو شعيرة).

الرابعة: التصريح بأنهم أشد الناس عذاباً.

الخامسة: أن الله يخلق بعدد كل صورة نفساً يعذب بها المصور في جهنم.

السادسة: أنه يكلف أن ينفخ فيها الروح.

السابعة: الأمر بطمسها إذا وجدت.

مهسه له كانی ئەم باسه

1- رهقی نواندنیکی زۆر (له حه رام کردندا)، له به رانبهر وینه کییشان و په یکه رسازاندا

2- ئاگادار کردنه وه له سه به بی ئەو حوکمه، ئەویش بی ئەده بی کردنه به رانبهر

خودا، به پیی ئەوهی که فه رمووی: ﴿کی هه یه له و که سه سته مکارتر بییت که

وینه یه که دروست ده کات به نیازی ئەوهی وه که دروست کراوه کانی من دروست

بکات ﴿

3- ئاگادار کردنه وه، له توانایی خودا، و بی توانایی خه لکی. به پیی ئەوهی

که فه رمووی: (دهی با میرووله یه که، یا ده نکه که نمیک، یا جو یه که) خه لقی بکه ن.

- 4- راگه یاندنی ئه وهی : که ئه وانه توندترین سزایان ههیه (له قیامه تدا) .
- 5- (سزاکه ی بهم جوړه یه) خودا به قه د ژماره ی هه مو وینه کان زینده وهه دروست دهکات که بهو زینده وهه رانه عه زابی وینه کیښ یا په یکه ر تاشه که دهکات له جهه نه مدا .
- 6- (سزایه کی دیکه شی ئه وه یه) ئه و وینه کیښه ته کلیفی لیده کریت که روچ بکات به بهر وینه که دا .
- 7- فه رمان دراوه به سپرینه وهی ئه و وینه و په یکه رانه ، له هه ر شوینیکدا به دی کران .

61- باب ما جاء في كثرة الحلف

وقول الله تعالى: (وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ) [المائدة : 89] .

153- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: (الحلف منفقة للسلعة، ممحقة للكسب) أخرجاه.

بابی 61

باسی سویند خواردن زور به خودا

﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ واته : (سوینده کانتان بیاریزن)

واته : (خوتان بیاریزن له سویند خواردن . و سویند خواردن مه کهن به عادهت و سویندی زور مه خون . چونکه ئه و کاره سویند خوړه که و لیده کات سوینده کانی خوئی بشکینیت یان به سوکی بزانییت ، و جورته تی ئه وه بکات زوو زوو سویند بخوات و سوکایه تی به ناوه کانی خودا بکات و هه یبه تی له دایدا نه مینیت و گوئی ناداتی که له سه ر شتیکی هیچ و پوچ هه زار سویندی له سه ر بخوات، و ئی احترام بو په روه ردگاری دانه نیت ، به مه ش ته وحیده که ی کهم دهکات) .

153- شملته: **ابوهریره** رضی الله عنه دهلیت : گویم له پیغه مبهری خودا بوو صلی الله علیه و آله دهیغه رمووو : سویند خواردن، له کرین و فروشتن دا، پال دهلیت به شمه که وه، که سابهت و دستکه و ته که ش تیا ده بات (واته: به ره که تی ناهیلیت) ❁

154- عن سلمان رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال:

(ثلاثة لا يكلمهم الله ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم: أشيمط زان، وعائل مستكبر، ورجل جعل الله بضاعته، لا يشتري إلا بيمينه، ولا يبيع إلا بيمينه) رواه الطبراني بسند صحيح.

155- وفي الصحيح عن عمران بن حصين رضي الله عنهما يقول

[قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ قَالَ عِمْرَانُ فَلَا أُدْرِي أَذَكَرَ بَعْدَ قَرْنِهِ قَرْنَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ثُمَّ إِنَّ بَعْدَكُمْ قَوْمًا يَشْهَدُونَ وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ وَيَخُونُونَ وَلَا يُؤْتَمَنُونَ وَيَنْذَرُونَ وَلَا يَفُونَ وَيُظْهَرُ فِيهِمُ السَّمَنُ]

156- وفيه عن ابن مسعود رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: (خير الناس قرني، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم، ثم يحيي قوم تسبق شهادة أحدهم يمينه، ويمينه شهادته).

157- قال إبراهيم: كانوا يضربونا على الشهادة والعهد ونحن صغار..

154- شملته: **سهلمانی فارسی** رضی الله عنه دهلیت : پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله) فه رموی : سنی که س، خودای گه وره قصه یان له گه ل ناکات له روژی قیامهت دا ، و پاکیان ناکاته وه (له گونا هه کانیان) و عه زابیکی به سویمان هیه : سهر سپی زیناکه، و

هه ژاری خۆبه زلزان ، پیاویکیش (سویند خواردن) به خودای کردهوه به شمه که که ی ، هیچ نافروشییت ئیلا سویندیکی له گه لدا ده خوات)

155- له هت عیمران کوری حوصهین رضی الله عنه ده لییت : پیغه مبهه صلی الله علیه و آله (عالمیه) فهرموی : ﴿ پاشان ئه وانی دوا ی ئه مان . پاشان ئه وانی دوا ی ئه وان - عمران گوتی نازانم دوا ی خۆی ، دوو سه رده می دیکه ی باس کرد یان سیان - پاشان دوا ی ئیوه قه ومیک په یدا ده بن که :

1- شاهیدی ددهن ، له گه ل ئه وه شدا داوا ی شاهیدیان لینه کراوه و (ئاگاداری مه سه له که ش نین)

2- خیانهت ده کهن و ئامانهت ناپاریژن .

3- نه زر ده کهن و نه زره که یان به جی ناهینن .

4- قه له ویش له ناویاندا بلا و ده بیته وه

(واته : هه موو ئاواتیان شه هوهت و ورگ و خواردنه وه یه ، ئه وه نده ش تیایدا رۆده چن هه تا قه له و ده بن . ﴿

156- له هت ابن مسعود ده لییت : پیغه مبهه صلی الله علیه و آله (عالمیه) فهرموی : (باشترینی خه لکی ئه وانیه سه رده می خۆمن . پاشان ئه وانی دوا ی ئه مان . پاشان ئه وانی دوا ی ئه وان . پاشان قه ومیک په یدا ده بن . شاهیدی یه کیکیان پیش ئه وه ده که ویت که سویند بخوات ، وه یان سویند خواردنه که ی پیش شاهیدی که ی ده که ویت) ته واو (واته : ئه وه نده په له ده کات له سویند خواردندا ، به لایه وه گرنگ نیه به هه ر جوړیک سویند بخوات) .

157- براهتم (ابراهیم النخعی) که تابعی تابعیه دهلیت: ﴿عادت و بهرنامهی سهلهف و ابو﴾ لیمانیان دها له سهر شاهیدی دان و پهیمان دان، له کاتیکیدا که نیمه منداً بووین .

فیه مسائل: الأولى: الوصية بحفظ الأيمان.

الثانية: الإخبار بأن الحلف منفقة للسلعة، ممحقة للبركة

الثالثة: الوعيد الشديد فيمن لا يبيع ولا يشتري إلا بيمينه.

الرابعة: التنبيه على أن الذنب يعظم مع قلة الداعي.

الخامسة: ذم الذين يحلفون ولا يستحلفون.

السادسة: ثناؤه صلى الله عليه على القرون الثلاثة، أو الأربعة، وذكر ما يحدث بعدهم.

السابعة: ذم الذين يشهدون ولا يستشهدون.

الثامنة: كون السلف يضربون الصغار على الشهادة والعهد.

مهسه له کانی ئەم باسه

1- نامۆزگاری کردن به پاراستنی سویند خواردن .

2- خه‌به‌ردان به‌وهی که سویند خواردن (جا سوینده‌که درؤ بیټ یا راست).
 ره‌واج ده‌دات به شمه‌ک و به‌ره‌که‌ت ناهیلّیت .

3- هه‌ره‌شه‌ی توند له‌و که‌سه‌ی که هیچ ناکرپیت و نافرۆشپیت نیلا سویندی له‌گه‌ل
 ده‌خوات .

4- ناگادار بوون له‌وه‌ی که گونا‌ه سزاکه‌ی گه‌وره ده‌بیټ، نه‌گه‌ر هانده‌ر و پالنه‌ری
 که‌م بیټ

5- زه‌می نه‌وانه‌ی که سویند ده‌خۆن، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا دا‌وای سویند خواردنیا
 لینه‌کراوه .

6- ستایشی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر سی سهرده‌مه‌که ، یان چوارسه‌رده‌مه‌که . باسی
 نه‌وه‌شی کرد که چی پروده‌دات .

7- زه‌می نه‌وانه‌ی که شاهیدی ده‌دن له‌کاتی‌کدا دا‌وای شاهیدیان لینه‌کراوه یان
 ناگاداری شتی‌ک نین و شاهیدی تی‌دا ده‌دن .

8- سه‌له‌ف له‌سه‌ر نه‌وه بوون که له‌منداله‌کانیان بدن . له‌سه‌ر شاهیدی دان و
 په‌یمان به‌ستن (نه‌مه‌ش بو ته‌می کردنیا که نابیت شاهیدی بدن . مه‌گه‌ر له‌شتی‌کدا
 که یه‌قینیا هه‌بیټ ، ناشبیټ په‌یمانیک بدن که نه‌توانن بیبه‌نه‌سه‌ر . نه‌مه‌ش بو
 نه‌وه‌ی نه‌بیټه‌ عاده‌تیا که گه‌وره‌ش بوون بو‌یا تهرک نه‌کرپیت)
62- باب ما جاء في ذمة الله وذمة نبيه

وقول الله تعالى: ﴿ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا ﴾
158- عن بريدة رضي الله عنه قال [كَانَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا أَمَرَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ أَوْ سَرِيَّةٍ أَوْصَاهُ فِي
خَاصَّتِهِ بِتَقْوَى اللَّهِ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا ثُمَّ قَالَ اغْرُزُوا بِاسْمِ اللَّهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاتْلُوا مَنْ
كَفَرَ بِاللَّهِ اغْرُزُوا وَلَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تَمْتَلُوا ، وَلَا تَفْتُلُوا وَلِيَدًا

بابی 62

له‌باره‌ی په‌یمانی خودا و په‌یمانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی

﴿ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا ﴾ ﴿النحل 91﴾

واته : (وه به‌رانبهر په‌یمانی خودا به وه‌فا بن . کاتی که په‌یمان دده‌ن به یه‌کتر . وه په‌یمان شکینی مه‌کن دواى ئه‌وه‌ی که ئه‌و په‌ییماننه‌تان به‌ناوی خوداوه‌ پته‌و کرد ، وه به‌ته‌نکید خوداتان کردووه به‌که‌فیل به‌سه‌ر خوټانه‌وه (واته : به‌چاودیرو به‌شاهید) . به‌ته‌نکید ههر چپیه‌ک بکه‌ن خودا ده‌یزانیت)

158- تراهرتر بوریده‌گوتی : ﴿پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) سوننه‌تی وا بوو کاتی که ئه‌میریکی داده‌نا بو سوپایه‌ک ، یا سریه‌یه‌ک ، . ئاموژگاری ده‌کرد به‌مانه :

1. له خویدا ته‌قوا و له خوداترسان به‌دی به‌ینیت
2. له‌گه‌ل ئه‌و سه‌ریازه‌موسلمانانه‌شدا که له‌گه‌لیدان چاکه‌بکات . پاشان ده‌یفه‌رموو

3. مواهیده‌کان غه‌زا بکه‌ن به‌پشتیوانی ناوی خودا ،
4. له‌ریگا وله‌پیناوی خودا دا (به‌ته‌نها) ،
5. بجه‌نگین دژی ههرکه‌سیک ، کافر بووه به‌خودا ،
6. غه‌زابه‌کن و مالی غه‌نیمه‌ت پیش دابه‌ش کردن مه‌خه‌نه‌لاوه بو خوټان . غه‌در (واته په‌یمان شکینی) مه‌کن . لاشه‌ی کوژراوه‌کان مه‌شیوینن ، منال مه‌کوژن .

وَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ أَوْ خِلَالٍ فَأَيُّتُهُنَّ مَا أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ عَنْهُمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوِيلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ فَإِنْ أَبَوْا أَنْ يَتَحَوَّلُوا مِنْهَا فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ يَجْرِي عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ الَّذِي يَجْرِي عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَكُونُ لَهُمْ فِي الْغَنِيمَةِ وَالْفَيْءِ شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يُجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ

فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَسَلِّهِمْ الْجَزِيَّةَ فَإِنْ هُمْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ عَنْهُمْ فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَقَاتِلْهُمْ وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ فَأَرَادُوكَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ نَبِيِّهِ فَلَا تَجْعَلْ

لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَلَا ذِمَّةَ نَبِيِّهِ وَلَكِنْ اجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكَ فَإِنَّكُمْ أَنْ تُخْفِرُوا ذِمَّتَكُمْ
 وَذِمَّةَ أَصْحَابِكُمْ أَهْوَنُ مِنْ أَنْ تُخْفِرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ رَسُولِهِ
 وَإِذَا حَاصِرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ فَأَرَادُواكَ أَنْ تُنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ فَلَا تُنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ
 وَلَكِنْ أَنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِكَ فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَتُصِيبُ حُكْمَ اللَّهِ فِيهِمْ أَمْ لَا [

7. کاتی روه پوری دوژمن بویته وه نه وانهی که موشریکن نهوا بانگیان بکه بو
 یه کی له م سی شته جا نه گهر هه رکامیان پی قبول بوو، تووش لییان قبول بکه و
 لییان بگه ری

یه که م : بانگیان بکه بو موسولمان بون، جا نه گهر قبولیان کرد تووش لییان قبول
 بکه . پاشان بانگیان بکه بوئه وهی له شارو ولاتی خوئیانه وه - واته له ولاتی
 کوفره وه - کوچ بکه ن بوشار و ولاتی موهاجیران . پییان رابگه یه نه : نه گهر
 نه وه یان کرد، موهاجیرین چ حه قیکیان هه بیئت نه وانیش هه مان حه قیان هه یه .
 وه که نه وانیش نه رکیان ده که ویته سهر. جا نه گهر نه یانو یست و ولاتی خوئیان
 به جی نه هیشت ، نهوا خه به ریان پی بده که وه که ده شته کیه موسلمانان کان
 حسابیان له گه لدا ده کریت و حوکمی خودایان به سهردا جی به جی ده کریت، له
 ده سته کوت و غه نیمه ته کاندایان هیچیان بهر ناکه ویت، مه گهر کاتی که له گه ل
 موسولمانان کاندایان به شداری جهنگ بکه ن .

دووه م : نه گهر نه وانه شیان قبول نه کرد، نه وه داوای جزیه و سهرانه یان لی بکه .
 خو نه گهر به مه رازی بون لییان قبول بکه و لییان بگه ری .

سییه م : جائه گهر به وهش رازی نه بون، نهوا داوای کو مه کی له خودا بکه و له
 دژیان بجه نگی، نه گهر خه لکی قه لایه کت گه مارو دا . داوایان لییت کرد که
 په یمانی خودا و په یمانی پیغه مبه ریان پیبده ییت، (واته سویندیان بو بخویت
 و په یمانیان بده ییتی که خوئیان و مالیان سه لامهت ده بیئت) نهوا په یمانی خودا و
 په یمانی پیغه مبه ریان پی نه ده ییت .

به لکو په یمانی خوټ و په یمانی هاو له کانت بده پییان ، چونکه نه گهر هاتو (که سانی نه فام و بی ناگا) په یمانی خوټ و هاو له کانت بشکینن ، تاوانه که ی سوکتره له وهی په یمانی خودا و په یمانی پیغه مبه ره که ی بشکینن خوټه گهر خه لکی قه لایه کت گه ماروډا ، و داوایان کرد لیټ که دایان به زینیت له قه لاکه به شه رتی که حوکمی خودا به سه ریاندا جیبه جی بکه یت ، نهوا دایان مه به زینه (له سه ر نه وه) ، چونکه تو نازانیت نایا حوکمی خودا له و باره وه ده پیکیټ یان نا څه ته واو

پرونکردنه وه :

ابن جبرین ده لیټ : څه حاکم بوی نیه له قه زیه یه کدا بلیټ به ته نکید نه مه حوکمی الله یه ، هه روه ک زور له قازیه کان و هاوشیوه کانیاں ، نه گهر له به ینی دوو که سدا حوکم بده ن نهوا ده لیټ نه مه حوکمی خودایه و نه مه شه رعی خودایه . به لکو واجبه بلین عیلمی من هه تا نییره بر ده کات . نه ما نه گهر بلیم نه مه وه حیه و له لایه ن خودا وه دابه زیوه ، نهوا له و باره یه وه به لگه ی یه کلا که ره وه م به ده سته وه نیه ، و له و باره یه وه هیچ نالیټم والله أعلم .

فیه مسائل:

الأولى: الفرق بين ذمة الله وذمة نبيه، وذمة المسلمين.

الثانية: الإرشاد إلى أقل الأمرين خطراً.

الثالثة: قوله: (اغزوا بسم الله في سبيل الله).

الرابعة: قوله: (قاتلوا من كفر بالله).

الخامسة: قوله: (استعن بالله وقاتلهم).

السادسة: الفرق بين حكم الله وحكم العلماء.
السابعة: في كون الصحابي يحكم عند الحاجة بحكم لا يدري أوافق حكم الله أم لا.

مهسه له كانی ئەم باسه

- 1- فەرق هەیه لە نیوان پەیمانێ خۆداو پێغەمبەرە کە لە گەڵ پەیمانێ موسوڵمانان .
- 2- پێنیشانی بە هەلبژاردنی کاریک کە مهترسی کە متریبت له کاریکی دیکه .
- 3- فەرمودە کە (غەزبکەن بە ناوی خۆداو و لە پێگای خۆداو) . واتە تەنها لە پێگای خۆداو .
- 4- فەرمودە کە (بجەنگین دژی هەرکەسێ کافر بیبت بە خۆدا)
- 5- فەرمودە کە (داوای کۆمەکی لە خۆدا بکەو لە دژیان بجەنگی)
- 6- جیاوازی هەیه لە نیوان حوکمی خۆداو حوکمی زانیاندا .
- 7- (ئەو جیاوازیەش لەوەدا دەر دەکەوێت) کە ئەصحابه له کاتی پێویستدا حوکم دەدات . نازانیت حوکمی پێک لە گەڵ حوکمی خۆداو یەک دەگرێت وە یان نا .

63- باب ما جاء في الإقسام على الله

- 159- عن جندب بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: (قال رجل: والله لا يغفر الله لفلان، فقال الله عز وجل: من ذا الذي يتألى عليّ أن لا اغفر لفلان؟ إني قد غفرت له وأحببت عملك) رواه مسلم.
- 160- وفي حديث أبي هريرة أن القائل رجل عابد، قال أبو هريرة: تكلم بكلمة أو بقت دنياه وآخرته.

باسی سویند خواردن له سهر خودا

159- نیلهتر جوندوب کوپری عبدالله رضی الله عنه ده لیت : پیغه مبهەر (صلی الله علیه و آله) فرموی :
 (پیاویک له نه وه کانی ئیسپرائیل گوتی : والله، خودا له فلان خوښ ناییت .
 خوداش فرموی : نه وه کییه (خوی کردوو به گه وره به سهر منه وه) سویند
 ده خوات ، که له فلان خوښ نابم . نه وا من لیی خوښ بووم ، کرده وه که ی توشم
 پوچهل کرده وه) (که ئه مر کردن به چاکه و نه هی کردنه له خراپه) .
 160- برلتر له حه دیسه که ی أبوهریره دا هاتوه که : (نه وه ی قصه که ی کرد
 پیاویکی خودا په رست بووه)

أبوهریره ده لیت : (گوته یه کی له دم هاته دهر دونیا و قیامه تی له ده ست خوی
 (دا

په روئکردنه وه : نه وه پیاوه خوی به گه وره و به ریز زانیوه ، مه عنای و ته که شی
 نه وه یه که ناییت خودا لیی خوښ بییت . نه مه ش بی نه ده بییه به رانیه ر خودا .

فیه مسائل :

الأولى: التحذير من التآلي على الله.

الثانية: كون النار أقرب إلى أحدنا من شراك نعله.

الثالثة: أن الجنة مثل ذلك.

الرابعة: فيه شاهد لقوله (إن الرجل ليتكلم بالكلمة) الخ..

الخامسة: أن الرجل قد يغفر له بسبب هو من أكره الأمور إليه.

مهسه له کانی ئەم باسه

- 1- وریا کردنه وه له سویند خواردن له سهه خودا.
- 2- ئاگری جهه ننه له ههه کام له ئیمه وه نزیکتره له په تی نه عله کانمان .
- 3- بهه شتیش به هه مان جوړه .
- 4- ئەم هه دیسه شاهیده بو ئەو هه دیسه ی دیکه که دهه رموی : (وا ده بی پیاویک که لیمه یه که دیت به ده میدا، که خودا پیی توپه ده بییت ، ئەو پیاوه نازانییت مه عنای قصه که ی به ره و کوی ده پوات، به هو ی ئەو که لیمه وه ئەوه نده و ئەوه نده فری ده دریته ناو ئاگره وه) .
- 5- خودا هه ندی جار ، له عه بده که ی خو ش ده بییت به هو ی کاریکه وه ، که عه بده که کاره که ی پیخو ش نیه .

64- باب لا یستشفع بالله علی خلقه

- 161- عن جبیر بن مطعم رضی الله عنه قال: جاء أعرابي إلى النبي ﷺ فقال: يا رسول الله: نهكت الأنف، وجاع العيال، وهلكت الأموال، فاستسق لنا ربك، فإننا نستشفع بالله عليك وبك على الله، فقال النبي ﷺ: (سبحان الله! سبحان الله!) فما زال يسبح حتى عرف ذلك في وجوه أصحابه؛ ثم قال النبي ﷺ: (ويحك، أتدري ما الله؟ إن شأن الله أعظم من ذلك، إنه لا يستشفع بالله على أحد من خلقه) وذكر الحديث. رواه أبو داود.

بابی 64

نابیت ناوی خودا بکریت به واصیته و تکاکار لای دروستکراوه کانی

161- تتر^{تر} جوبهیر کوری موتعیم صلی الله علیه و آله گوتی: (دهشته کیهک هات بؤلای پیغه مبهیر صلی الله علیه و آله) گوتی: نهی پیغه مبهیری خودا ، گیان له بهر هکان لاواز بوون ، مال و منال که وتنه برسیتیه وه ، سهروهت و سامانمان تیا چوو ، جا داوای بارانمان بؤبکه لای پهروهردگارت (ئیمه خودا دهکینه شه فاعهت کار لای تو) که داوای باران باینمان بؤ بکهیت) ، توش دهکین به شه فاعهت کار لای خودا . پیغه مبهیریش صلی الله علیه و آله فهرموی: (سُبْحان الله ، سُبْحان الله ، هر سوبحانه لئای دهکرد ، هه تا ئه م ناره حهت بون و هه لویسته ی پیغه مبهیر صلی الله علیه و آله) ، له پوخساری هاوه له کانیدا به دی کرا و پرهنگی دایه وه . پاشان فهرموی: هاوار به حالت ، ئایا ده زانیت الله کییه ؟ کاری خودا زور له وه مه زنتره ، به ته ئکید خودا ناکریت به شه فاعهت کار و تکاکار لای هیچ کهس) .

فیه مسائل:

الأولى: إنكاره على من قال: نستشفع بالله عليك.

الثانية: تغييره تغيراً عرف في وجوه أصحابه من هذه الكلمة.

الثالثة: أنه لم ينكر عليه قوله: (نستشفع بك على الله).

الرابعة: التنبیه علی تفسیر (سبحان الله).

الخامسة: أن المسلمين يسألونه الاستسقاء

مهسه له کانی ئەم باسه

- 1- پیغه مبهەر (ﷺ) وتهکە ی ئەو پیاوه ی به خراپ دانا ، که گوتی : (ئیمه خودا دهکەین به شه فاعتکار و تکاکار لای تو)
- 2- گوپرانکاری له پوخساریدا پرویدا ، به جوړیک که له پوخساری هاوه له کانیدا رهنگی دایه وه ، به هوی ئەو که لیمه یه وه .
- 3- ئەوه ی پیناخۆش نه بو که گوتی : (تو دهکەین به شه فاعت کار لای خودا) .
(که داوای باران بارینمان بو بکهیت)
- 4- ئاگادار بوون له ته فسیری (سبحان الله) .
- 5- موسولمانان ، داویان له پیغه مبهەر ده کرد (ﷺ) که دوای باران بارینیان بو بکات .

65- باب ما جاء في حماية النبي ﷺ حمى التوحيد، وسده طرق الشرك

- 162- عن عبد الله بن الشخير رضي الله عنه، قال: انطلقت في وفد بني عامر إلى النبي ﷺ فقلنا: أنت سيدنا، فقال: (السيد الله تبارك وتعالى). قلنا: وأفضلنا فضلاً، وأعظمنا طولاً؛ فقال: (قولوا بقولكم، أو بعض قولكم، ولا يستجرينكم الشيطان) رواه أبو داود بسند جيد.
- 163- وعن أنس رضي الله عنه، أن ناساً قالوا: يا رسول الله: يا خيرنا وابن خيرنا، وسيدنا وابن سيدنا، فقال:

بابی 65

باسی پیغمبهر (ﷺ) سنوره کانی ته وحیدی پاراستوه و درگا و

ریگاکانی شیرکی داخستوه

- 162- میرلتر عبدالله بن الشخير رضي الله عنه دهلیت : له گهل نوینهری بهنی عامر دا ،
 روشتین بولای پیغمبهری خودا (ﷺ) . گوتمان : تو گوره و سهیدی ئیمهیت ،
 ئه ویش فرموی : (السید) خودایه تبارک و تعالی ، گوتمان : له هه مومان
 ئه وپه ری چاکتری ، له هه مومان گوره تریت و به خشنده تریت ، ئه ویش فرموی
 : وته کانی پیشووترتان بلین یا هندیک وتهی دیکه تان بلین (واته : بلین
 بهنده و پیغمبهری خودا ، با شهیتان نه تانکات به نامه بهری خوئی (یان با
 کیشتان نه کات به ره و زیاده رهوی) ته و او .
- 163- سملترئه نه نهس رضي الله عنه دهلیت : خه لکانیک گوتمان : ئه ی پیغمبهری خودا ئه ی
 له هه مومان با شتر، کوری با شترمان و سهید و گوره مان کوری سهید و
 گوره مان، ئه ویش فرموی : ئه ی خه لکینه ، قصه کانی له وه و بهرتان بلین ،
 ریگه مه دن شهیتان پله به پله گو مپراتان بکات . من محمدم ، عه بدی خودا و
 پیغمبهری ئه وم ، پیم خو ش نییه له پله ی خو م زیاتر به رزم بکه نه وه، ئه و
 پله یه ی که خودا بو می داناوه (واته : عه بدایه تی و پیغمبهرایه تی) .

162 جید . اخرجہ ابو داود (4856) و احمد والنسائي

163 جید . اخرجہ النسائي في الكبرى (10077) و احمد

(یا ایها الناس، قولوا بقولکم، أو بعض قولکم، ولا یستهوینکم الشیطان، أنا محمد، عبد الله ورسوله، ما أحب أن ترفعوني فوق منزلتي التي أنزلني الله عز وجل). رواه النسائي بسند جيد.

فیه مسائل:

الأولى: تحذیر الناس من الغلو.

الثانية: ما ینبغی أن یقول من قیل له: أنت سیدنا.

الثالثة: قوله: (ولا یستحرینکم الشیطان) مع أنهم لم یقولوا إلا الحق.

الرابعة: قوله: (ما أحب أن ترفعوني فوق منزلتي).

مهسه له کانی ئەم باسه

1- وریا کردنه وهی خه لکی له وهی که نابیت له وه صف و سه نادا زیاده رهوی بکریت .

2- هه که سی پیی گوترا : (تۆ گه وره و سهیدی ئیمه ی) ده بیئت چۆن جواب بداته وه .

3- فه رموده ی (شهیتان نه تانکات به نامه بهری خوی) ، له گه ل ئە وه شدا هه رچیان گوتبوو، هه مووی هه ق بوو .

4- فه رموده که ی: (پیم خۆش نیه له و پلهیه زیاتر به رزم بکه نه وه که خودا بۆمی داناو) واته (پلهی عه بدایه تی و پیغه مبه رایه تی)

پوو نکر دنه وه : (خاوه نی فتح المجید ئیشاره تی به وه داوه، که دروست نییه پوو به پوو به یه کی بگوتری (سهید) به لām ئە گه ر خوی له وی نه بوو، ئە وه دروسته)
صالح الفوزان

66- باب ما جاء في قول الله تعالى: (وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ)

164- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: {جَاءَ حَبْرٌ مِنَ الْأَحْبَارِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّا نَجِدُ أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ السَّمَاوَاتِ عَلَى أُصْبَعٍ، وَالْأَرْضِينَ عَلَى أُصْبَعٍ، وَالشَّجَرَ عَلَى أُصْبَعٍ، وَالْمَاءَ وَالثَّرَى عَلَى أُصْبَعٍ، وَسَائِرَ الْخَلْقِ عَلَى أُصْبَعٍ، فَيَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، فَضَحِكَ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ تَصْدِيقًا لِقَوْلِ الْحَبْرِ، ثُمَّ قَرَأَ: وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}

بابی 66 ته فسیری نه و نایه ته

{ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } (الزمر)

واته: ﴿نه و موشریکانه خودایان به گوره نه زانیوه، نه وهندهی که شایستهی گورهیی و عه زمه تی نه و بییت، زه مینیش هه مووی له مشتی نه و دایه، له روژی قیامه تدا ناسمانه کانیش پیچراوه ن له دهستی راستیدا. خودا پاکه و مه زنه و دووره له وهی که شهریکی بو دابنریت﴾

164 - ^{شمال} ابن مسعود ^{رضی الله عنه} گوتی: (زانیه کی جوله که هات بولای پیغه مبهه ^{صلی الله علیه و آله}) گوتی: نهی محمد لای ئیمه له ته و پراتدا نه وه هیه که (که خودا ناسمانه کان له سهه په نجهیه که دادنه بییت، و زه مینه کان له سهه په نجهیه که، دارو درهخت له سهه په نجهیه که، ئاو له سهه په نجهیه که، ئینجا ده لییت: ته نهاخوم مه لیکم)

پیغه مبه ریش ^{صلی الله علیه و آله} لیردها دهستی کرد به پیکه نین هه تا خریکانی ده رکه و تن . نه مهش بو سه لماندن و تهی زانا جوله که که و به راست زانینی، پاشان نه و

نایه تهی خوئنده وه { وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ } متفق علیه

وفي رواية لمسلم: والجبال والشجر على إصبع، ثم يهزهن فيقول: أنا الملك، أنا الله. وفي رواية للبخاري: يجعل السماوات على إصبع، والماء والثرى على إصبع، وسائر الخلق على إصبع) أخرجه
165- ولمسلم عن ابن عمر مرفوعاً: [يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِيَدِهِ الْيُمْنَى ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ بِشِمَالِهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ]

166- وروي عن ابن عباس، قال:

((مَا السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ فِي كَفِّ الرَّحْمَنِ إِلَّا كَخَرْدَلَةٍ فِي يَدِ أَحَدِكُمْ))

167- وقال ابن جرير: حدثني يونس، أنبأنا ابن وهب، قال: قال ابن زيد: حدثني أبي، قال: قال رسول الله ﷺ: (مَا السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ فِي الْكُرْسِيِّ إِلَّا كَدَرَاهِمِ سَبْعَةِ أَلْقِيَتْ فِي ثُرْسِ)

له ریوایه ته که هی مسلم دا : (شاخه کان و دار و دره خته کان له سهه په نجهیه که داده نیټ، پاشان رایانده وه شیئی، ئینجا ده لیټ : من خوټ مه لیکم، من الله م)
165 له ټیټه ریوایه ټیکی دیکه ی بوخاریدا بهم جوړه یه څوډا، هه موو ناسمانه کان له سهه په نجهیه که داده نیټ . ټاو وڅاکیش له سهه په نجهیه که . هه موو ناسمانه کان له روژی قیامه تدا ده پیچیته وه . پاشان به دهستی راستی دهیان گپړیت، پاشان ده لیټ : من خوټ پادشام، سته مکاران له کوپن، نه وانه له کوپن که خوټیان به گه وره ده زانی ؟
166- ټیټه ابن عباس ده لیټ : (حه فت ناسمانه کان و حه فت زه مینه کان له نیو له پی خودای په حماندا، هیچ نیه ته نها وه که وه وایه، یه کیکتان ده نکه خه رده له یه که بکاته ده ستیه وه) .

167- بی ټیټه پیغه مبهه (علیه السلام) فه رمویه تی : (هه ر حه فت ناسمانه کان له به رانبهه کورسیه که دا وه که وه یه حه وت دره هم بخړیته ناو قه لغانیکه وه) .

168- قال: وقال أبو ذر رضي الله عنه: سمعت رسول الله ﷺ يقول: (ما الكرسي في العرش إلا كحلقة من حديد ألقيت بين ظهري فلاة من الأرض).

169- وعن ابن مسعود قال: مَا بَيْنَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا وَالَّتِي تَلِيهَا مَسِيرَةُ خَمْسِمِائَةِ عَامٍ وَبَيْنَ كُلِّ سَمَاءٍ خَمْسِمِائَةِ عَامٍ وَبَيْنَ السَّمَاءِ السَّابِعَةِ وَالْكَرْسِيِّ خَمْسِمِائَةِ عَامٍ وَبَيْنَ الْكَرْسِيِّ وَالْمَاءِ خَمْسِمِائَةِ عَامٍ وَالْعَرْشُ فَوْقَ الْمَاءِ وَاللَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ ، لا يخفى عليه شيء من أعمالكم).
أخرجه ابن مهدي عن حماد بن سلمه عن عاصم عن زر عن عبد الله ورواه بنحوه عن المسعودي عن عاصم، عن أبي وائل، عن عبد الله. قاله الحافظ الذهبي رحمه الله تعالى، قال: وله طرق.

170- وعن العباس بن عبد المطلب رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: (هل تدرون كم بين السماء والأرض؟) قلنا: الله ورسوله أعلم

168- تـ^{لتر} نه بوزهر ^ﷺ ده لیت : گوئیستی پیغمبر بووم (ﷺ) ده یفه رمو: (کورسی له به رانبره عرشى خودا دا، تهنها وهك حه لقه یه کی ناسن وایه، كه له بیابانیکی سهر زه میندا فری درابیت) .

169- نـ^{لتر} ابن مسعود ^ﷺ گوئی: (بهینى ناسمانى دونیا و نه وهى دواى نه و 500) ساله، وه بهینى سهرو و خواری هه ناسمانیک (500) ساله . نیوانى ناسمانى حه فته م و کورسى (500) ساله، بهینى کورسى و ئاو (500) ساله وه عه رش له سهرو و ئاوه، خوداش له سهرو و عه رشه وهیه . هیچ شتی له کرده وه کانى نیوهى لی وون نابیت) .

168 صحیح . أخرجه الطبري في التفسير (5795) والبيهقي في الأسماء والصفات . وعبدالله ابن أحمد في السنة ، وابن

حبان في صحيحه .

169 حسن . موقوف أخرجه الطبراني في الكبير (8987)

قال: (بينهما مسيرة خمسمائة سنة، ومن كل سماء إلى سماء مسيرة خمسمائة سنة وكشف كل سماء خمسمائة سنة، وبين السماء السابعة والعرش بحر بين أسفله وأعلاه كما بين السماء والأرض، والله سبحانه وتعالى فوق ذلك، وليس يخفى عليه شيء من أعمال بني آدم). أخرجه أبو داود وغيره.

فيه مسائل:

الأولى: تفسير قوله: (وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) .

الثانية: أن هذه العلوم وأمثالها باقية عند اليهود الذين في زمنه ﷺ لم ينكروها ولم يتأولوها.

الثالثة: أن الحبر لما ذكر للنبي ﷺ ، صدقه، ونزل القرآن بتقرير ذلك.

الرابعة: وقوع الضحك من رسول الله ﷺ ، لما ذكر الحبر هذا العلم العظيم.

الخامسة: التصريح بذكر اليمين، وأن السماوات في اليد اليمنى، والأرضين في الأخرى.

السادسة: التصريح بتسميتها الشمال.

السابعة: ذكر الجبارين والمتكبرين عند ذلك.

الثامنة: قوله: (كخردلة في كف أحدكم) .

التاسعة: عظم الكرسي بالنسبة إلى السماوات.

العاشرة: عظم العرش بالنسبة إلى الكرسي.

الحادية عشرة: أن العرش غير الكرسي والماء.
 الثانية عشر: كم بين كل سماء إلى سماء. الثالثة عشر: كم بين السماء السابعة والكرسي.
 الرابعة عشر: كم بين الكرسي والماء. الخامسة عشر: أن العرش فوق الماء.

170- بیعتی عه باس کوپی موتهلایب ﷺ گوتی پیغه مبهری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموی : ( )
 ئایا دہزائن بهینی ئاسمان و زہوی چہندہ ؟

گوتمان: خودا و پیغه مبهره کی دہزائن . فہرموی : (نیوانیان پیگای 500 سالہ . له
 ہر ئاسمانیکہ وہ ہتا ئاسمانیکی دیکہ پیگہی 500 سالہ . چپی و ئہستوری ہر
 ئاسمانیک پیگہی 500 سالہ . بهینی ئاسمان و عرش به حریکہ کہ نیوانی بنی
 به حرکہ و سہرہ وہی به حرکہ و ہک بهینی ئاسمان و زہویہ . خوداش له سہرووی
 ئہ وانہ وہیہ . ہیچ شتی له کردہ وہ کانی نہ وہی ئادہ می لی گوم نابیت .

مہسہلہ کانی ئہم باسہ

- 1- تہ فسیری و تہی خودای بلند و الأَرْضُ جَمِيعًا قَبَضَتْهُ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ
- 2- ئہم زانستہ و اینہ کانی لای جولہ کہ کانی سہردہ می پیغه مبهر (صلی اللہ علیہ وسلم) و سلم
 (ماپونہ وہ و ئینکاریان لی نہدہ کرد و تہ ئویلیشیان نہدہ کرد .
- 3- کاتی زانا جولہ کہ کہ ئہ وہی بو پیغه مبهر (صلی اللہ علیہ وسلم) باس کرد بہ راستی دانا و ئایہ تی
 قورئانیش بو سہلماندنی ئہو مہسئلہ یہ دابہ زی .
- 4- پیگہ نینی پیغه مبهر (صلی اللہ علیہ وسلم)، پاش ئہ وہی ئہو جولہ کہ یہ ئہو زانستہ مہزنہی باس
 کرد .
- 5- راگہ یاندنی ئہ وہی کہ خودا دوو دستی ہہ یہ، گشت ئاسمانہ کان له دستتی
 راستی دایہ، زہمینہ کانیش له دستہ کہی دیکہ ی دایہ .

170 اخرجہ الترمذی (3320) و ابو داود (4723) و احمد و ابن ماجہ . ضعفہ الألبانی . وقال عبدالرحمن آل الشيخ :
 وهذا الحديث له شواهد في الصحيحين وغيرهما ، مما يدل على صريح القرآن فلا عبرة بقول من ضعفه

- 6- به ناشکرا ناو بردنی ئه وهیان به شیمال واته (چپ) .
- 7- باسی زۆرداران و خوڤه گه وره زانان له و کاته دا .
- 8- فهرمووده کهی : (وهك خه رده له یه که له دهستی ئیوه دا)
- 9- گه وره یی و عه زه مه تی کورسیه که له به ران بهر ئاسمانه کاندای .
- 10- گه وره یی عه رش له به ران بهر کورسیه که دا .
- 11- عه رش جیا یه له کورسی و ئاوه که .
- السادسة عشرة: أن الله فوق العرش.
- السابعة عشر: كم بين السماء والأرض.
- الثامنة عشر: كنف كل سماء خمسمائة عام.
- التاسعة عشر: أن البحر الذي فوق السماوات بين أعلاه وأسفله مسيرة خمسمائة سنة.
- والله سبحانه وتعالى أعلم.
- والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.
- 12- بهینی هه ر ئاسمانیك تا ئاسمانیکی دیکه چه نده .
- 13- بهینی ئاسمانی چه فته م و کورسی چه نده .
- 14- بهینی کورسی و ئاوه چه نده .
- 15- عه رش له سه روو ئاوه .
- 16- الله له سه رووی عه رشه .
- 17- بهینی ئاسمان و زه وی چه نده
- 18- چری و ئه ستوری هه ر ئاسمانیك 500 ساله
- 19- ئه و به حره ی که له سه رووی ئاسمانه کانه نیوانی سه روو بنه که ی 500 ساله .

والله أعلم انتهى بحمدالله

سه رچاوه سه ره کیه کان: له گه لّ چهند سه رچاوه یه کی دیکه دا

1	تفسیر السعدی	عبدالرحمن السعدی
2	فتح المجید	عبدالرحمن بن حسن آل الشیخ تحقیق حامد الفقی
3	فتح المجید	بتحقیق عبد الرزاق المهدي
4	السبک الفرید	عبدالله بن عبدالرحمن بن الجبرین
5	إعانة المستفید	صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان
6	القول السدید	عبدالرحمن السعدی
7	التمهید لشرح کتاب التوحید	صالح بن عبدالعزیز آل الشیخ
8	شرح فتح المجید شرح کتاب التوحید	عبدالله بن محمد الغنیمان
9	القول المفید	محمد بن صالح العثیمین
10	قرة عیون الموحیدین	عبدالرحمن بن حسن آل الشیخ

بسم الله الرحمن الرحيم

خاتیمه

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه ومن والاه.

دانهر شیخ محمد پییشه کی بو ئەم کتیبه نه نوسیوه وا دیاره له وه دا شوین پیی ئیمامی بوخاری که وتوو، ههروه که له نوسینه وهی ئەم کتیبه شدا هه ر وای کردوو . بویه وه که گوتویانه ئەم کتیبه وه که پارچه یه که له سه حیجی بوخاری بویه منیش له جیاتی پییشه کی خاتیمه نوسیوه، رهحمهت له وه که سهی داوای خاتیمه ی باش لای خودا بو خوشی بو ئیمهش دهکات. خودا له وه که سانهش پازی بیته که ئەم ته وحیده ی به ئیمه گیاند .

پاشان له باره ی به کارهینانی هه ندی که لیماتی عه ره بیه وه، ده لیم : هه ندی که لیمه هه یه ناکرین به کوردی وه : زهکات ،حهج ،حه لال ،حه رام ، کوفر ، ئیمان ، واجب . جا ئەگه ر له جیی ئەوانه وشه ی کوردیان دانا ئەوا مه عنا ئەصلیه که ی نادات . ده بیته هوی سه ر لی تیگدانی خوینه ران ئەوانهش که شاره زای ئوصولی فیهن باش له م مه سه له یه تیده گه ن .

ئهمهش کورته یه که له باره ی دانه ره وه ئیمام محمد ی کوری عبدالوهاب کوری سلیمان سالی 1115 کۆچی له العینه له دایک بووه له بنه مایه کی به ریزدا . باوکی یه کی بووه له عوله ما ناسراوه کانی نه جد . باپیره شی ناسراو بووه به فیه وه فته تواکانی . ئەمانهش هانی داوه هه ر زوو ده ست بکات به کۆکرنه وه ی زانست و خوی بو یه کلایی بکاته وه . له گه ل ئەوانه شدا خودا زیره کی و بیرته یه کی که م وینه ی پی دابوو . ئەوه بوو له پیش ته مه نی ده سالییدا قورئانی حیفز کردوو . چه ند کتیبی کی گرنگی داناوه . له وانهش ئەم کتابه یه که له لایه ن زانایانه وه گرنگی زوری پی دراوه . چه ندین شروهاتی له سه ر نوسراوه . دانه ر په حمه تی خودای لی بیته سالی 1206 له پاش هه جره تی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله وه فاتی کردوو .

ننجا به باشم زانی ئەم قاعیدە یە بخەمە ئییره که بۆ جیاکردنەوهی شیریکی گهورهو
بچوک زۆر گرنگه ، شیخ عبدالرحمن السعدی دهلیت :
فإن حد الشرك الأكبر وتفسيره الذي يجمع أنواعه وأفراده:
(أن يصرف العبد نوعاً أو فرداً من أفراد العبادة لغير الله).

فكل اعتقاد أو قول أو عمل ثبت أنه مأمور به من الشارع فصرفه لله وحده توحيد وإيمان
وإخلاص، وصرفه لغيره شرك وكفر.
فعليك بهذا الضابط للشرك الأكبر الذي لا يشذ عنه شيء.

كما أن حد الشرك الأصغر هو:

(كل وسيلة وذريعة يتطرق منها إلى الشرك الأكبر من الإرادات والأقوال والأفعال التي لم
تبلغ رتبة العبادة).

فعليك بهذين الضابطين للشرك الأكبر والأصغر، فإنه مما يعينك على فهم الأبواب
السابقة واللاحقة من هذا الكتاب، وبه يحصل لك الفرقان بين الأمور التي يكثر اشتباهها
والله المستعان).

له باره ی چه دیسه زه عیفه کانه وه ابن الفوزان دهلیت

(: فالشيخ رحمه الله قد يذكر بعض الأحاديث الضعيفة إذا كان لها ما يؤيدّها من القرآن أو
من السنة. وهذه قاعدة معروفة عند أهل العلم.)

گوته ی ﴿ الشيخ عبد الرحمن بن قاسم ﴾ له باره ی ئەم کتابه وه :

ليس له نظير في الوجود، وقد اشتهر الكتاب وعم نفعه، وكثرت شروح العلماء عليه، وسارع
الطلاب إلى حفظه.

وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت
أستغفرك وأتوب إليك

شایه تی دان به محمد که ره وانه کراوی خودایه به چوار شت دیته دی 1. ههرچی
خه به ریکی داییت به راستی بزانییت. 2. ههر چی ئه مریکی داییت به قصه ی بکه ییت
3. ههر چیه کی قه دهغه کردییت خوئی لی به دوور بگرییت 4. ناییت هیچ جوړه
عیاده تیگ بگرییت ، نیلا به و جوړه نه بییت که خوئی فهرمویه تی.

15 - السَّبُّ هُوَ الْكَلَامُ الَّذِي يُفْصَدُ بِهِ الْإِنْتِقَادُ وَالِاسْتِخْفَافُ ، وَهُوَ مَا يُفْهَمُ
مِنْهُ السَّبُّ فِي عُقُولِ النَّاسِ ، عَلَى اخْتِلَافِ اعْتِقَادَاتِهِمْ ، كَاللَّعْنِ وَالتَّقْيِيحِ (1) .
وَحُكْمُ سَابِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ مُرْتَدٌّ بِلَا خِلَافٍ (2) .
وَيُعْتَبَرُ سَابًا لَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّ مَنْ أَلْحَقَ بِهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِيًّا أَوْ نَقَصًا ، فِي نَفْسِهِ ، أَوْ نَسَبِهِ ، أَوْ
دِينِهِ ، أَوْ خِصْلَةٍ مِنْ خِصَالِهِ ، أَوْ اِزْدْرَاهُ ، أَوْ عَرَضَ بِهِ ، أَوْ لَعَنَهُ (3) ، أَوْ شَتَمَهُ ، أَوْ
عَابَهُ ، أَوْ قَذَفَهُ ، أَوْ اسْتَحَفَّ بِهِ ، وَنَحْوَ ذَلِكَ (4) . الكتاب : الموسوعة الفقهية
الكويتية 22 | 148

صادر عن : وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية - الكويت